NYTT OCH GAMMALT.

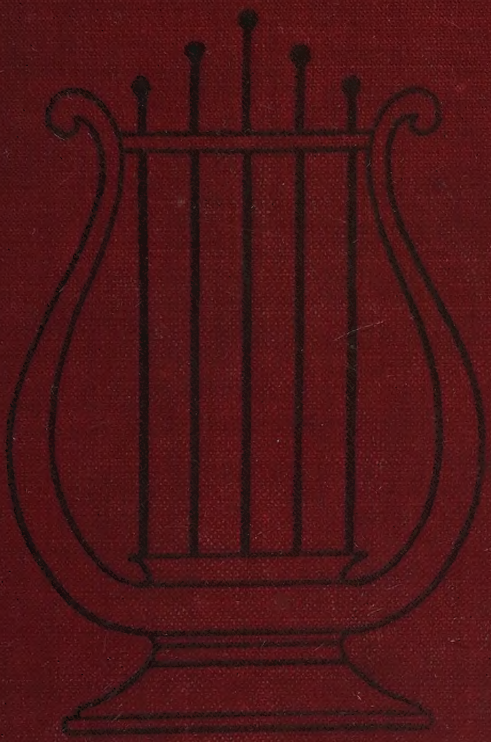

Gustaf E. Drake

GUSTAF E DRAKE
MINNEAPOLIS, MINN.

NYTT OCH GAMMALT.

FYRSTÄMMIGA SÅNGER

För Mansröster.

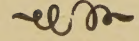

CHICAGO:
Engberg & Holmbergs förlag.

1. Harmoniens makt.

Adagio (129 kl.) 6 1 D 5 5 10 (9) 5 5 10. L. v. BEETHOVEN.

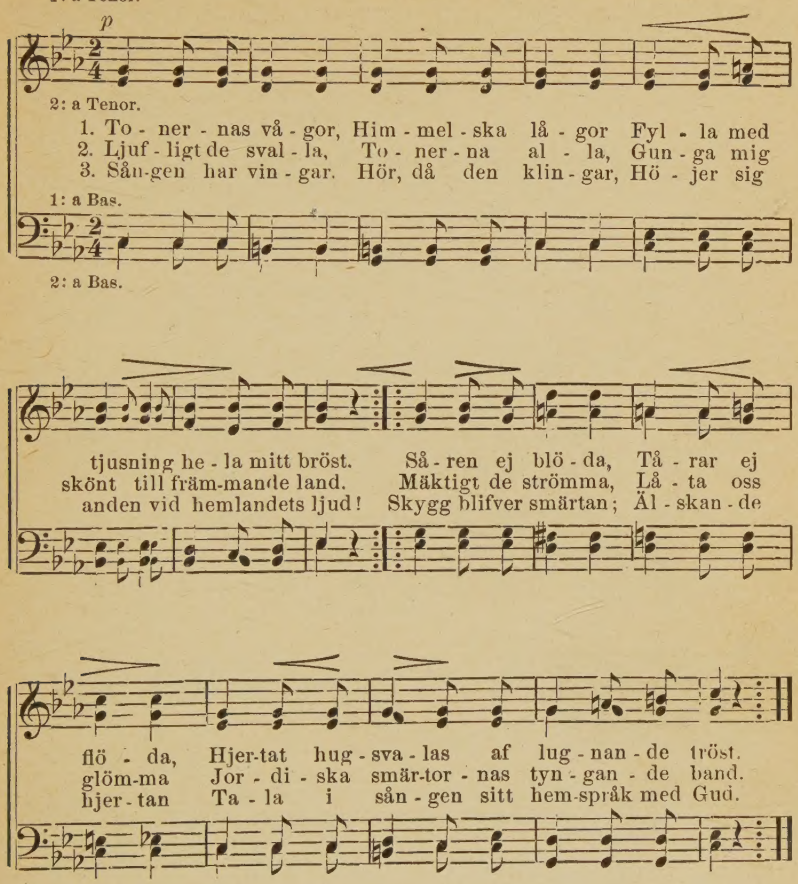
1: a Tenor.
p
2: a Tenor.
1. To - ner - nas vå - gor, Him - mel - ska lå - gor Fyl - la med
2. Ljuf - ligt de sval - la, To - ner - na al - la, Gun - ga mig
3. Sån-gen har vin - gar. Hör, då den klin - gar, Hö - jer sig
1: a Bas.
2: a Bas.
tjusning he - la mitt bröst. Så - ren ej blö - da, Tå - rar ej
skönt till främ-mande land. Mäktigt de strömma, Lå - ta oss
anden vid hemlandets ljud! Skygg blifver smärtan; Ål - skan - de
flö - da, Hjer-tat hug - sva - las af lug - nan - de tröst.
glöm-ma Jor - di - ska smär-tor - nas tyn - gan - de band.
hjer - tan Ta - la i sån - gen sitt hem-språk med Gud.

2. Tonernas välde.

(Mel. som ofvan.)

1. Sången har vingar
Hör! då han klingar
Gläder sig anden åt hemlandets Gud.
Skygg blifver smärtan:
Christliga hjertan
Tala i sången sitt hemspråk med Gud.

2. Djupt i vårt sinne
Slumrar ett minne
Som ej kan väckas af annat än sång.
Unnen mig lutan!
Henne förutan
Lifvet blir fattigt och vägen blir lång.

3. Snart är förgången
Jordiska sången,
O, men der uppe han evig skall bli.
Själarne ömma
Missljuden glömma,
Smälta som toner i Guds harmoni.

3. Sångens frihet.

Kraftigt. H. Marschner.

1: a Tenor.

2: a Tenor.

Fri lik - som ör - nen, när på väldig
Du, sån-gens fri - a fågel, s..aka

a Bas.

2: a Bas.

Fri lik-som ör-nen, när på väldig vinge
Du, sån-gens fri - a fågel, skaka gruset,

Fri lik - som ör - nen, när på väl-dig vin - ge sin
Du, sån - gens fri - a fo - gel, ska-ka gru - set från

vin-ge, lik-som ör - nen, när på väl-dig vin - ge sin
gruset, sångens fri - a fo - gel, ska ka gru - set från
Fri liksom ör nen, när på väl-dig vin - ge, sin
Du, sångens fri - a fo.....gel,-ska-ka gru - set från

Fri lik - som ör-nen, när på väl-dig vin.....ge sin
Du, sån-gens fri - a fogel, ska - ka gru.....set från

flygt han sträcker upp, han sträcker upp mot solens ban, sin djerf-va
hvi-ta vin-gen, och med star-ka slag, med star-ka slag från dimhöljd

p Solo.

flygt han sträcker upp mot solens ban, af in - ga bo - jor
kust med själen, med själen uppåt drag, från dimhöljd kust med

cresc.

fängslad, sångens svan mot rymder blå - a opp, mot rymder
själ - en uppåt drag, att sa - ligt ba - da der, att sa-ligt

blå.....a upp sig svin.....ge!
ba.....da der i lju.....set!
Af in - ga bo-jor fängslad, sångens svan mot rymder blå a
Från dim - höljd kust med själ-en upp - åt drag att sa - ligt ba da
Tutti.
fTutti.
upp sig svin.....ge! Af in - ga bo.....jor
der i lju.....set! Från dimhöljd kust med
fängslad, sångens svan mot rym - der blå - a upp sig
själ-en upp-åt drag att sa.....ligt ba - da der i
fz
svin - ge, mot rym-der blå - a upp sig svin.....ge!
lju - set, att sa - ligt ba - da der i lju.....set!

4. Snabba äro lifvets stunder.

Andante con espressione. (421 kl.) 6 J. 8 8 7: RANDEL.

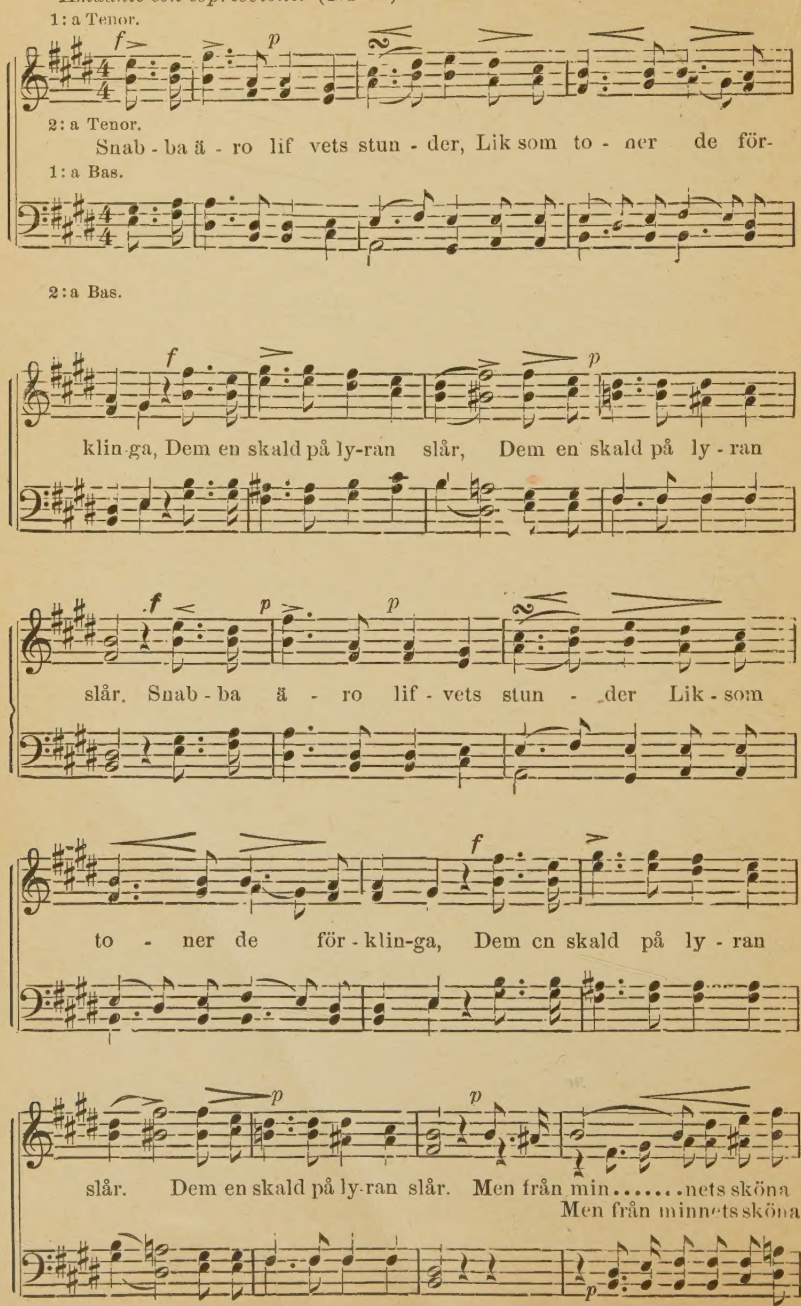
1: a Tenor.
2: a Tenor.
Snab - ba ä - ro lif vets stun - der, Lik som to - ner de för-
1: a Bas.
2: a Bas.
klin-ga, Dem en skald på ly-ran slår, Dem en skald på ly - ran
slår. Snab - ba ä - ro lif - vets stun - der Lik - som
to - ner de för - klin-ga, Dem en skald på ly - ran
slår. Dem en skald på ly-ran slår. Men från min.....nets sköna
Men från minnets sköna

lun - der E - ko vill.....dem å - ter-brin-ga Till ett
lun - der E - ko vill dem å - ter-brin-ga
bröst, som dem för - står, Till ett bröst, som dem för.
står. Men från min.....nets skö-na lun - der E - ko
Men från minnets skö-na lun - der
vill.....dem å - ter brin - ga Till ett bröst, som
E - ko vill dem å - ter brin - ga Till ett bröst, som
poco ritard.
dem för - står, Till ett bröst, som dem för - står.

5. Kapellet

C. KREUTZER.

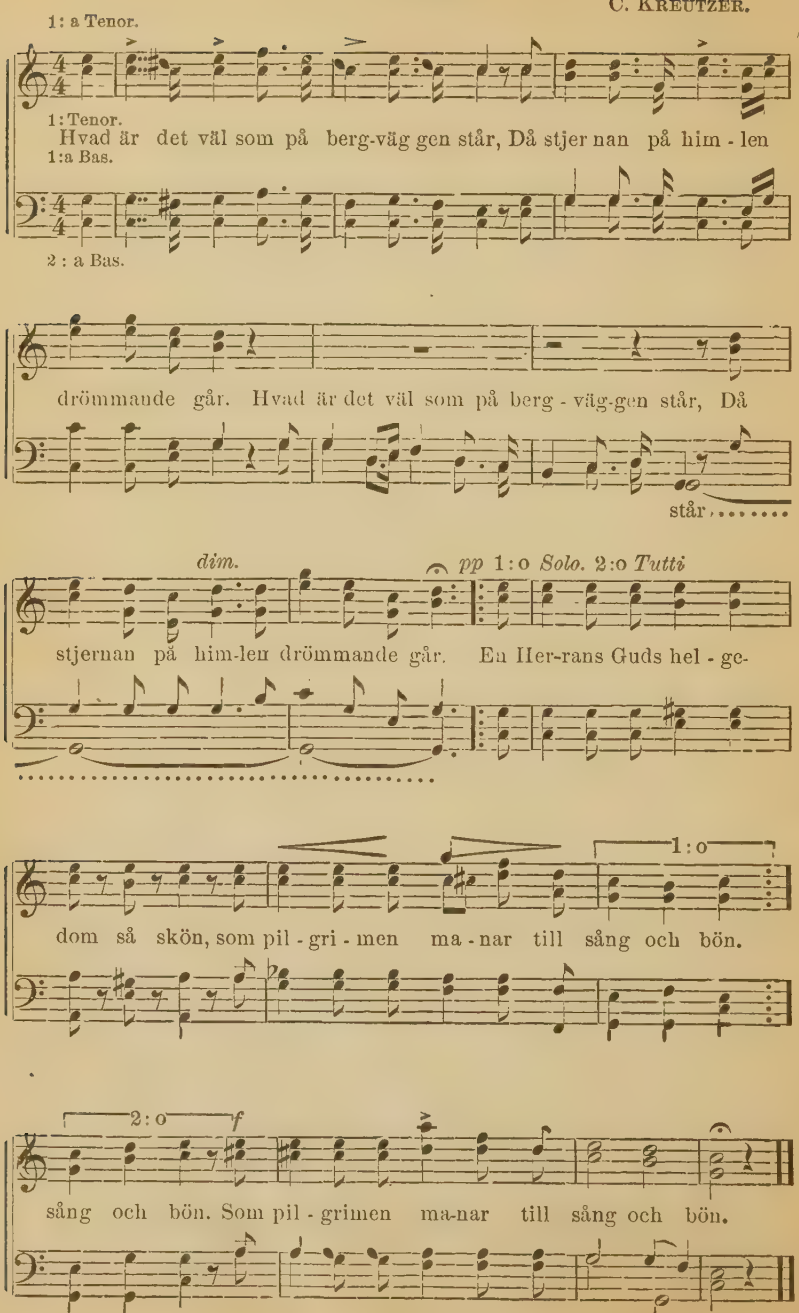
1: a Tenor.
1: Tenor.
Hvad är det väl som på berg-väg gen står, Då stjer nan på him - len
1:a Bas.
2 : a Bas.
drömmande går. Hvad är det väl som på berg - väg-gen står, Då
står
dim.
pp 1:o Solo. 2:o Tutti
stjernan på him-len drömmande går. En Her-rans Guds hel - ge-
1:o
dom så skön, som pil - gri - men ma - nar till sång och bön.
2:o
f
sång och bön. Som pil - grimen ma-nar till sång och bön.

Allegro moderato. J. DÜRRNER.

1: a Tenor.

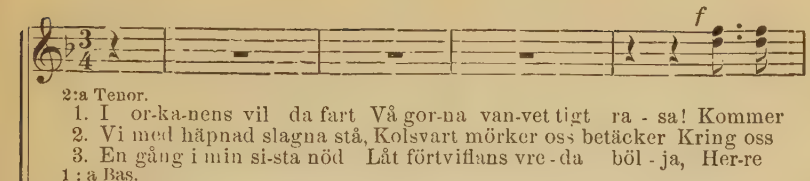
f
2:a Tenor.
1. I or-ka-nens vil da fart Vå gor-na van-vet tigt ra - sa! Kommer
2. Vi med häpnad slagna stå, Kolsvart mörker oss betäcker Kring oss
3. En gång i min si-sta nöd Låt förtviflans vre - da böl - ja, Her-re
1: a Bas.
2:a Bas.

Poco Andante.

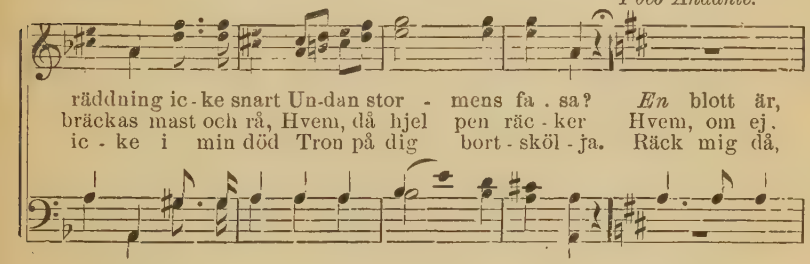
räddning ic - ke snart Un-dan stor - mens fa . sa? *En* blott är,
bräckas mast och rå, Hvem, då hjel pen räc - ker Hvem, om ej.
ic - ke i min död Tron på dig bort - sköl - ja. Räck mig då,

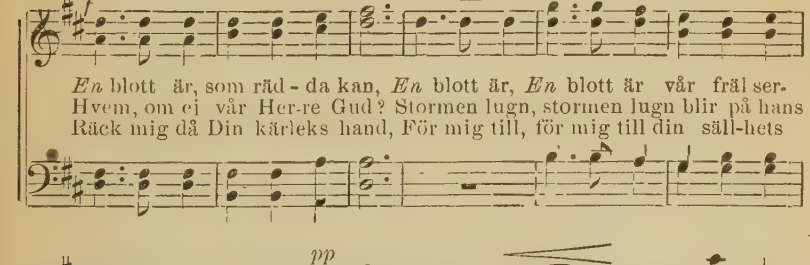
f
En blott är, som räd - da kan, *En* blott är, *En* blott är vår fräl ser.
Hvem, om ej vår Her-re Gud? Stormen lugn, stormen lugn blir på hans
Räck mig då Din kärleks hand, För mig till, för mig till din säll-hets

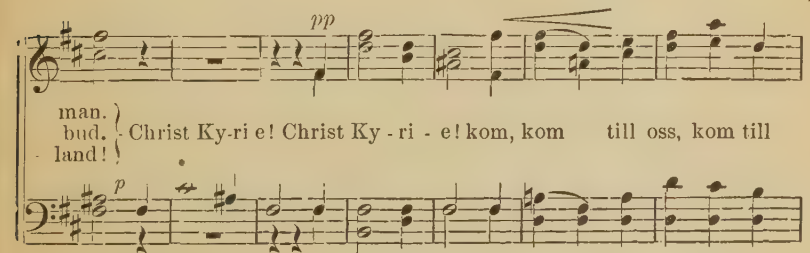

4. Men när stormen rasat ut,
Trygga vi på stilla vågor
Lugna hamnen nå, och slut
Är på nöd och plågor.
Pris ske Guds :‖ barmhertighet,
Som oss frälst :‖ ur farlighet!
Christ' Kyrie! :‖ etc.

7. Körners krigsbön.

Adagio. (234 kl.) 5 1D. 6 11 11 9 6. C. M. v. WEBER.

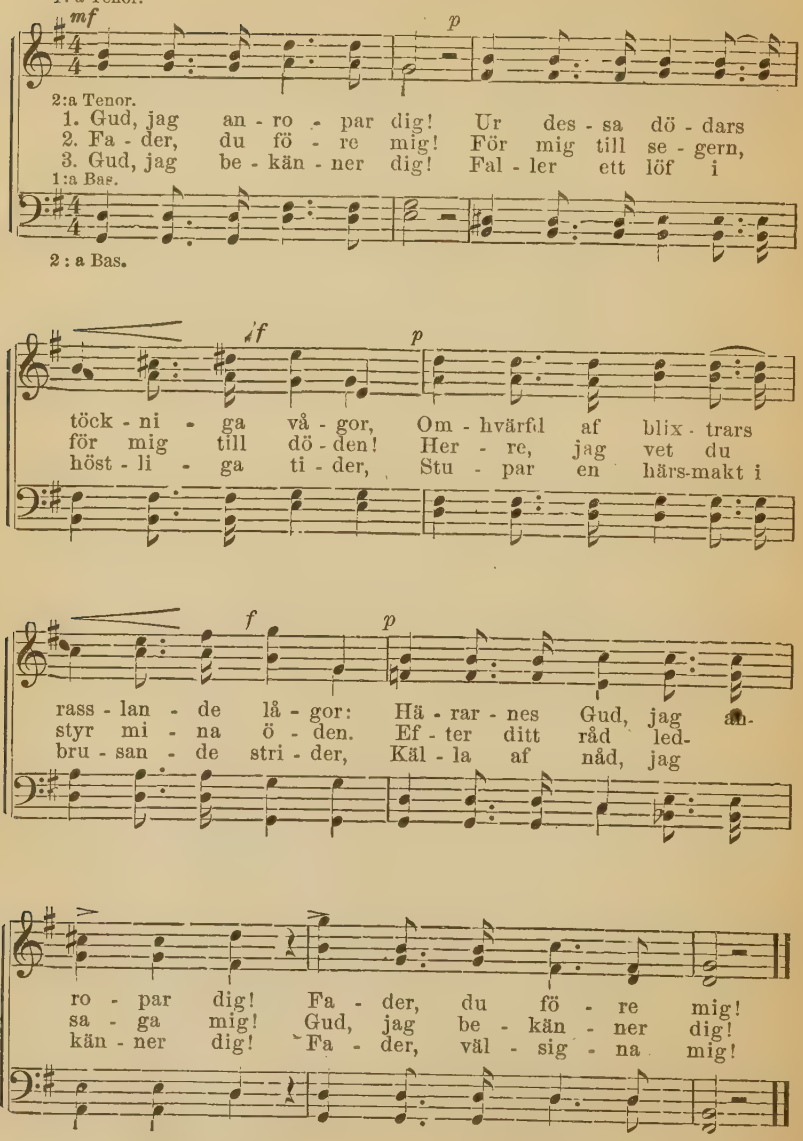
1: a Tenor.
mf
p
2:a Tenor.
1. Gud, jag an - ro - par dig! Ur des - sa dö - dars
2. Fa - der, du fö - re mig! För mig till se - gern,
3. Gud, jag be - kän - ner dig! Fal - ler ett löf i
1:a Bas.
2 : a Bas.
f
p
töck - ni - ga vå - gor, Om - hvärfd af blix - trars
för mig till dö - den! Her - re, jag vet du
höst - li - ga ti - der, Stu - par en härs-makt i
f
p
rass - lan - de lå - gor: Hä - rar - nes Gud, jag an-
styr mi - na ö - den. Ef - ter ditt råd led-
bru - san - de stri - der, Käl - la af nåd, jag
ro - par dig! Fa - der, du fö - re mig!
sa - ga mig! Gud, jag be - kän - ner dig!
kän - ner dig! Fa - der, väl - sig - na mig!

4. Fader, välsigna mig!
Uti din hand befaller jag lifvet,
Du kan det taga, af dig är det gifvet.
Lefver jag, dör jag, välsigna mig!
Fader, jag prisar dig!

5. Fader, jag prisar dig!
Striden ej gäller vinsten och flärden:
Heliga skatter vi skydda med svärden.
Segern och döden prisa dig.
Gud, dig förtror jag mig!

8. *Jag söker dig.*

C. KREUTZER

Maestoso.

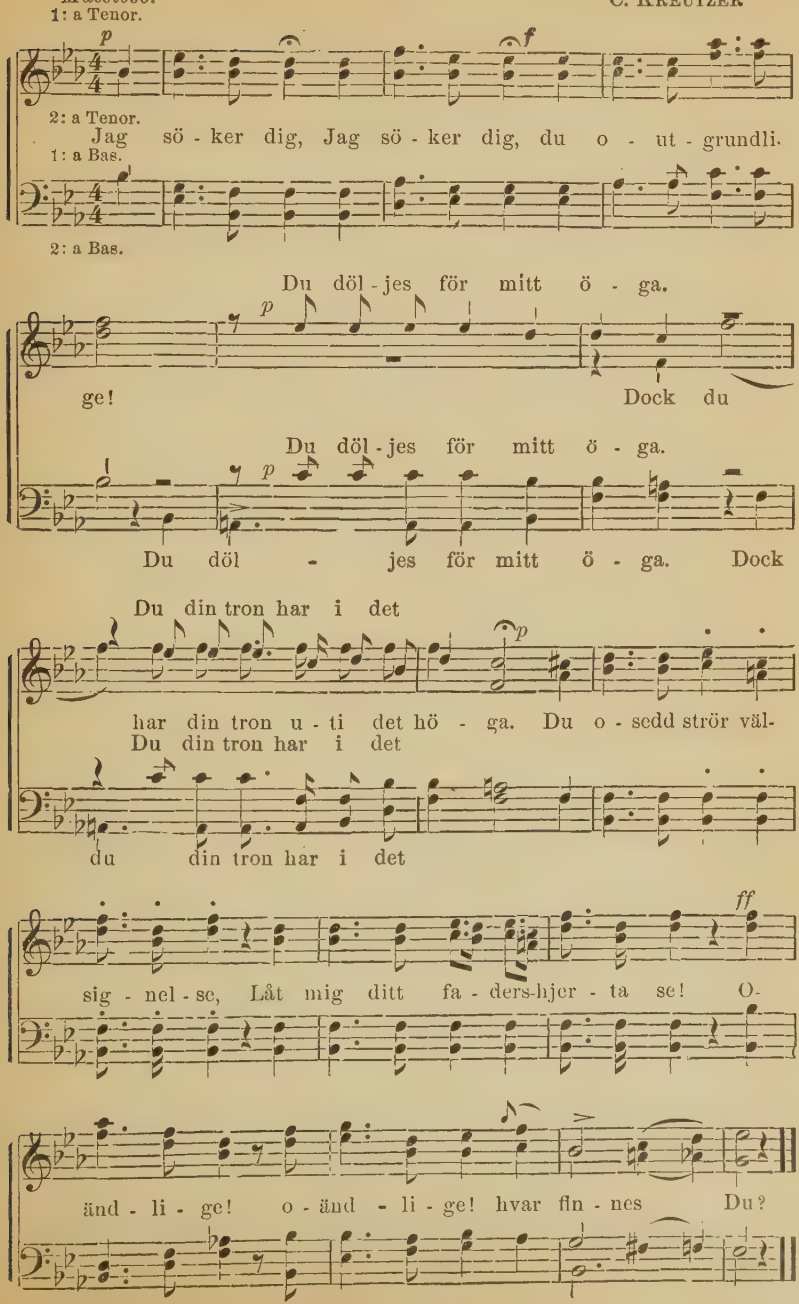
1: a Tenor.
2: a Tenor.
Jag sö - ker dig, Jag sö - ker dig, du o - ut - grundli.
1: a Bas.
2: a Bas.
Du döl - jes för mitt ö - ga.
ge! Dock du
Du döl - jes för mitt ö - ga.
Du döl - jes för mitt ö - ga. Dock
Du din tron har i det
har din tron u - ti det hö - ga. Du o - sedd strör väl-
Du din tron har i det
du din tron har i det
sig - nel - se, Låt mig ditt fa - ders-hjer - ta se! O-
änd - li - ge! o - änd - li - ge! hvar fin - nes Du?

9. O, huru herrligt majsol ler!

Allegretto. F. KUHLAU.

1a Tenor. *p*

2:a Tenor. O, hur her - ligt maj - sol ler O, hur

1:a Bas.

2:a Bas.

f *p* *p*

herr . ligt maj - sol ler! Al - la blommor knop - pas,

Al - la men - skor hop - pas, In - ga dim - mor tryc - ka

f

mer. O, hur herr - ligt maj - sol ler, O, hur herr - ligt

p *mf* *f* *p*

maj - sol ler, O hur herr - ligt, herr-ligt Maj - sol ler.

10. *Aldrig slutes, Gud, ditt öga.*

Poco adagio. A. JAHNKE.

1: a Tenor. *pp*

2:a Tenor.

1. Al - drig slu - tes, Gud, ditt ö - ga, Du i
2. Fast Dig al - la verl - dar sjun - ga, Som Du

1:a Bas.

2 : a Bas.

cresc *pp*

mörk - ret är oss när, Och ditt ö - ra i det
slu - ter i din famn, Hö - rer du då menskors

p

hö - ga, Hö-rer, hvad vår bön be - gär. Dig, som
tun - ga Näm-ner stapp - lan - de ditt namn. Der - för

le - der verl - dars gång, Dig lof - sjun - ger
sjun - ga vi Dig pris, Go - de Fa - der

p

ock vår sång, Dig lof - sjun - ger ock vår sång.
mild och vis, Go - de Fa - der, mild och vis.

11. *Det står ett ljus i österland.*

Folkvisa.

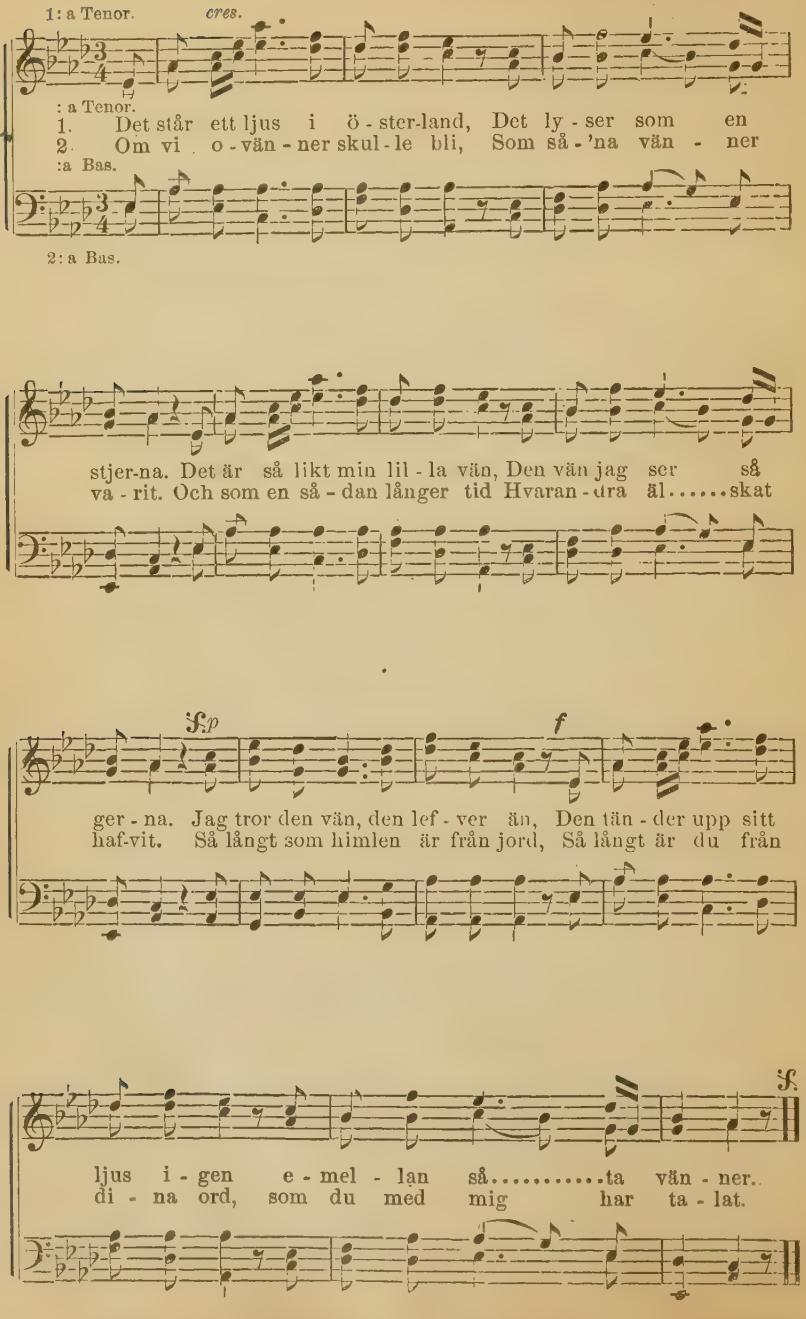
1: a Tenor.
cres.
: a Tenor.
1. Det står ett ljus i ö - ster-land, Det ly - ser som en
2. Om vi o - vän - ner skul - le bli, Som så - 'na vän - ner
:a Bas.
2: a Bas.
stjer-na. Det är så likt min lil - la vän, Den vän jag ser så
va - rit. Och som en så - dan långer tid Hvaran - dra äl.....skat
p
f
ger - na. Jag tror den vän, den lef - ver än, Den tän - der upp sitt
haf-vit. Så långt som himlen är från jord, Så långt är du från
f
ljus i - gen e - mel - lan så.....ta vän - ner.
di - na ord, som du med mig har ta - lat.

Maestoso. FOLKVISA.

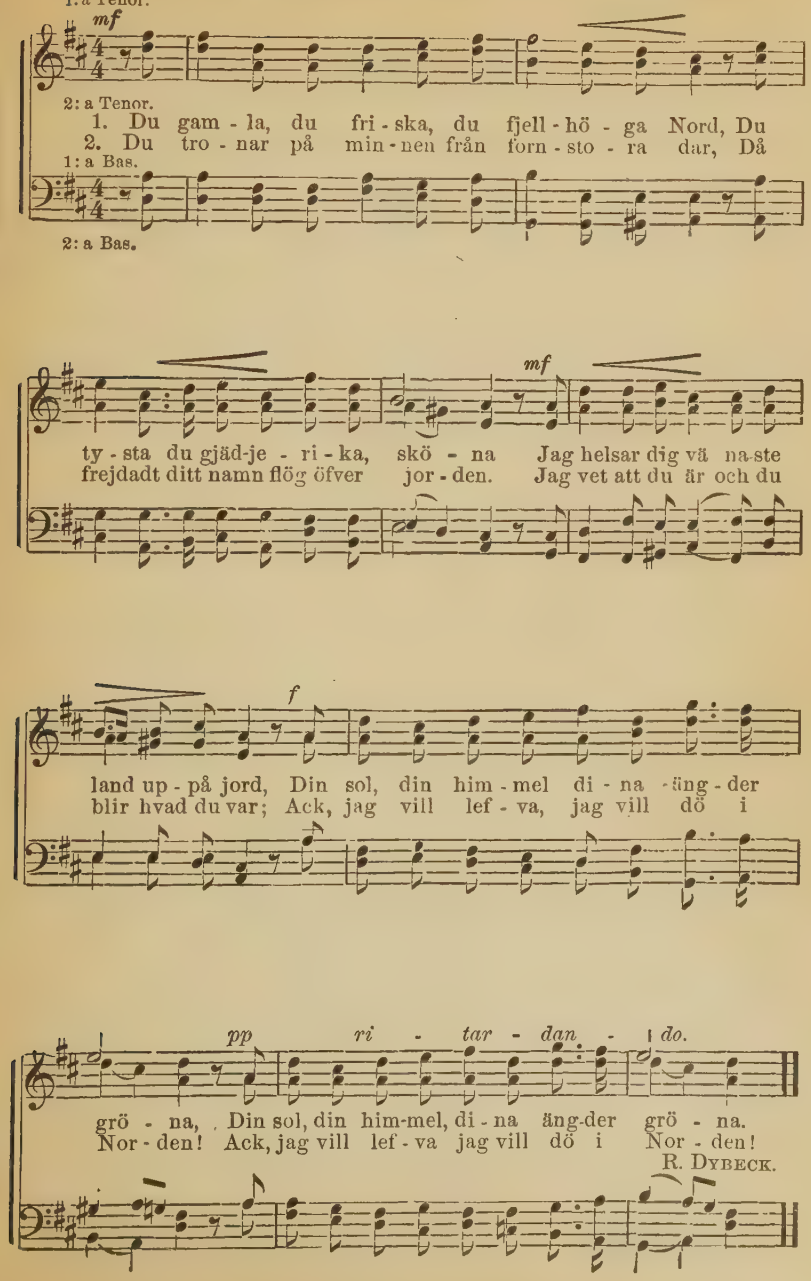
1:a Tenor.
mf
2:a Tenor.
1. Du gam - la, du fri - ska, du fjell - hö - ga Nord, Du
2. Du tro - nar på min - nen från forn - sto - ra dar, Då
1:a Bas.
2:a Bas.
ty - sta du gjäd-je - ri - ka, skö - na Jag helsar dig vä na-ste
frejdadt ditt namn flög öfver jor - den. Jag vet att du är och du
mf
land up - på jord, Din sol, din him - mel di - na äng - der
blir hvad du var; Ack, jag vill lef - va, jag vill dö i
f
pp
ri - tar - dan - do.
grö - na, Din sol, din him-mel, di - na äng-der grö - na.
Nor - den! Ack, jag vill lef - va jag vill dö i Nor - den!

R. DYBECK.

13. God natt!

A. E. Marschner.

Långsamt och mildt.

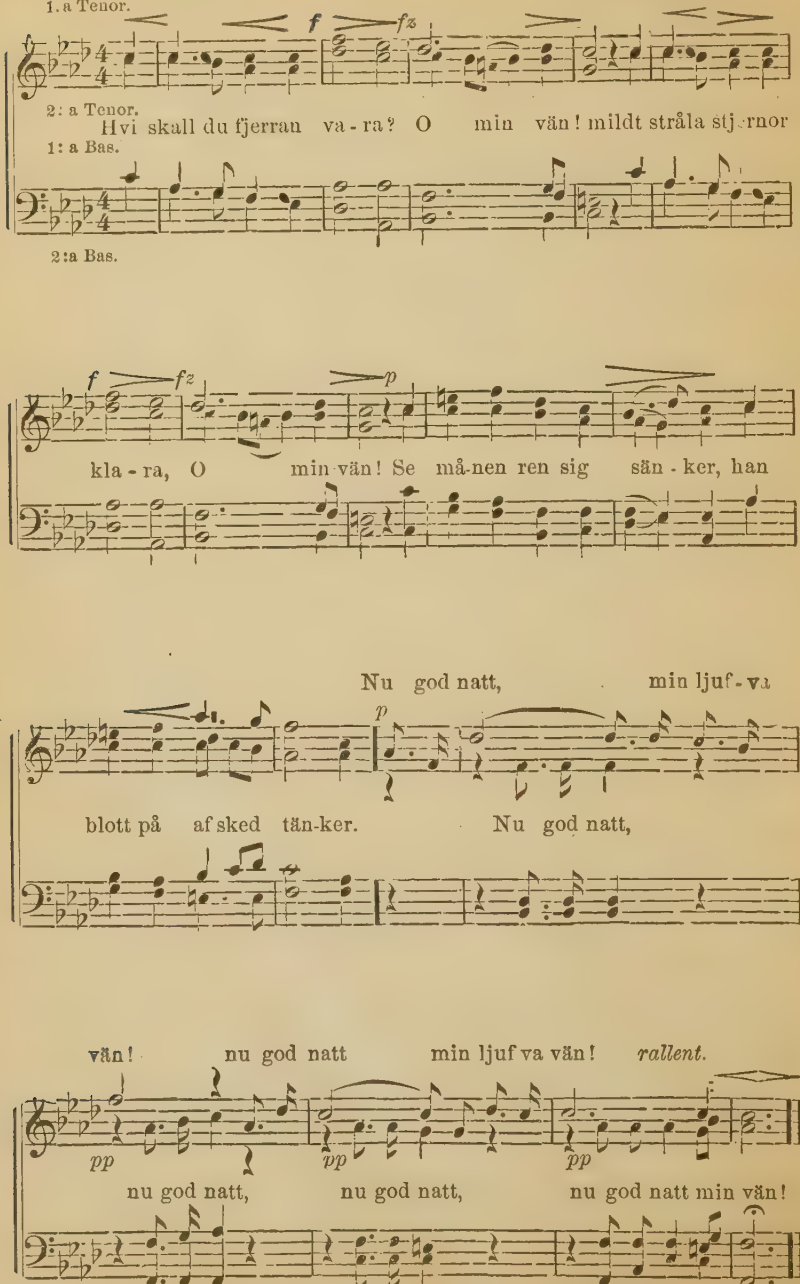
1. a Tenor.
f
fz
2: a Tenor.
Hvi skall du fjerran va - ra? O min vän! mildt stråla stj-rnor
1: a Bas.
2: a Bas.
f
fz
p
kla - ra, O min vän! Se må-nen ren sig sän - ker, han
Nu god natt, min ljuf - va
p
blott på af sked tän-ker. Nu god natt,
vän! nu god natt min ljuf va vän! rallent.
pp
pp
pp
nu god natt, nu god natt, nu god natt min vän!

14. Farväl. (Der Jäger-Abschied.)

Tempo di marcia. F. Mendelssohn.

1:a Tenor.

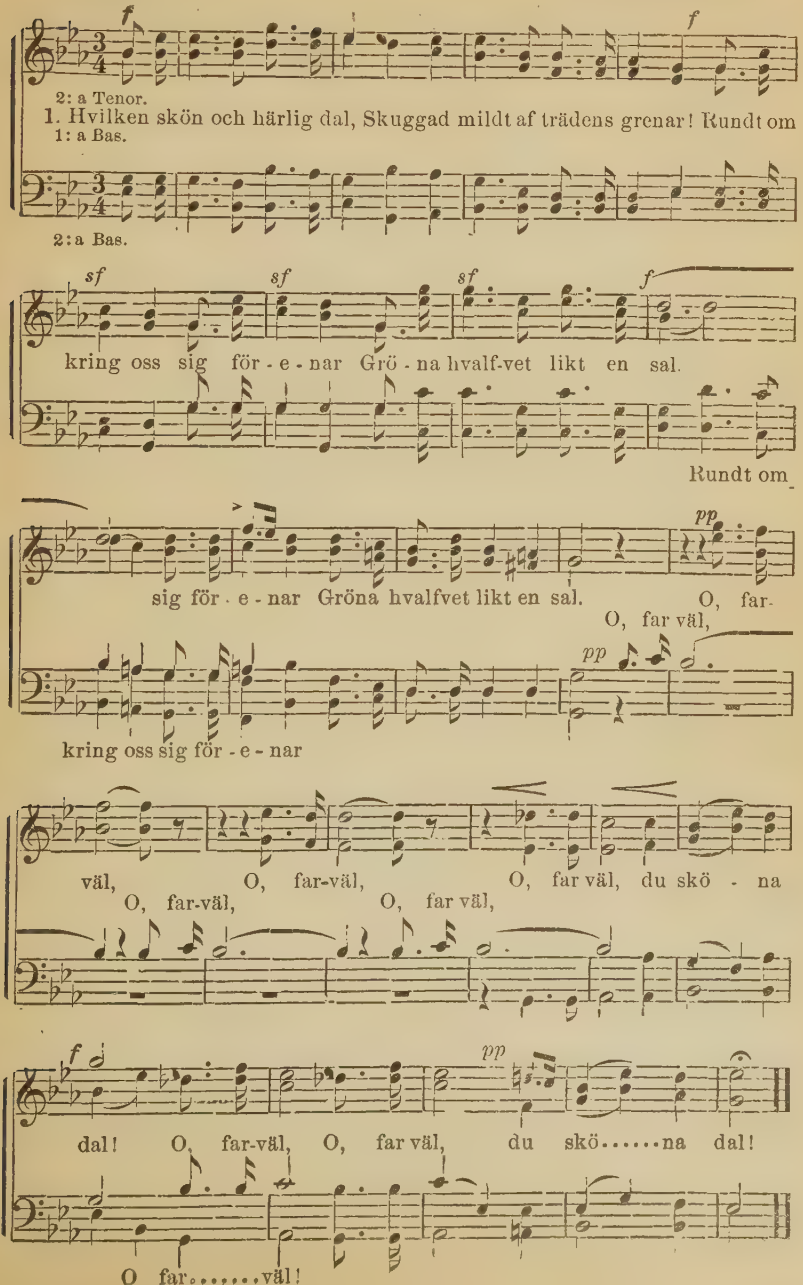
f
2:a Tenor.
1. Hvilken skön och härlig dal, Skuggad mildt af trädens grenar! Rundt om
1:a Bas.
2:a Bas.
sf sf sf f
kring oss sig för - e - nar Grö - na hvalf-vet likt en sal.
Rundt om
pp
sig för - e - nar Gröna hvalfvet likt en sal. O, far-
O, far väl,
pp
kring oss sig för - e - nar
väl, O, far-väl, O, far väl, du skö - na
O, far-väl, O, far väl,
f pp
dal! O, far-väl, O, far väl, du skö.....na dal!
O far.....väl!

15. Svanhvits sång.

Andante con moto. GEIJER.

1:a Tenor.
2:a Tenor.
1. Stil - la, o stil - la, som - na från storm och snö!
2. Stun - der - na i - la; snart du den si - sta ser;
3. Skug - gan låt göm - ma allt hvad du njöt och led;
1:a Bas.
2:a Bas.
Ens - li - ga lil - la, nu är det tid att dö!
Hvi - la, o hvi - la, viss - na, som an - dra fler!
Glöm - ma, o glöm - ma, så - dan är so - lens sed!
cresc. rallent. dim. pp a tempo.
Kallt är kring dal och sjö; stil - la, o stil - - la!
Hjer - ta! hvad vill du mer? hvi - la, o hvi - - la!
Lär dig, i nat - tens fred, glöm - ma, o glöm - ma!

16. Integer vitæ.

F. FLEMMING.

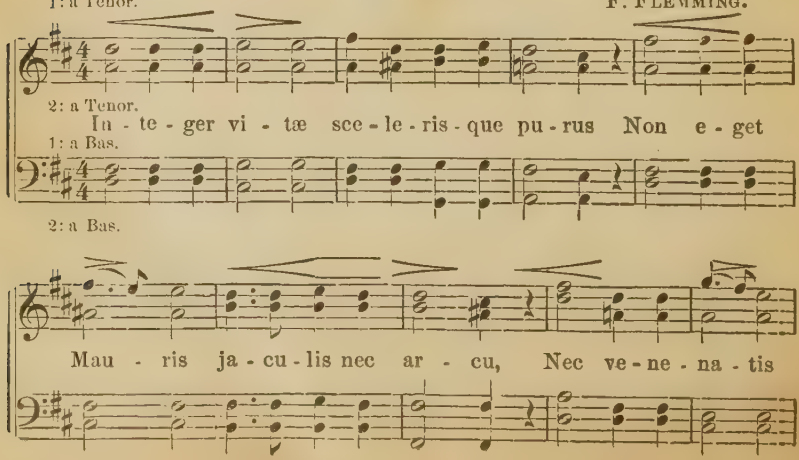

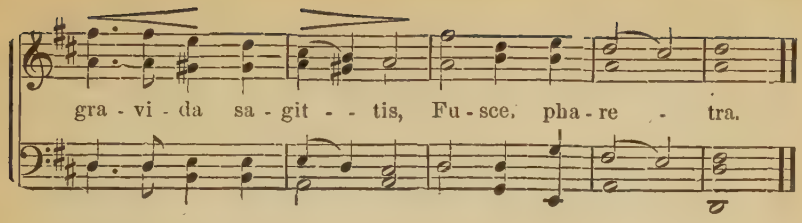

17. Vågen.

Poco Allegretto, sost. e con anima. C. J. O. Laurin.

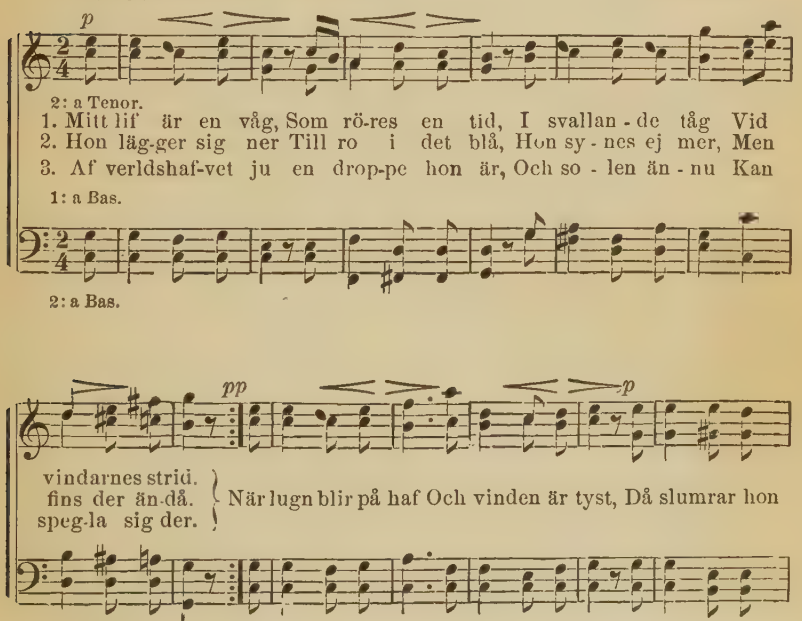
1: a Tenor.
p
2: a Tenor.
1. Mitt lif är en våg, Som rö-res en tid, I svallan - de tåg Vid
2. Hon läg-ger sig ner Till ro i det blå, Hon sy - nes ej mer, Men
3. Af verldshaf-vet ju en drop-pe hon är, Och so - len än - nu Kan
1: a Bas.
2: a Bas.
pp
p
vindarnes strid.
fins der än-då.
speg-la sig der.
När lugn blir på haf Och vinden är tyst, Då slumrar hon
f
p cres. a tempo. dim.
pp
af Vid stranden hon kysst, Då slumrar hon af Vid srranden hon kysst.

18. Resan till Österlandet.

Ur Salomos Höga Visa. Folkvisa.

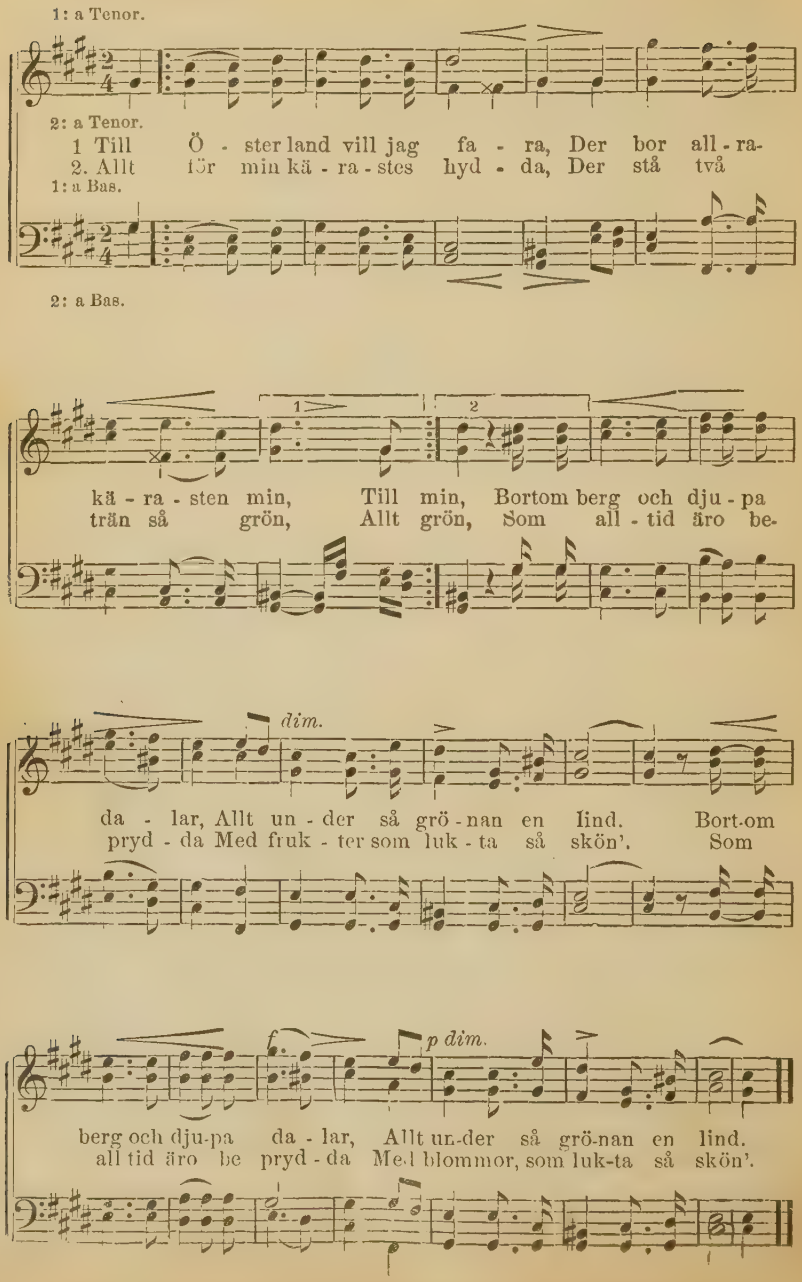
1: a Tenor.
2: a Tenor.
1 Till Ö - ster land vill jag fa - ra, Der bor all - ra-
2. Allt för min kä - ra - stes hyd - da, Der stå två
1: a Bas.
2: a Bas.
1
2
kä - ra - sten min, Till min, Bortom berg och dju - pa
trän så grön, Allt grön, Som all - tid äro be-
dim.
da - lar, Allt un - der så grö - nan en lind. Bort-om
pryd - da Med fruk - ter som luk - ta så skön'. Som
f
p dim.
berg och dju-pa da - lar, Allt un-der så grö-nan en lind.
all tid äro be pryd - da Med blommor, som luk-ta så skön'.

3 De grönskas båd' vinter sommar,
I lunden der de stå,
Den ena bär muskotte blommor,
Den andra nejlikor små.

4. Der är en hage planterad
Efter ett högt förstånd,
Med trän och örter förmerad,
Som ingen beskrifva kan.

5. Jag måtte icke förglömma,
Den sköna kristalleflod,
De lefvandes vattuströmmar,
Som fukta trädens rot.

6. Och midt uti den hage,
Der ståndar en lifsens bom,
Bär tolf slags frukter å rade,
Och löfven ä' läkedom;

7. Dess frukter som lustgårdars,
Beprydda med herrliga frukt,
Med nardu, saffran och kalmus,
Som gifva en herrligan lukt.

8. Der står ock helsobrunnen,
En lefvande källa klar,
Hvars like är ej funnen,
Som Salomon skrifvit har.

9. Min själ, du gör dig redo,
Den samma vägen att gå,
Öfver berg och torra hedar,
Förr'n natten faller oss på.

10. Jag sökte om natten långa,
Allt om den mörka qväll,
I sängen min den trånga
Den älskat har min själ.

11. Jag sökte af allt mitt sinne,
Och fann honom icke der,
Hvar skall jag honom finna,
Som mig hafver så kär?

12. Jag drog uppå min' kläder
Och stod upp af min säng,
Jag sökte på gator och gränder,
Och fann honom icke igen.

13. Uti ett sådant tillfälle,
Som jag nu sökte så,
Mig funno de väktarne snälle,
Som kring om staden gå.

14. Hör mig, I väktaremänner,
Som mig nu möten här,
Om I han sett den vännen,
Som min själ hafver så kär?

15. Jag gick dock litet längre,
Allt om den mörka qväll,
Der fann jag den, som fängnat
Och älskat har min själ.

16. Jag fattade honom med gamman
Och förde honom med mig fram,
Uti min moders kammar
Och vill ej släppa han

17. Min vän är röd och hviter,
Utkorad bland tusende tal,
Som morgonrodnans strimmor
Och månen i Ajalons dal.

18. En lilja mellan bergen,
Ett blomster i Saron fin,
Han satt mig på sitt hjerta,
Såsom en signets ring.

19. Herren, Heren har gifvit
En lärdan tunga mig,
Att jag vet med dem tröttom
Att tala i rättan tid.

20. Han väcker mig hvar morgon,
Han väcker örat så,
Att jag kan utan sorgen
Hans ord så väl förstå.

21. Hur ljufliga äro de fötter,
På bergen bebåda fred,
Förkunna dina rätter,
Predika din salighet!

22. En dag i dina gårdar
Är bättre än tusen år,
För oss här neder på jorden
I Psaltaren skrifvet står.

23. Han frälst min själ från döden,
Mina fötter ifrån fall,
Min' ögon från tårar i nöden,
Thess Gud jag prisa skall.

24. Han lärde mig genom profeten
Förstå sitt lifsens ord,
En kraft till saligheten
För hvar och en som tror.

25. Han hafver mig förärat
En bok och till mig sändt,
Den skall jag daglig lära,
Det nya testamentet.

26. Den boken skall jag vårda
Såsom ett lilium.
Han lättar mig lagens börda,
Det helga evangelium.

27. Han höll mig under riset
Och i kors-skolan så,
Att jag skull' blifva viser
Och hans ord rätt förstå.

28. Han hafver mig inskrifvit,
Mitt namn står i hans bok,
Sin lag i hjertat gifvit,
När som jag dopet tog.

19. *Cantate Domino!*

Andante con moto. (Ps. 96: 1, 2)

1: a Tenor.
mf
f
p
2: a Tenor.
Can - ta - te Do - mi - no can - ti - cum no-vum! Can
1: a Bas.
2: a Bas.
Can - ta - te
ta.....te Do - mi - no, can - ta - te, can - ta - te
Do - mi - no, can - ta.....te, can - ta - te,
mf
p
mf
Do mi - no om - nis ter .....ra can - ta.....te!
mf
Can-
p
p
Can-ta - te Do - mi - no! et
p
p
ta - te Do - mi - no! et be - ne - di - ci - te,
be - nedi - ci - te, can - ta - te Do-mi-no et be - ne - di - ci - te
p
can - ta.....te, can - ta.....te,

Can - ta.....te, can - ta.....te, can-
can - ta - - te Do - mi - no et be - ne - di - ci - te, can-
fp
ta - te et be - ne - di - ci - te no - mi - ni e.....jus.
ta - te
f
p
Can - ta - te Do - mi - no can-ti - cum novum! Can-ta - te, can-ta - te
Do - mi - no om - nis ter - ra, om - nis ter - ra can - ta-
Can - ta - te Do - mi - no
mf
p
mf
te! Can - ta - te Do - mi - no et
Can - ta - te Do - mi - no

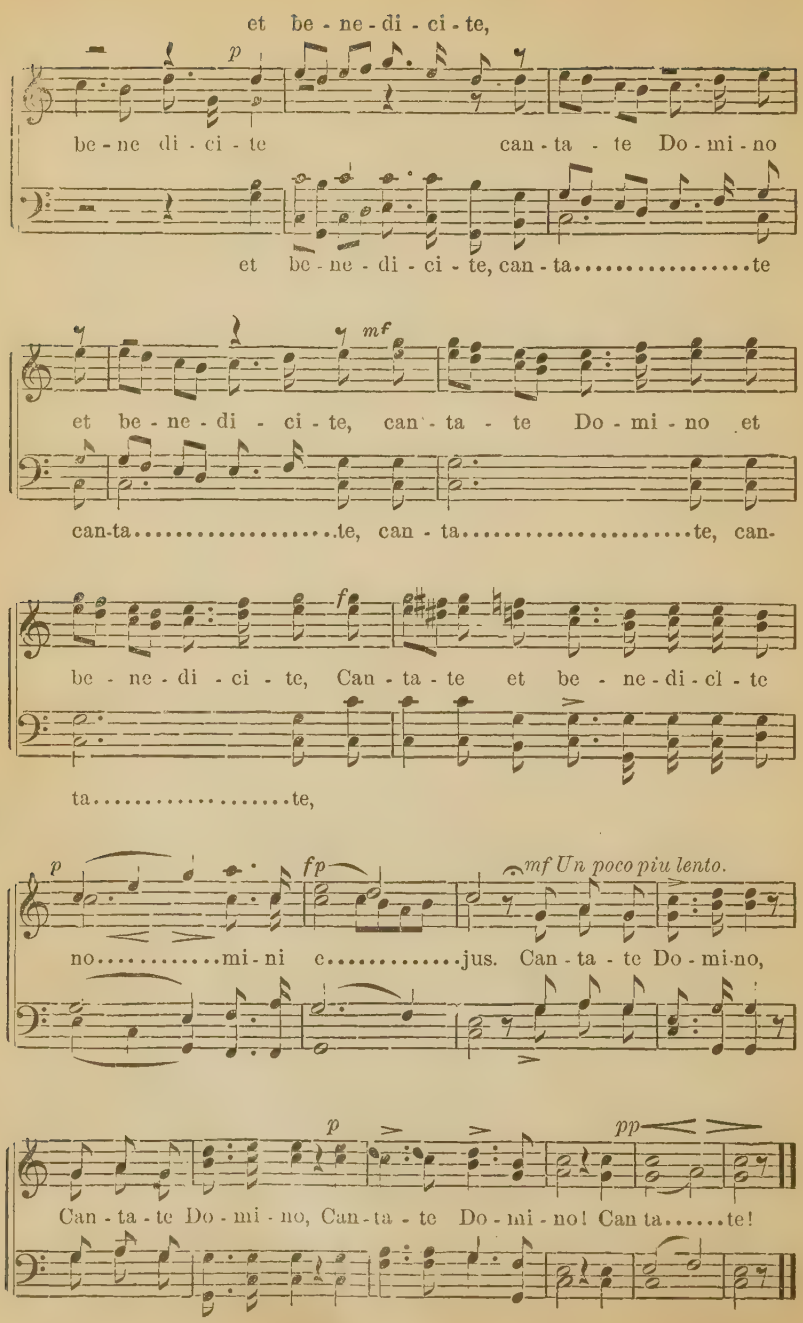
et be - ne - di - ci - te,
p
be - ne di - ci - te can - ta - te Do - mi - no
et be - ne - di - ci - te, can - ta.....te
mf
et be - ne - di - ci - te, can - ta - te Do - mi - no et
can-ta.....te, can - ta.....te, can-
f
be - ne - di - ci - te, Can - ta - te et be - ne - di - ci - te
ta.....te,
p
fp
mf Un poco piu lento.
no.....mi - ni c.....jus. Can - ta - te Do - mi-no,
p
pp
Can - ta - te Do - mi - no, Can - ta - te Do - mi - no! Can ta.....te!

20. *Guds allmakt och försyn.*

Med kraft och värme. L. v. Beethoven.

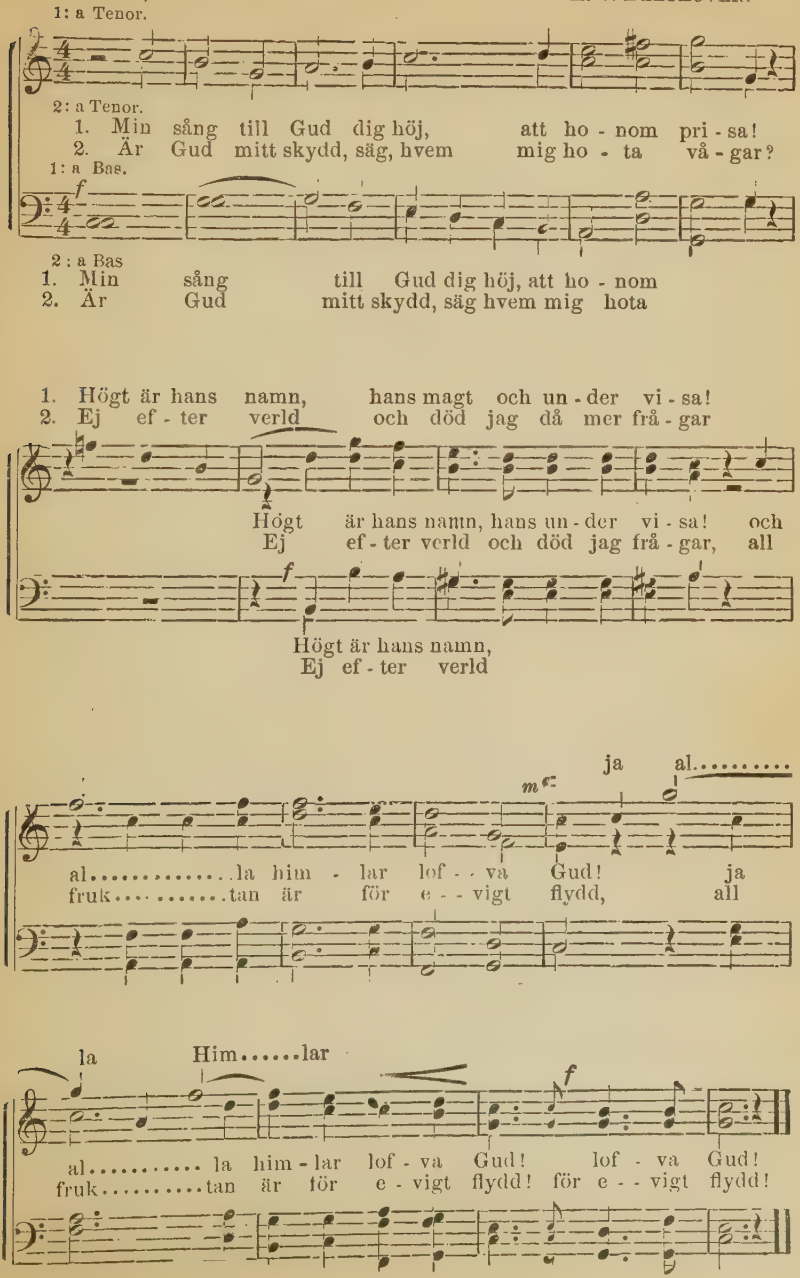
1: a Tenor.
2: a Tenor.
1. Min sång till Gud dig höj, att ho - nom pri - sa!
2. Är Gud mitt skydd, säg, hvem mig ho - ta vå - gar?
1: a Bas.
2: a Bas
1. Min sång till Gud dig höj, att ho - nom
2. Är Gud mitt skydd, säg hvem mig hota
1. Högt är hans namn, hans magt och un - der vi - sa!
2. Ej ef - ter verld och död jag då mer frå - gar
Högt är hans namn, hans un - der vi - sa! och
Ej ef - ter verld och död jag frå - gar, all
Högt är hans namn,
Ej ef - ter verld
ja al.....
al.....la him - lar lof - - va Gud! ja
fruk.....tan är för e - - vigt flydd, all
la Him.....lar
al..... la him - lar lof - va Gud! lof - va Gud!
fruk.....tan är för e - vigt flydd! för e - - vigt flydd!

21. Hur länge skall i Norden.

Kraftigt. Måttligt fort. (35 kl.) 8 J 7 6 : 7 6 : G. WENNERBERG.

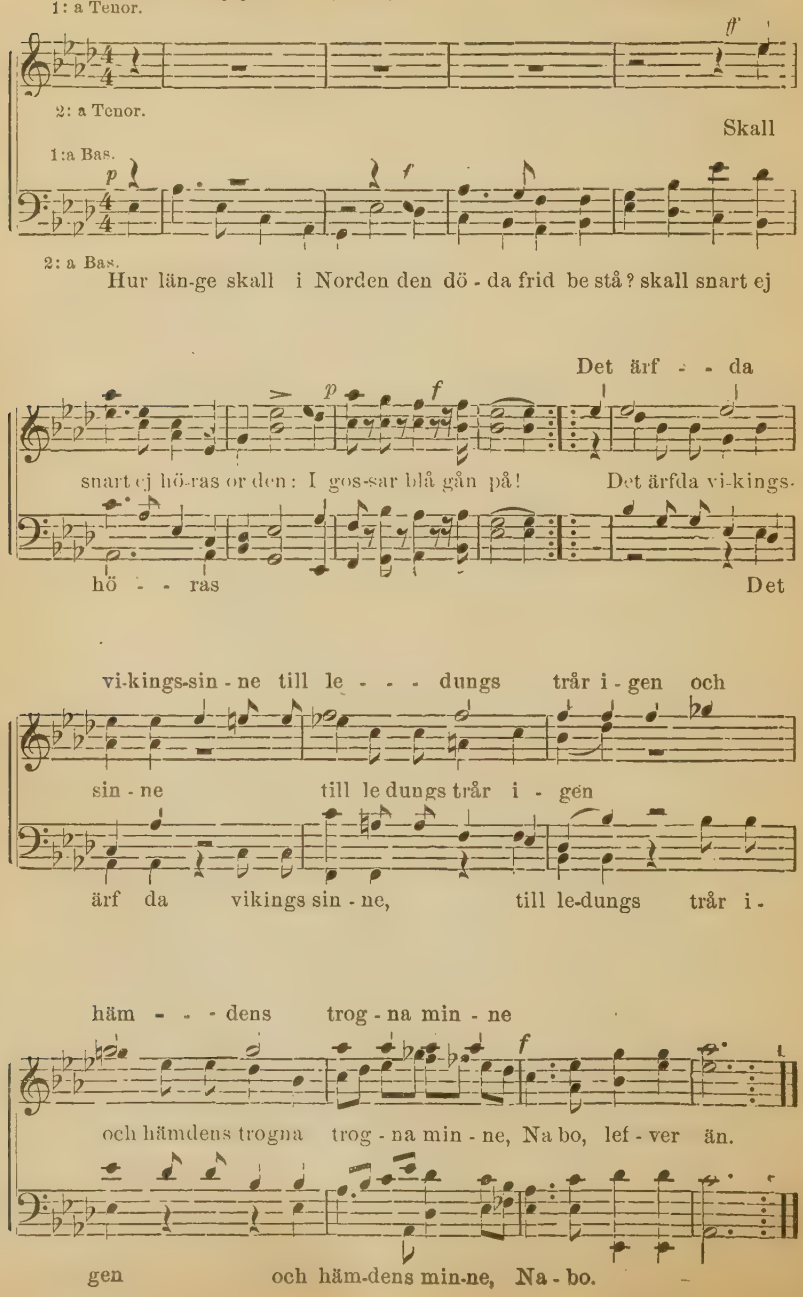
1: a Tenor.
2: a Tenor.
1: a Bas.
2: a Bas.
Skall
Hur län-ge skall i Norden den dö - da frid be stå? skall snart ej
Det ärf - - da
snart ej hö-ras or den: I gos-sar blå gån på! Det ärfda vi-kings-
hö - - ras
Det
vi-kings-sin - ne till le - - - dungs trår i - gen och
sin - ne till le dungs trår i - gen
ärf da vikings sin - ne, till le-dungs trår i -
häm - - - dens trog - na min - ne
och hämdens trogna trog - na min - ne, Na bo, lef - ver än.
gen och häm-dens min-ne, Na - bo.

22. Vårt Land.

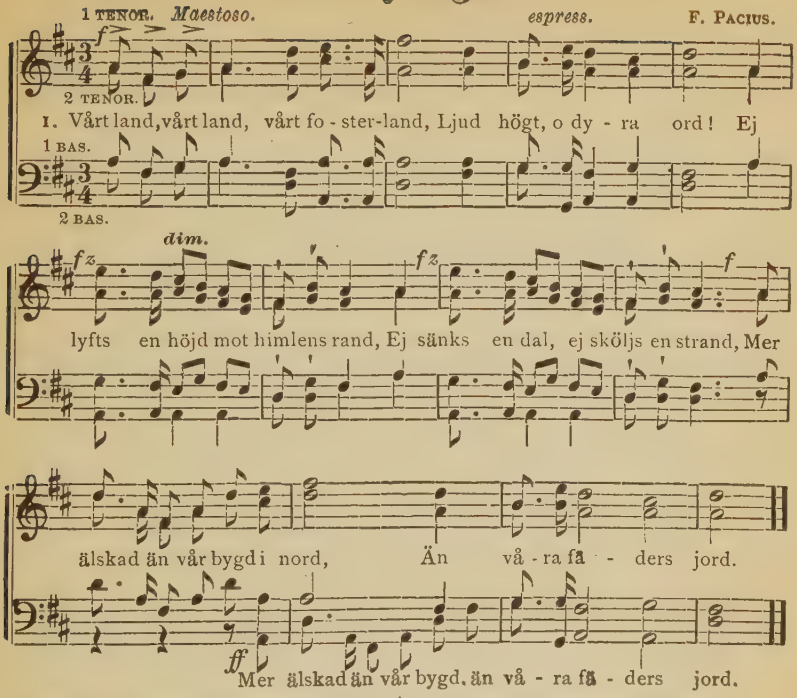
1 TENOR. Maestoso.
espress.
F. PACIUS.
2 TENOR.
1. Vårt land, vårt land, vårt fo - ster-land, Ljud högt, o dy - ra ord! Ej
1 BAS.
2 BAS.
dim.
lyfts en höjd mot himlens rand, Ej sänks en dal, ej sköljs en strand, Mer
älskad än vår bygd i nord, Än vå - ra fä - ders jord.
Mer älskad än vår bygd, än vå - ra fä - ders jord.

2. Vårt land är fattigt, skall så bli
För den, som guld begär,
En främling far oss stolt förbi;
Men detta landet älska vi,
För oss med moar, fjell och skär
Ett guldland dock det är.

3. Här striddes våra fäders strid
Med tanke, svärd och plog,
Här, här, i klar som mulen tid,
Med lycka hård, med lycka blid,
Det Finska folkets hjerta slog,
Här bars hvad det fördrog.

4. Hvem täljde väl de striders tal,
Som detta folk bestod,
Då kriget röt från dal till dal,
Då frosten kom med hungrens qval,
Hvem mätte allt dess spillda blod
Och allt dess tålamod?

5. Och det var här det blodet flöt,
Ja, här för oss det var,
Och det var här sin fröjd det njöt,
Och det var här sin suck det göt,
Det folk, som våra bördor bar
Långt före våra dar.

6. Här är oss ljuft, här är oss godt,
Här är oss allt beskärdt;
Hur ödet kastar än vår lott,
Ett land, ett fosterland vi fått,
Hvad finns på jorden mera värdt
Att hållas dyrt och kärt?

7. Och här och här är detta land,
Vårt öga ser det här;
Vi kuuna sträcka ut vår hand
Och nisa gladt på sjö och strand
Och säga: se det landet der,
Vårt fosterland det är!

8. Och fördes vi att bo i glans
Bland guldmoln i det blå,
Och blef vårt lif en stjernedans,
Der tår ej göts, der suck ej fanns,
Till detta arma land ändå
Vår längtan skulle stå.

9. O land, du tusen sjöars land,
Der sång och trohet byggt,
Der lifvets haf oss gett en strand,
Vår forntids land, vår framtids land,
Var för din fattigdom ej skyggt,
Var fritt, var gladt, var tryggt!

10. Din blomning, sluten än i knopp,
Skall mogna ur sitt tvång;
Se, ur vår kärlek skall gå opp
Ditt ljus, din glans, din fröjd, ditt hopp
Och högre klinga skall en gång
Vår fosterländska sång.

23. Afsked från skogen.

Andante non lento. (35 kl.) 8 J. 7 6: 7 6: F. MENDELSSOHN.

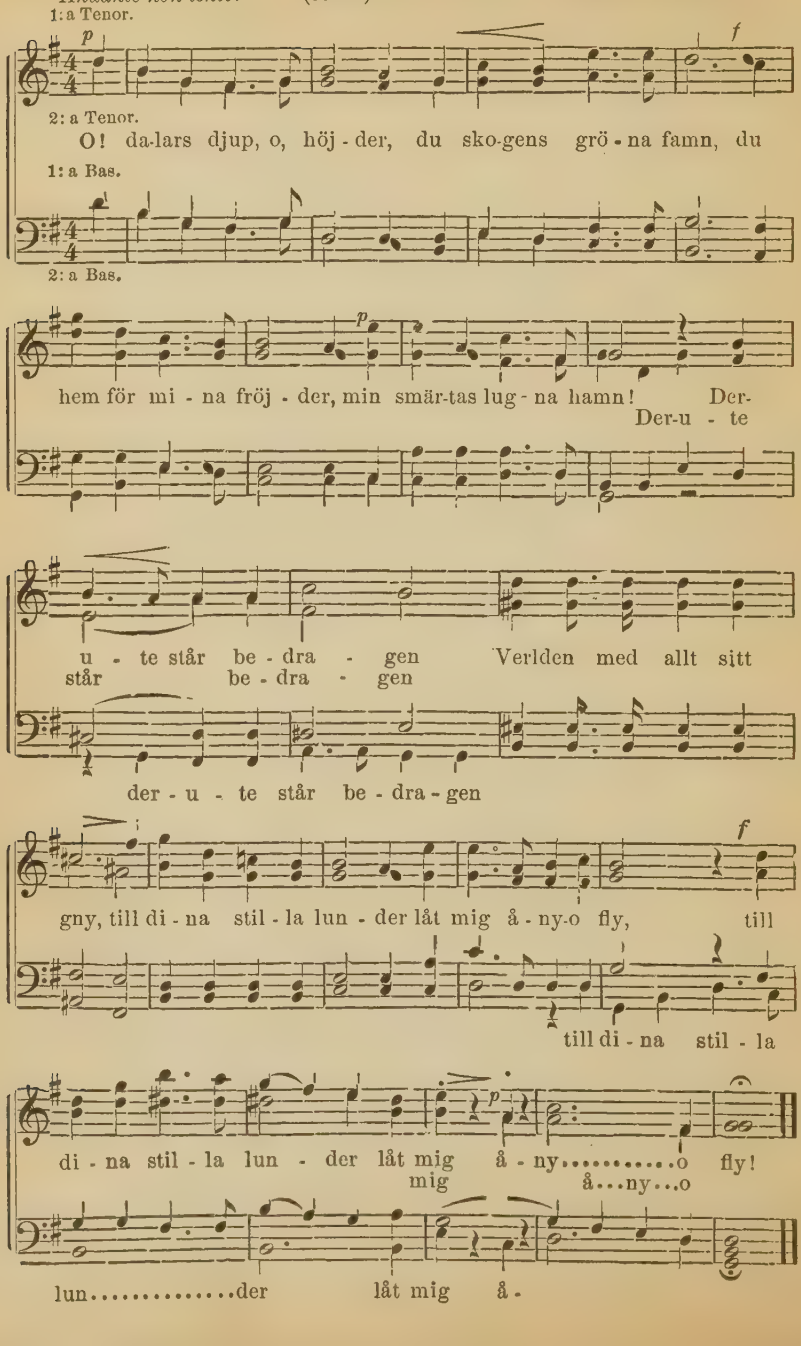
1:a Tenor.
2:a Tenor.
O! da-lars djup, o, höj - der, du sko-gens grö - na famn, du
1:a Bas.
2:a Bas.
hem för mi - na fröj - der, min smär-tas lug - na hamn! Der-
Der-u - te
u - te står be - dra - gen Verlden med allt sitt
står be - dra - gen
der - u - te står be - dra - gen
gny, till di - na stil - la lun - der låt mig å - ny-o fly, till
till di - na stil - la
di - na stil - la lun - der låt mig å - ny.....o fly!
mig å...ny...o
lun.....der låt mig å -

24. Kristallen den fina.

Andante.

Folkmel. arr. af TULLBERG.

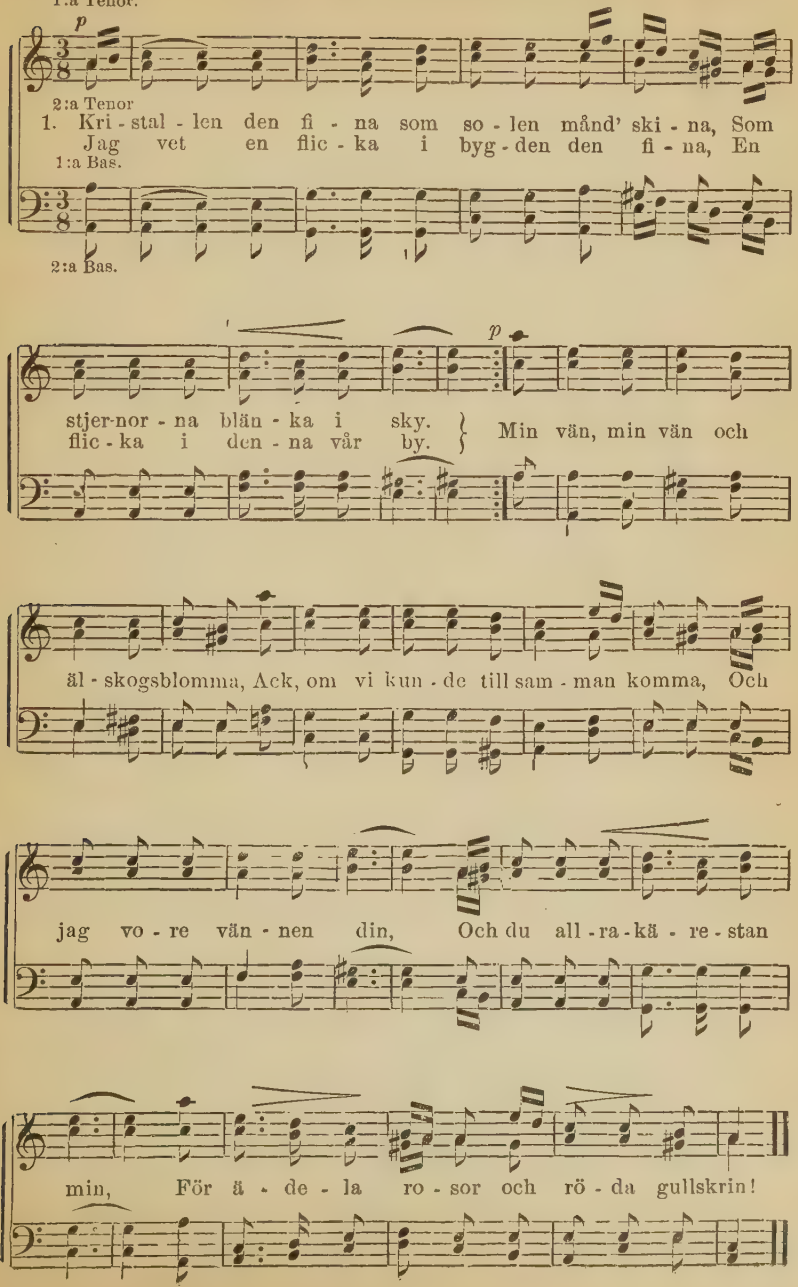
1:a Tenor.
2:a Tenor
1. Kri - stal - len den fi - na som so - len månd' ski - na, Som
Jag vet en flic - ka i byg - den den fi - na, En
1:a Bas.
2:a Bas.
stjer-nor - na blän - ka i sky.
flic - ka i den - na vår by.
Min vän, min vän och
äl - skogsblomma, Ack, om vi kun - de till sam - man komma, Och
jag vo - re vän - nen din, Och du all - ra - kä - re - stan
min, För ä - de - la ro - sor och rö - da gullskrin!

25. Tackom vår Gud.

Andante. CARL ARNOLD.

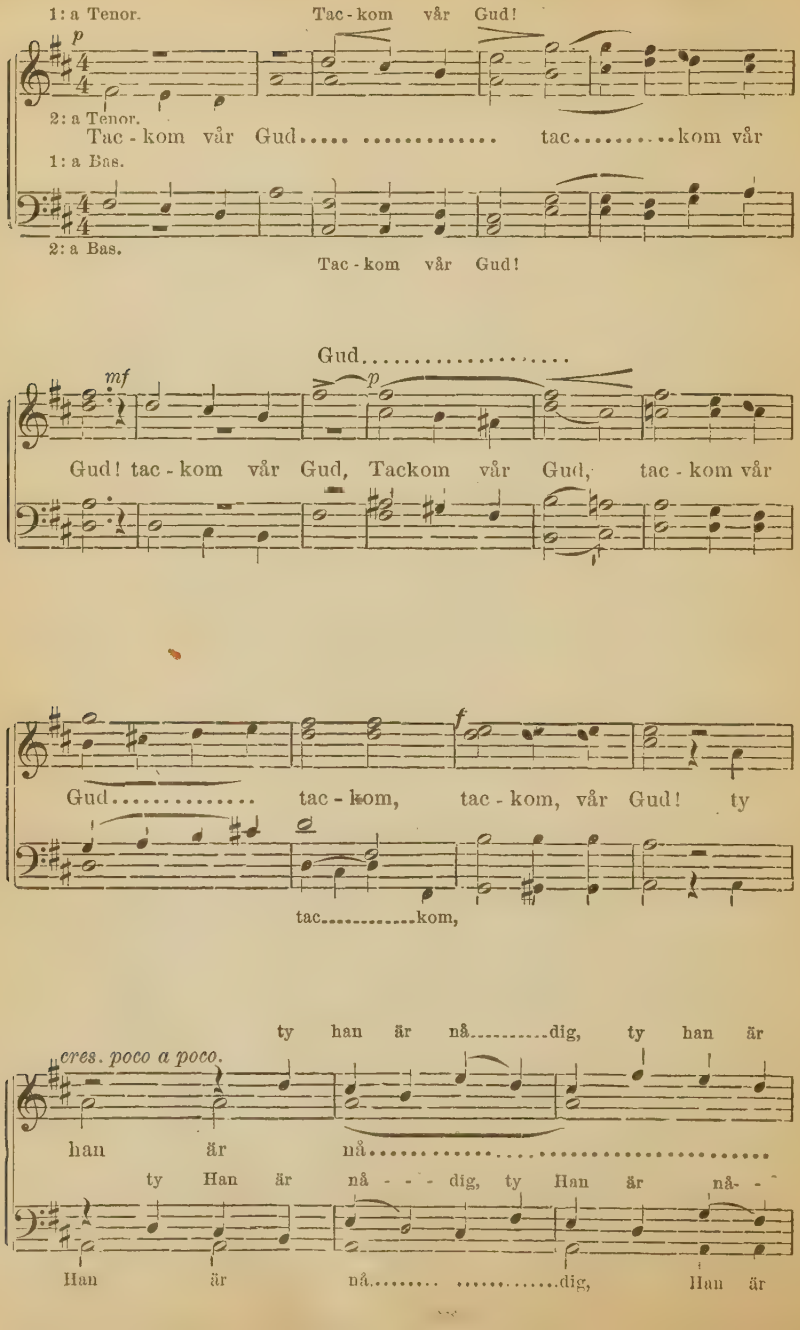

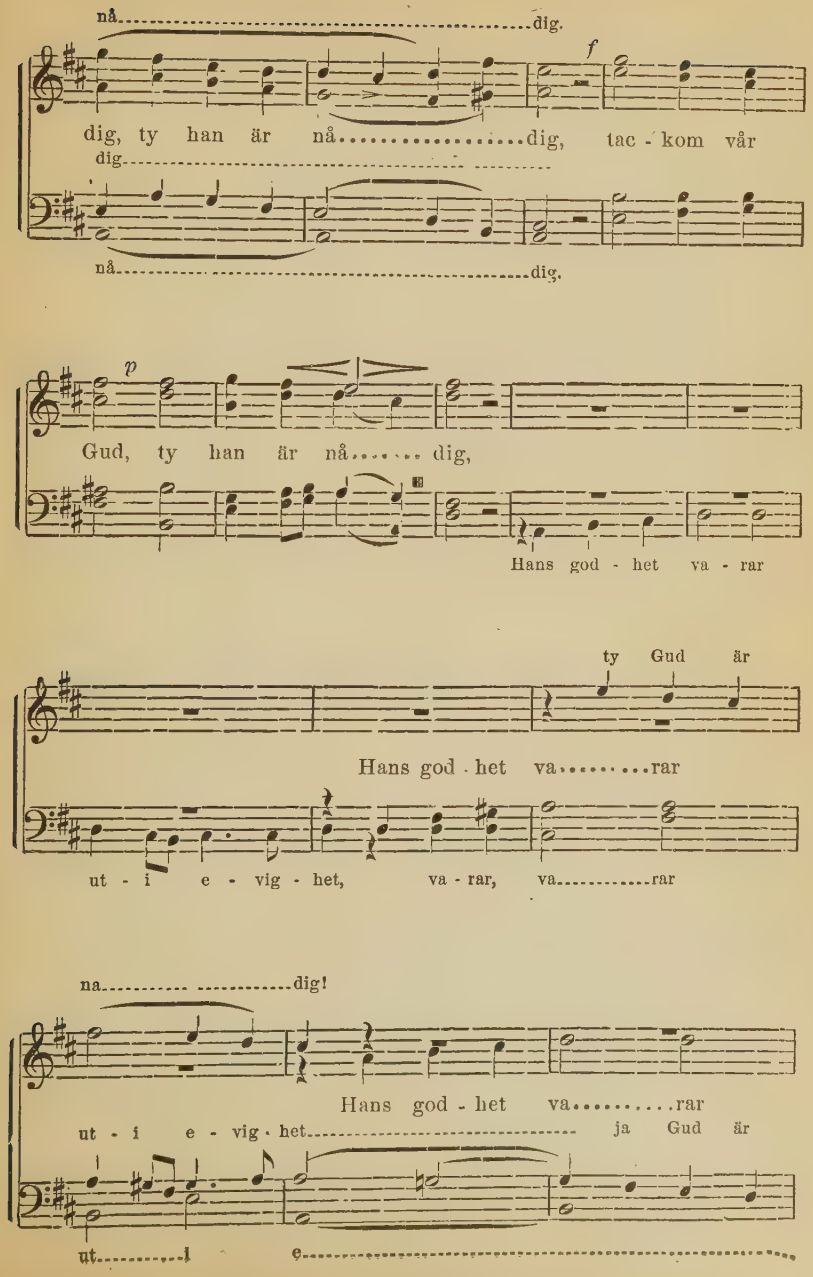
nå dig.
f
dig, ty han är nå dig, tac - kom vår
dig
nå dig.
p
Gud, ty han är nå dig,
Hans god - het va - rar
ty Gud är
Hans god - het va rar
ut - i e - vig - het, va - rar, va rar
na dig!
Hans god - het va rar
ut - i e - vig - het ja Gud är
ut i e

Hans god - het va.....rar
ut - i e - vig - het, Ja Gud är
nå.....dig, ja Hans god.....het
.....vig.....het,
ut.....i e.....vig - het, i
nå.....dig och hans god - het va.....
va.....rar e.....vig tid, ty Gud är
e.....vig.....het, ty Gud är
cres. poco a poco.
.....rar e - vig tid, ut - i e.....
nå.....dig, ty
ut.....i e.....
nå.....dig, ja han är nå.....dig, ja han är
.....vig.....het, ut - i e.....
Gud är nå.....dig, ja han är nå.....dig, ja
.....vig.....het, ut - i e.....
nå.....dig,
rit.
p
.....vig - - het. Tac - kom vår
han är nå.....dig,
vig.....het,

Gud, tac - kom vår Gud, tac - - kom,
tac kom
hans god - het
tac - kom vår Gud,
ty han är nå
han
va rar ut i e vig het e
ty han är
dig,
är nå dig,
vig tid
nå dig,
ty han är nå dig,
hans god-het va - rar ut - i e vig - het.

26. Klara stjerna.

Moderato. H. WETTERLING.

1:a Tenor.
p
2:a Tenor.
1. Kla - ra stjer - na du som strå-lar, Skim-ran - de mot pur-prad
1:a Bas.
2:a Bas.
him-mel, Dölj ditt ö - ga ej för mig, Dölj ditt ö - ga ej för
pp
mig. Till den bo ning der du prå lar,
Till den bo..... ....ning, Längtar
mf
pp
Läng-tar jag
jag från jor - dens hvim - mel. Mil - da
rallent.
Mil - da stjer-na upp till dig, Mil - da stjer - na upp till dig.
stjer.....na

27. Suomis sång.

PACIUS.

Maestoso.

1: a Tenor.
p
pp
rit.
2: a Tenor.
1. Hör hur herr-ligt sån - gen skal - lar, mel-lan Wäi - nös ru - no-
1: a Bas.
2: a Bas.
Det är Suo.....mis sång,
sf
f
ff
rit.
hal - - lar, Det är Suo mis sång, Det är Suo - mis sång.
pesante.
p con moto.
p
hör, de hö - ga fu - ror su - sa, hör de
Hör, de hö - ga fu - ror su - sa, hör de dju - pa strömmar
più lento.
e lespr.
lento.
dju - pa strömmar
det,
bru - sa Det är Suo - mis sång, Det är Suo - mis sång.
det,

2. Se! bland drifvor högt vid polen
Strålar klar midsommarsolen:
Det är Suomis sång!
Se! på himlens mörka båga
Nattens norrskensflammor låga:
Det är Suomis sång!

28. Uppståndelse-sång.

(Vid begrafning.)

Adagio. GRAUN.

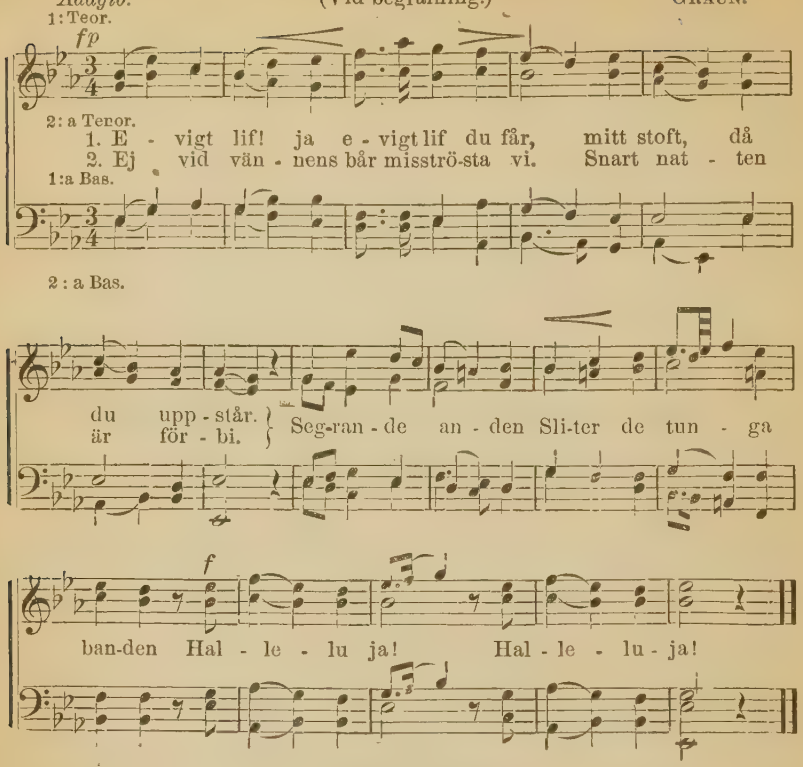
1: Teor.
fp
2: a Tenor.
1. E - vigt lif! ja e - vigt lif du får, mitt stoft, då
2. Ej vid vän - nens bår misströ-sta vi. Snart nat - ten
1: a Bas.
2: a Bas.
du upp - står.
är för - bi.
Seg-ran - de an - den Sli-ter de tun - ga
f
ban-den Hal - le - lu ja! Hal - le - lu - ja!

29. O huru stilla.

(Vid begrafning.)

Långsamt. (342 kl. 8 J. o. D. 5 6 5 7 5 6 5 6.) BENEKEN.

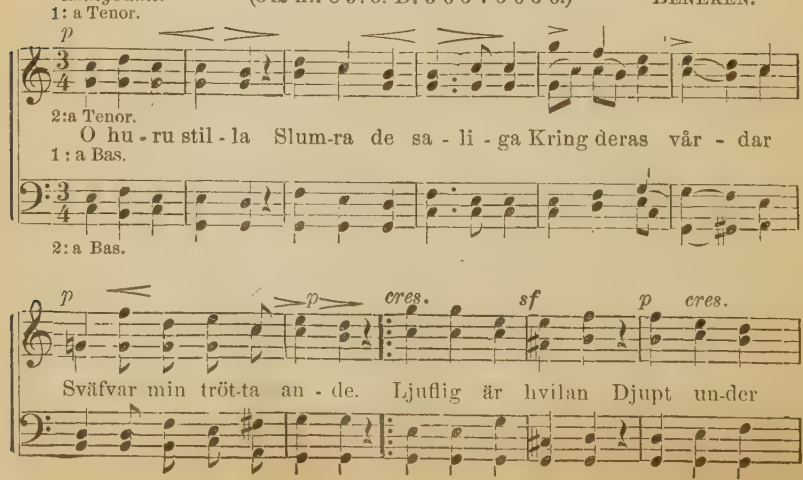

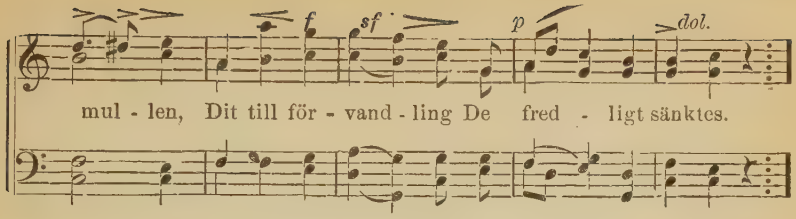

30. Hvilans genius.

Larghetto. BENEKFN.

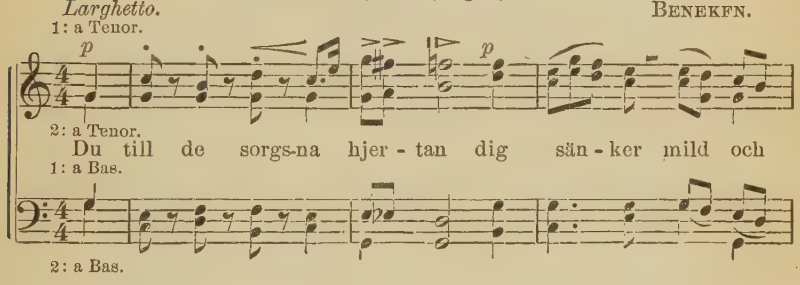

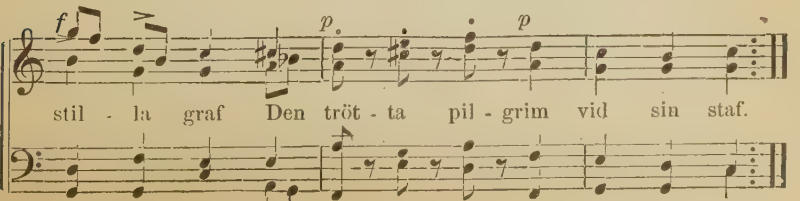

31. Kommer till en Fader åter.

1: a Tenor. GREGOR.

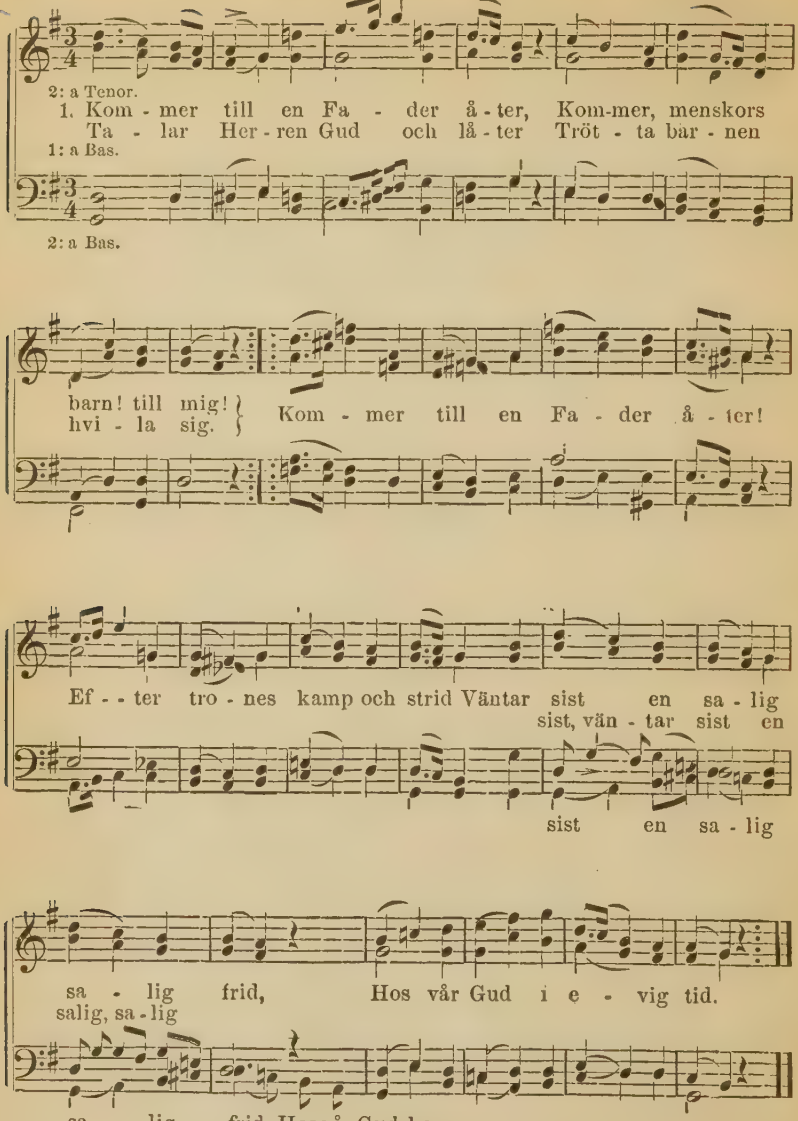
2: a Tenor.
1. Kom - mer till en Fa - der å - ter, Kom-mer, menskors
Ta - lar Her - ren Gud och lå - ter Tröt - ta bar - nen
1: a Bas.
2: a Bas.
barn! till mig! }
hvi - la sig. } Kom - mer till en Fa - der å - ter!
Ef - - ter tro - nes kamp och strid Väntar sist en sa - lig
sist, vän - tar sist en
sist en sa - lig
sa - lig frid, Hos vår Gud i e - vig tid.
salig, sa - lig
sa - lig frid Hos vår Gud, hos

2. Den, som Herrens råd ej klandrat,
Sökt hans nåd och skött sitt kall,
Trott Guds ord, Guds vägar vandrat,
Han till friden komma skall.
Efter trones kamp, etc.

3. Han har kämpat, han har vunnit,
Och behållit tro och hopp,
Nu har han sin krona funnit
Efter väl fullbordadt lopp.
Efter trones kamp, etc.

32. Guista af en himmelsk låga.

Temligen långsamt. (Ave verum corpus.) MOZART.

1: a Tenor.

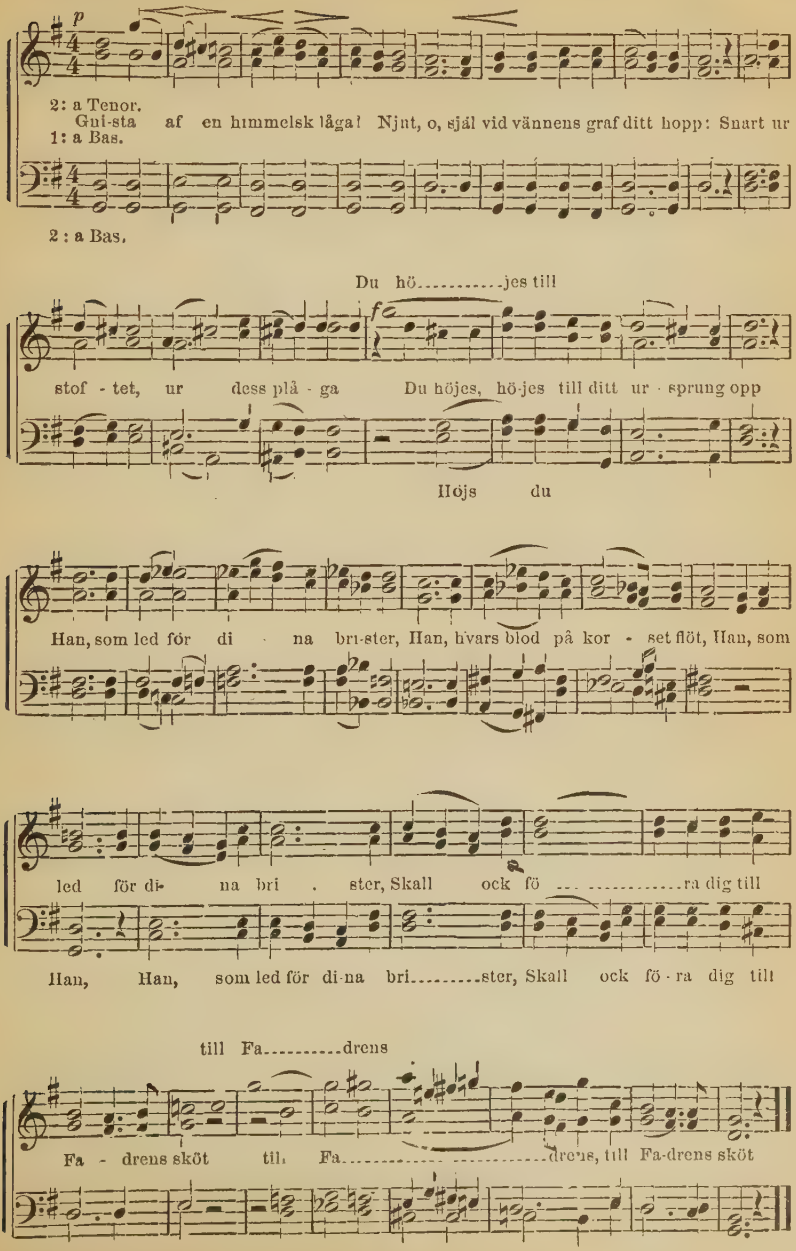
p
2: a Tenor.
Gui-sta af en himmelsk låga! Njut, o, själ vid vännens graf ditt hopp: Snart ur
1: a Bas.
2: a Bas.
Du hö.....jes till
stof - tet, ur dess plå - ga Du höjes, hö-jes till ditt ur - sprung opp
Höjs du
Han, som led för di - na bri-ster, Han, hvars blod på kor - set flöt, Han, som
led för di- na bri . ster, Skall ock fö .....ra dig till
Han, Han, som led för di-na bri.....ster, Skall ock fö - ra dig till
till Fa.....drens
Fa - drens sköt til. Fa.....drens, till Fa-drens sköt
Fadrens

33. Verldarnes Gud.

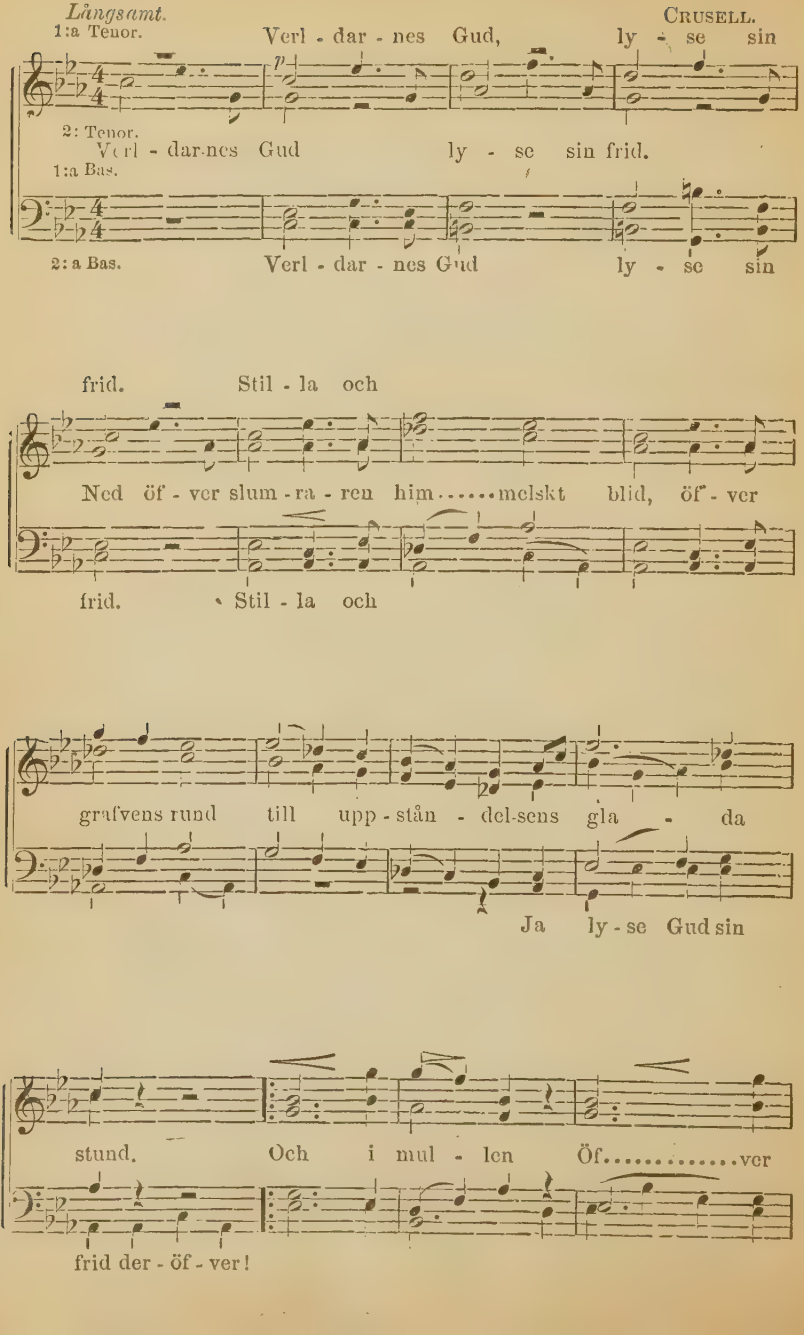
Långsamt.
1:a Tenor.
Verl - dar - nes Gud, ly - se sin
CRUSELL.
2: Tenor.
Verl - dar-nes Gud ly - se sin frid.
1:a Bas.
2: a Bas.
Verl - dar - nes Gud ly - se sin
frid. Stil - la och
Ned öf - ver slum - ra - ren him.....melskt blid, öf - ver
frid. Stil - la och
grafvens rund till upp - stån - del-sens gla - da
Ja ly - se Gud sin
stund. Och i mul - len Öf.....ver
frid der - öf - ver!

vå - ren grönske
kul - len blom - man - de vår grön ske vän-ligt år från
1
2
år! år! Till dess vi få
Till dess vi få en gång, en gång der-
mö - - - tas
der - up - pe mö - tas i det
up.....pe mö - tas
Nu far väl, Nu far - väl!.....
blå. Nu farväl, Nu farväl, Nu far - väl!
Far.....väl! Far.....väl, Far..... ..väl!.....
Far - väl, Far - - väl!

34. Upp, Bröder, kring bildningens fana.

J. P. Cronhamn.

1:a Tenor.

2:a Tenor.

1. Upp, Bröder, kring Bildningens fana, Upp, samloms i fosterländsk
2. Vårt fo - ster-lands väl är vår lyc - ka O, skänkom det hjer ta och

1:a Bas.

2:a Bas.

bygd! Må äd - la - re käns - lor oss ma - na, att
hand! Då kan in - gen makt oss för - tryc - ka, oss

ver - ka för nordman-na dygd! Om mörker och för - dom vill trycka,
fjett - ra i jern-hår - da band, Då gif-ver den hög-ste oss fri - den

Om mörker och
Du gif-ver den

skall an - den mot lju - set fram - ryc - ka, för-
och af - lägs - nar vål - det och stri - den från

för-dom vill tryc - ka skall an - den mot ljuset fram-
hög-ste oss fri - den och af - lägs-nar våldet och

f

äd - lan de oss ut - i hem fridens skygd, i fri dens skygd.
e - ni - ga sö - ner i fä - der - nas land, i fä - drens land.

ryc - ka ut - i
stri - den ut - i

Sostenuto. Arr. af O. Lindblad.

Solo.

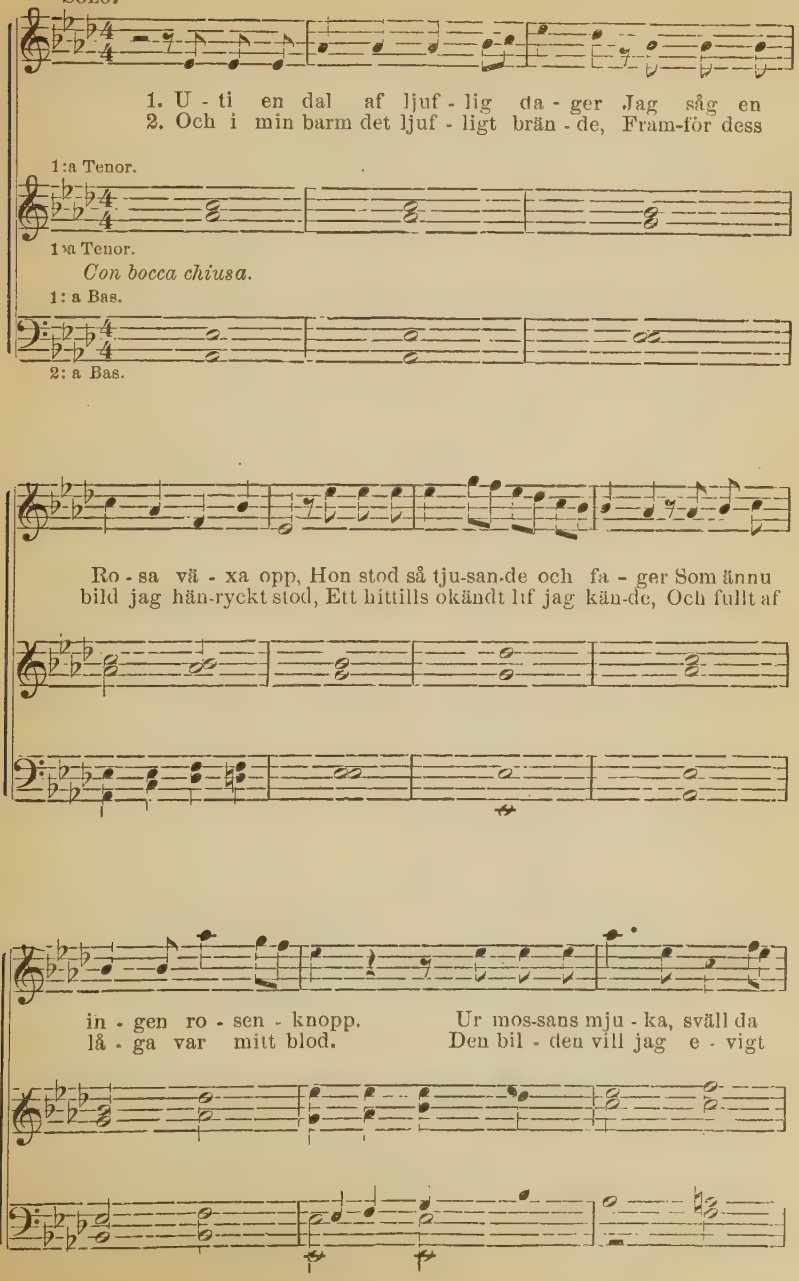
1. U - ti en dal af ljuf - lig da - ger Jag såg en
2. Och i min barm det ljuf - ligt brän - de, Fram-för dess
1:a Tenor.
1:a Tenor.
Con bocca chiusa.
1: a Bas.
2: a Bas.
Ro - sa vä - xa opp, Hon stod så tju-san-de och fa - ger Som ännu
bild jag hän-ryckt stod, Ett hittills okändt lif jag kän-de, Och fullt af
in - gen ro - sen - knopp. Ur mos-sans mju - ka, sväll da
lå - ga var mitt blod. Den bil - den vill jag e - vigt

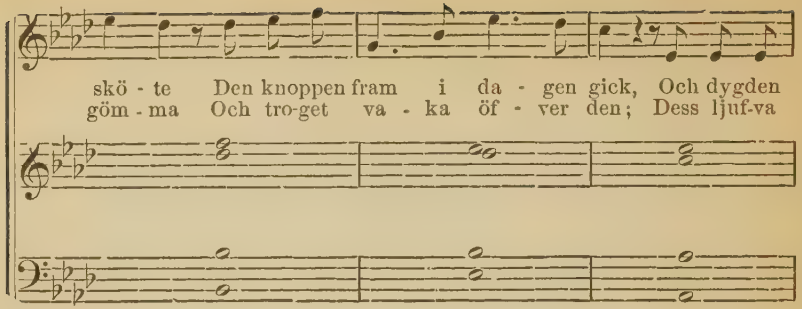
skö - te Den knoppen fram i da - gen gick, Och dygden
göm - ma Och tro-get va - ka öf - ver den; Dess ljuf-va

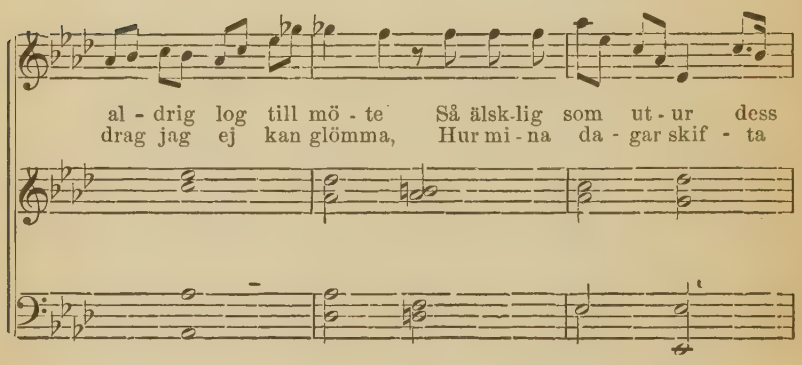
al - drig log till mö - te Så älsk-lig som ut - ur dess
drag jag ej kan glömma, Hur mi - na da - gar skif - ta

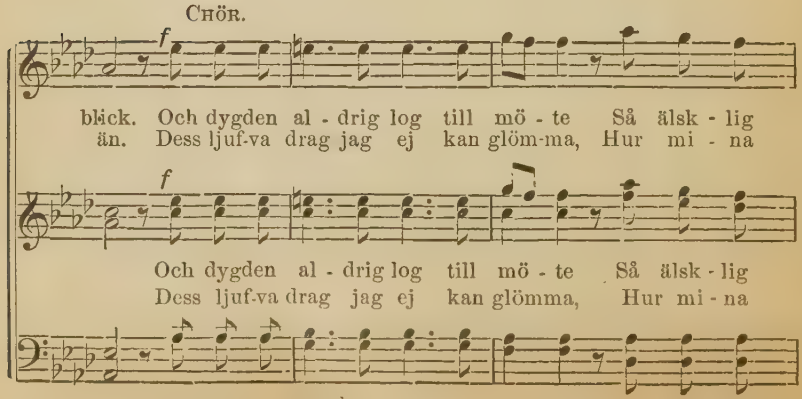
Chör.
f
blick. Och dygden al - drig log till mö - te Så älsk - lig
än. Dess ljuf-va drag jag ej kan glöm-ma, Hur mi - na
f
Och dygden al - drig log till mö - te Så älsk - lig
Dess ljuf-va drag jag ej kan glömma, Hur mi - na

som ut - ur dess blick, Så älsk-lig som ut - ur dess blick.
da - gar skif - ta än, Hur mi - na da - gar skif - ta än.
som ut ur dess blick. Så älsk-lig som ut - ur dess blick.
da - gar skif - ta än. Hur mi - na da-gar skif - ta än.

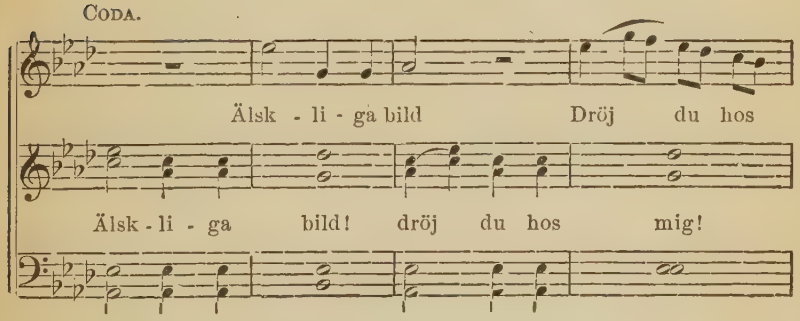
Coda.
Älsk - li - ga bild Dröj du hos
Älsk - li - ga bild! dröj du hos mig!

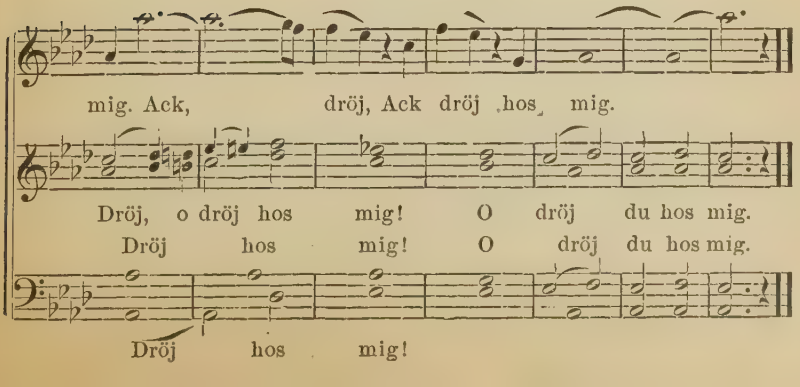
mig. Ack, dröj, Ack dröj hos mig.
Dröj, o dröj hos mig! O dröj du hos mig.
Dröj hos mig! O dröj du hos mig.
Dröj hos mig!

36. Så länge det är dag.

Med känsla och innerlighet. J. B.

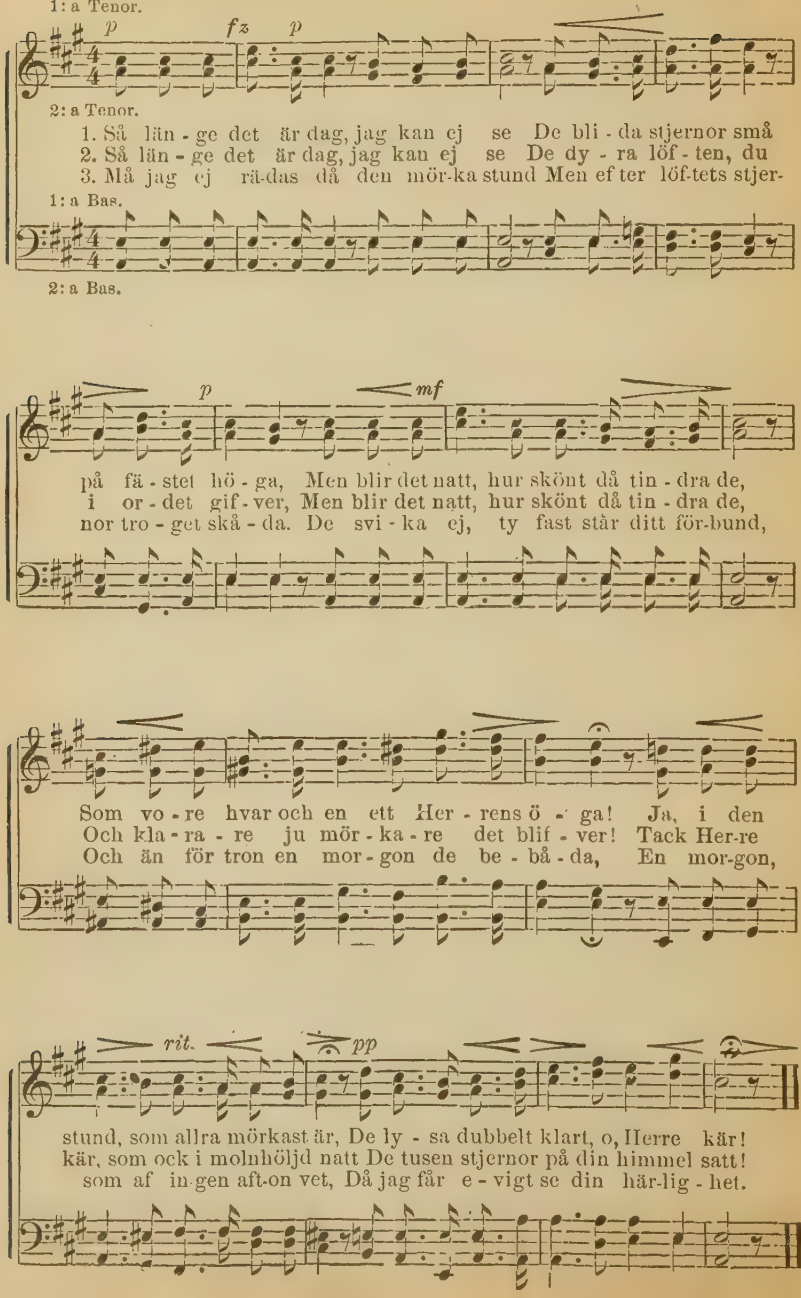
1: a Tenor.
p
fz
p
2: a Tenor.
1. Så län - ge det är dag, jag kan ej se De bli - da stjernor små
2. Så län - ge det är dag, jag kan ej se De dy - ra löf - ten, du
3. Må jag ej rä-das då den mör-ka stund Men ef ter löf-tets stjer-
1: a Bas.
2: a Bas.
p
mf
på fä - stet hö - ga, Men blir det natt, hur skönt då tin - dra de,
i or - det gif - ver, Men blir det natt, hur skönt då tin - dra de,
nor tro - get skå - da. De svi - ka ej, ty fast står ditt för-bund,
Som vo - re hvar och en ett Her - rens ö - ga! Ja, i den
Och kla - ra - re ju mör - ka - re det blif - ver! Tack Her-re
Och än för tron en mor - gon de be - bå - da, En mor-gon,
rit.
pp
stund, som allra mörkast är, De ly - sa dubbelt klart, o, Herre kär!
kär, som ock i molnhöljd natt De tusen stjernor på din himmel satt!
som af in-gen aft-on vet, Då jag får e - vigt se din här-lig - het.

37. Lofsång.

Högtidligt. (Ur "1000 Liedern.") CARL SCHULZ.

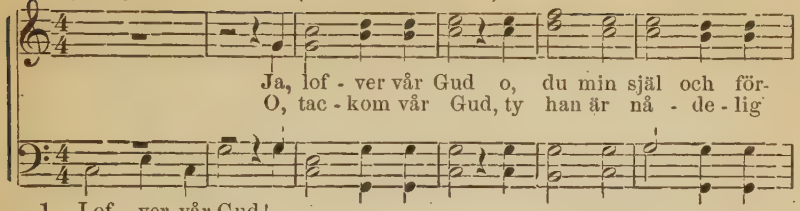

1. Lof - ver vår Gud!
2. Tack-om vår Gud,

3. Herren är stor,
Ja, Herren är stor,
Hans namn är heligt
Och hela jorden af Hans ära full.

4. Makten är Hans,
Allsmäktig är Gud,
Hans råd är vist,
Hans barmhertighet är hvar morgon ny.

38. Ave Cœli Regina.

Larghetto. (Urgammal Vallfärdssång.)

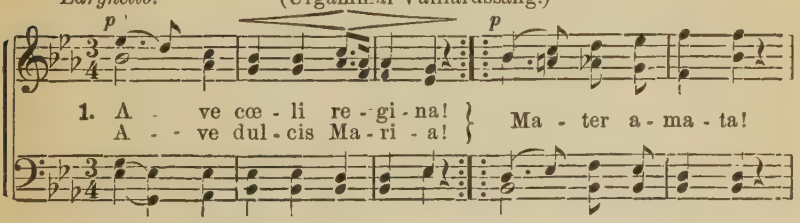

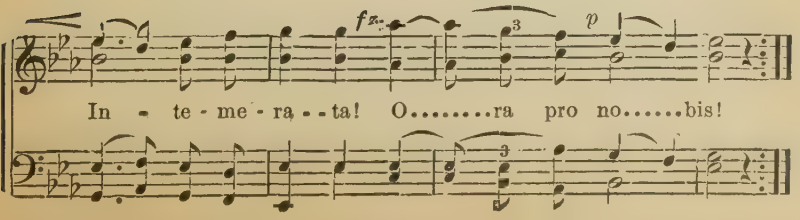

39. O Gud, som styrer folkens öden.

Maestoso. (87 kl.) 8 J. 9 8: 9 8:- G. WENNERBERG

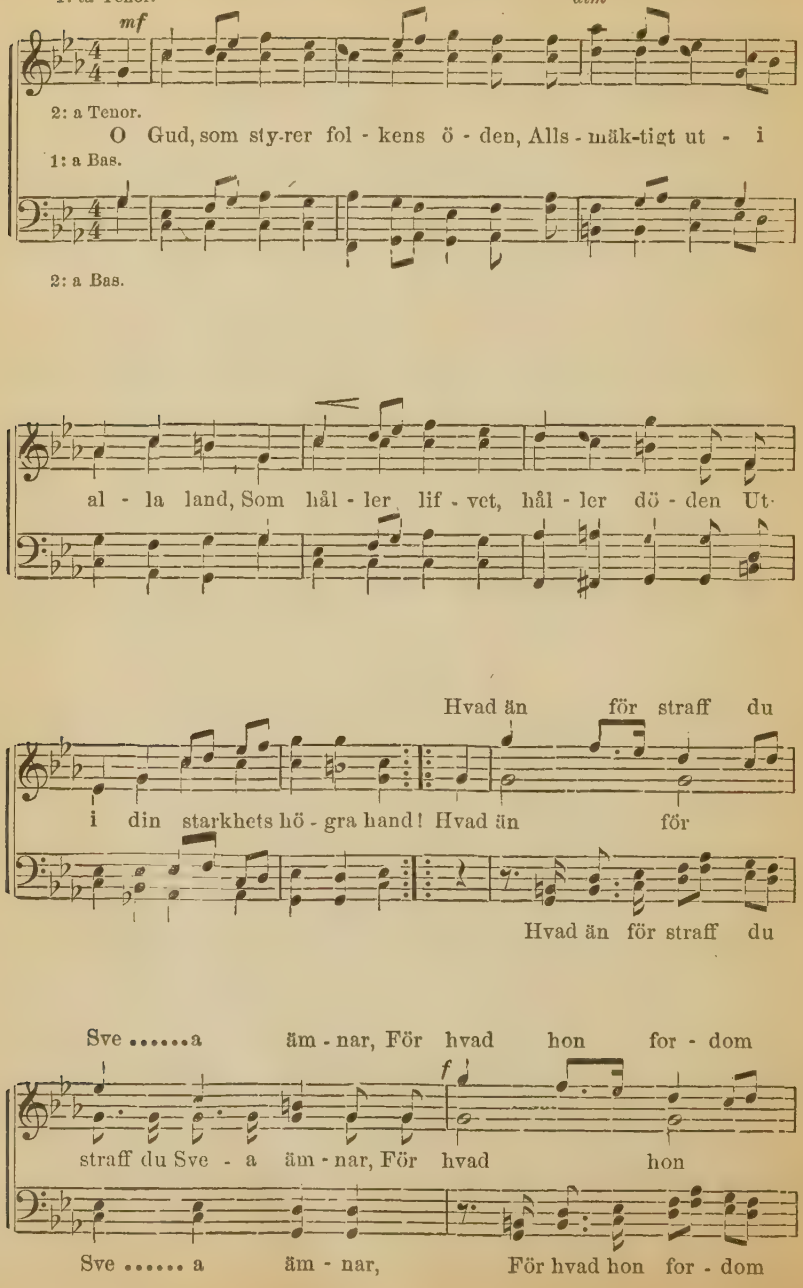
1: ta Tenor.
dim
mf
2: a Tenor.
O Gud, som sty-rer fol - kens ö - den, Alls - mäk-tigt ut - i
1: a Bas.
2: a Bas.
al - la land, Som hål - ler lif - vet, hål - ler dö - den Ut
Hvad än för straff du
i din starkhets hö - gra hand! Hvad än för
Hvad än för straff du
Sve .....a äm - nar, För hvad hon for - dom
f
straff du Sve - a äm - nar, För hvad hon
Sve ..... a äm - nar, För hvad hon for - dom

bru.....tit har, Hon bär det
for - dom bru - tit har, Hon bär det nöjd, om
Hon bär det
bru.....tit har, Hon bär det nöjd, om
nöjd, om blott du lem-nar Dess
f
blott du lem - nar Dess se - kel - gam - la fri - het qvar.
nöjd, om blott du
blott du
Den är dess skydd i mul - na fa - ror,
Den är dess skydd i mul na fa.....ror, Dess
Dess tröst i hvar.....je blek - lagd sorg,
tröst i hvar - je blek-lagd sorg,..... Dess
f
Dess värn mot öf.....ver.....mak - tens ska - ror
värn mot öf - ver - maktens ska....ror Och

Och star - ka - re än Sve - - a - - - borg.
star.....ka - re än Sve - a - borg.....
fp
Kom, ar.....mod! kommen, Österns slaf.....var! Kom
ar....mod! slaf.....var! Kom
tve.....drägt! Ka - sta ut din brand!..... Åt
tve.....drägt!
ff
e.....der al - la gräf-vas graf.....var
Af Fri.....he - ten på Svi.....thiods strand.

40. Nordisk studentsång.

Raskt och lifligt. (87 kl.) 8 J. 9 8: 9 8: G. WENNERBERG.

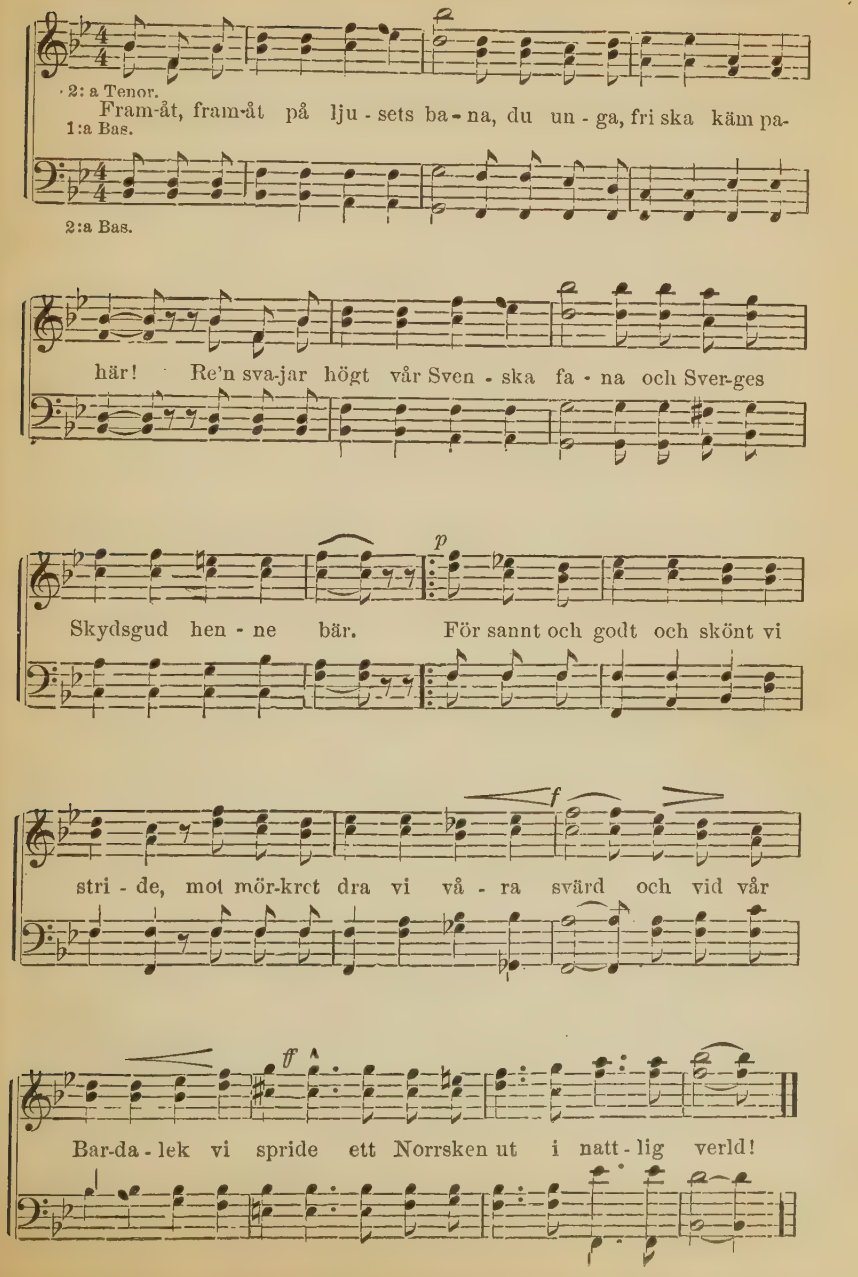
1 : a Tenor.
2: a Tenor.
Fram-åt, fram-åt på lju - sets ba - na, du un - ga, fri ska käm pa-
1:a Bas.
2:a Bas.
här! Re'n sva-jar högt vår Sven - ska fa - na och Sver-ges
p
Skydsgud hen - ne bär. För sannt och godt och skönt vi
f
stri - de, mot mör-kret dra vi vå - ra svärd och vid vår
ff
Bar-da - lek vi spride ett Norrsken ut i natt - lig verld!

41. Hör oss, Svea!

Varmt och ej för långsamt. G. WENNERBERG.

1: ta Tenor.

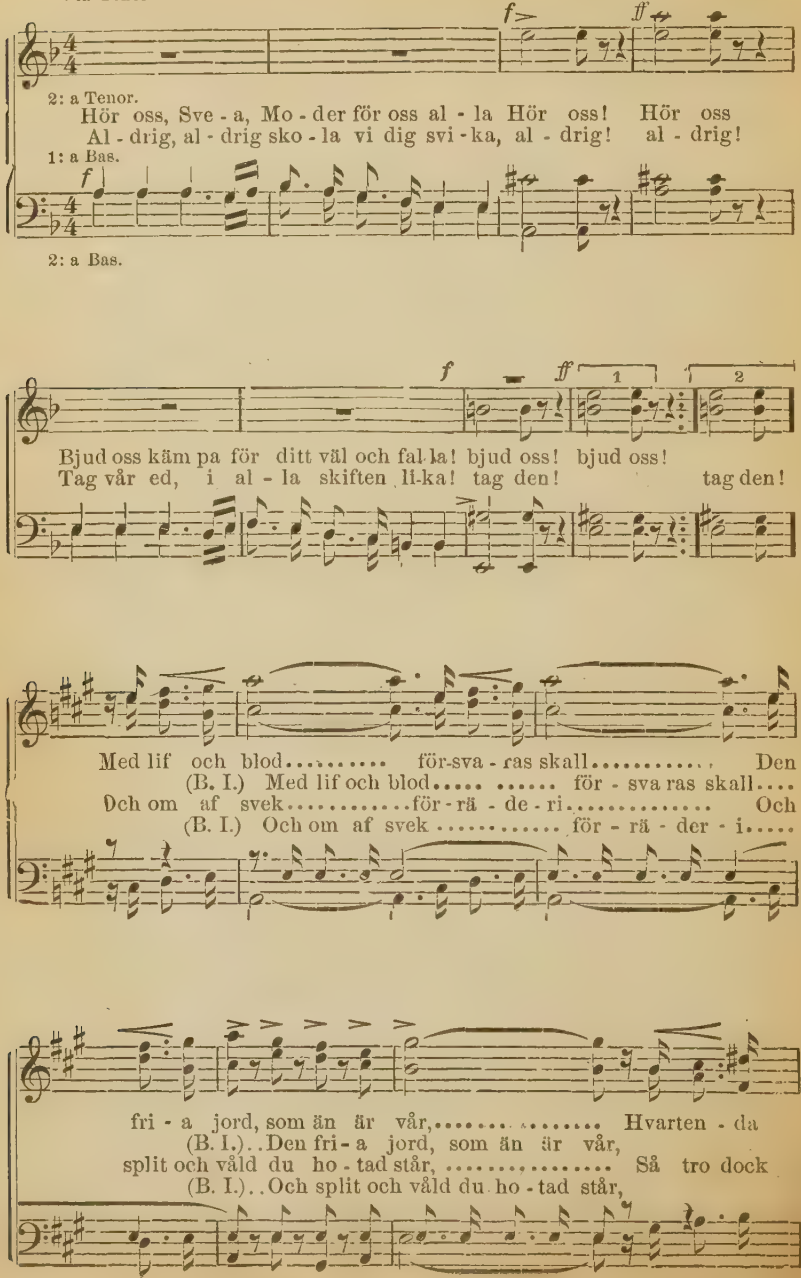
2: a Tenor.
Hör oss, Sve - a, Mo - der för oss al - la Hör oss! Hör oss
Al - drig, al - drig sko - la vi dig svi - ka, al - drig! al - drig!
1: a Bas.
2: a Bas.
Bjud oss käm pa för ditt väl och fal la! bjud oss! bjud oss!
Tag vår ed, i al - la skiften li-ka! tag den! tag den!
Med lif och blod..... för-sva - ras skall..... Den
(B. I.) Med lif och blod..... ..... för - sva ras skall....
Och om af svek.....för-rä - de - ri..... Och
(B. I.) Och om af svek ..... för - rä - der - i.....
fri - a jord, som än är vår,..... ..... Hvarten - da
(B. I.)..Den fri - a jord, som än är vår,
split och våld du ho - tad står, ... Så tro dock
(B. I.)..Och split och våld du ho - tad står,

grand..... nt af det arf,..... Du gaf i
(B. I.) Hvartenda grand..... ut - af det arf,.....
vi,..... i Herrans namn,..... Som vå - ra
(B. I.) Så tro dock vi,..... i Her rans namn,.....
sa - ga och i sång.....
(B. I.).. Du gaf i sa ga och i sång.
fä - der trott en gång..... Vår
(B. I.).. Som vå - ra fä - der trott en gång.
Gud är oss en väldig borg, Han är vårt vapen tryg .....ga, På
Honom i all nöd och sorg, Vårt hopp vi vilja byg..... .....
Her-ligt blir det då Se - gran de att stå,
...ga, Herligt, herr-ligt blir det då Se - gran-de i stri-den stå,
cres.
Herr - li - ga - re få För dig, o mo - der! fal - la.
Herr-li - ga - re dock att få För dig, o mo - der! fal - la.

42. Det er et yndigt Land.

Maestoso. KRÖIER.

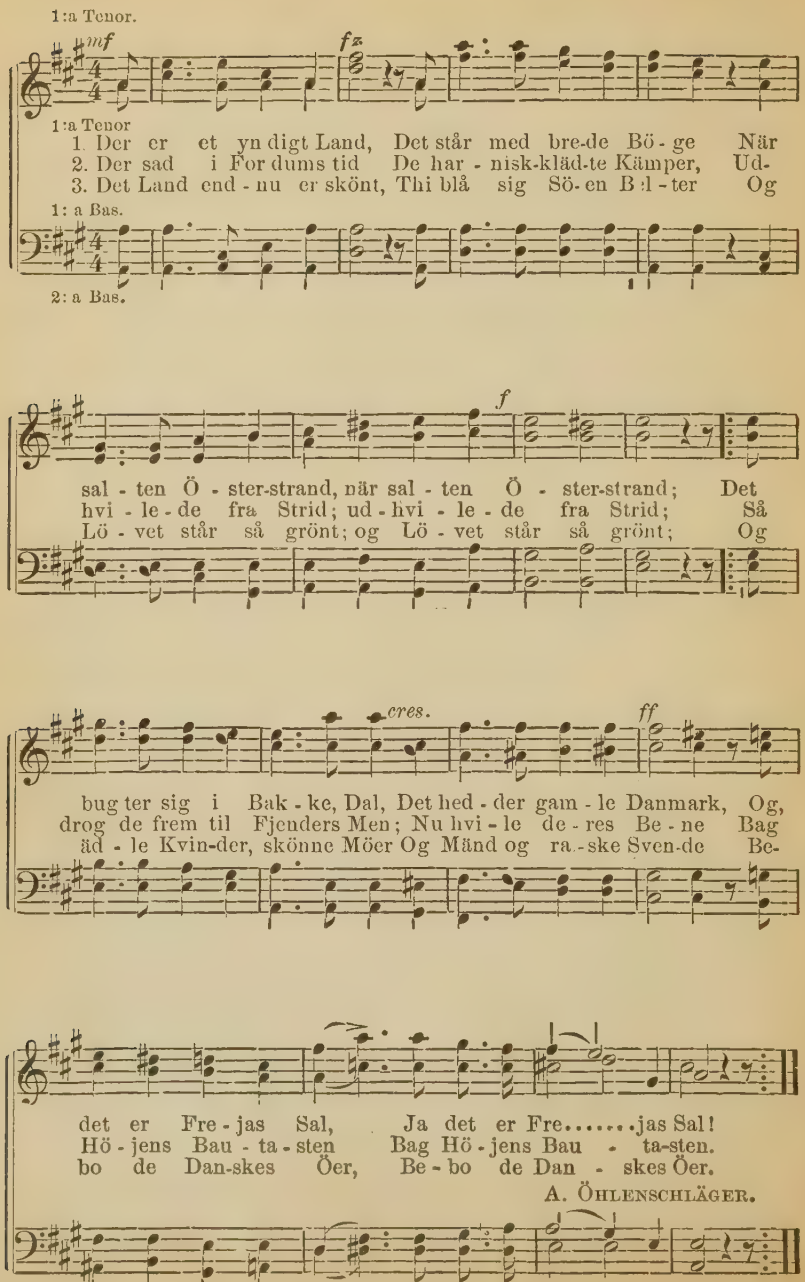
1:a Tenor.
mf
fz
1:a Tenor
1. Der er et yn digt Land, Det står med bre-de Bö - ge När
2. Der sad i For dums tid De har - nisk-kläd-te Kämper, Ud-
3. Det Land end - nu er skönt, Thi blå sig Sö-en B:l - ter Og
1: a Bas.
2: a Bas.
f
sal - ten Ö - ster-strand, när sal - ten Ö - ster-strand; Det
hvi - le - de fra Strid; ud - hvi - le - de fra Strid; Så
Lö - vet står så grönt; og Lö - vet står så grönt; Og
cres.
ff
bug ter sig i Bak - ke, Dal, Det hed - der gam - le Danmark, Og,
drog de frem til Fjenders Men; Nu hvi - le de - res Be - ne Bag
äd - le Kvin-der, skönne Möer Og Mänd og ra.-ske Sven-de Be-
det er Fre - jas Sal, Ja det er Fre.....jas Sal!
Hö - jens Bau - ta - sten Bag Hö - jens Bau - ta-sten.
bo de Dan-skes Öer, Be - bo de Dan - skes Öer.

A. ÖHLENSCHLÄGER.

43. Tusenskönan.

Andantino. O. LINDBLAD.

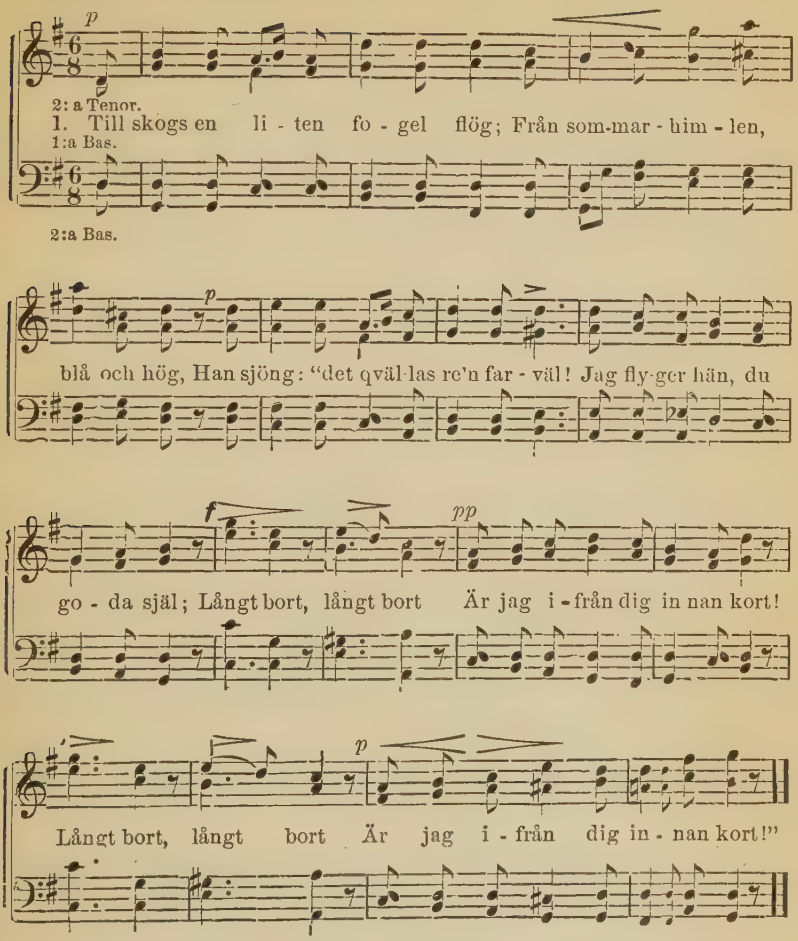
1: a Tenor.
p
2: a Tenor.
1. Till skogs en li - ten fo - gel flög; Från som-mar - him - len,
1:a Bas.
2:a Bas.
blå och hög, Han sjöng: "det qväl-las re'n far - väl! Jag fly-ger hän, du
f
pp
go - da själ; Långt bort, långt bort Är jag i - från dig in nan kort!
p
Långt bort, långt bort Är jag i - från dig in - nan kort!"

2. Jag hörde lilla fogelns sång,
Och barmen blef än vid än trång;
Så ljufligt hård, så sorgligt klar
Den underbara stämman var;
Bröst! bröst!
Förgås du af qval eller tröst?

3. Snart bladen föllo, fjär och när:
Ack, qvad jag, nu är hösten här;
Sin svärm åt söder tranan styr,
Och sommargästen, svalan, flyr;
Lund! säg:
Flyr så äfven kärlek sin väg?

4. Men årets hjul lopp hastigt om:
Med solsken fogeln återkom;
Han sjöng: "var glad i alla dar,
Ty *hjertat* ingen vinter har!
Nej! nej!
Sin vår mister kärleken ej.

5. Det minns jag, der i frost jag står,
Och frågar, under hopp som spår:
Skall jag ej nå, jemväl bland snö,
En blottad fläck, en sol-ljum ö?
"Jo! jo!
Ej is rår på kärlek och tro."

P. D. A. ATTERBOM.

44. Riddar Toggenburg.

(443 kl.) 3 Tr. 13: 13. E. G. Geijer.

1:a Tenor.
p
2: a Tenor.
1. "Ku - no! tro - gen sy - ster - kär - lek Hel - gar jag åt dig:
1: a Bas.
2: a Bas.
mf
For - dra in - gen an - nan kär - lek, Ty det smär - tar mig.
pp
Lugnt vi rå - kas må, som vän - ner, Lugnt vi skil - jas må!
Lugnt vi rå - kas,
fz
pp
Tå - ren, som ditt ö - ga brän - ner, kan jag ej för - stå."

2. Stum den starke lös sig rycker,
Ser åt ljusets höjd,
Häftigt mot sitt bröst han trycker
Än engång sin fröjd;
Svingar sig på hingsten, trafvar
Till sitt Schweizer-hem;
Far med kämpar, kors och glafvar
Åt Jerusalem.

3. Stora bragder snart föröfvas
I de tappras färd,
Blodigt mellan skaror pröfvas
Flamman af hans svärd,
Toggenborgarns namn förföljer
Hvarje musulman;
Men det qval, hans pansar döljer,
Dock ej läkas kan.

4 Så ett år han bär sin möda,
Mer han ej förmår;
Lugnet hvilar hos de döda,
Döden flyr hans spår.
Skepp han söker, vindar jaga
Hän åt hemmets kust:
Der *hon* andas, vill han draga
Luftens sista pust.

5. Och vid hennes slottsport, sakta,
Klappar vandrarn på;
Ack! från dem, som borgen vakta,
Mulet svaras då:
"Hon, som här ni önskar finna,
Bär nu doktes skrud;
Just i går vår herskariuna
Blef Försonarns brud."

6. Då för alltid han förlåter
Sina fäders dal,
Ser sin stridshäst mer ej åter,
Ej sin vapensal;
Klättrar ner från Toggenborgen,
Okänd öfverallt;
Kåpan gömmer, svart som sorgen,
Ynglingens gestalt.

7. Och en hydda svns han bygga
Fjerran i den trakt,
Der på höjden lindar skugga
Klostrets hemska prakt:
Hvarje dag, från solens ljusning
Intill månens sken,
Satt han der, i stilla tjusning,
Väntande, allen.

8. Såg åt fönstret upp, på cellen;
Såg, i timmars lopp;
Tills det klang, i sena qvällen,
Öppnadt för hans hopp,
Tills den dyrkade sig röjde,
Tills den huldas bild
Der mot dalen ner sig böjde,
Helig, englamild.

9. Och så gick han glad till hvila,
Lätt och ljuf var den;
Nöjd att snart från bädden ila
Till en dag igen.
Och så satt han, såg åt cellen, —
Månget år förlopp, —
Stum, tills fönstret klang i qvällen,
Öppnat för hans hopp;

10. Tills den dyrkade sig röjde,
Tills den huldas bild
Der mot dalen ner sig böjde,
Helig, englamild,
Så, ett lik, han vid sin lilla
Dörr en morgon låg;
Upp åt fönstret än hans stilla
Bleka anlet såg.

P. D. A. Atterbom, efter Schiller.

45. *O yngling, om du hjerta har.*

Moderato. E. G. Geijer.

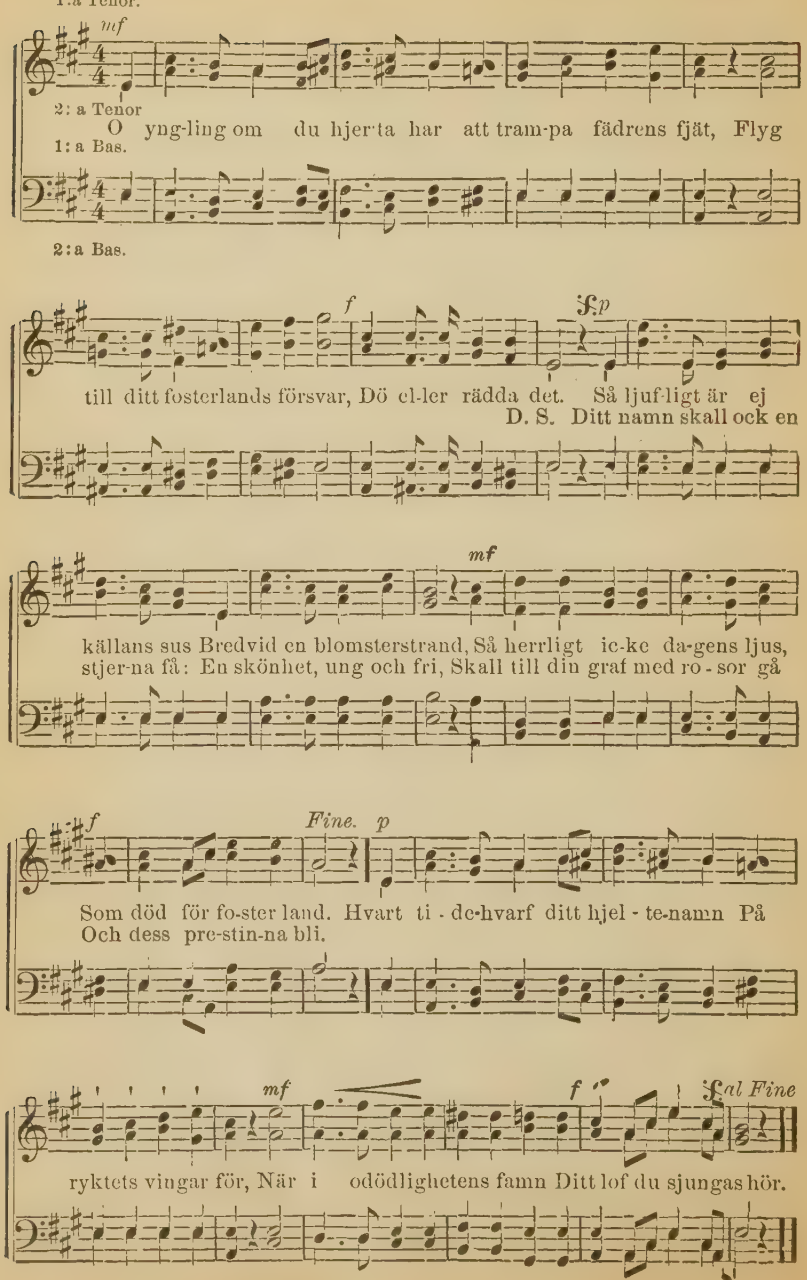
1:a Tenor.
mf
2:a Tenor
O yng-ling om du hjer-ta har att tram-pa fädrens fjät, Flyg
1:a Bas.
2:a Bas.
f
fp
till ditt fosterlands försvar, Dö el-ler rädda det. Så ljuf-ligt är ej
D. S. Ditt namn skall ock en
mf
källans sus Bredvid en blomsterstrand, Så herrligt ic-ke da-gens ljus,
stjer-na få: En skönhet, ung och fri, Skall till din graf med ro-sor gå
f
Fine.
p
Som död för fo-ster land. Hvart ti-de-hvarf ditt hjel-te-namn På
Och dess pre-stin-na bli.
mf
f
fal Fine
ryktets vingar för, När i odödlighetens famn Ditt lof du sjungas hör.

46. Konungaed.

G. Wennerberg.

1:a Tenor.
Maestoso. mf
2:a Tenor.
Bjöd så i Tu - le en ko - nunga - sed Son vid sin fa - ders
Kom så en konung i se - na led, Löf - te vid död kungs
1:a Bas.
2:a Bas.
f
graf att svär - ja: "All - fa - der, hör min ko - nun - ga - ed!
graf att svär - ja: "All - fa - der, hör min ko - nun - ga - ed!
mf
f
p
Land vill jag ta - ga, o - väns land här - ja, E - get land stör - re jag
Land vill jag skyd da, land vill jag vär - ja, Sanning och Rätt jag
till,
gö - ra vill, El - ler sät - te jag lif - vet till, El ler sät - te jag
hräm - ja vill, El - ler sät - te jag lif - vet till, El - ler
el - ler sät - te jag lif.....vet till"
f
lif - vet till, el - ler sät - te jag lif - vet till."
sät.....te jag, sät - te jag lif - vet till."
f
sät - te jag..... lif.....vet till."

47. Herdens söndagssång.

Maestoso con fuoco. C. KREUTZER.

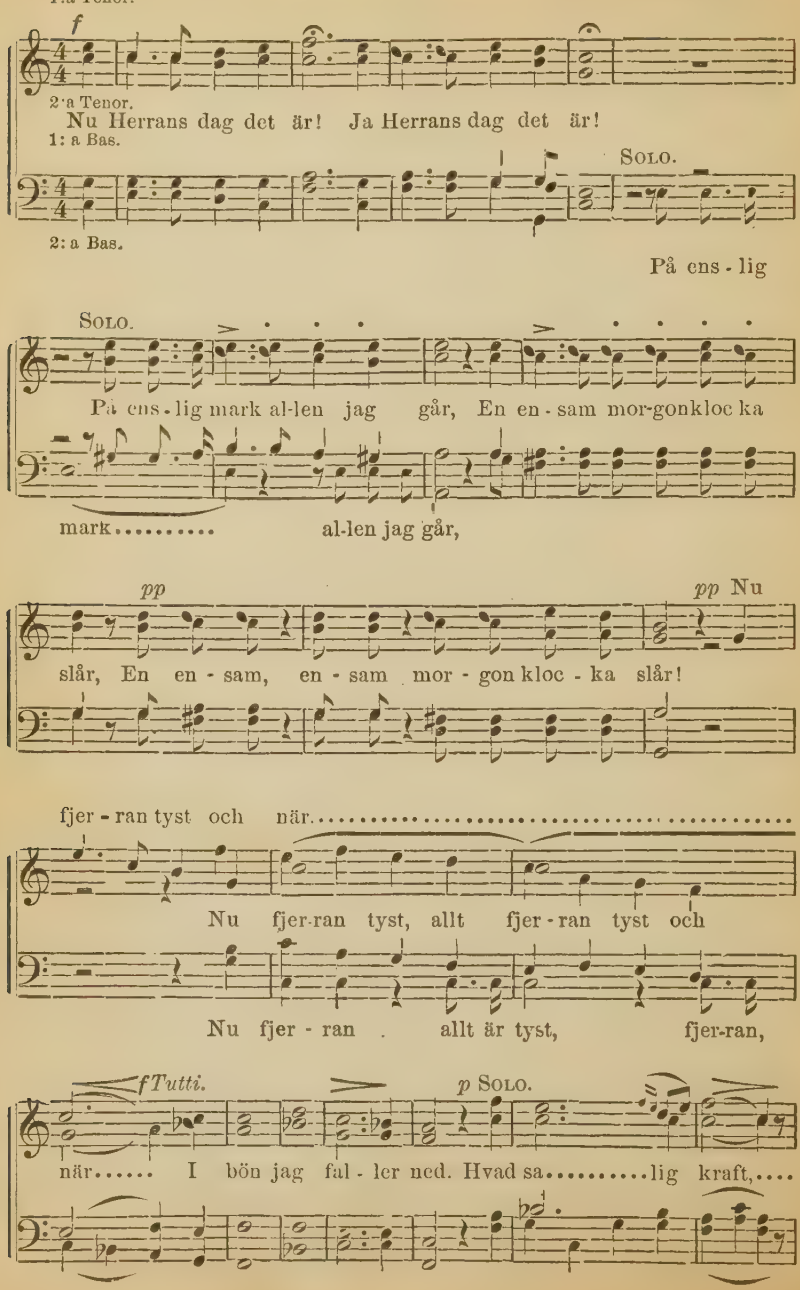
1:a Tenor.
f
2:a Tenor.
Nu Herrans dag det är! Ja Herrans dag det är!
1:a Bas.
SOLO.
2:a Bas.
På ens - lig
SOLO.
På ens - lig mark al-len jag går, En en - sam mor-gonkloc ka
mark..... al-len jag går,
pp
pp Nu
slår, En en - sam, en - sam mor - gon kloc - ka slår!
fjer - ran tyst och när.....
Nu fjer-ran tyst, allt fjer - ran tyst och
Nu fjer - ran allt är tyst, fjer-ran,
f Tutti.
p SOLO.
när..... I bön jag fal - ler ned. Hvad sa.....lig kraft,....

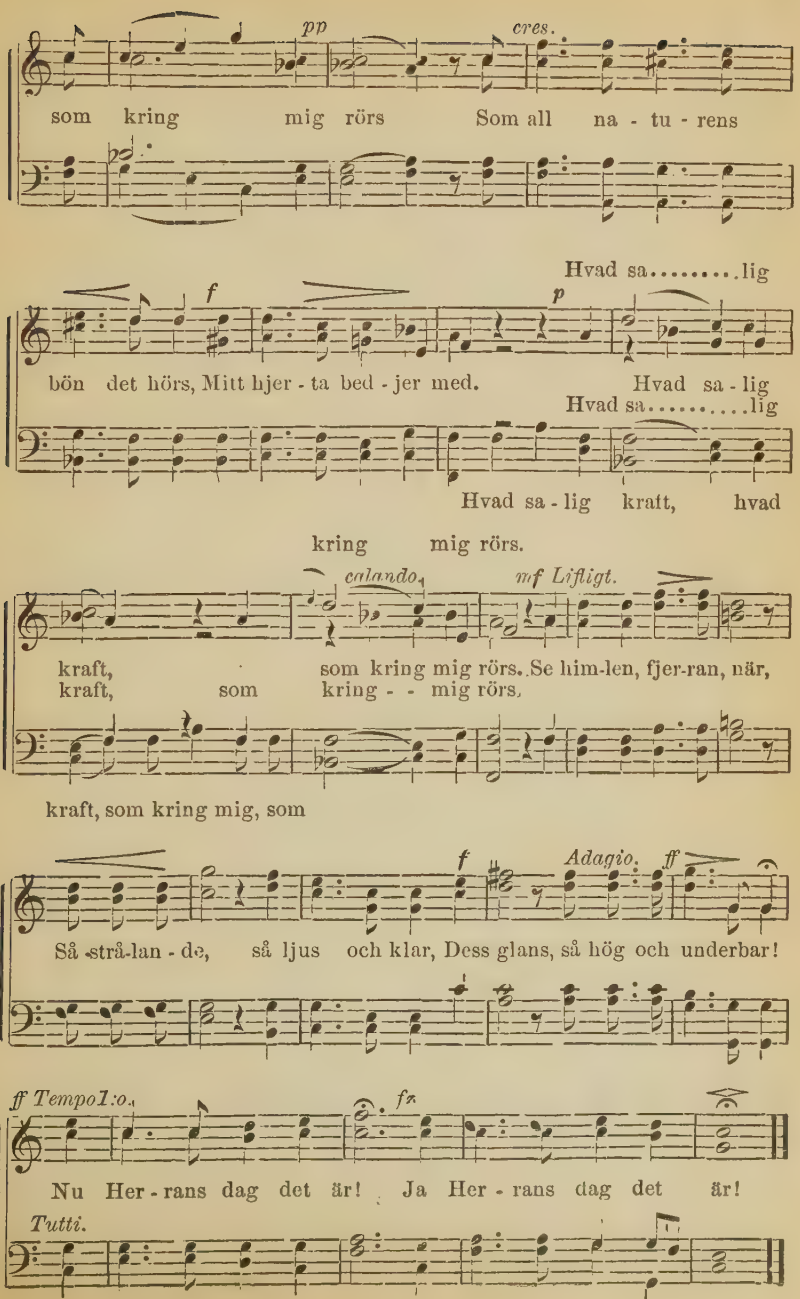
pp
cres.
som kring mig rörs Som all na - tu - rens
Hvad sa.....lig
f
p
bön det hörs, Mitt hjer - ta bed - jer med.
Hvad sa - lig
Hvad sa.....lig
Hvad sa - lig kraft, hvad
kring mig rörs.
calando.
mf Lifligt.
kraft, som kring mig rörs. Se him-len, fjer-ran, när,
kraft, som kring - - mig rörs.
kraft, som kring mig, som
f
Adagio.
ff
Så strå-lan - de, så ljus och klar, Dess glans, så hög och underbar!
ff Tempo 1:o.
fz
Nu Her - rans dag det är! Ja Her - rans dag det är!
Tutti.

48. Hell dig, du höga nord!

Maestoso CRUSELL.

1 : a Tenor.

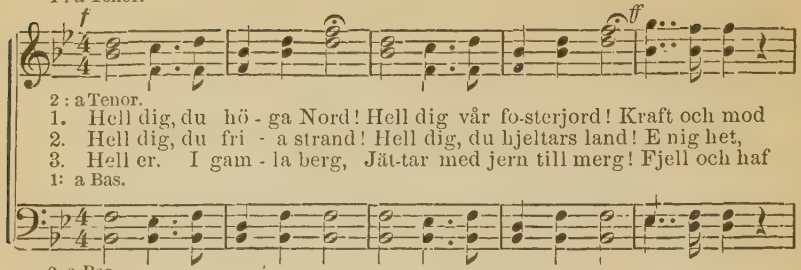
f
ff
2 : a Tenor.
1. Hell dig, du hö - ga Nord! Hell dig vår fo-sterjord! Kraft och mod
2. Hell dig, du fri - a strand! Hell dig, du hjeltars land! E nig het,
3. Hell er. I gam - la berg, Jät-tar med jern till merg! Fjell och haf
1: a Bas.
2 :a Bas.

Lif och blod vi off-re för din ä - ra. Kraft och mod, Lif och blod Vi
tro - fasthet Är di - na sö - ners lä - ra. E - nighet, Tro - fasthet Är
al-drig slaf I Manhem sko - la bä - ra. Fjell och haf Al - drig slaf I

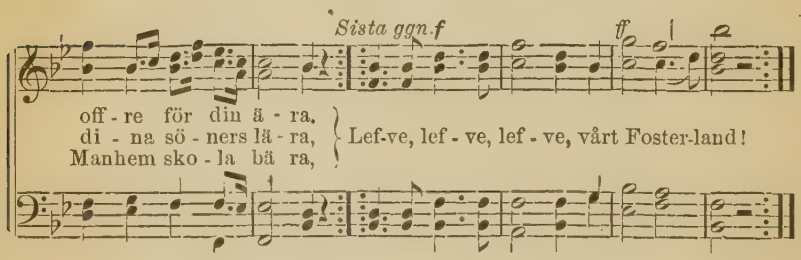

49. Herrliga land!

Andante con moto maestoso. J. E. NORDBLOM.

1: a Tenor.

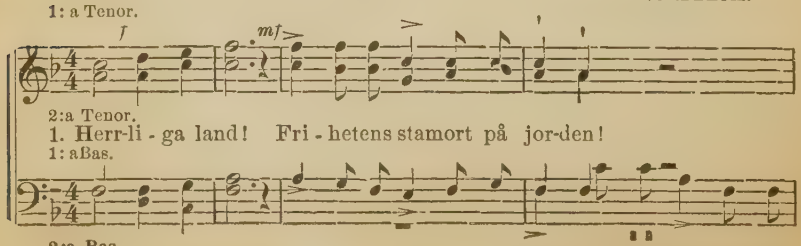

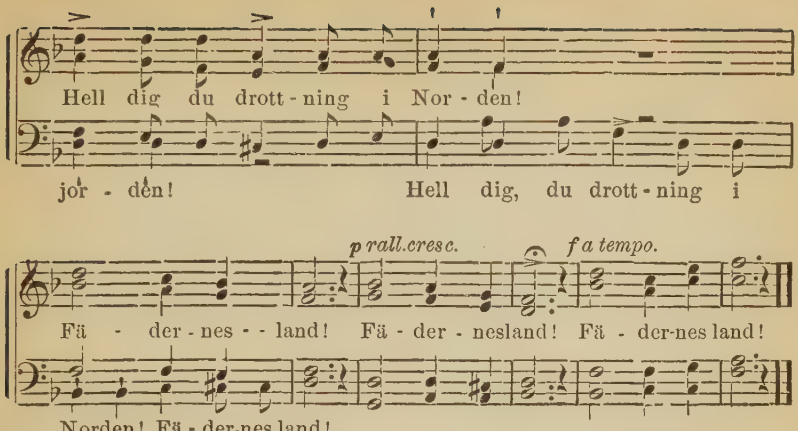
Hell dig du drott-ning i Nor-den!
jor-den! Hell dig, du drott-ning i
p rall.cresc.
f a tempo.
Fä-der-nes--land! Fä-der-nesland! Fä-der-nes land!
Norden! Fä-der-nes land!

50. *"Hulda Rosa."*

P. D. A. Atterbom. J. C. F. Hæffnbr.

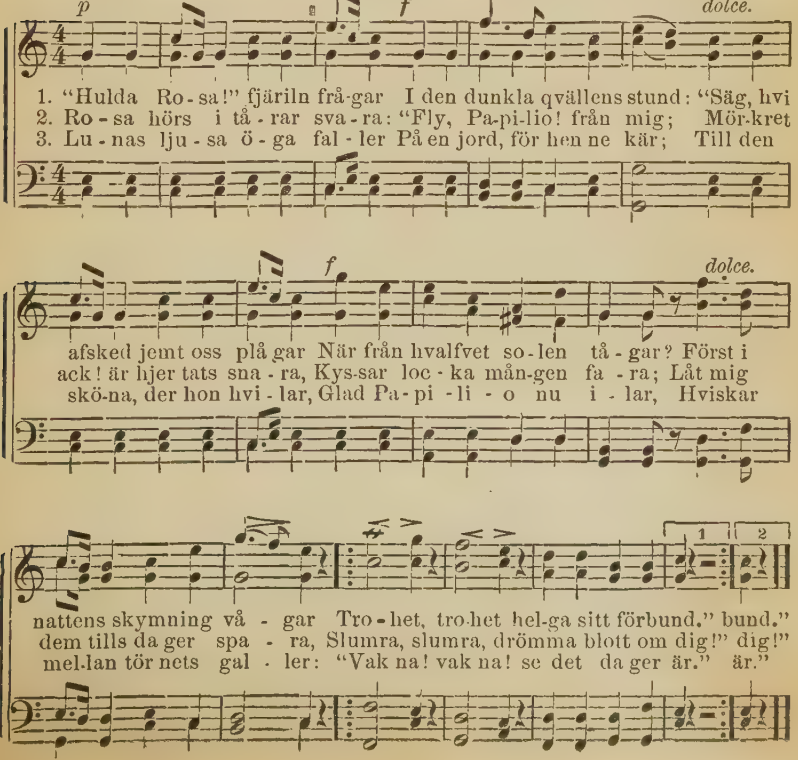
p
f
dolce.
1. "Hulda Ro-sa!" fjäriln frå-gar I den dunkla qvällens stund: "Säg, hvi
2. Ro-sa hörs i tå-rar sva-ra: "Fly, Pa-pi-lio! från mig; Mör-kret
3. Lu-nas lju-sa ö-ga fal-ler På en jord, för hen ne kär; Till den
f
dolce.
afsked jemt oss plå gar När från hvalfvet so-len tå-gar? Först i
ack! är hjer tats sna-ra, Kys-sar loc-ka mån-gen fa-ra; Låt mig
skö-na, der hon hvi-lar, Glad Pa-pi-li-o nu i-lar, Hviskar
1
2
nattens skymning vå-gar Tro-het, tro-het hel-ga sitt förbund." bund."
dem tills da ger spa-ra, Slumra, slumra, drömma blott om dig!" dig!"
mel-lan tör nets gal-ler: "Vak na! vak na! se det da ger är." är."

51. Kung Carl den unga hjelte.

Allegro moderato. WESTERMARK.

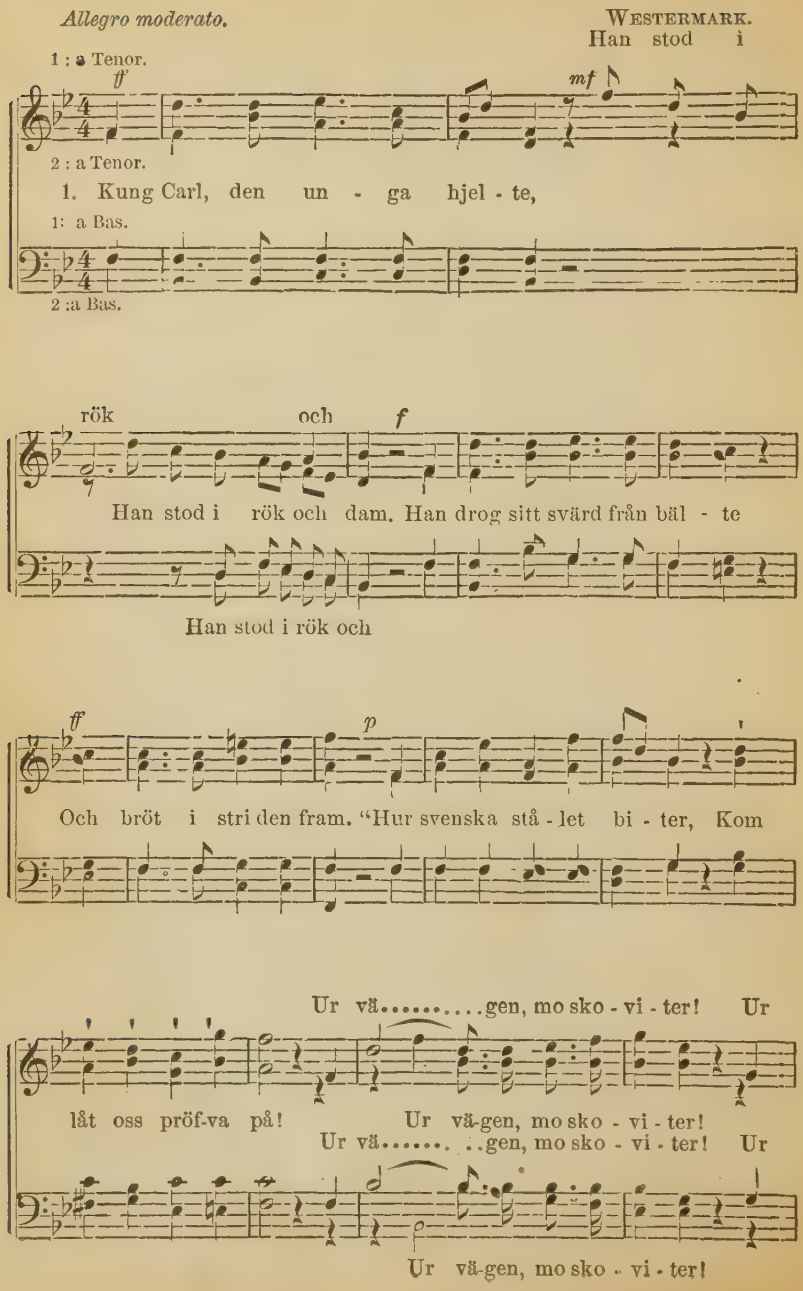
Han stod i
1 : a Tenor.
ff
mf
2 : a Tenor.
1. Kung Carl, den un - ga hjel - te,
1: a Bas.
2 :a Bas.
rök och f
Han stod i rök och dam. Han drog sitt svärd från bäl - te
Han stod i rök och
ff
p
Och bröt i stri den fram. "Hur svenska stå - let bi - ter, Kom
Ur vä.....gen, mo sko - vi - ter! Ur
låt oss pröf-va på! Ur vä-gen, mo sko - vi - ter!
Ur vä.....gen, mo sko - vi - ter! Ur
Ur vä-gen, mo sko - vi - ter!

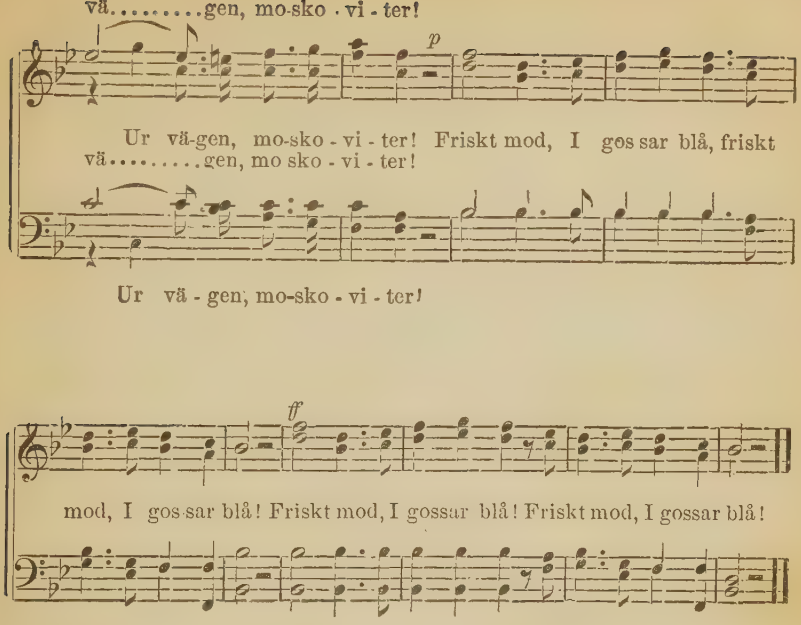
vä.....gen, mo-sko - vi - ter!
p
Ur vä-gen, mo-sko - vi - ter! Friskt mod, I gos sar blå, friskt
vä.....gen, mo sko - vi - ter!
Ur vä - gen, mo-sko - vi - ter!
ff
mod, I gos-sar blå! Friskt mod, I gossar blå! Friskt mod, I gossar blå!

2. Och en mot tio ställdes
Af retad Vasason.
Der flydde hvad ej fälldes:
Det var hans lärospån.
Tre konungar tillhopa
Ej skrefvo pilten bud;
Lugn stod han mot Europa,
En skägglös dundergud.

3. Gråhårad statskonst lade
De snaror ut med hast:
Den höge yngling sade
Ett ord — och snaran brast.
Högbarmad, smärt, gullhårig,
En ny Aurora kom:
Från kämpe tjuguårig
Hon vände ohörd om.

4. Der slog så stort ett hjerta
Uti hans svenska barm,
I glädje som i smärta
Blott för det rätta varm.
I med- och motgång lika,
Sin lyckas öfverman,
Han kunde icke vika,
Blott falla kunde han.

5. Se, nattens stjernor blossa
På grafven längese'n,
Och hundraårig mossa
Betäcker hjeltens ben.
Det herrliga på jorden,
Förgänglig är dess lott!
Hans minne uti Norden
Är snart en saga blott.

6. Dock — än till sagan lyssnar
Det gamla sagoland,
Och dvärgalåten tystnar
Mot resen efterhand,
Än bör i Nordens lundar
Den höge anden qvar:
Han är ej död, han blundar,
Hans blund ett sekel var.

7. Böj, Svea, knä vid griften!
Din störste son göms der.
Läs nötta minnesskriften,
Din hjeltedikt hon är.
Med blottadt hufvud stiger
Historien dit och lär,
Och svenska äran viger
Sin segerfana der. *E. Tegnér.*

52. Dane liksom åskan, bröder.

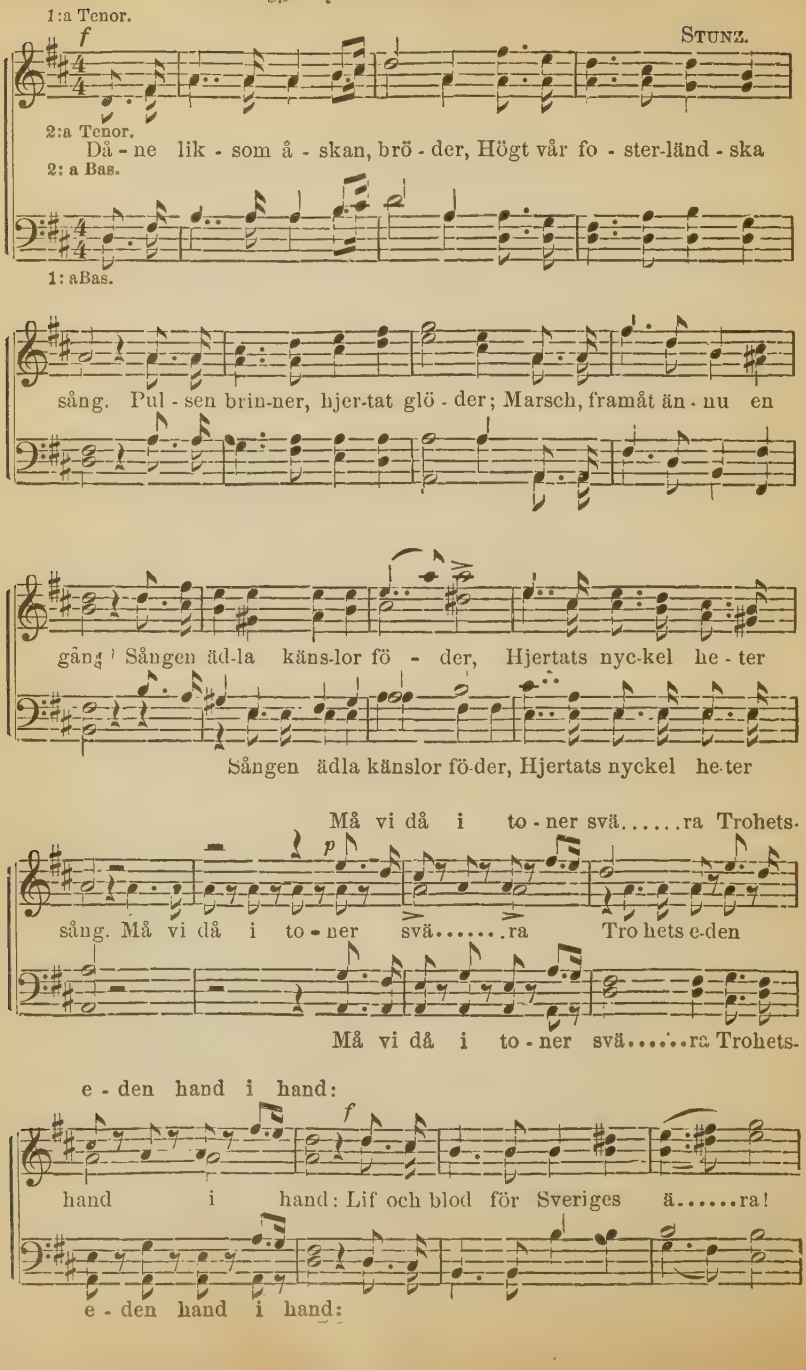
1:a Tenor.
f
Stunz.
2:a Tenor.
Då - ne lik - som å - skan, brö - der, Högt vår fo - ster-länd - ska
2: a Bas.
1: aBas.
sång. Pul - sen brin-ner, hjer-tat glö - der; Marsch, framåt än - nu en
gång! Sången ädla käns-lor fö - der, Hjertats nyc-kel he - ter
Sången ädla känslor fö-der, Hjertats nyckel he-ter
Må vi då i to - ner svä.....ra Trohets-
p
sång. Må vi då i to - ner svä.....ra Tro hets e-den
Må vi då i to - ner svä.....ra Trohets-
e - den hand i hand:
f
hand i hand: Lif och blod för Sveriges ä.....ra!
e - den hand i hand:

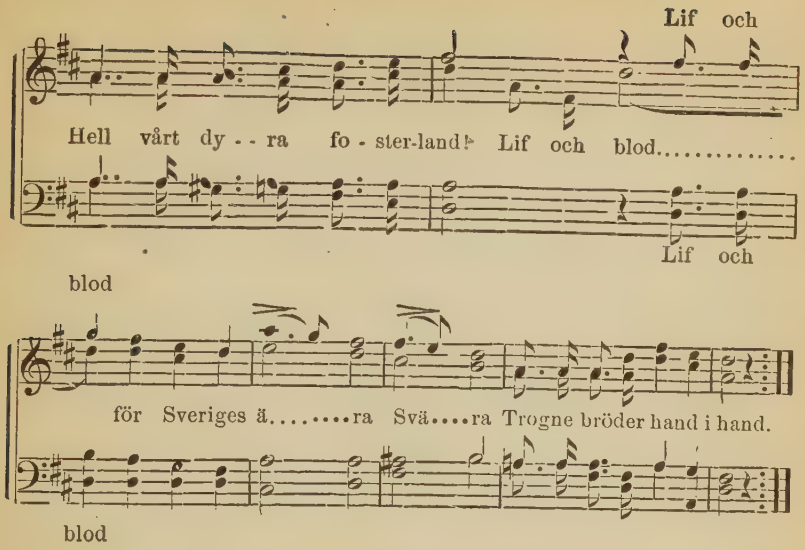

53. *Svärdssång.*

C. M. v. WEBER.

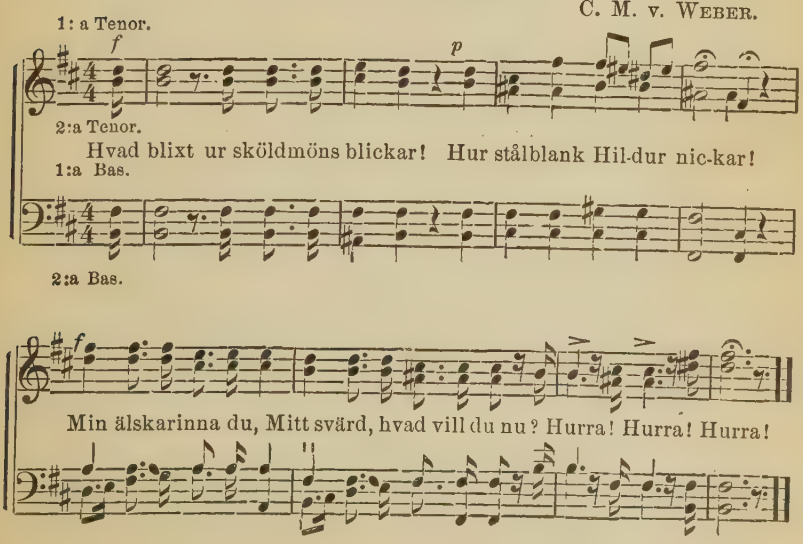

2. "En riddersman mitt hjerta
Jag gaf, i lust och smärta;
Jag är en hjeltes värn:
Det fröjdar klingans jern."
Hurra!

3. Ja, goda klinga, gerna
Jag ser ditt ögas stjerna,
Som vore vi ett par,
Min f stmö, stolt och klar!
Hurra!

54. Vårsång.

Marsch. O. Lindblad.

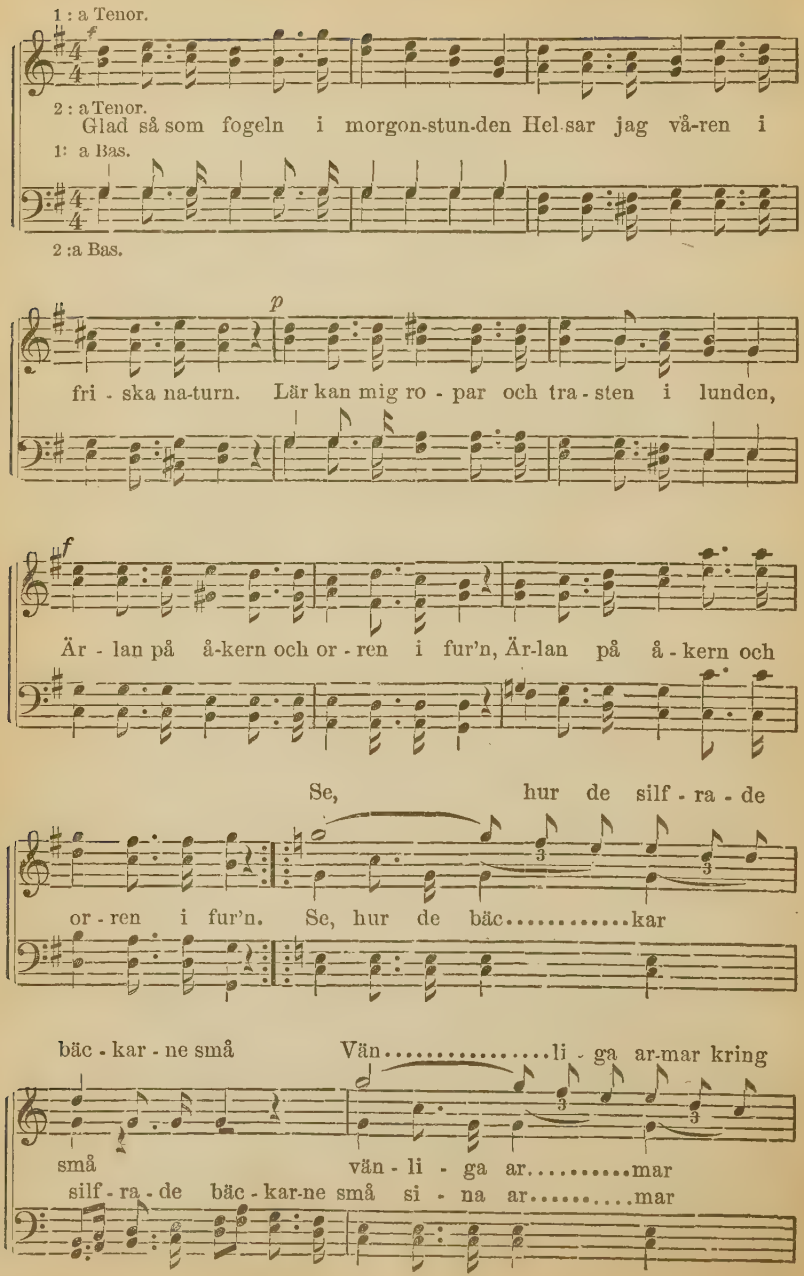
1 : a Tenor.
2 : a Tenor.
Glad så som fogeln i morgon-stun-den Hel-sar jag vå-ren i
1: a Bas.
2 :a Bas.
fri - ska na-turn. Lär kan mig ro - par och tra - sten i lunden,
Är - lan på å-kern och or - ren i fur'n, Är-lan på å - kern och
Se, hur de silf - ra - de
or - ren i fur'n. Se, hur de bäc.....kar
bäc - kar - ne små Vän.....li - ga ar-mar kring
små vän - li - ga ar.....mar
silf - ra - de bäc - kar-ne små si - na ar.....mar

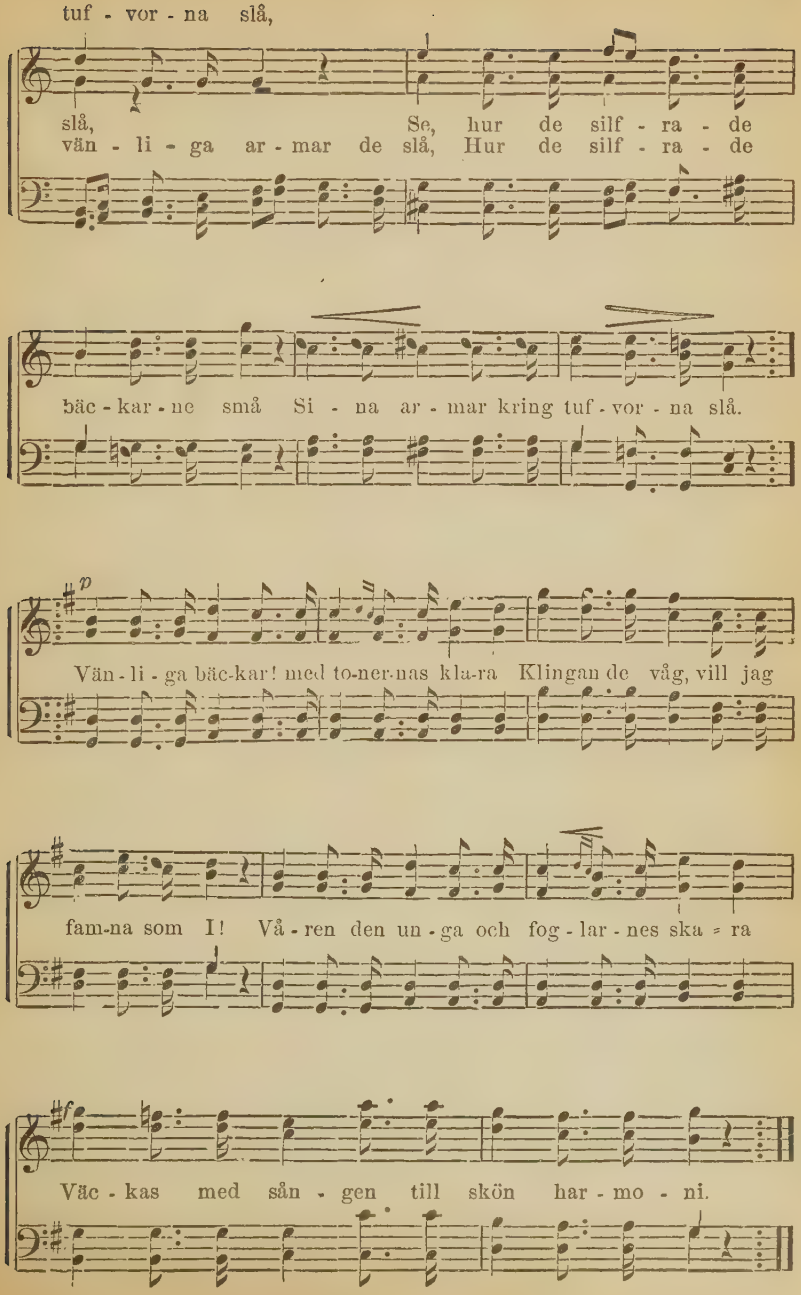
tuf - vor - na slå,
slå, Se, hur de silf - ra - de
vän - li - ga ar - mar de slå, Hur de silf - ra - de
bäc - kar - ne små Si - na ar - mar kring tuf - vor - na slå.
p
Vän - li - ga bäc-kar! med to-ner-nas kla-ra Klingan de våg, vill jag
fam-na som I! Vå - ren den un - ga och fog - lar - nes ska - ra
f
Väc - kas med sån - gen till skön har - mo - ni.

55. Vårsång.

Marsch. PRINS GUSTAF.

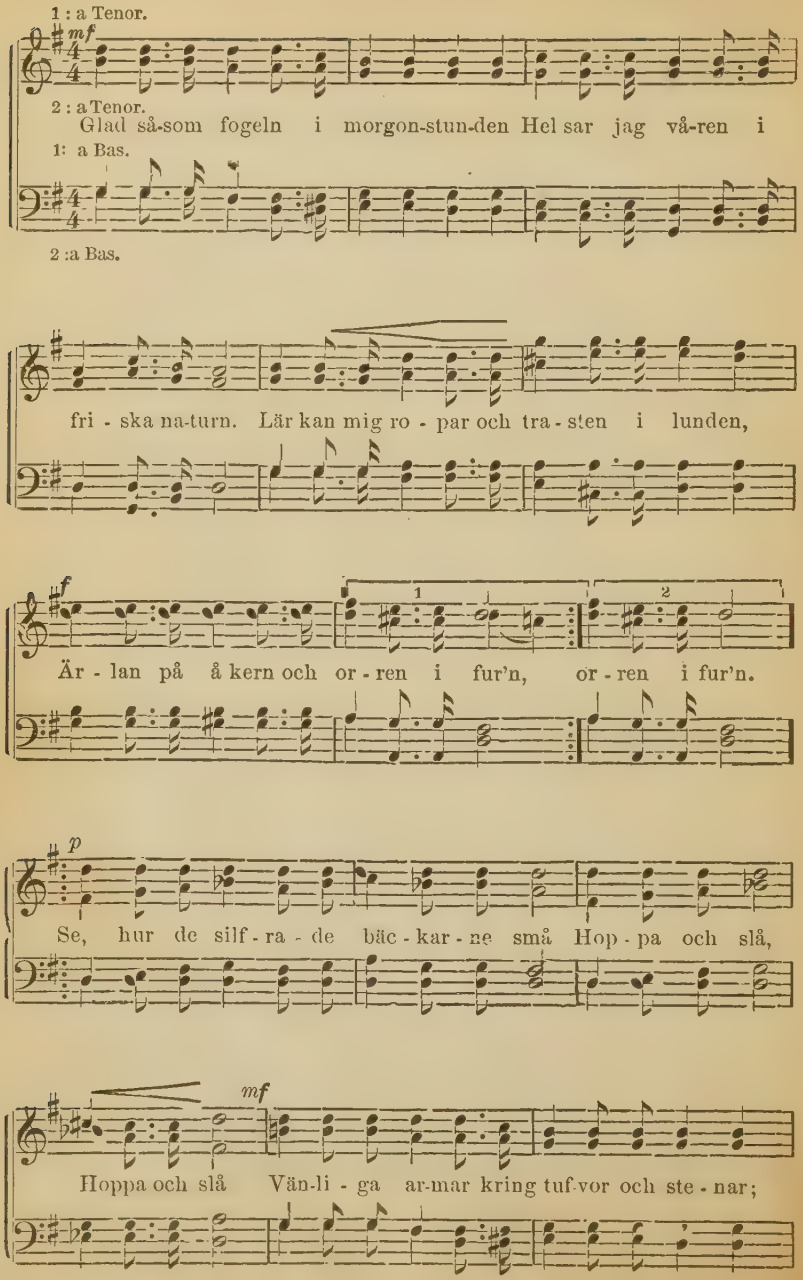
1 : a Tenor.
mf
2 : a Tenor.
Glad så-som fogeln i morgon-stun-den Hel sar jag vå-ren i
1: a Bas.
2 :a Bas.
fri - ska na-turn. Lär kan mig ro - par och tra - sten i lunden,
f
1
2
Är - lan på å kern och or - ren i fur'n, or - ren i fur'n.
p
Se, hur de silf - ra - de bäc - kar - ne små Hop - pa och slå,
mf
Hoppa och slå Vän-li - ga ar-mar kring tuf-vor och ste - nar;

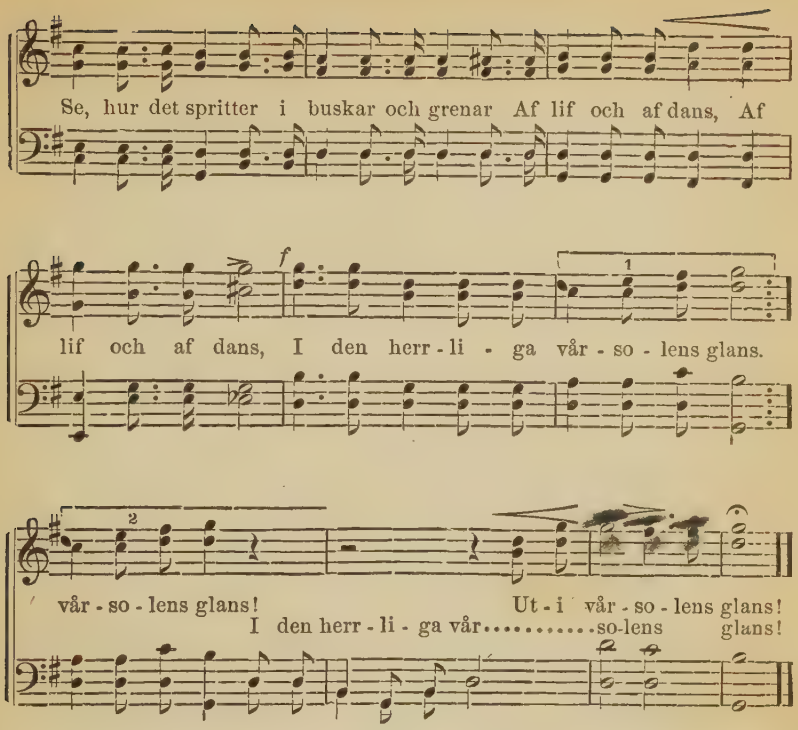
Se, hur det spritter i buskar och grenar Af lif och af dans, Af
lif och af dans, I den herr - li - ga vår - so - lens glans.
vår - so - lens glans! Ut - i vår - so - lens glans!
I den herr - li - ga vår.....so-lens glans!

2. Dörren är öppen i slott och stugor,
Öppen som menniskohjertat om vårn;
Solstrålen leker med bromsar och flugor,
Barnet på ängen och fiskarn vid årn.
Frisk och förnöjd i sin glittrande verld,
Ut på sin färd,
Långt från den klippiga stranden han hastar,
Gungad af vågen, och krokarna kastar:
Hvar spelande vind
Gjuter roser i hjerta och kind.

3. Jägarn bland lundernas blomsterskära,
Löser sitt flämtade koppel till jagt.
Hornet det klingar, och fjellarna svara.
Herrliga lif! Ifrån trakt och till trakt
Skallar ditt jubel, med vindarnes fart,
Mäktigt och klart.
Helsa och fröjd man i njutningen vinner;
Qvalmet af lifvet deruppe försvinner
På klippornas bryn,
Vid den luftiga, purprade skyn.

4. Är det ej vårligt och friskt om kinden?
Öppna ditt fönster och andas och njut!
Känn, hur det doftar, i susande vinden,
Björklöf och gullvifvor hvarje minut!
Allt är i sprickning på berg och i dal:
Kärrängens al,
Sjöarnes vass omkring grönskande tufvor,
Klippornas ekar, bebodda af dufvor,
Och granträdets knopp,
Utaf blod, i den mörkgröna topp.

5. Se, huru örnen från klippan hastar,
Speglad i bäcken med skyar och fjell!
Hör uti lunden de sjungande trastar,
Hör den berusade orr'n på sin häll!
Skynda ur vaknade hyddan dig ut!
Andas och njut
Himlens och vågens och ängarnas fröjder!
Yngling, en gång från de ljusblåa höjder
Din majdag förgår,
Och i höstqvällens dimma du står.

56. Harmoni.

Andantino. Ed. Du Puy.

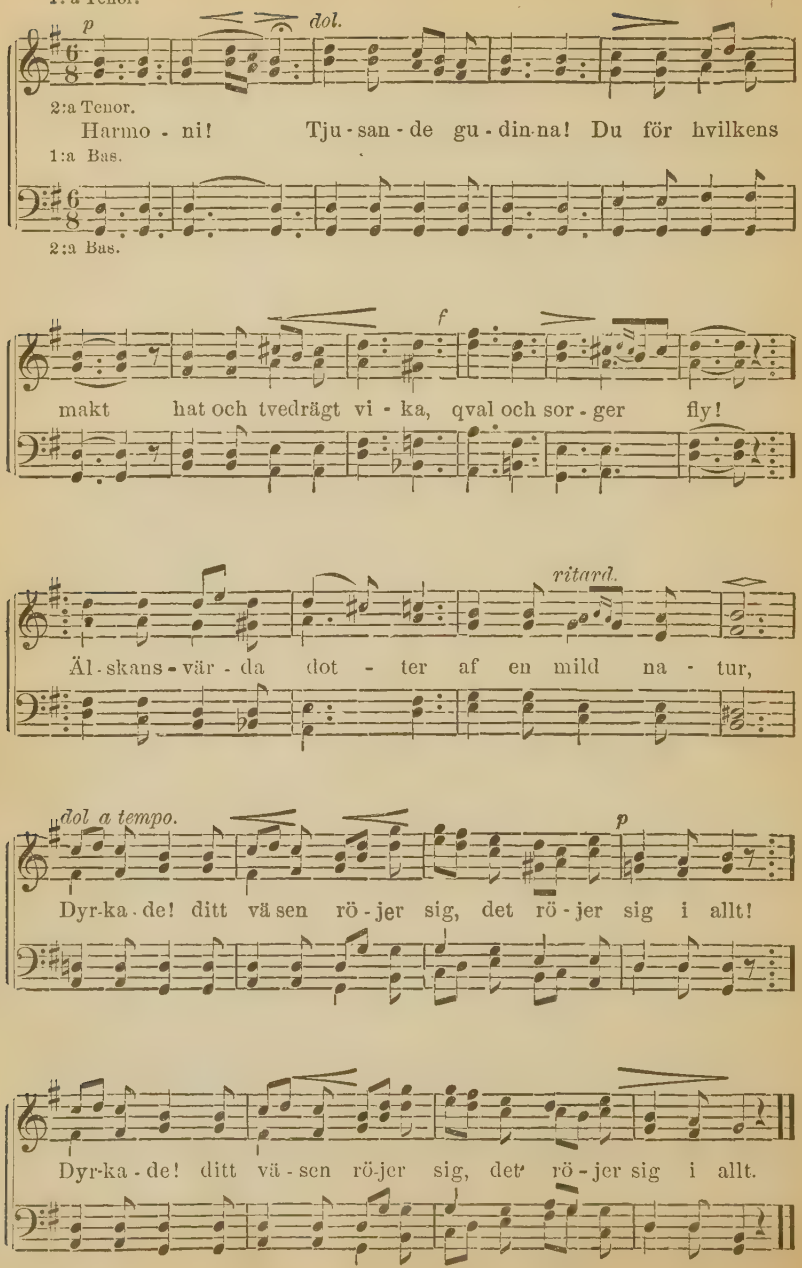
1: a Tenor.
p
dol.
2:a Tenor.
Harmo - ni! Tju - san - de gu - din-na! Du för hvilkens
1:a Bas.
2:a Bas.
f
makt hat och tvedrägt vi - ka, qval och sor - ger fly!
ritard.
Äl - skans - vär - da dot - ter af en mild na - tur,
dol a tempo.
p
Dyr-ka - de! ditt vä sen rö - jer sig, det rö - jer sig i allt!
Dyr-ka - de! ditt vä - sen rö-jer sig, det rö - jer sig i allt.

57. Norges Fjäldę.

Animato e ben marcato. H. KJERULF.

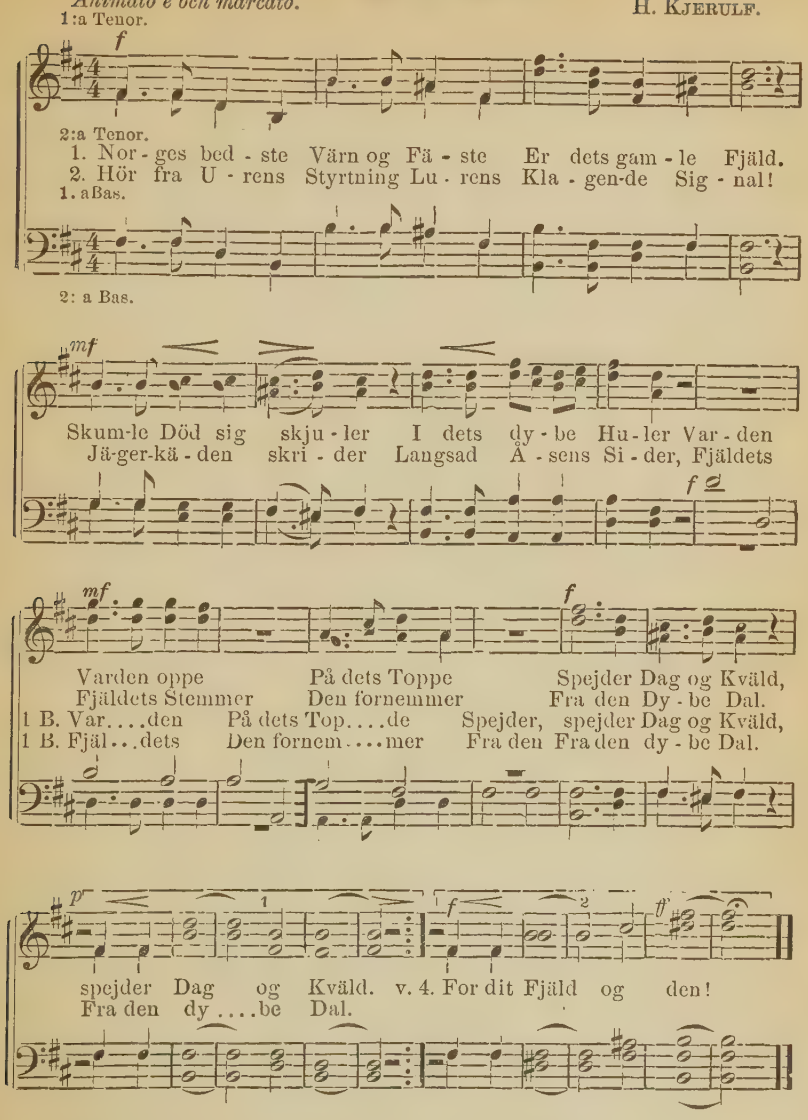
1:a Tenor.
f
2:a Tenor.
1. Nor - ges bed - ste Värn og Fä - ste Er dets gam - le Fjäld.
2. Hör fra U - rens Styrtning Lu - rens Kla - gen-de Sig - nal!
1. a Bas.
2: a Bas.
mf
Skum-le Död sig skju - ler I dets dy - be Hu - ler Var - den
Jä-ger-kä - den skri - der Langsad Å - sens Si - der, Fjäldets
f
mf
f
Varden oppe På dets Toppe Spejder Dag og Kväld,
Fjäldets Stemmer Den fornemmer Fra den Dy - be Dal.
1 B. Var....den På dets Top....de Spejder, spejder Dag og Kväld,
1 B. Fjäl...dets Den fornem....mer Fra den Fra den dy - be Dal.
p
1
f
2
ff
spejder Dag og Kväld. v. 4. For dit Fjäld og den!
Fra den dy....be Dal.

3. Välten venter
På dets Skränter.
Bonden passer på
Om had snart kan lade
Friheds Barrikade
Ned fra Tinden
Over Fjenden
Som et Uvejr gå.

4. Ingen Fejde
Kan han spejde.
Häng da Riflen hen,
Gamle Björneskytte!
Krans med Löv din Hytte!
Tapre Jäger,
Töm et Bäger
For dit Fjäld og den!

Andanto ben Marcato. C. J. O. Laurin.

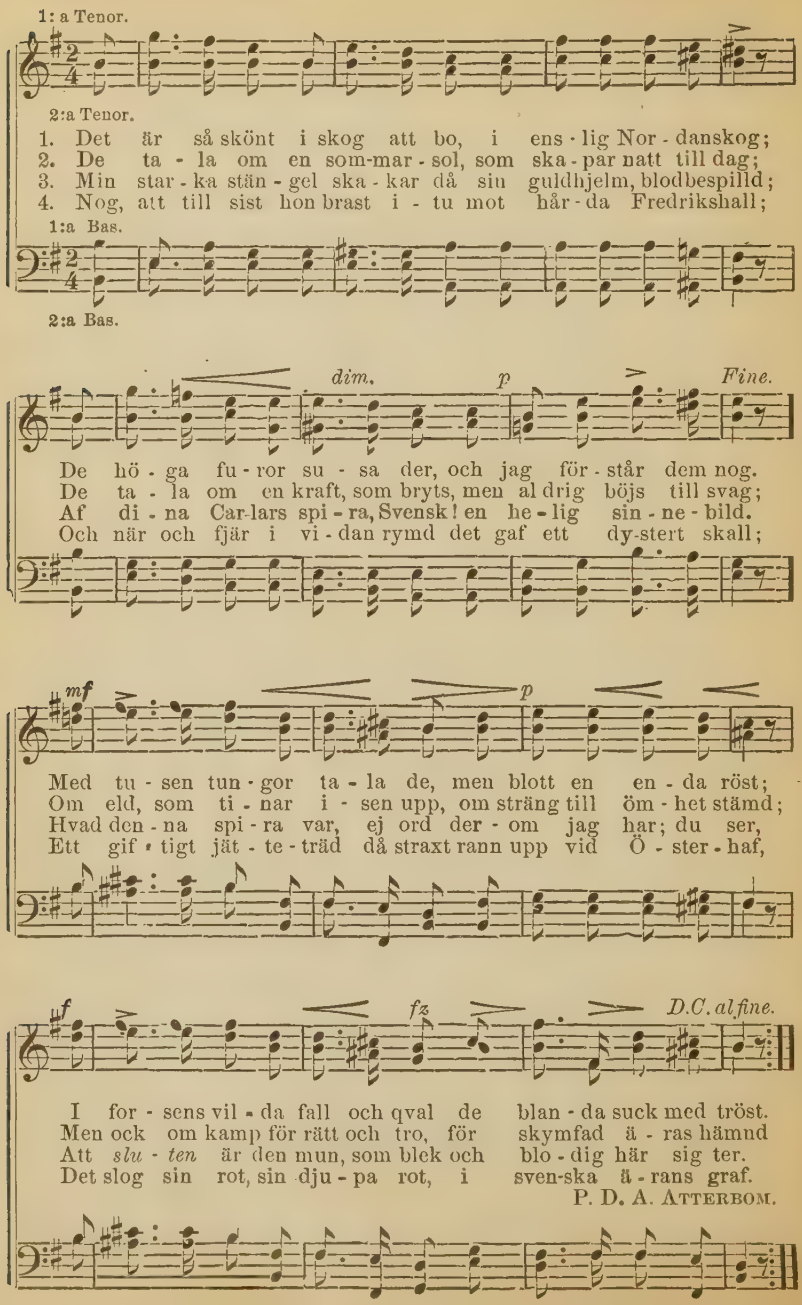
1: a Tenor.
2:a Tenor.
1. Det är så skönt i skog att bo, i ens-lig Nor-danskog;
2. De ta-la om en som-mar-sol, som ska-par natt till dag;
3. Min star-ka stän-gel ska-kar då sin guldhjelm, blodbespilld;
4. Nog, att till sist hon brast i-tu mot hår-da Fredrikshall;
1:a Bas.
2:a Bas.
dim.
p
Fine.
De hö-ga fu-ror su-sa der, och jag för-står dem nog.
De ta-la om en kraft, som bryts, men al drig böjs till svag;
Af di-na Car-lars spi-ra, Svensk! en he-lig sin-ne-bild.
Och när och fjär i vi-dan rymd det gaf ett dy-stert skall;
mf
p
Med tu-sen tun-gor ta-la de, men blott en en-da röst;
Om eld, som ti-nar i-sen upp, om sträng till öm-het stämd;
Hvad den-na spi-ra var, ej ord der-om jag har; du ser,
Ett gif-tigt jät-te-träd då straxt rann upp vid Ö-ster-haf,
f
fz
D.C. al fine.
I for-sens vil-da fall och qval de blan-da suck med tröst.
Men ock om kamp för rätt och tro, för skymfad ä-ras hämnd
Att *slu-ten* är den mun, som blek och blo-dig här sig ter.
Det slog sin rot, sin dju-pa rot, i sven-ska ä-rans graf.
P. D. A. Atterbom.

59. Manheim

Allegro.

HÆFFNER.

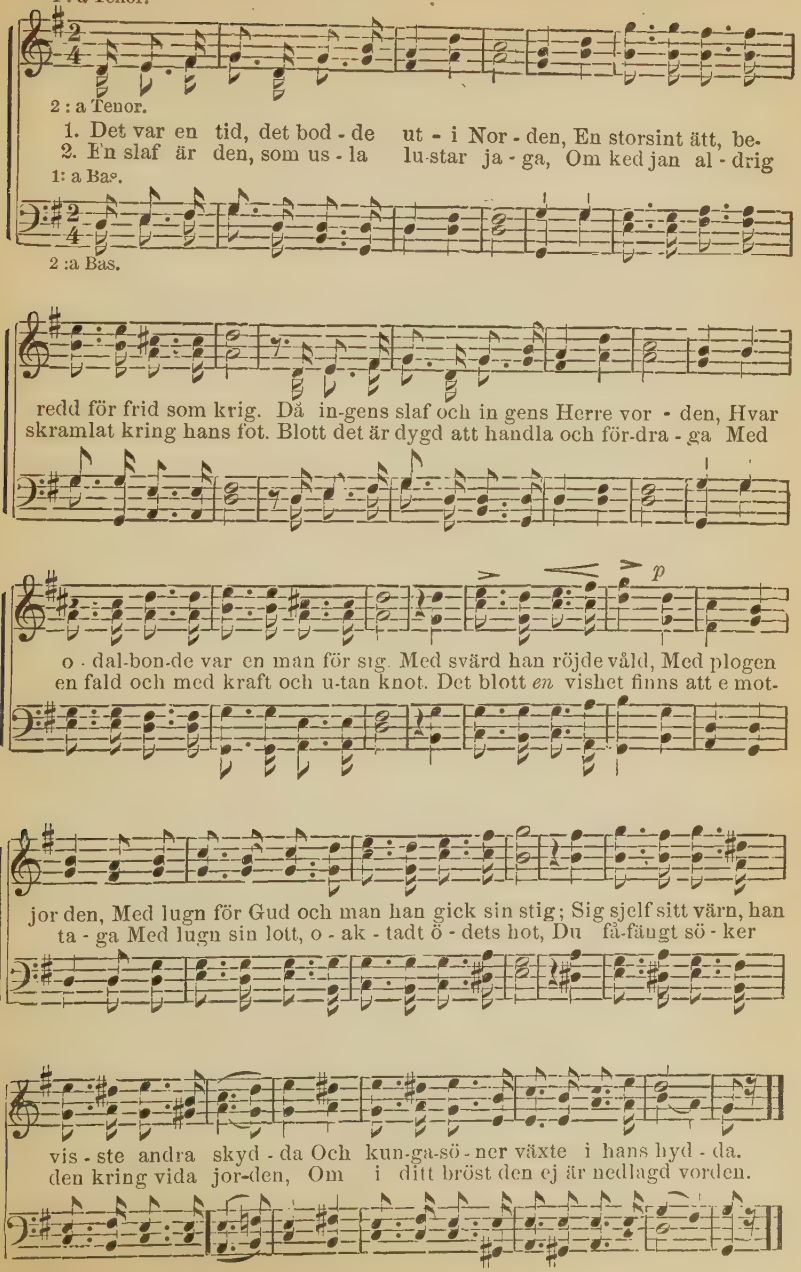
1 : a Tenor.
2 : a Tenor.
1. Det var en tid, det bod - de ut - i Nor - den, En storsint ätt, be-
2. En slaf är den, som us - la lu-star ja - ga, Om ked jan al - drig
1: a Bas.
2 :a Bas.
redd för frid som krig. Då in-gens slaf och in gens Herre vor - den, Hvar
skramlat kring hans fot. Blott det är dygd att handla och för-dra - ga Med
p
o - dal-bon-de var en man för sig Med svärd han röjde våld, Med plogen
en fald och med kraft och u-tan knot. Det blott *en* vishet finns att e mot-
jor den, Med lugn för Gud och man han gick sin stig; Sig sjelf sitt värn, han
ta - ga Med lugn sin lott, o - ak - tadt ö - dets hot, Du få-fängt sö - ker
vis - ste andra skyd - da Och kun-ga-sö - ner växte i hans hyd - da.
den kring vida jor-den, Om i ditt bröst den ej är nedlagd vorden.

60. Våren är kommen.

Marsch. Vivace ma non troppo presto. C. A. Kapfelmann.

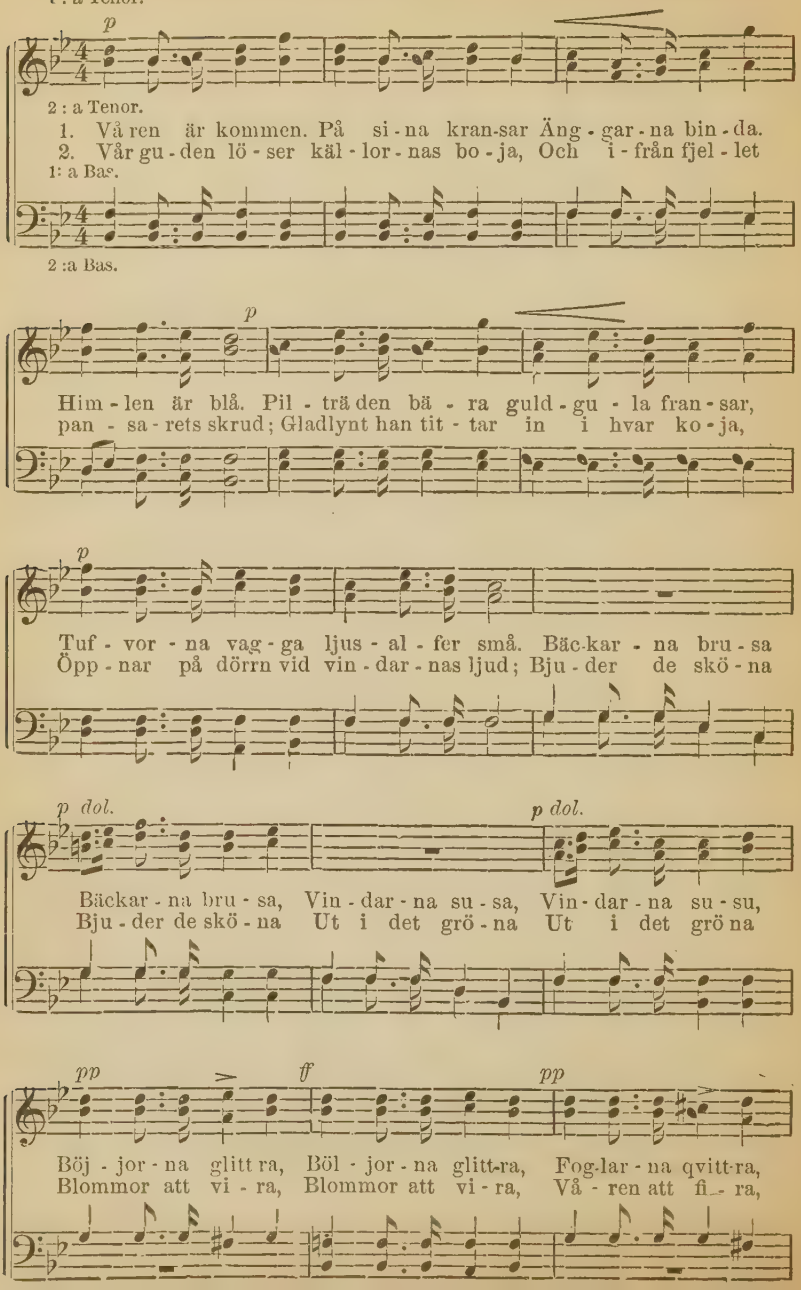
1 : a Tenor.
p
2 : a Tenor.
1. Vå ren är kommen. På si - na kran-sar Äng - gar - na bin - da.
2. Vår gu - den lö - ser käl - lor - nas bo - ja, Och i - från fjel - let
1: a Bas.
2 :a Bas.
p
Him - len är blå. Pil - trä den bä - ra guld - gu - la fran - sar,
pan - sa - rets skrud; Gladlynt han tit - tar in i hvar ko - ja,
p
Tuf - vor - na vag - ga ljus - al - fer små. Bäc-kar - na bru - sa
Öpp - nar på dörrn vid vin - dar - nas ljud; Bju - der de skö - na
p dol.
p dol.
Bäckar - na bru - sa, Vin - dar - na su - sa, Vin - dar - na su - su,
Bju - der de skö - na Ut i det grö - na Ut i det grö na
pp
ff
pp
Böj - jor - na glitt ra, Böl - jor - na glitt-ra, Fog-lar - na qvitt-ra,
Blommor att vi - ra, Blommor att vi - ra, Vå - ren att fi - ra,

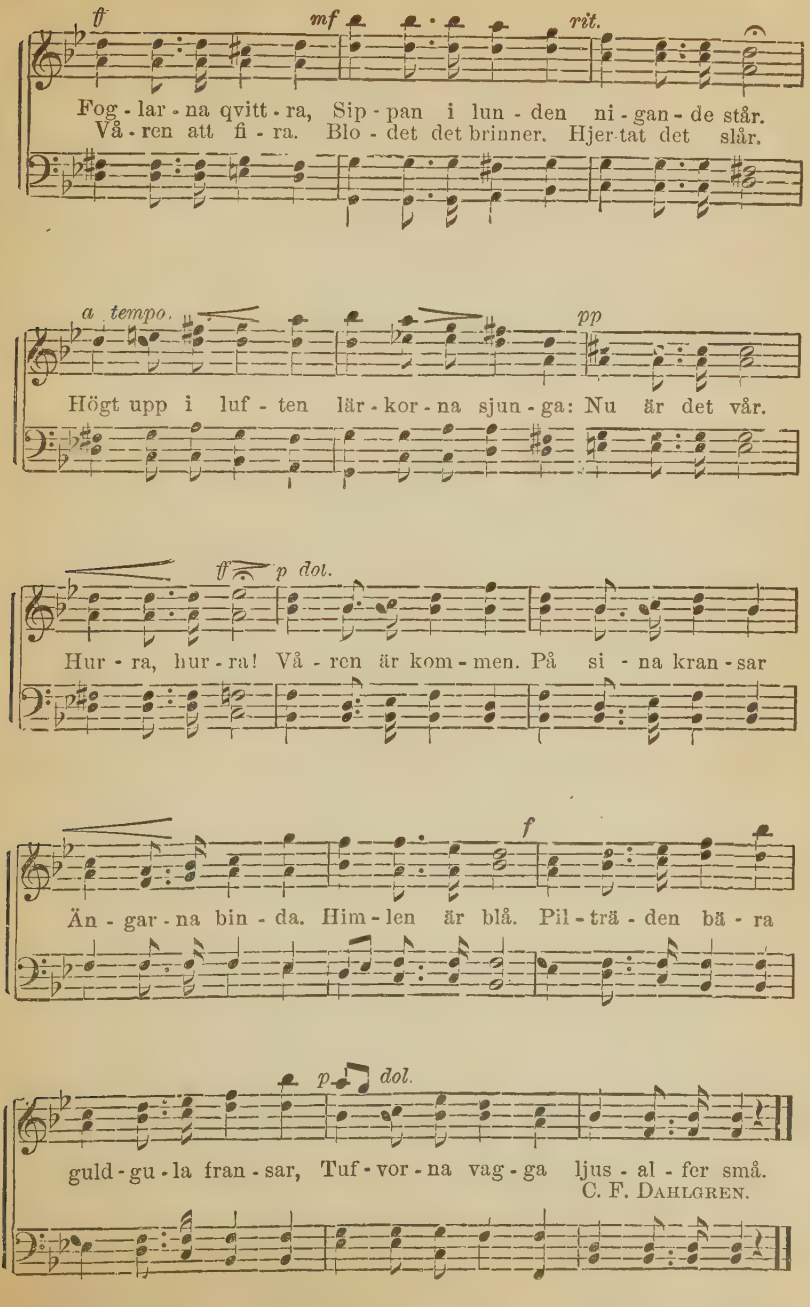
ff
mf
rit.
Fog - lar - na qvitt - ra, Sip - pan i lun - den ni - gan - de står.
Vå - ren att fi - ra. Blo - det det brinner. Hjer - tat det slår.
a tempo.
pp
Högt upp i luf - ten lär - kor - na sjun - ga: Nu är det vår.
ff
p dol.
Hur - ra, hur - ra! Vå - ren är kom - men. På si - na kran - sar
f
Än - gar - na bin - da. Him - len är blå. Pil - trä - den bä - ra
p
dol.
guld - gu - la fran - sar, Tuf - vor - na vag - ga ljus - al - fer små.

C. F. Dahlgren.

61. Källan.

Andante quasi Allegretto. W. Lagerkrantz.

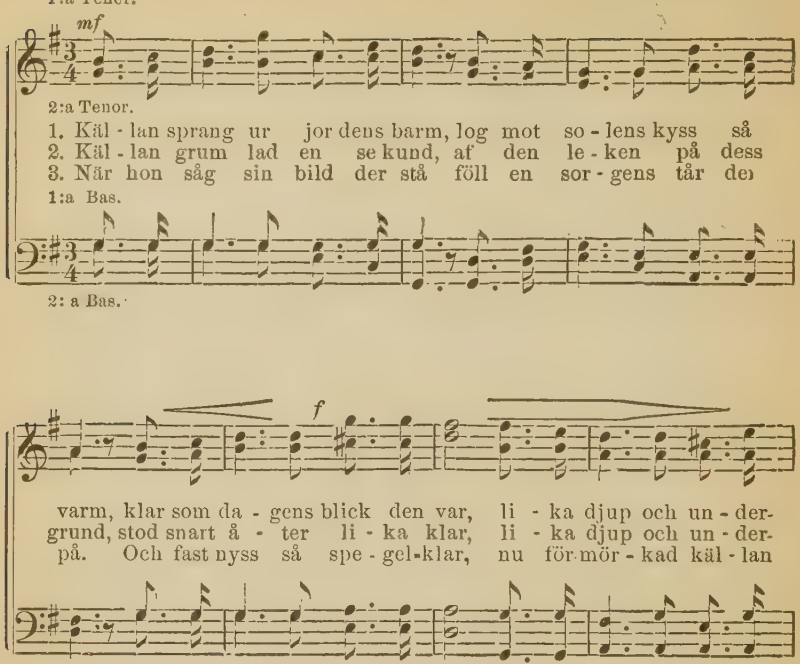
1:a Tenor.
mf
2:a Tenor.
1. Käl - lan sprang ur jor dens barm, log mot so - lens kyss så
2. Käl - lan grum lad en se kund, af den le - ken på dess
3. När hon såg sin bild der stå föll en sor - gens tår de
1:a Bas.
2: a Bas.
f
varm, klar som da - gens blick den var, li - ka djup och un - der-
grund, stod snart å - ter li - ka klar, li - ka djup och un - der-
på. Och fast nyss så spe - gel-klar, nu för-mör - kad käl - lan

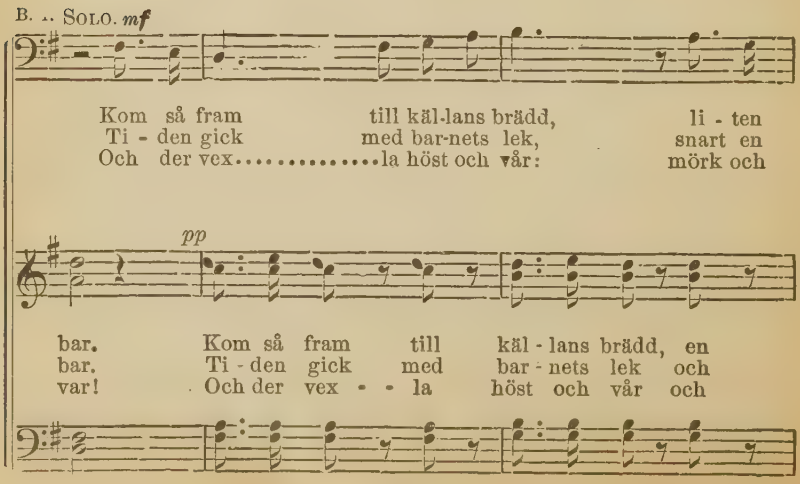
B. m. Solo. mf
Kom så fram till käl-lans brädd, li - ten
Ti - den gick med bar-nets lek, snart en
Och der vex.....la höst och vår: mörk och
pp
bar. Kom så fram till käl - lans brädd, en
bar. Ti - den gick med bar - nets lek och
var! Och der vex - - la höst och vår och

tär.....na blyg och rädd; såg sin spe.....gel bild i
jung.....fru skön men blek fram till käl.....lans spe - gel
grum.....lig käl - lan står! Som mar kom .... mer, vin-ter
li - ten tär.....na blyg och rädd; och såg sin spe - - gel.
snart en jung....fru skön men blek nu fram till käl .. lans
mörk och grum - lig käl - lan står! ty som-mar kom..mer,

den, tvåd - de ros och lil - ja se'n
gick, med en bru.....ten lil - jas skick.
far: al - drig me.....ra blir den klar!
bild i den, tvåd - de ros och lil .....ja se'n. Såg sin
spe - gel gick, med en bru..ten lil ....jas skick. Fram till
vin - ter far: al..drig me - ra blir den klar! Som - mar

Tvåd - de ros
Med en bru-
Al - drig me-

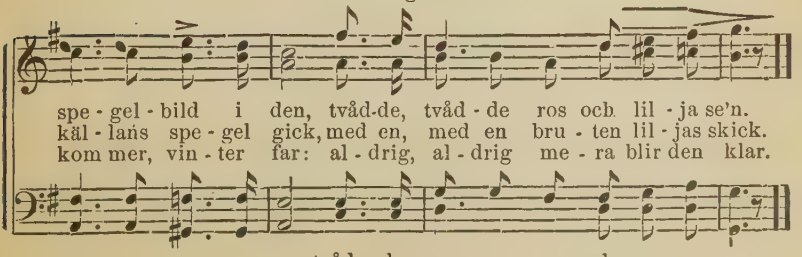
spe - gel - bild i den, tvåd-de, tvåd - de ros och lil - ja se'n.
käl - lans spe - gel gick, med en, med en bru - ten lil - jas skick.
kom mer, vin - ter far: al - drig, al - drig me - ra blir den klar.

tvåd - de ros och
med en bru.....ten
al - drig me ..... ra

FRANS HEDBERG.

62. Sommaraftonen.

Moderato. F. Abt.

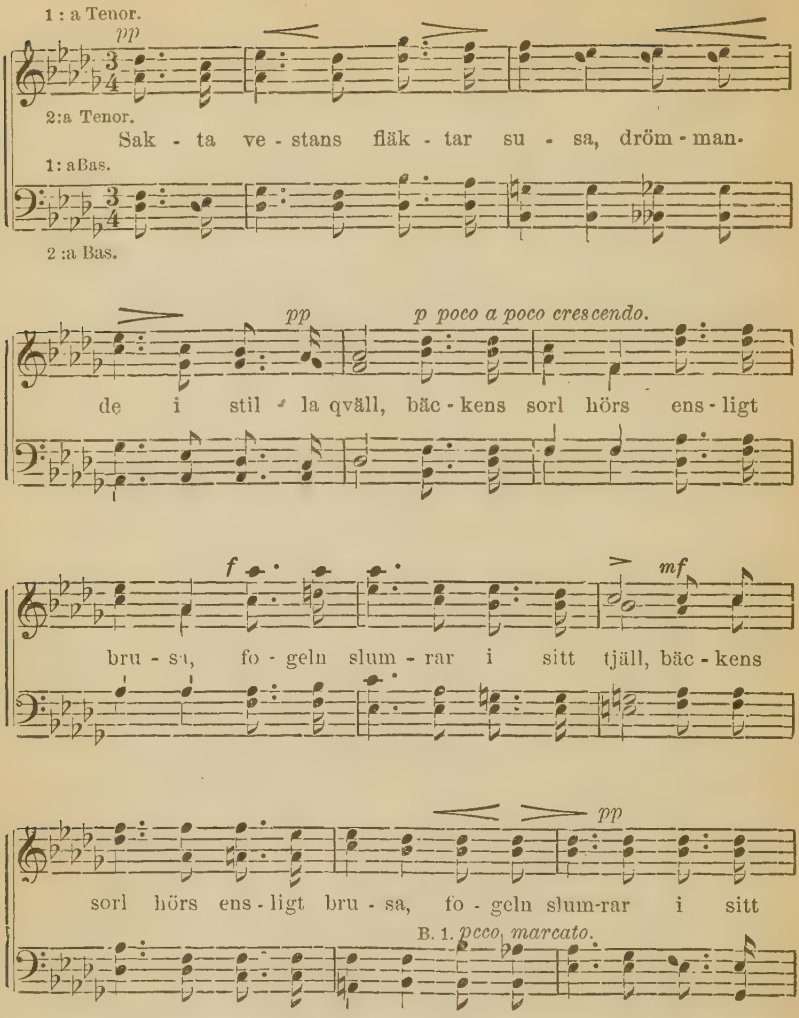
1 : a Tenor.
pp
2:a Tenor.
Sak - ta ve - stans fläk - tar su - sa, dröm - man-
1: a Bas.
2 :a Bas.
pp
p poco a poco crescendo.
de i stil - la qväll, bäc - kens sorl hörs ens - ligt
f
mf
bru - sa, fo - geln slum - rar i sitt tjäll, bäc - kens
pp
sorl hörs ens - ligt bru - sa, fo - geln slum-rar i sitt
B. 1. pcco, marcato.
pp
tjäll, Allt är
Allt är tyst i mör - ka lun - den

tyst i mör - ka lun - den,
i mör - ka lun - den, stjernprydd, ljus står him-la-
p
pp
Stjernprydd, ljus står him - la - run - den, må - nen
run - den, står him - la.....run-den
ten.
strå - lar äl - skogs säll, må - nen strå - lar äl skogs - säll,
pp poco più lento.
cres.
p
ppp
ljuf.....va qväll, ljuf - va som-mar - qväll! Ljuf.....va
antingen
eller
qväll, ljuf - va som....mar....qväll! som - mar - qväll!

63. Sommarmorgonen.

F. Abt.

Andantino.

1:a Tenor.

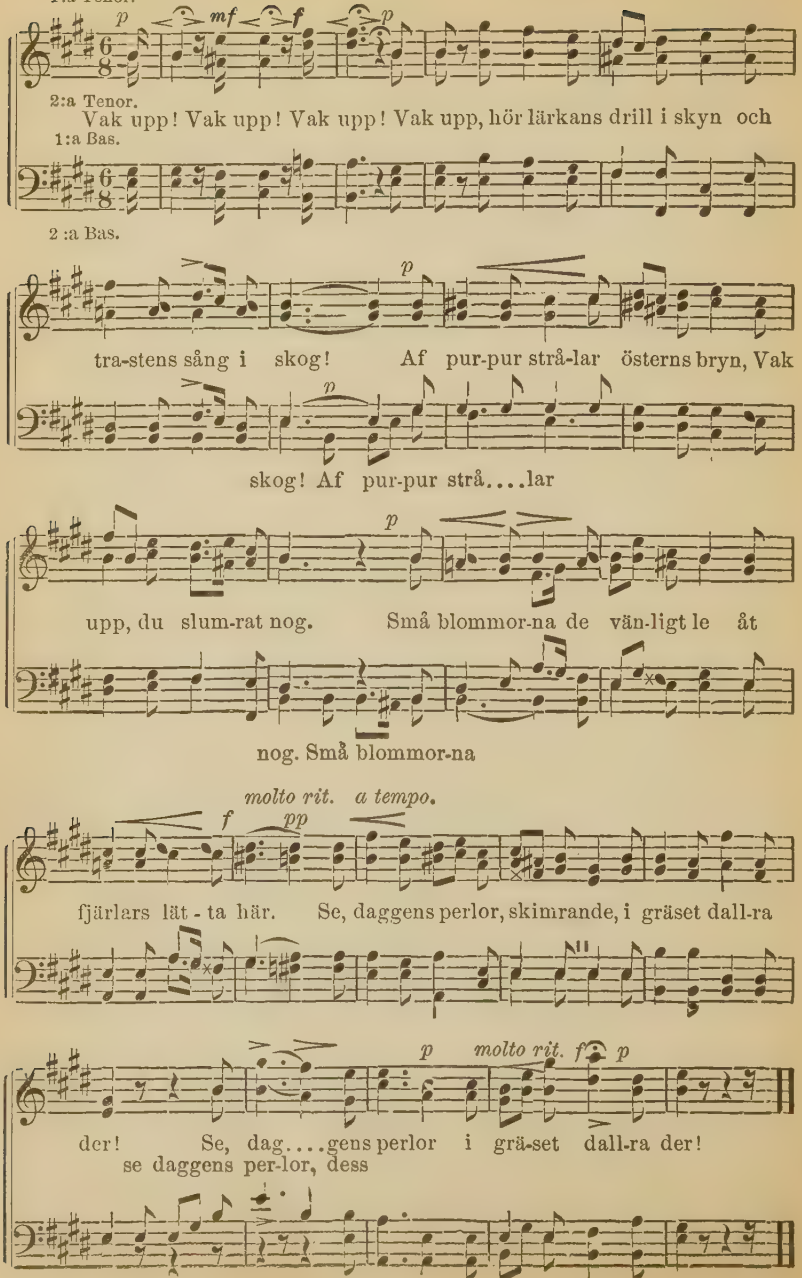

Adagio. E. G. Geijer.

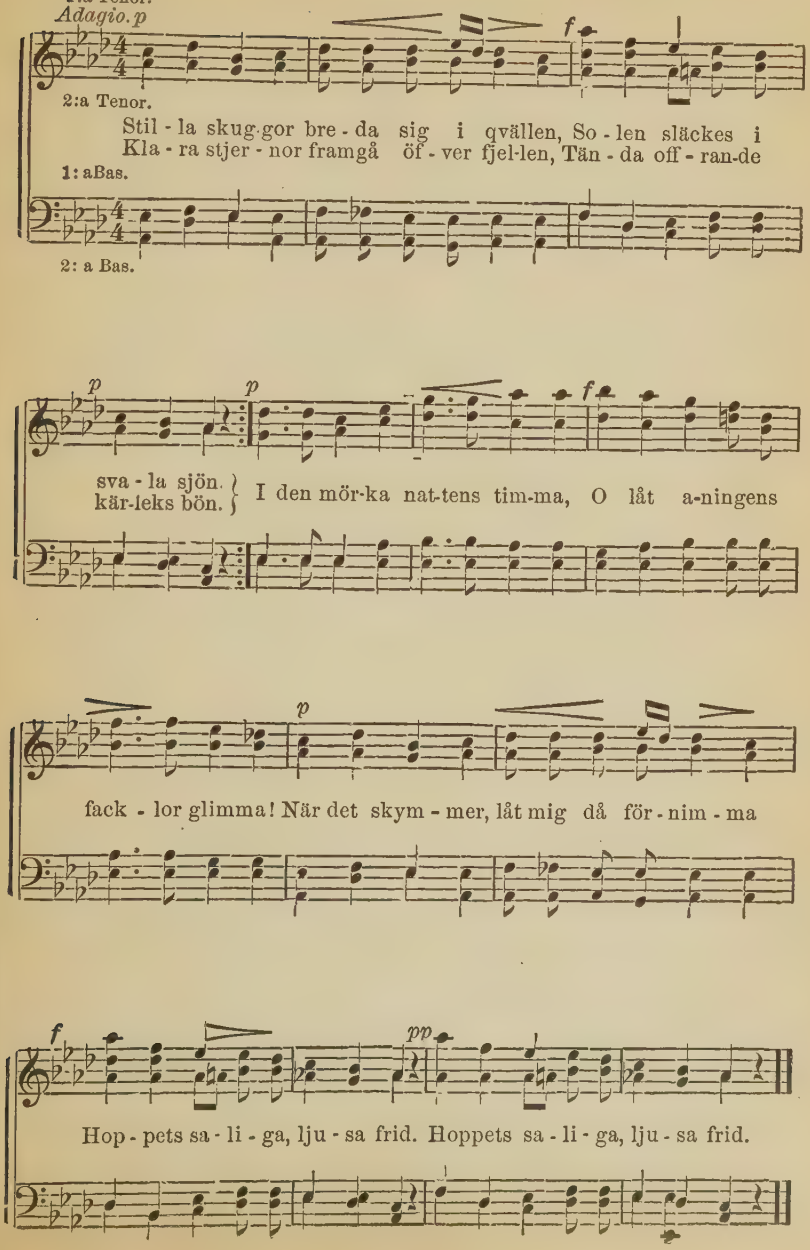
1:a Tenor.
Adagio. p
f
2:a Tenor.
Stil - la skug-gor bre - da sig i qvällen, So - len släckes i
Kla - ra stjer - nor framgå öf - ver fjel-len, Tän - da off - ran-de
1: aBas.
2: a Bas.
p
p
f
sva - la sjön.
kär-leks bön.
I den mör-ka nat-tens tim-ma, O låt a-ningens
p
fack - lor glimma! När det skym - mer, låt mig då för - nim - ma
f
pp
Hop - pets sa - li - ga, lju - sa frid. Hoppets sa - li - ga, lju - sa frid.

65. *Sof i ro.*

Poco adagio. MÖHRING.

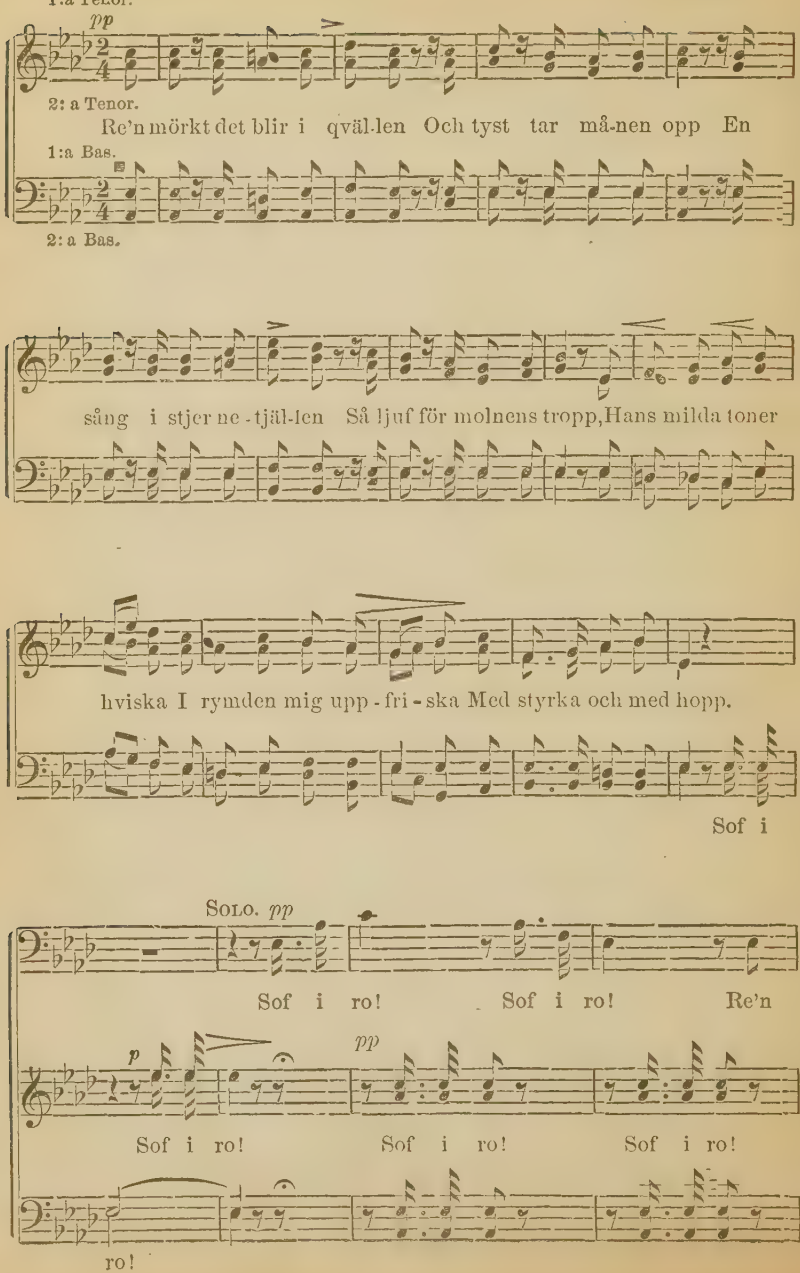
1:a Tenor.
pp
2:a Tenor.
Re'n mörkt det blir i qväl-len Och tyst tar må-nen opp En
1:a Bas.
2:a Bas.
sång i stjer ne-tjäl-len Så ljuf för molnens tropp, Hans milda toner
hviska I rymden mig upp-fri-ska Med styrka och med hopp.
Sof i
Solo. pp
Sof i ro! Sof i ro! Re'n
p
pp
Sof i ro! Sof i ro! Sof i ro!
ro!

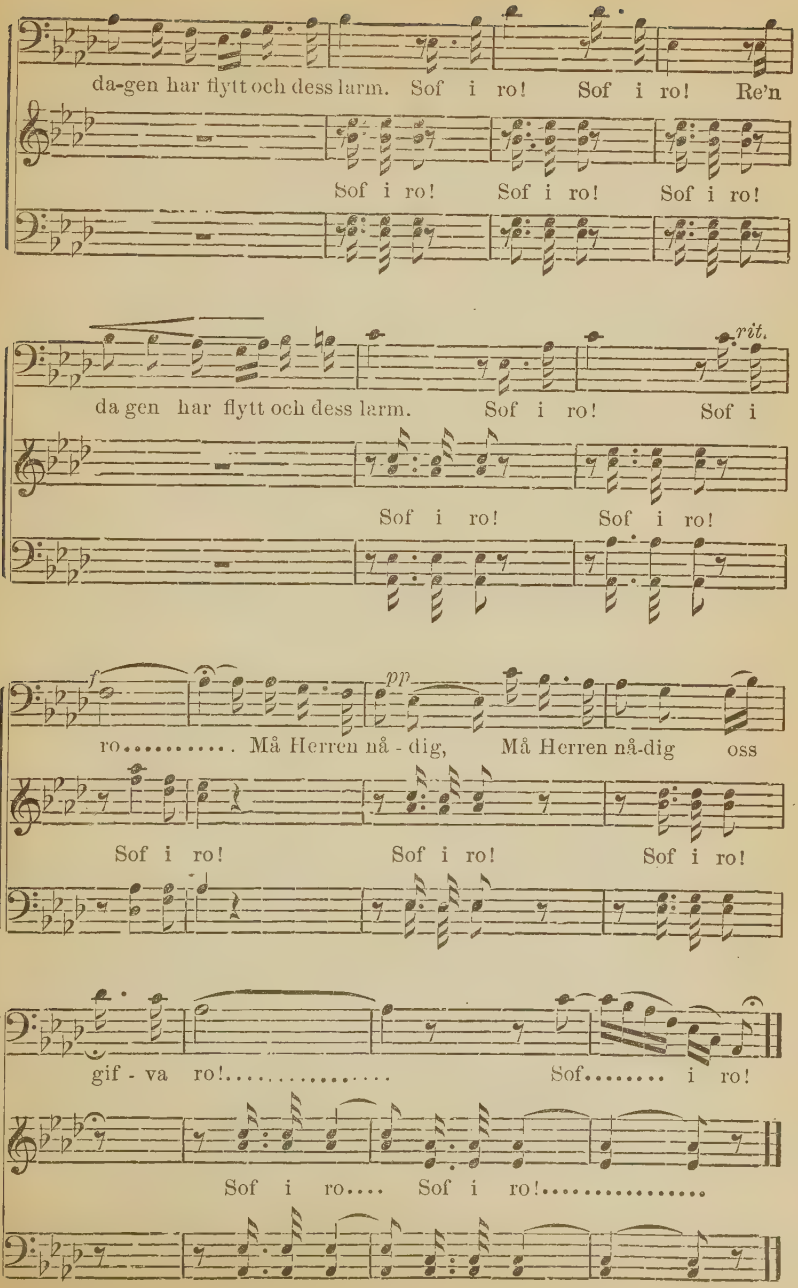
da-gen har flytt och dess larm. Sof i ro! Sof i ro! Re'n
Sof i ro! Sof i ro! Sof i ro!
rit.
da gen har flytt och dess larm. Sof i ro! Sof i
Sof i ro! Sof i ro!
f
pp
ro..... Må Herren nå - dig, Må Herren nå-dig oss
Sof i ro! Sof i ro! Sof i ro!
gif - va ro!..... Sof..... i ro!
Sof i ro.... Sof i ro!.....

66. Naturen och hjertat.

O. LINDBLAD.

1:a Tenor.
Andante. p
2:a Tenor.
Hör jag for - sens vil - da fall Gju - ta si - na
1:a Bas.
2:a Bas.
f
to - ners svall, Hör jag vin - dens sus i sko-
sko - gen,
f
gen, Tän-ker jag i hjer - tat bo
ten.
vin - dens sus i sko - gen,
To - ner ock af kraft och tro, Till dem vill jag lyss - na
p
f
tro.....gen. Hör jag få.....geln ut - i
Hör jag fo - geln

pp
lund, Om en
Hör jag, hör jag fo - geln i lund,
f
stil..... ....la af.....ton..stund, Glad sin vi - sa
Om en stil - la af .....ton - stund,
p
sjun - ga; Då tän - ker jag: du var - ma, var - ma själ, jag tänker:
sjun.....ga; då tän - ker
Gläd dig ger - na öf - ver lif - vets väl, jag tän-ker: gläd dig,
jag,
f
var - ma själ, Ej dess sor-ger, dess sor-ger ä - ro tun.....ga.
Knut Geijer.

67. Brudefærden i Hardanger.

Andantino. H. KJERULF.

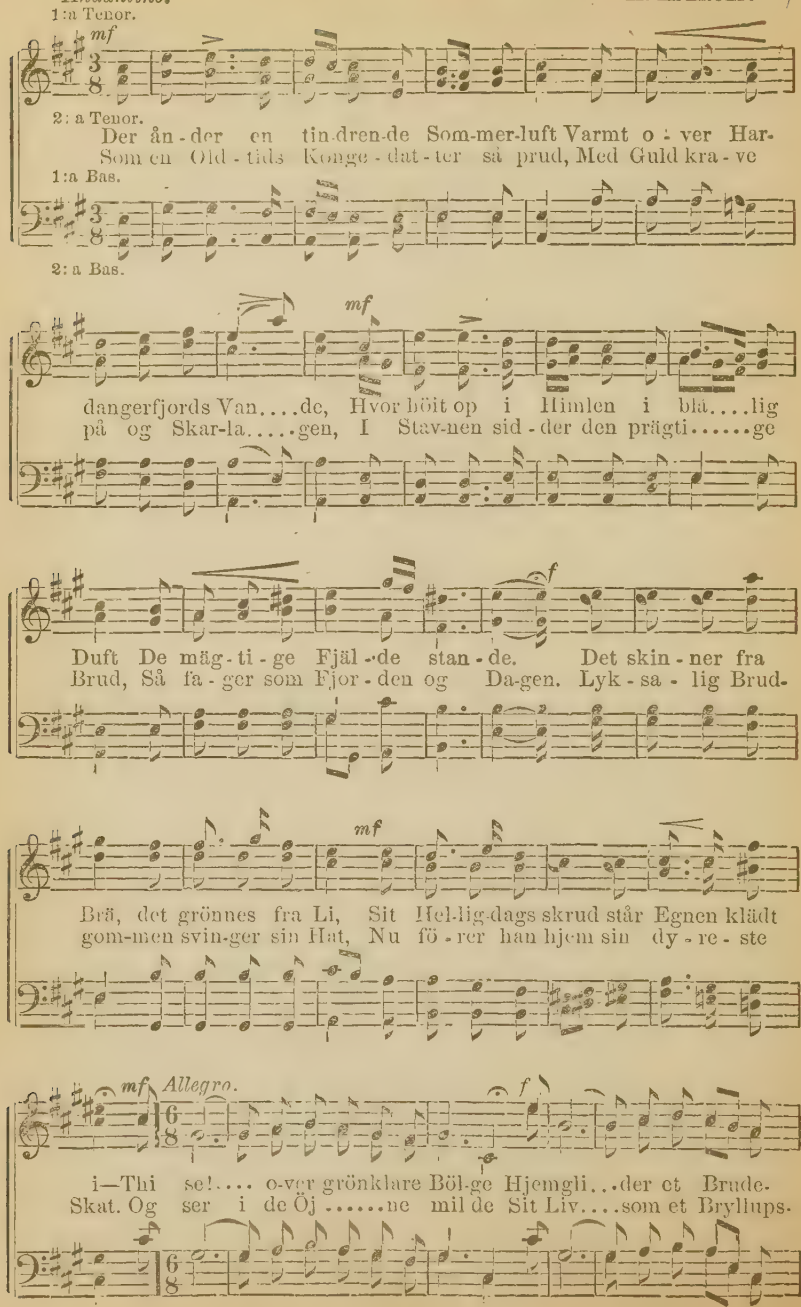
1:a Tenor.
mf
2:a Tenor.
Der ån-der en tin-dren-de Som-mer-luft Varmt o-ver Har-
Som en Old-tids Konge-dat-ter så prud, Med Guld kra-ve
1:a Bas.
2:a Bas.
mf
dangerfjords Van....de, Hvor höit op i Himlen i blå....lig
på og Skar-la.....gen, I Stav-nen sid-der den prägti.....ge
f
Duft De mäg-ti-ge Fjäl-de stan-de. Det skin-ner fra
Brud, Så fa-ger som Fjor-den og Da-gen. Lyk-sa-lig Brud-
mf
Brä, det grönnes fra Li, Sit Hel-lig-dags skrud står Egnen klädt
gom-men svin-ger sin Hat, Nu fö-rer han hjem sin dy-re-ste
mf
Allegro.
f
i—Thi se!.... o-ver grönklare Böl-ge Hjemgli...der et Brude-
Skat. Og ser i de Öj.....ne mil de Sit Liv....som et Bryllups-

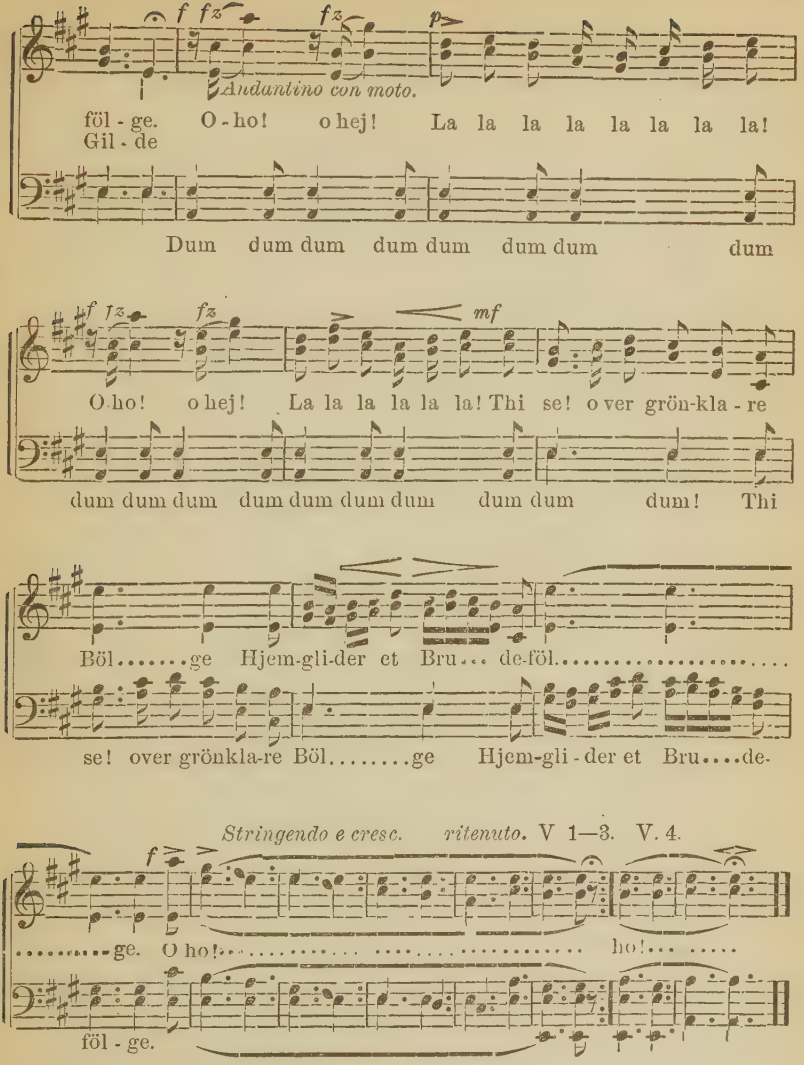
f fz fz p
Andantino con moto.
föl - ge. O - ho! o hej! La la la la la la la la!
Gil - de
Dum dum dum dum dum dum dum dum
f fz fz mf
O ho! o hej! La la la la la la! Thi se! o ver grön-kla - re
dum dum dum dum dum dum dum dum dum! Thi
Böl.....ge Hjem-gli-der et Bru... de-föl.....
se! over grönkla-re Böl.....ge Hjem-gli - der et Bru....de-
Stringendo e cresc. ritenuto. V 1—3. V. 4.
f
.....ge. O ho!..... ho!.....
föl - ge.

3. Alt risler det lokkende Tonefald
Af Gangar og Slåt over Voven,
Fra Fjäld til Fjäld ruller BössensKnald
Og Glädesråb svare fra Skoven.
Med Brudens Terner drives der Skemt,
Og Kögemesteren har ikke glemt
At fylde ustandselig Kruset
Til Åre for Brudehuset.

4. Så drage de frem med lysteligt Spil
Hen over den blinkende Flade,
Og Båd efter Båd sig slutter dertil
Med Bryllupsgäster så glade.
Det blåner fra Klöft, det skinner fra Brä
Det dufter fra blomstrende Abildträ —
Ärvärdig står Kirken på Tangen
Och signer med Klokkeklangen.

68. Landlig Kjärlighed.

Allegro non troppo. J. P. E. Hartmann.

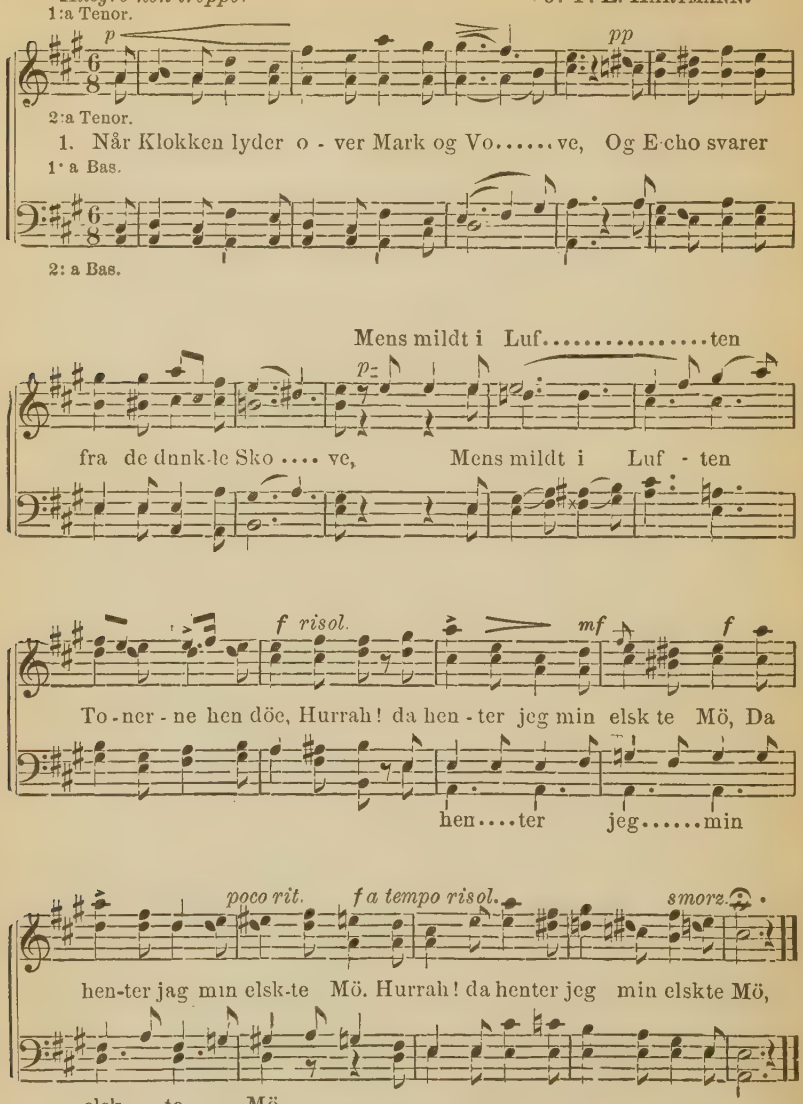
1:a Tenor.
p
pp
2:a Tenor.
1. Når Klokken lyder o - ver Mark og Vo.....ve, Og E-cho svarer
1:a Bas.
2: a Bas.
Mens mildt i Luf.....ten
fra de dunk-le Sko .... ve, Mens mildt i Luf - ten
f risol.
mf
f
To-ner-ne hen döe, Hurrah! da hen-ter jeg min elsk te Mö, Da
hen....ter jeg.....min
poco rit.
f a tempo risol.
smorz.
hen-ter jag min elsk-te Mö. Hurrah! da henter jeg min elskte Mö,
elsk - - te Mö.

2. Af Gläde jeg mig selv vist neppe kjender,
Når Prästen fromt forener vore Händer,
Den ene kalder da den andre sin,
Hurrah! ja du er min, og jeg er din!

3. O allerskjönneste blandt mine Dage!
Hvert stykke Bröd som Sukker mig skal smage,
Min Hytte tykkes mig et Kongeslot,
Hurrah! hvor du er Dronning, jeg er Drot!

69. *Slumra ljufva!*

Något långsamt

J. A. Ahlström.

1:a Tenor.

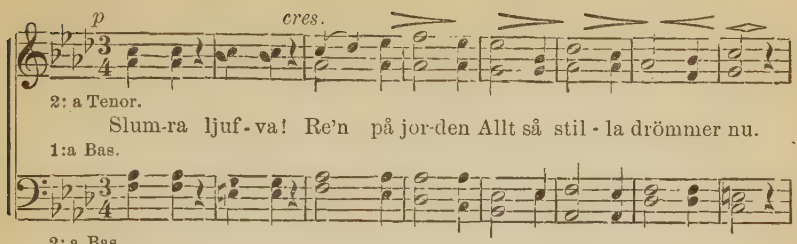

con espressione.

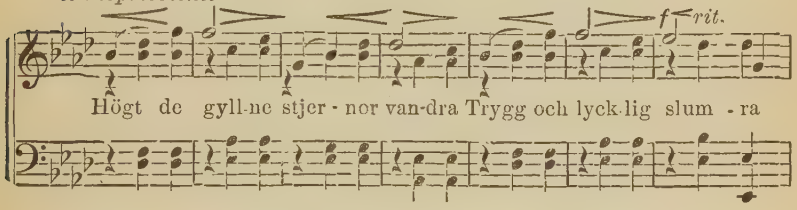

Bort i fjer-ran åskmoln dra ga, Från en bräck lig

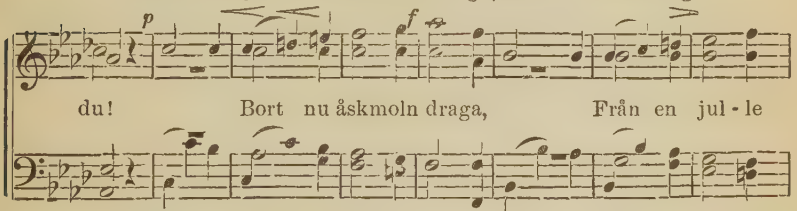

Bort i fjer..ran åskmoln dra-ga, Från en bräck-lig jul-le

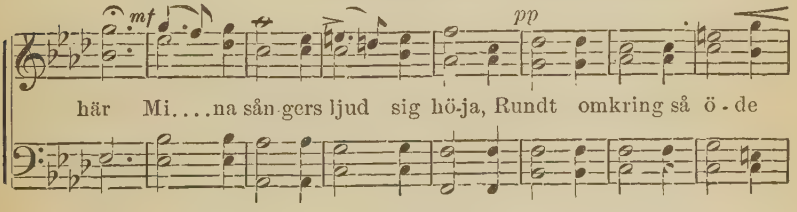

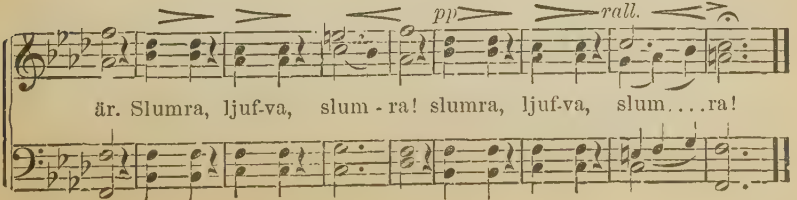

70. Öfver skogen öfver sjön.

A. F. Lindblad.

Röster på afstånd.

1:a Tenor.

Larghetto. pp

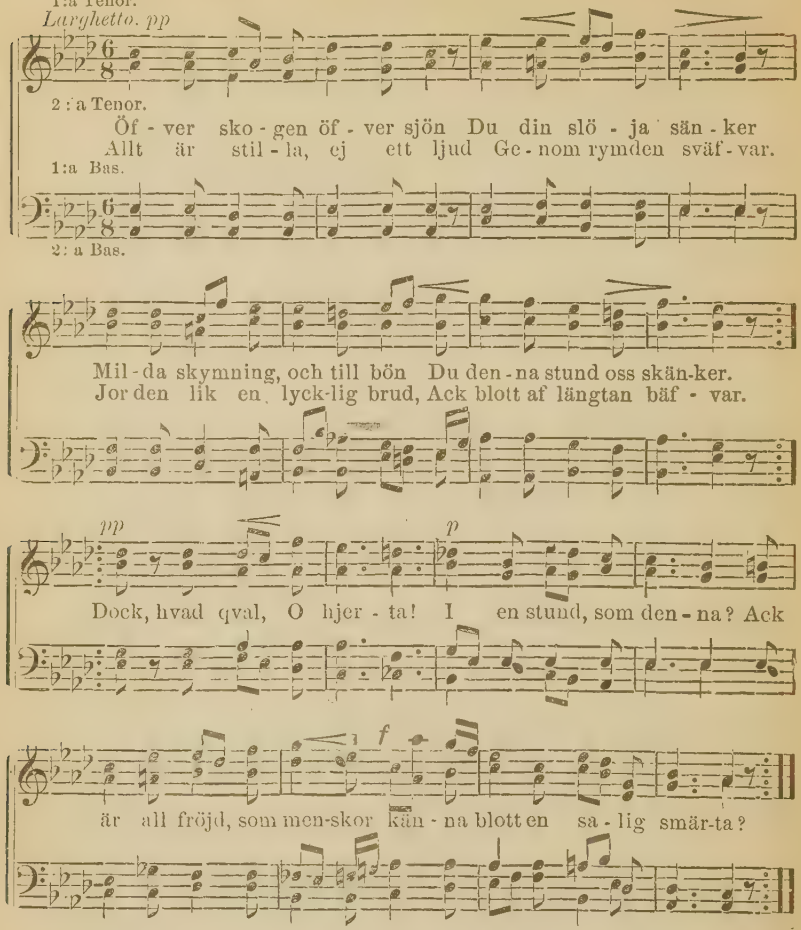
2:a Tenor.
Öf - ver sko - gen öf - ver sjön Du din slö - ja sän - ker
Allt är stil - la, ej ett ljud Ge - nom rymden sväf - var.
1:a Bas.
2:a Bas.
Mil - da skymning, och till bön Du den - na stund oss skän-ker.
Jor den lik en lyck-lig brud, Ack blott af längtan bäf - var.
pp
p
Dock, hvad qval, O hjer - ta! I en stund, som den - na? Ack
f
är all fröjd, som men-skor kän - na blott en sa - lig smär-ta?

71. Hjeltar som bedjen.

O. F. Tullberg.

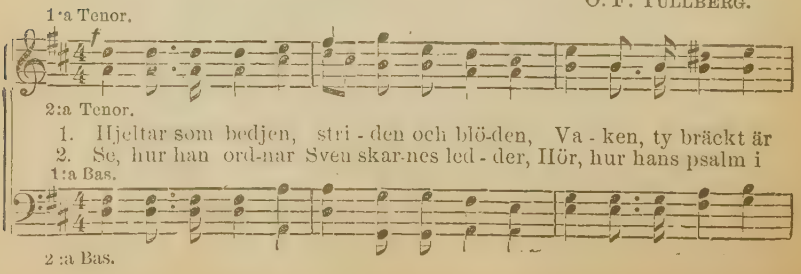
1:a Tenor.
f
2:a Tenor.
1. Hjeltar som bedjen, stri - den och blö-den, Va - ken, ty bräckt är
2. Se, hur han ord-nar Sven skar-nes led - der, Hör, hur hans psalm i
1:a Bas.
2:a Bas.

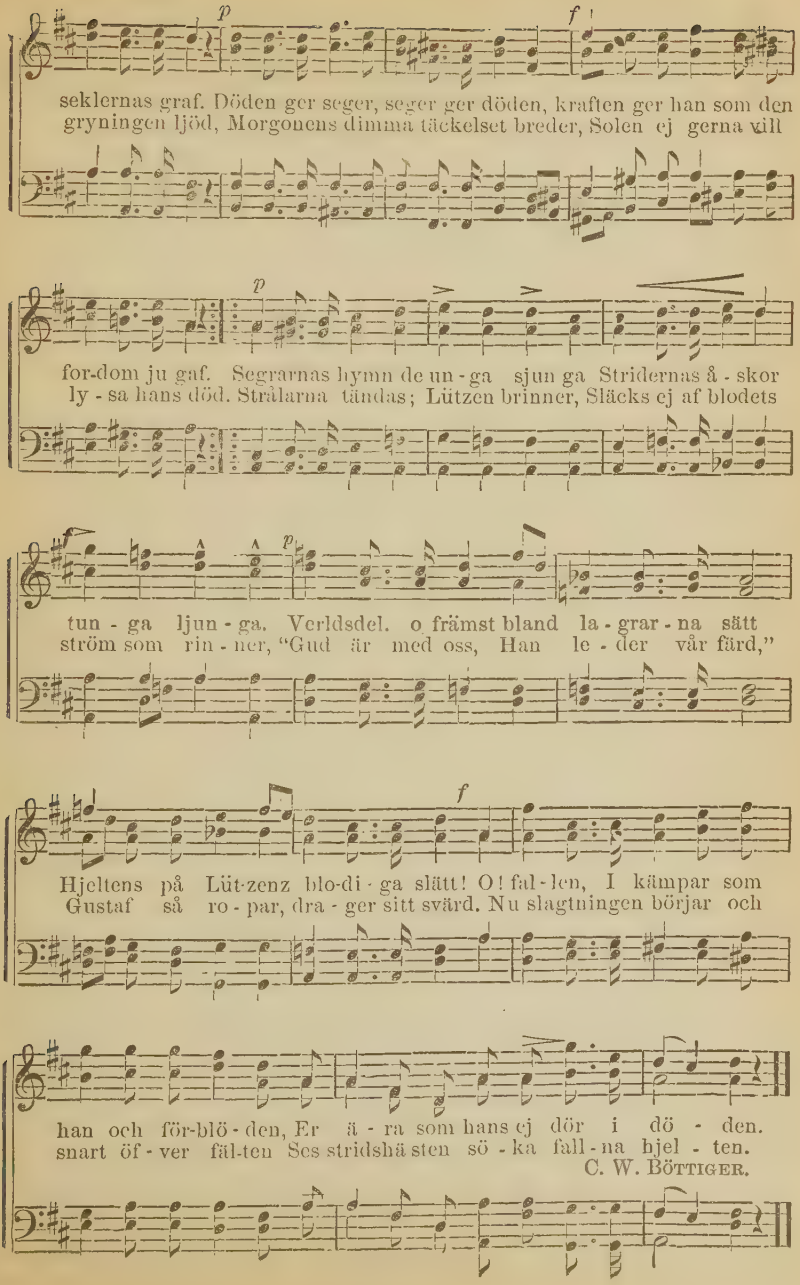
p
f
seklernas graf. Döden ger seger, seger ger döden, kraften ger han som den
gryningen ljöd, Morgonens dimma täckelset breder, Solen ej gerna vill
p
for-dom ju gaf. Segrarnas hymn de un-ga sjun ga Stridernas å-skor
ly-sa hans död. Strålarna tändas; Lützen brinner, Släcks ej af blodets
p
tun-ga ljun-ga. Verldsdel. o främst bland la-grar-na sätt
ström som rin-ner, "Gud är med oss, Han le-der vår färd,"
f
Hjeltens på Lüt-zenz blo-di-ga slätt! O! fal-len, I kämpar som
Gustaf så ro-par, dra-ger sitt svärd. Nu slagtningen börjar och
han och för-blö-den, Er ä-ra som hans ej dör i dö-den.
snart öf-ver fäl-ten Ses stridshä-sten sö-ka fall-na hjel-ten.
C. W. Böttiger.

72. Vårvindar friska.

Arr. af A. Jahnke.

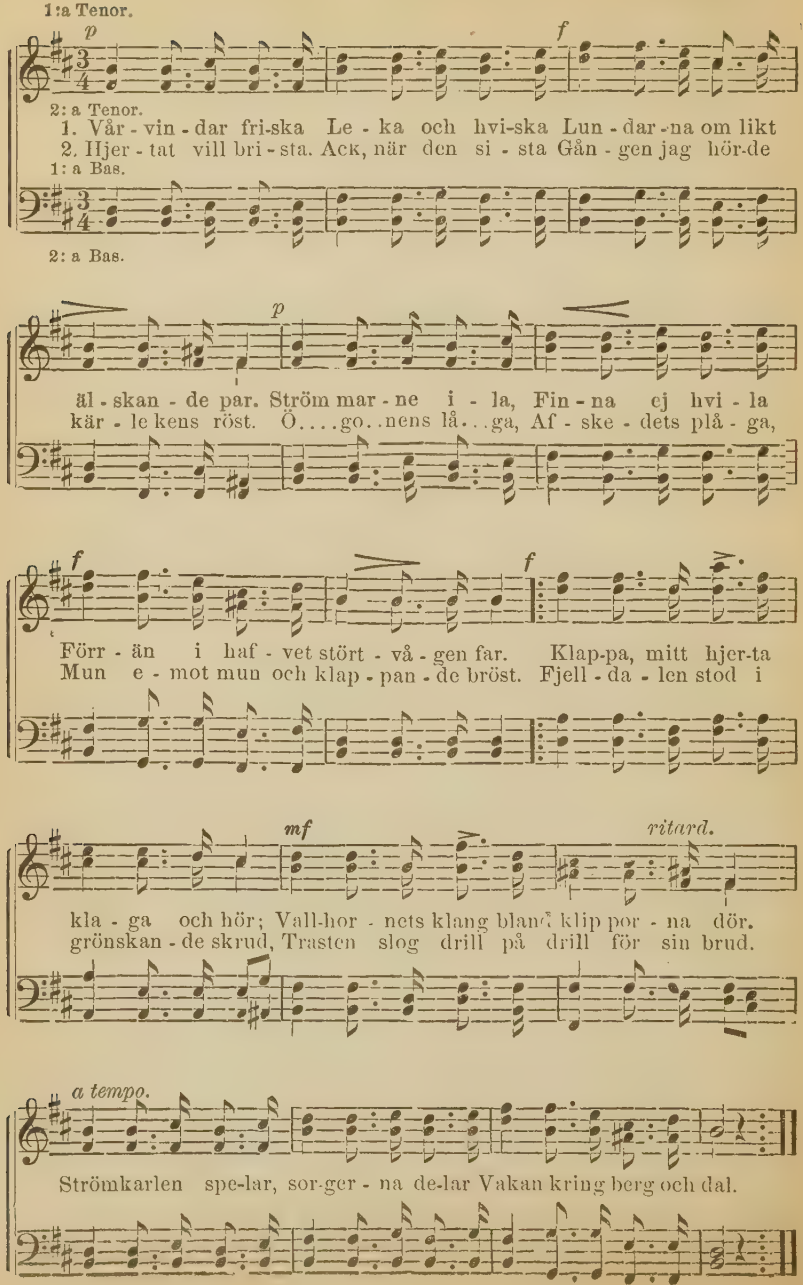
1:a Tenor.
p
f
2:a Tenor.
1. Vår - vin - dar fri - ska Le - ka och hvi - ska Lun - dar - na om likt
2. Hjer - tat vill bri - sta. Ack, när den si - sta Gån - gen jag hör - de
1:a Bas.
2:a Bas.
p
äl - skan - de par. Ström mar - ne i - la, Fin - na ej hvi - la
kär - le kens röst. Ö....go..nens lå...ga, Af - ske - dets plå - ga,
f
f
Förr - än i haf - vet stört - vå - gen far. Klap-pa, mitt hjer-ta
Mun e - mot mun och klap - pan - de bröst. Fjell - da - len stod i
mf
ritard.
kla - ga och hör; Vall-hor - nets klang bland klip por - na dör.
grönskan - de skrud, Trasten slog drill på drill för sin brud.
a tempo.
Strömkarlen spe-lar, sor-ger - na de-lar Vakan kring berg och dal.

73. Skaldens blomma.

Moderato. H. WETTERLING.

1: a Tenor.

mf *dolce.*

2: a Tenor.

En blomma skalden har; så skön, så un - der - bar är in-gen

1:a Bas.

2.a Bas.

an....nan blom.....ma. Hon blommar ej på grö-nan

rallent.

äng, Hon står på in - gen blomstersäng, Ej vid en käl - las

a tempo f

rand: Lång bort den är i läng - tans blå....a land!

74. Hvad är de Skandinaviens land?

G. Reichardt.

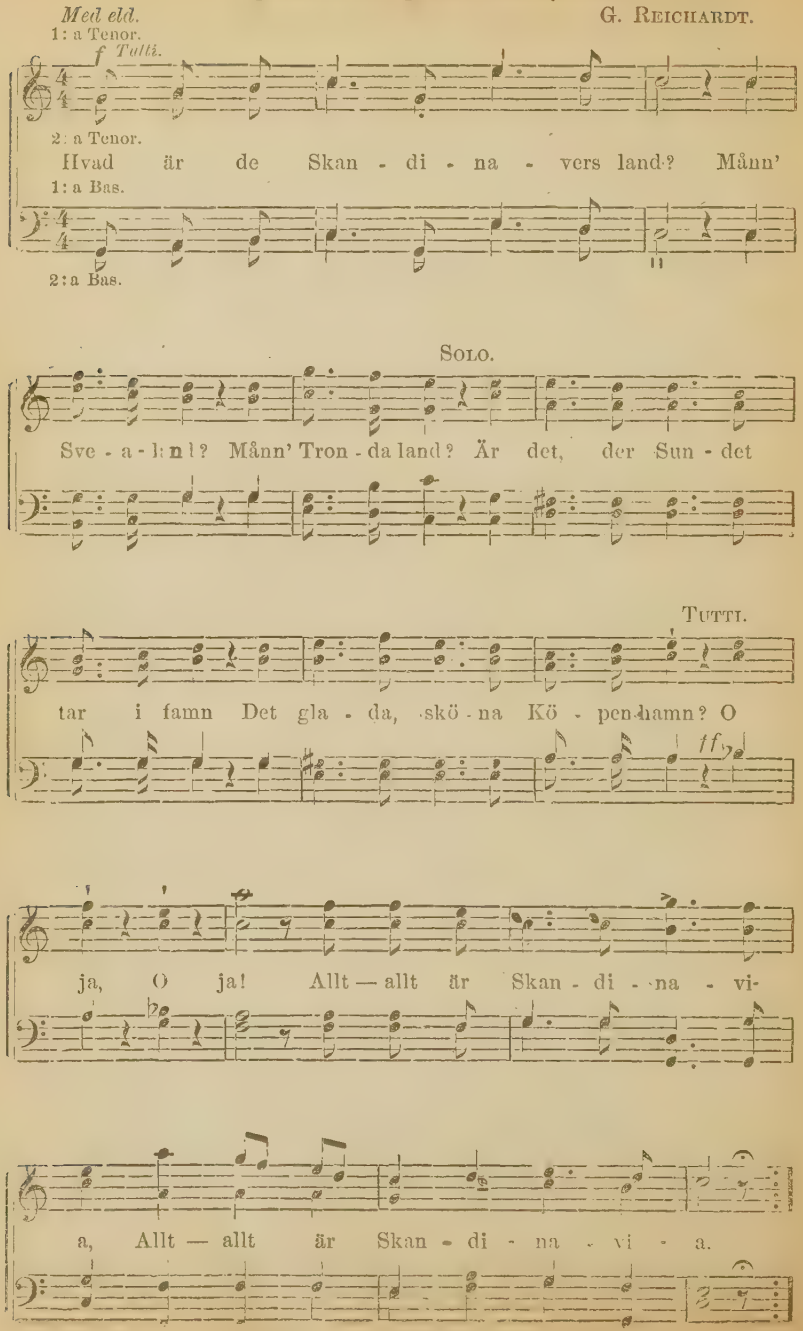
Med eld.
1: a Tenor.
f Tutti.
2: a Tenor.
Hvad är de Skan - di - na - vers land? Månn'
1: a Bas.
2: a Bas.
Solo.
Sve - a - land? Månn' Tron - da land? Är det, der Sun - det
Tutti.
tar i famn Det gla - da, skö - na Kö - penhamn? O
ff
ja, O ja! Allt — allt är Skan - di - na - vi-
a, Allt — allt är Skan - di - na - vi - a.

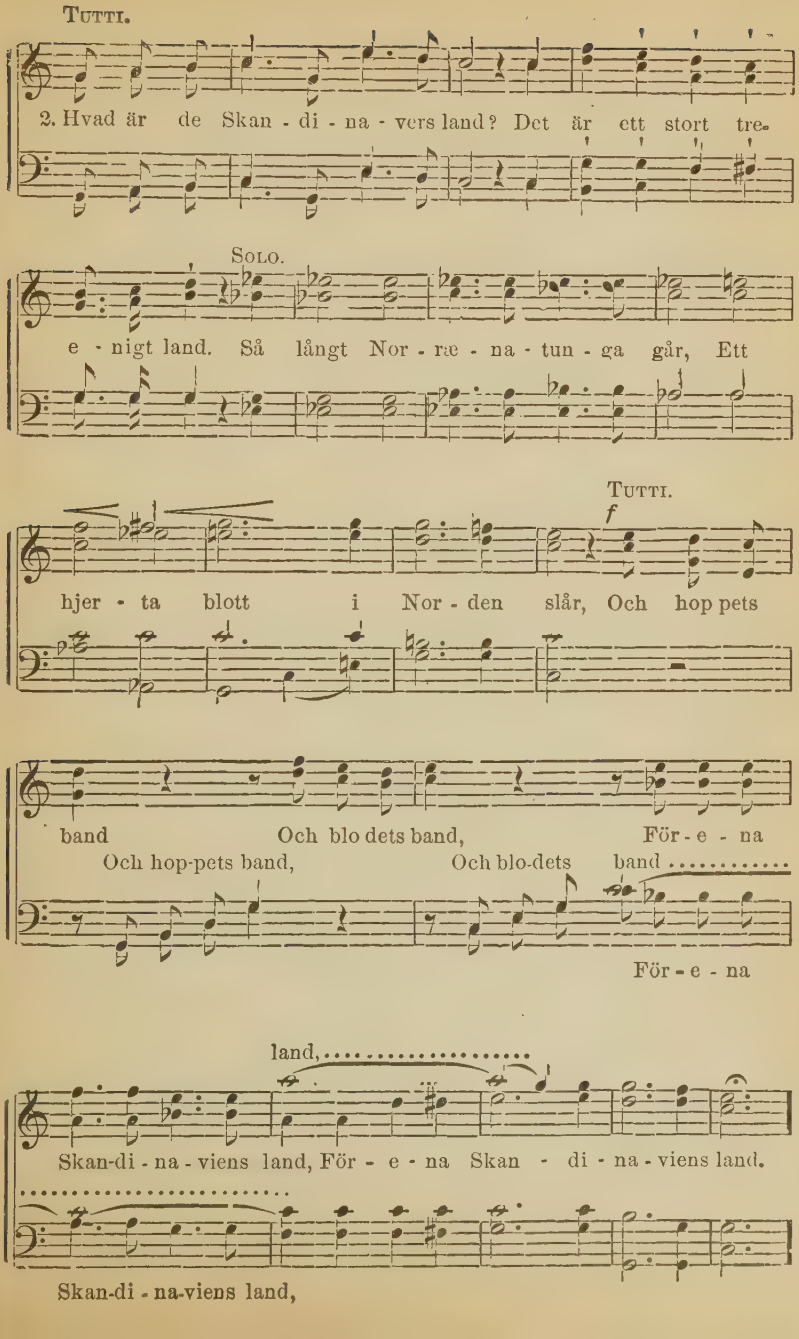
Tutti.
2. Hvad är de Skan - di - na - vers land? Det är ett stort tre-
Solo.
e - nigt land. Så långt Nor - ræ - na - tun - ga går, Ett
Tutti.
f
hjer - ta blott i Nor - den slår, Och hop pets
band Och blo dets band, För - e - na
Och hop-pets band, Och blo-dets band
För - e - na
land,
Skan-di - na - viens land, För - e - na Skan - di - na - viens land.
Skan-di - na-viens land,

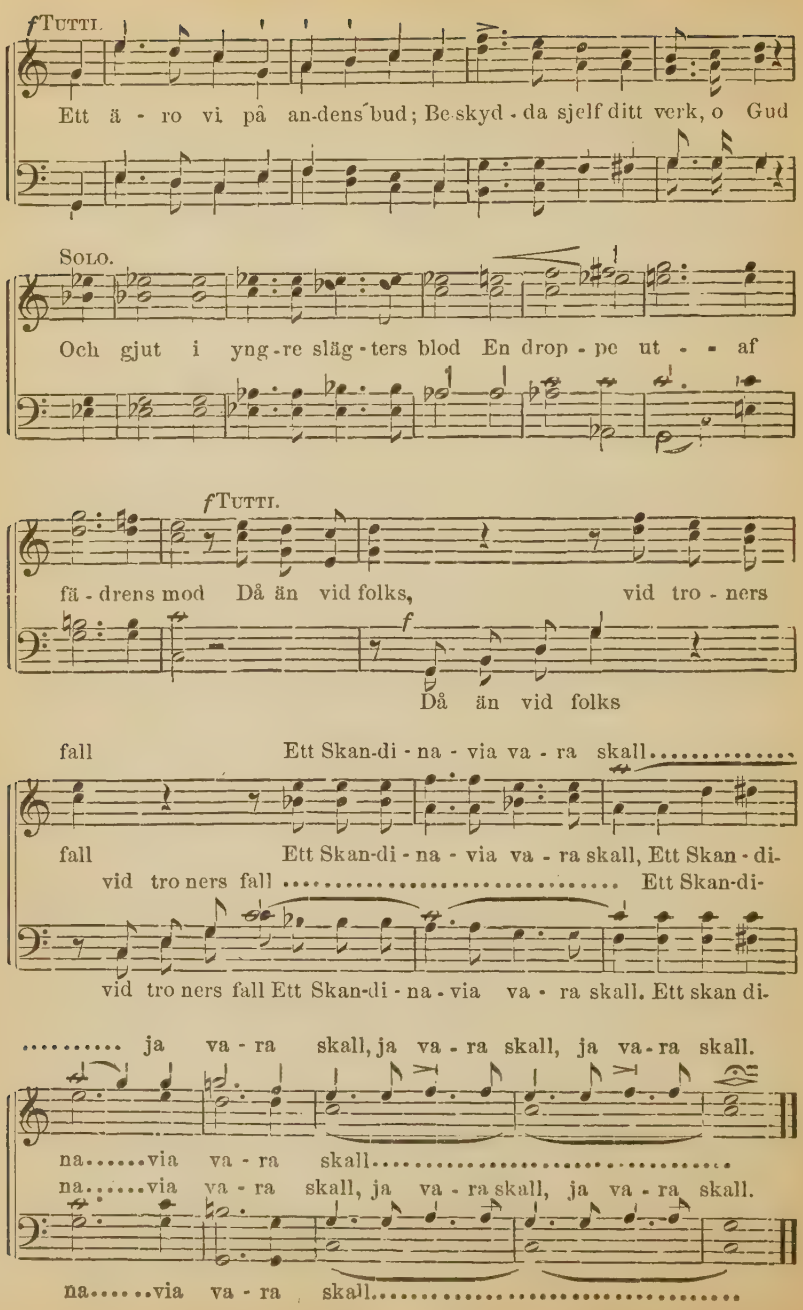
f Tutti.
Ett ä - ro vi på an-dens bud; Be-skyd - da sjelf ditt verk, o Gud
Solo.
Och gjut i yng - re släg - ters blod En drop - pe ut - - af
f Tutti.
fä - drens mod Då än vid folks, vid tro - ners
f
Då än vid folks
fall Ett Skan-di - na - via va - ra skall.....
fall Ett Skan-di - na - via va - ra skall, Ett Skan - di-
vid tro ners fall ..... Ett Skan-di-
vid tro ners fall Ett Skan-di - na - via va - ra skall. Ett skan di-
..... ja va - ra skall, ja va - ra skall, ja va - ra skall.
na.....via va - ra skall.....
na.....via va - ra skall, ja va - ra skall, ja va - ra skall.
na.....via va - ra skall.....

75. *Öfver fjällarna grå.*

O. W. Udden.

1:a Tenor.
2:a Tenor.
1:a Bas.
2:a Bas.
Öf - ver fjäl-lar - na grå är det natt, halloh! sömnlös blott e - ko hörs
trå.....na. Silf - ver - ne må - na oss ly - ser för - ut, der i
sko - gen vi gå. sko - gen vi gå. Skön, vid vår pol, en
vå.....rens dag du strå - lar
vå - rens mor - gon stund du strå - lar lif - van - de sol, och
blom.....mans knopp du må - lar
blommans spä - da knopp du må - lar lik - som i fjol. Dock

f
tju - sar mig mer den vår som ler på flic-kans blomstran - de kind.
f
Den vår som mot mig ler på den kind så röd af
Fine. Men som en
p
nor - di - ska vind. Men lik-som en hög - tid, li - ka
hög.....tid, tyst och an-
som en hög-tid, som en hög - tid, li - ka som en hög-tid, som en
däk.....tig, stjern..... smyc....kad
hög-tid, tyst och så an - däk-tig, stjern.....smyc...kad
stjern-be-smyc-kad präktig, stjernbe-

mf
präk..... tig, står på bergen vin ter-
smyc-kad, stjern be - smyckad, präk-tig
f
nat - ten så lång. Raskt, och
Solo. Raskt i - ge - nom drif - vor - na och
mf
gladt sin mån.....skens lju....sa
gladt e - mel lan klyf - tor - na, sin månskens lju - sa ö - de
stråt, gån.....gar fram.....åt.....
stråt, gån-gar sig med mod framåt, med mod och lust fram-åt
D. C. al fine,
f
1
2
jä - gar-ska-ran vår i mid - vin - ters natt. mid - vin - ters natt.

76. Sångarfanan.

Tempo di marcia. F. A. Frieberg.

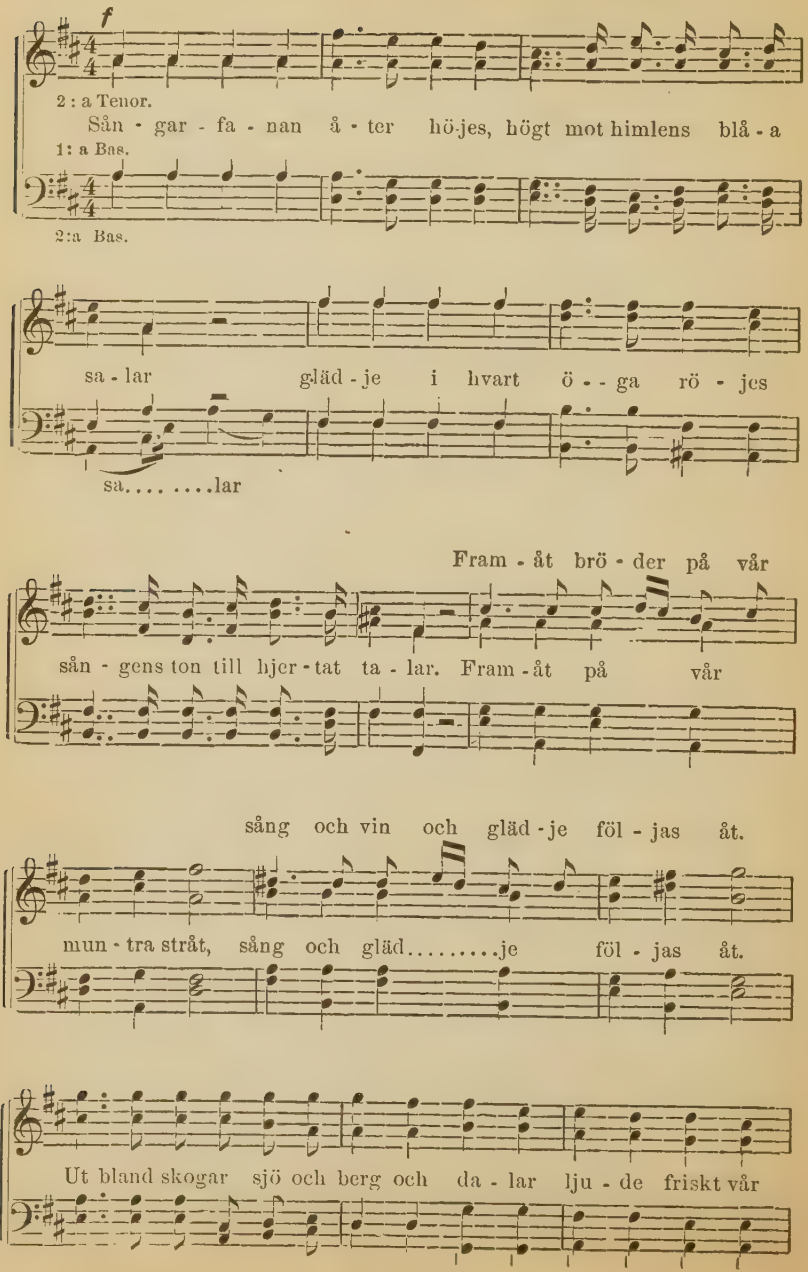
1:a Tenor.
f
2:a Tenor.
Sån - gar - fa - nan å - ter hö-jes, högt mot himlens blå - a
1:a Bas.
2:a Bas.
sa - lar gläd - je i hvart ö - - ga rö - jes
sa..... .....lar
Fram - åt brö - der på vår
sån - gens ton till hjer - tat ta - lar. Fram - åt på vår
sång och vin och gläd - je föl - jas åt.
mun - tra stråt, sång och gläd.....je föl - jas åt.
Ut bland skogar sjö och berg och da - lar lju - de friskt vår

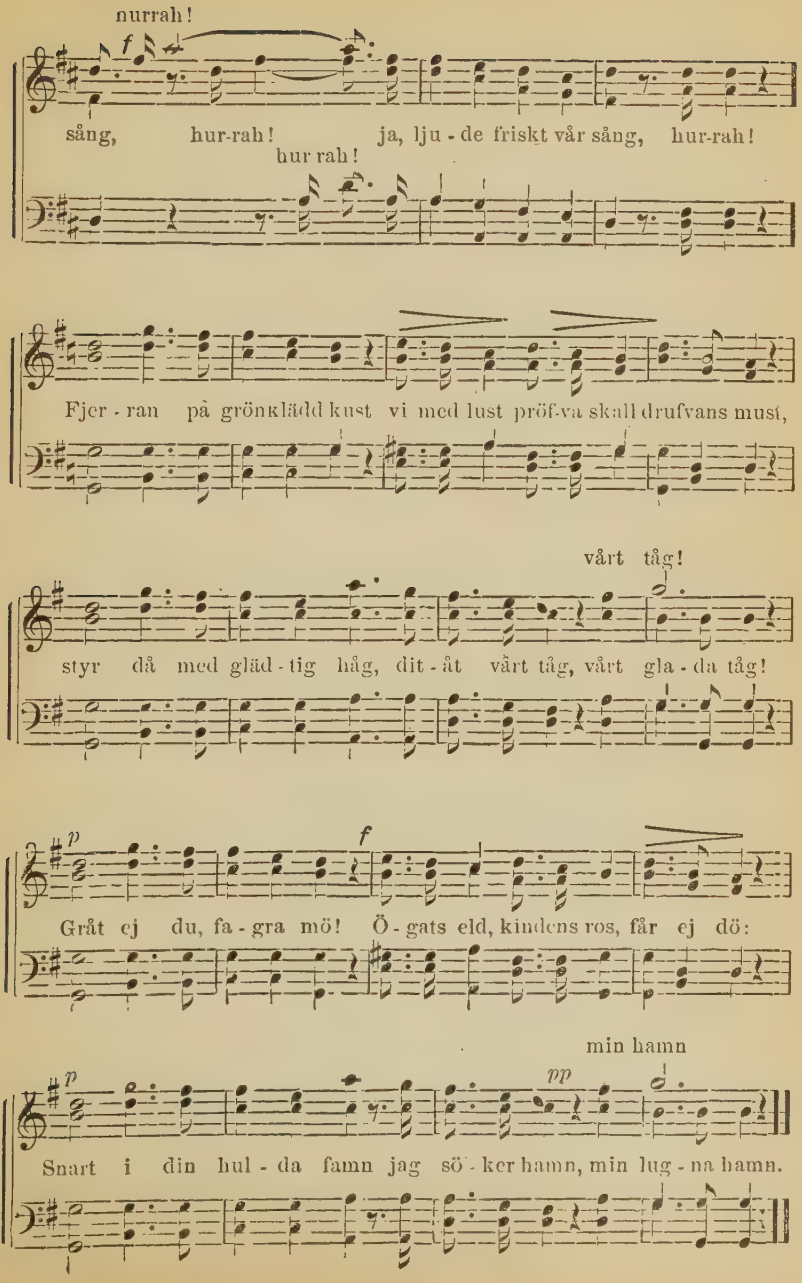
nurrah!
f
sång, hur-rah! ja, lju - de friskt vår sång, hur-rah!
hur rah!
Fjer - ran på grönklädd kust vi med lust pröf-va skall drufvans must,
vårt tåg!
styr då med gläd - tig håg, dit - åt vårt tåg, vårt gla - da tåg!
p
f
Gråt ej du, fa - gra mö! Ö - gats eld, kindens ros, får ej dö:
min hamn
p
pp
Snart i din hul - da famn jag sö - ker hamn, min lug - na hamn.

77. Östersjön.

Andante. O. W. Udden.

1:a Tenor. *mf*

2:a Tenor. Du blå - nan - de haf, som mång tu - sen - de år Mot

1:a Bas.

2:a Bas.

Skan-di - ens klip-por har sla.....git, Som bru-tit din bo - ja hvar

gry - en - de vår, Och fri - gjord i fjer ran har dra.....git!

f

Dig eg - nas min sång, ty jag läng - tar dit ut, När

1 2

böl - jor - na slå e - mot stran....den. stran....den.

K. HAMNSTRÖM.

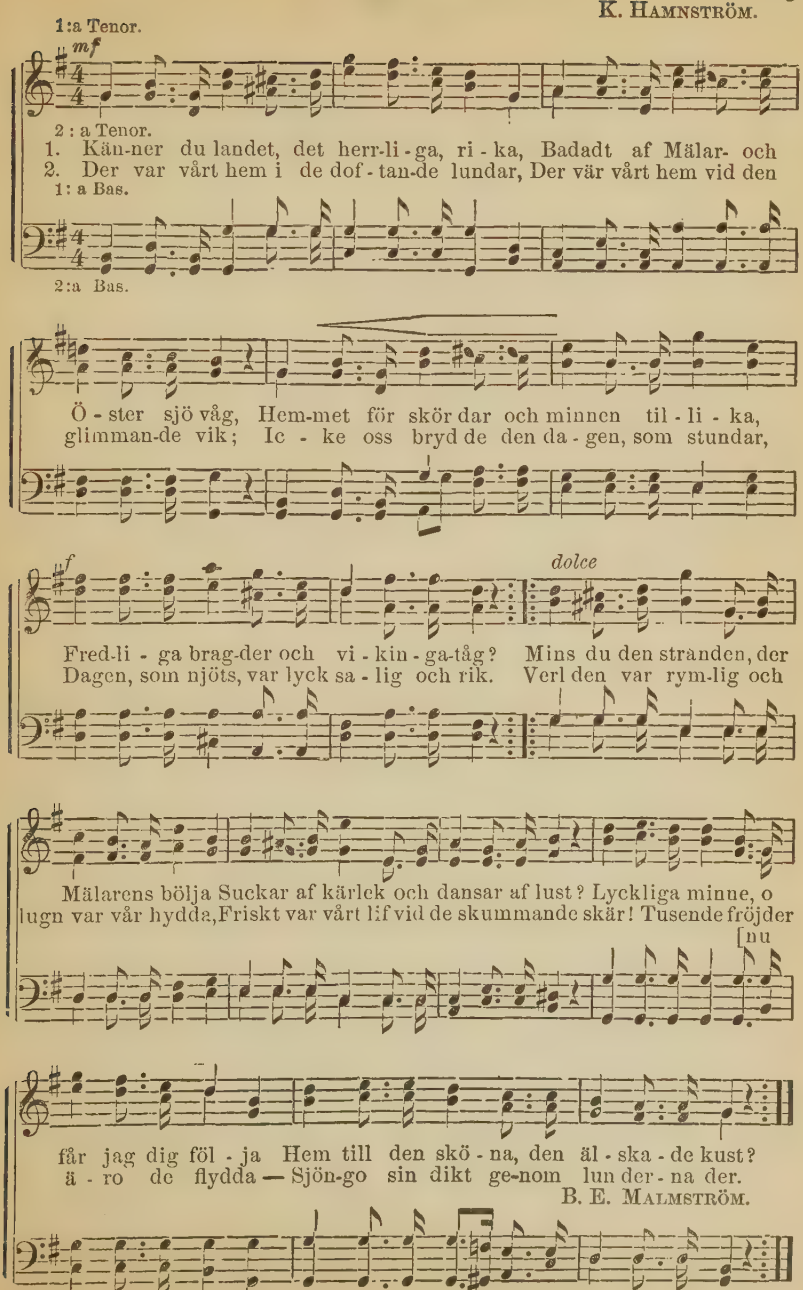
1:a Tenor.
mf
2:a Tenor.
1. Kän-ner du landet, det herr-li-ga, ri-ka, Badadt af Mälar- och
2. Der var vårt hem i de dof-tan-de lundar, Der vär vårt hem vid den
1:a Bas.
2:a Bas.
Ö-ster sjö våg, Hem-met för skör dar och minnen til-li-ka,
glimman-de vik; Ic-ke oss bryd de den da-gen, som stundar,
f
dolce
Fred-li-ga brag-der och vi-kin-ga-tåg? Mins du den stranden, der
Dagen, som njöts, var lyck sa-lig och rik. Verl den var rym-lig och
Mälarens bölja Suckar af kärlek och dansar af lust? Lyckliga minne, o
lugn var vår hydda, Friskt var vårt lif vid de skummande skär! Tusende fröjder
[nu
får jag dig föl-ja Hem till den skö-na, den äl-ska-de kust?
ä-ro de flydda — Sjön-go sin dikt ge-nom lun der-na der.

B. E. MALMSTRÖM.

79. I en helig tystnad.

Poco Adagio.

FR. ABT.

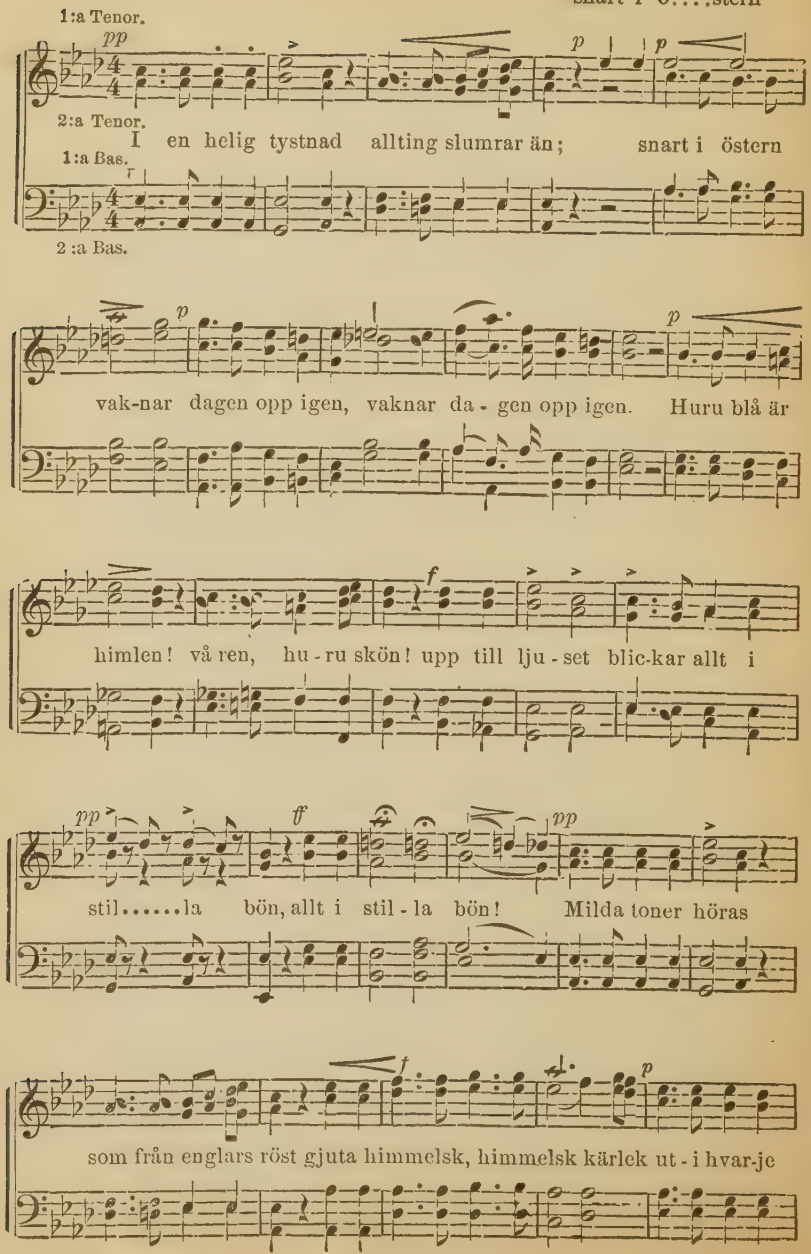
snart i ö....stern
1:a Tenor.
2:a Tenor.
I en helig tystnad allting slumrar än; snart i östern
1:a Bas.
2:a Bas.
vak-nar dagen opp igen, vaknar da - gen opp igen. Huru blå är
himlen! vå ren, hu - ru skön! upp till lju - set blic-kar allt i
stil.....la bön, allt i stil - la bön! Milda toner höras
som från englars röst gjuta himmelsk, himmelsk kärlek ut - i hvar-je

80. *Re'n sig qvällen synes höja.*

Poco Andante. A. RANDEL.

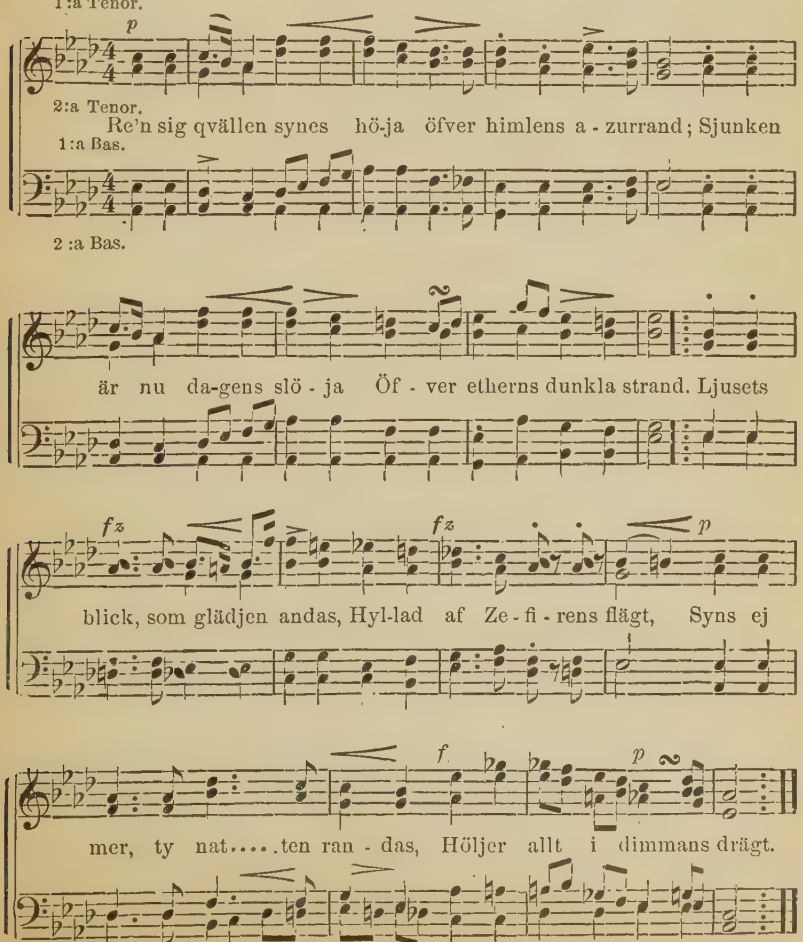
1:a Tenor.
p
2:a Tenor.
Re'n sig qvällen synes hö-ja öfver himlens a - zurrand; Sjunken
1:a Bas.
2:a Bas.
är nu da-gens slö - ja Öf - ver etherns dunkla strand. Ljusets
fz
fz
p
blick, som glädjen andas, Hyl-lad af Ze - fi - rens flägt, Syns ej
f
p
mer, ty nat.....ten ran - das, Höljer allt i dimmans drägt.

81. Fiskalsång.

(*Upsalas Sångfiskaler tillegnad.*) Prins Gustaf.

1: a Tenor.
2: a Tenor.
Raskt stäm opp och sjung Tiden görs oss tung, kom nu, låtom oss sjunga, låtom oss
Jo, ni ser jag har Sto-ra packan här
1: a Bas.
2: a Bas
Sjung, sjung, kom nu, lå.....tom oss
sjun - ga, lå - tom oss sjun - ga! Drö-jen I? hva - ba?
sjun.....ga.
Sjung!
Hvar ä' no - ter - na? Skall Fi.....ska.....len
Här ä' no - ter - na och stäm.....ham.....ma - ren
ja! se då, god' vänner, så kom....men och
ej den ha? Men kunnen I då för-
ger ton A.
sjun-gen tra...la....la!
Kunnen I då för-
kla.....ra? det kunna vi ej. Hvad skall det för....sta stycket
klara? det kunna vi ej.
Hvad skall det första

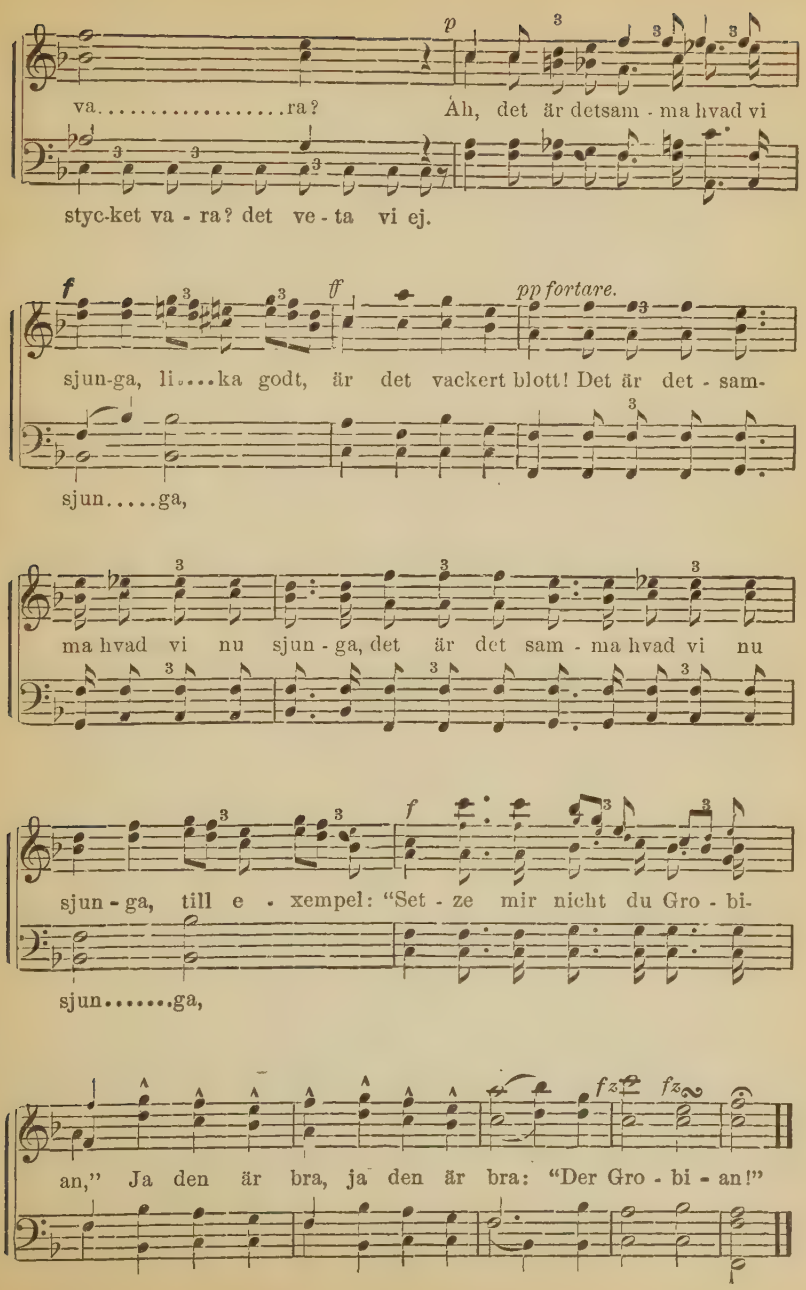
p
va.....ra?
Åh, det är detsam - ma hvad vi
styc-ket va - ra? det ve - ta vi ej.
f
ff
pp fortare.
sjun-ga, li....ka godt, är det vackert blott! Det är det - sam-
sjun.....ga,
ma hvad vi nu sjun - ga, det är det sam - ma hvad vi nu
f
sjun - ga, till e - xempel: "Set - ze mir nicht du Gro - bi-
sjun.....ga,
fz
fz
an," Ja den är bra, ja den är bra: "Der Gro - bi - an!"

82. Stilla sänker sig nattens ro.

Långsamt. F. Kuhlau.

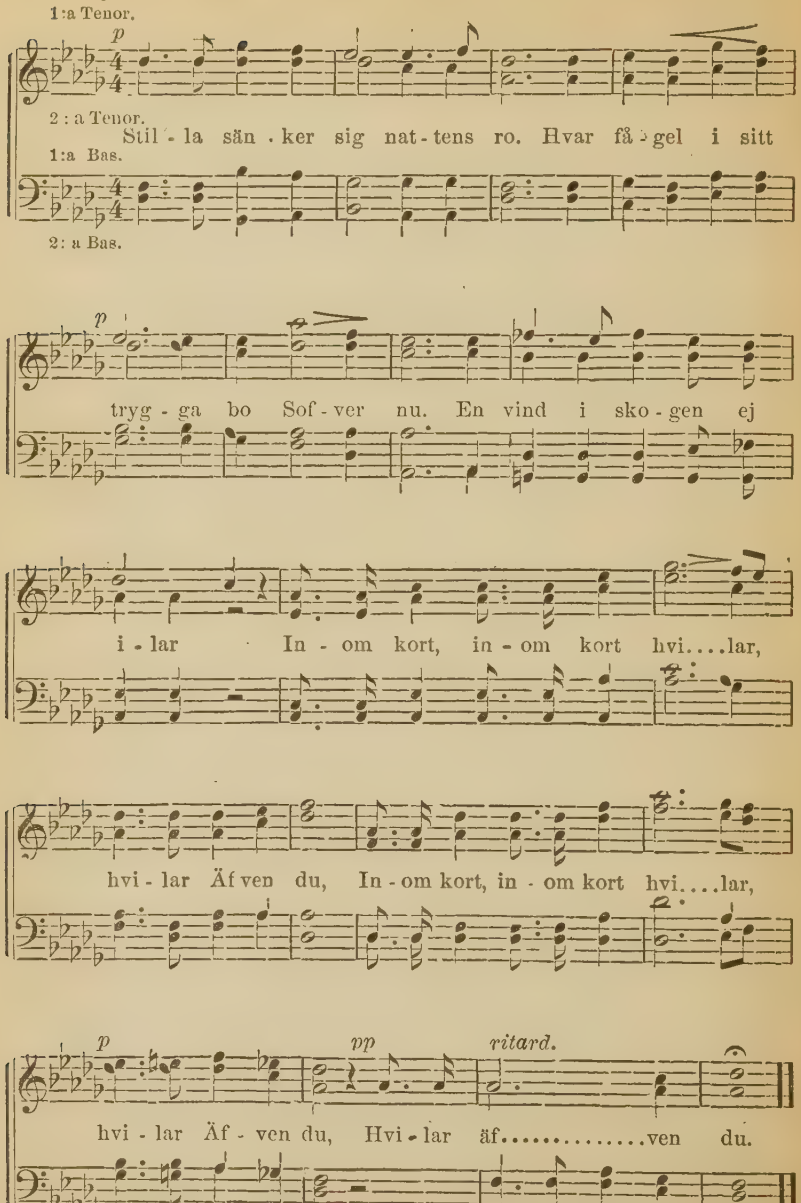
1:a Tenor.
p
2:a Tenor.
Stil - la sän - ker sig nat - tens ro. Hvar få - gel i sitt
1:a Bas.
2:a Bas.
p
tryg - ga bo Sof - ver nu. En vind i sko - gen ej
i - lar In - om kort, in - om kort hvi....lar,
hvi - lar Äf ven du, In - om kort, in - om kort hvi....lar,
p
pp
ritard.
hvi - lar Äf - ven du, Hvi - lar äf.....ven du.
Hvi - lar äf - ven du.

Efter Göthe.

83. *Jag helsar dig, fredliga flagga!*

Dolce.

1:a Tenor. F. F. HURKA.

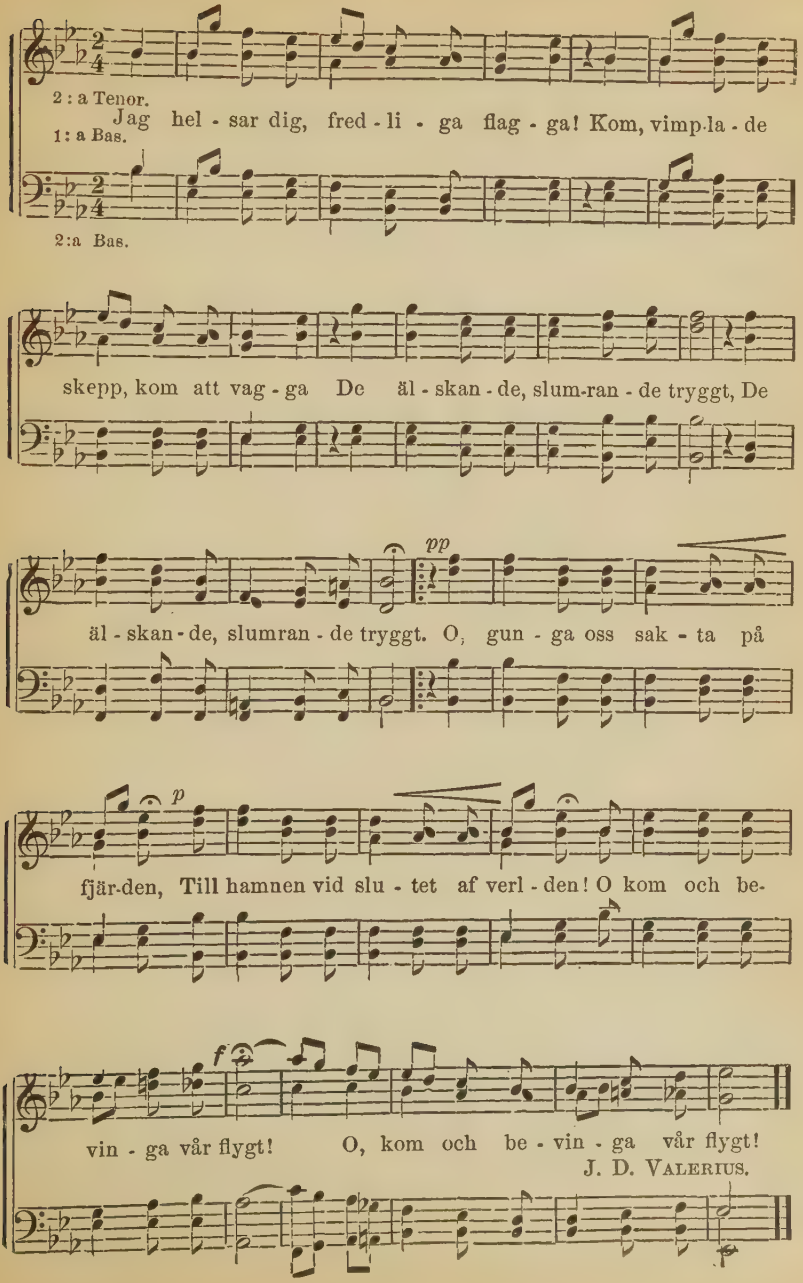
2 : a Tenor.
Jag hel - sar dig, fred - li - ga flag - ga! Kom, vimp-la - de
1: a Bas.
2:a Bas.
skepp, kom att vag - ga De äl - skan - de, slum-ran - de tryggt, De
pp
äl - skan - de, slumran - de tryggt. O, gun - ga oss sak - ta på
p
fjär-den, Till hamnen vid slu - tet af verl - den! O kom och be-
f
vin - ga vår flygt! O, kom och be - vin - ga vår flygt!

J. D. VALERIUS.

84. Vintern rasat ut.

1:a TENOR. *Tempo di marcia.* (207 kl.) 8 Tr. 10 9: 10 9: O. LINDBLAD.

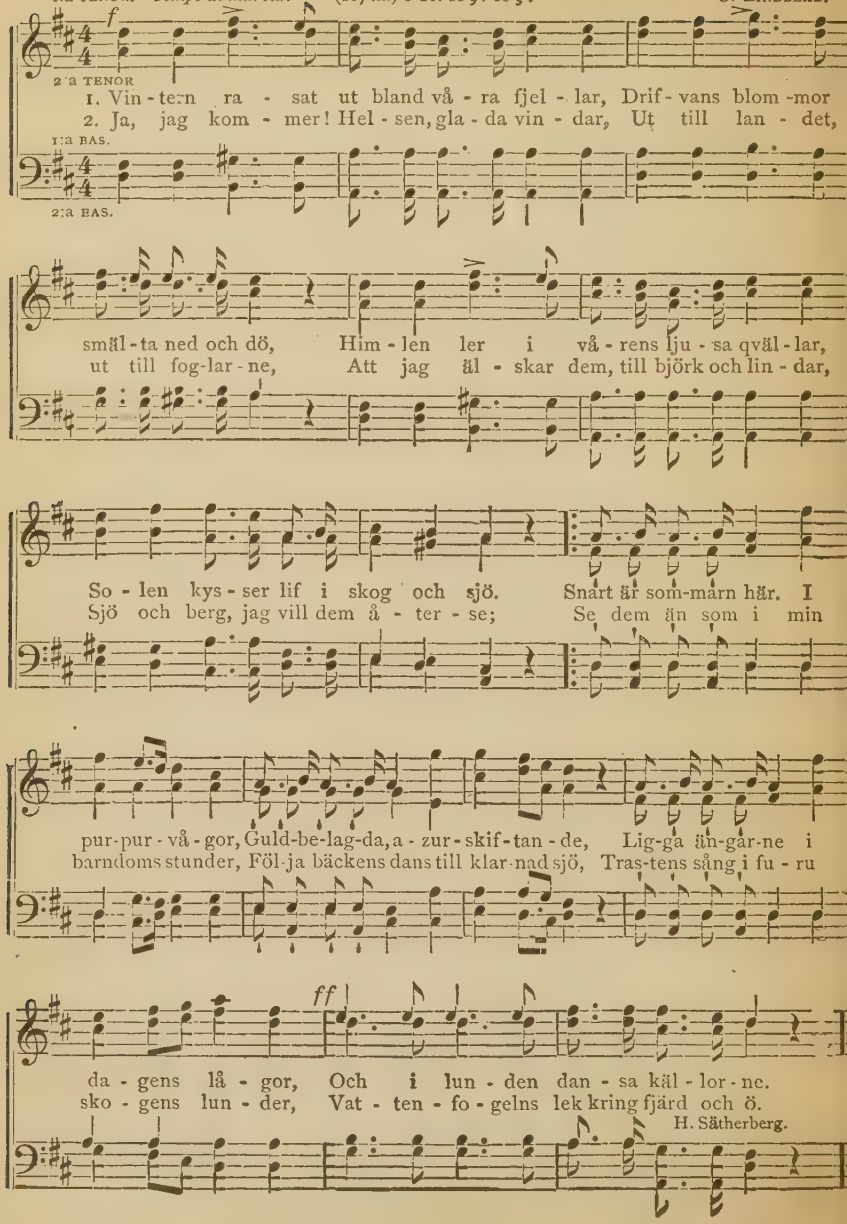
f
2:a TENOR
1. Vin - tern ra - sat ut bland vå - ra fjel - lar, Drif - vans blom - mor
2. Ja, jag kom - mer! Hel - sen, gla - da vin - dar, Ut till lan - det,
1:a BAS.
2:a BAS.
små - lta ned och dö, Him - len ler i vå - rens lju - sa qväl - lar,
ut till fog - lar - ne, Att jag äl - skar dem, till björk och lin - dar,
So - len kys - ser lif i skog och sjö. Snart är som - marn här. I
Sjö och berg, jag vill dem å - ter - se; Se dem än som i min
pur - pur - vå - gor, Guld - be - lag - da, a - zur - skif - tan - de, Lig - ga än - går - ne i
barndoms stunder, Föl - ja bäckens dans till klar - nad sjö, Tras - tens sång i fu - ru
ff
da - gens lå - gor, Och i lun - den dan - sa käl - lor - ne.
sko - gens lun - der, Vat - ten - fo - gelns lek kring fjärd och ö.

H. Sätherberg.

85. *Stå stark, du ljusets riddarvakt!*

Kraftigt.

G. WENNERBERG.

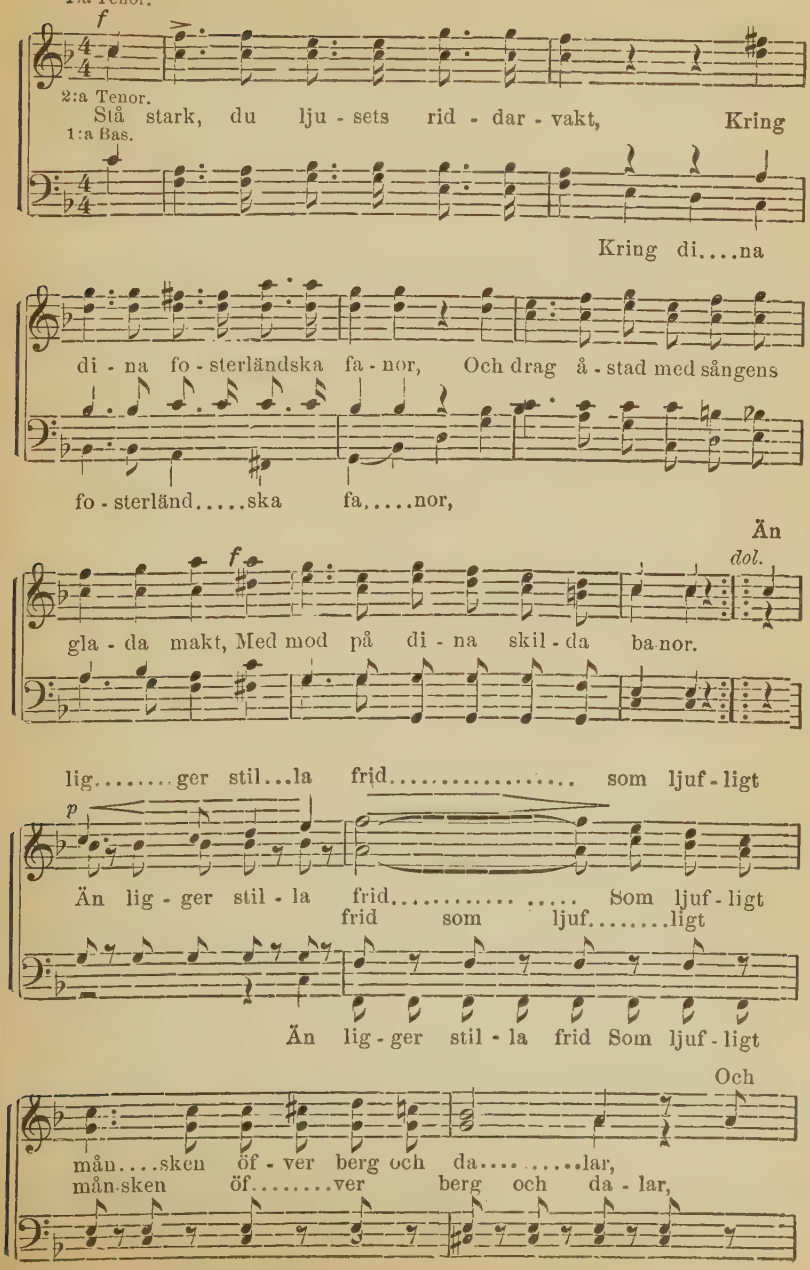
1:a Tenor.
f
2:a Tenor.
Stå stark, du lju - sets rid - dar - vakt, Kring
1:a Bas.
Kring di....na
di - na fo - sterländska fa - nor, Och drag å - stad med sångens
fo - sterländ.....ska fa,.....nor,
Än
dol.
f
gla - da makt, Med mod på di - na skil - da ba-nor.
lig.....ger stil...la frid..... som ljuf - ligt
p
Än lig - ger stil - la frid..... Som ljuf - ligt
frid som ljuf.....ligt
Än lig - ger stil - la frid Som ljuf - ligt
Och
mån....sken öf - ver berg och da..... .....lar,
mån-sken öf.....ver berg och da - lar,

i åsk - di - ger tid..... Blott hopp och
Och i åsk - di - ger tid Blott hopp och
Och i åsk - di - ger tid Blott hopp och
Men kom-mer nå - gon
kär - lek Nordens an - de ta - lar.
Men
vå - ra fjäll för nä - ra Och mul.....nar det i
Men kom....mer nå....gon
kom.....mer nå...gon vå - ra fjell för nä....ra Och
Men
Svi.....ti....od, Då, brö.....der, vid vårt
vå...ra fjell för nä.....ra, Då brö.....der, vid vårt
mul-nar det i Svi - ti - od, Då
kom.....mer nå.....gon vå..ra fjell för nä...ra, Då
fz
namn, vår gam - la ä - ra, Vi hug - ga oss en väg i
brö.....der, Vi hug - ga oss en

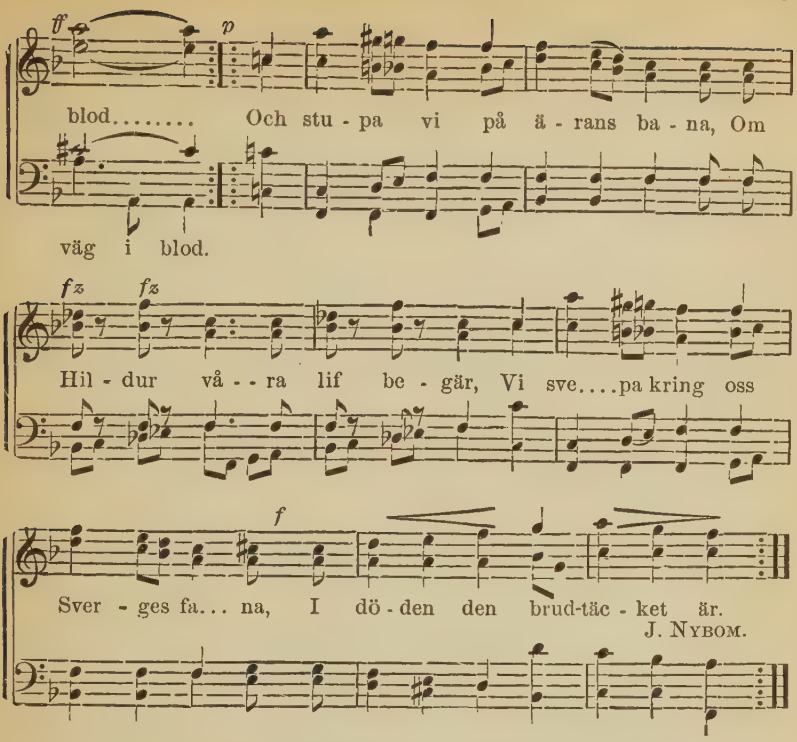
blod..... Och stu - pa vi på ä - rans ba - na, Om
väg i blod.
Hil - dur vå - - ra lif be - gär, Vi sve....pa kring oss
Sver - ges fa... na, I dö - den den brud-täc - ket är.
J. Nybom.

86. *Säg oss ditt namn.*

Allvarligt. G. Wennerberg.

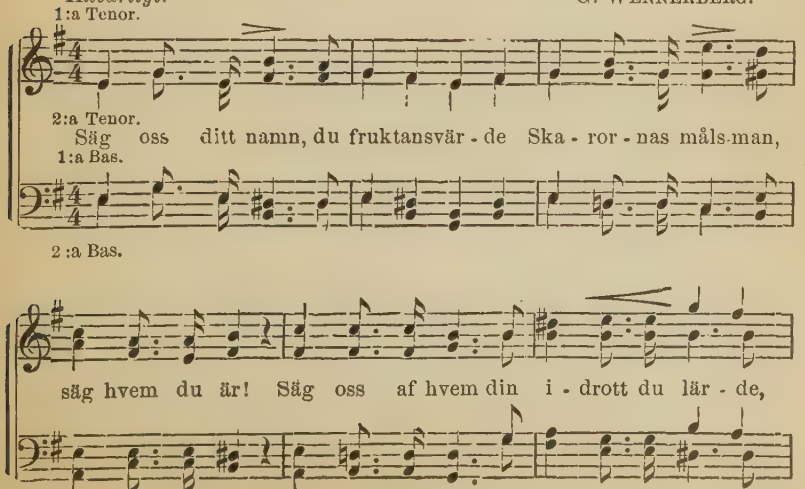
1:a Tenor.
2:a Tenor.
Säg oss ditt namn, du fruktansvär - de Ska - ror - nas måls-man,
1:a Bas.
2:a Bas.
säg hvem du är! Säg oss af hvem din i - drott du lär - de,

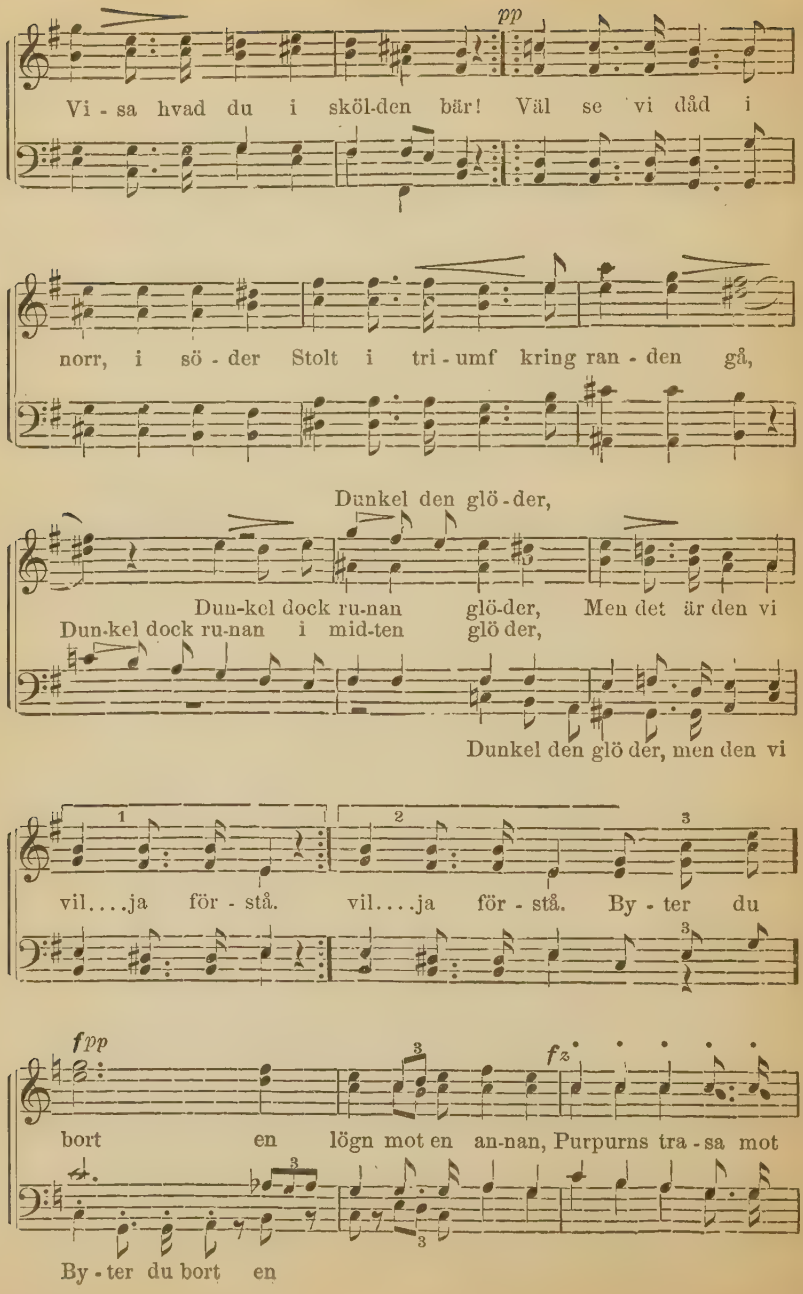
pp
Vi - sa hvad du i sköl-den bär! Väl se vi dåd i
norr, i sö - der Stolt i tri - umf kring ran - den gå,
Dunkel den glö - der,
Dun-kel dock ru-nan glö-der, Men det är den vi
Dun-kel dock ru-nan i mid-ten glö der,
Dunkel den glö der, men den vi
1
2
3
vil....ja för - stå. vil....ja för - stå. By - ter du
fpp
fz
bort en lögn mot en an-nan, Purpurns tra - sa mot
By - ter du bort en

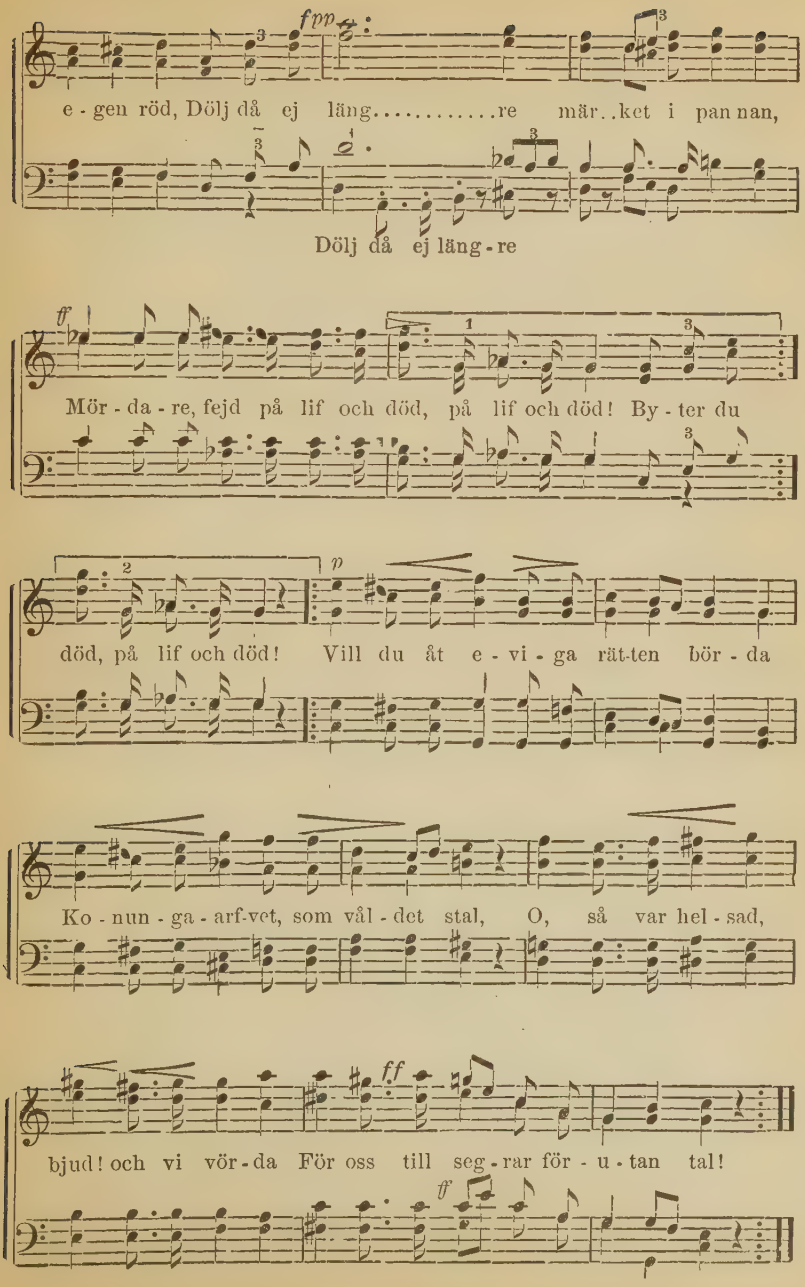
e - gen röd, Dölj då ej läng.....re mär..ket i pan nan,
Dölj då ej läng - re
Mör - da - re, fejd på lif och död, på lif och död! By - ter du
död, på lif och död! Vill du åt e - vi - ga rät-ten bör - da
Ko - nun - ga - arf-vet, som väl - det stal, O, så var hel - sad,
bjud! och vi vör - da För oss till seg - rar för - u - tan tal!

87. *Hvarthän, hvarthän på nattlig dunkel bana?*

Allegro agitato. C. KREUTZER.

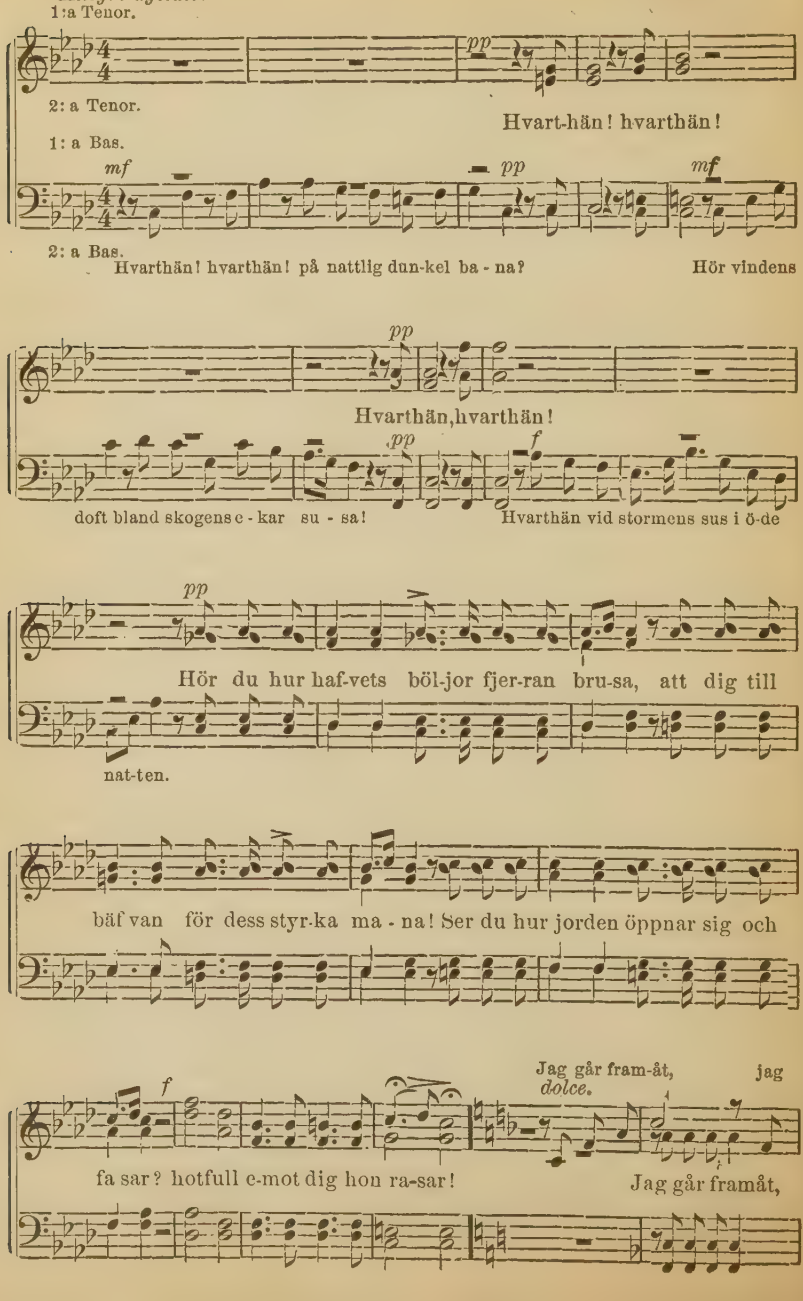

går fram-åt. Högt lju-der storm i gyl - le - ne lyrans
jag går framåt. Högt ljuder storm i gyl-le-ne ly - rans
sträng, pp Se re'n be - ly - ser
sträng, hon spelar fri-dens to - ner. Se! re'n be - ly-ser månen
p från skog och fjell och öf-ver fält och da - lar och djupt ur
himlens zoner! från skog och fjäll och fält och dalar och djupt ur
haf-vet englastämman ta lar, ty kär-lek klinga jord ooh himlens sa....
dol. rall.
lar, ja kär - lek klin-ga jord och him-lens sa.....lar.

88. Serenad.

H. WETTERLING.

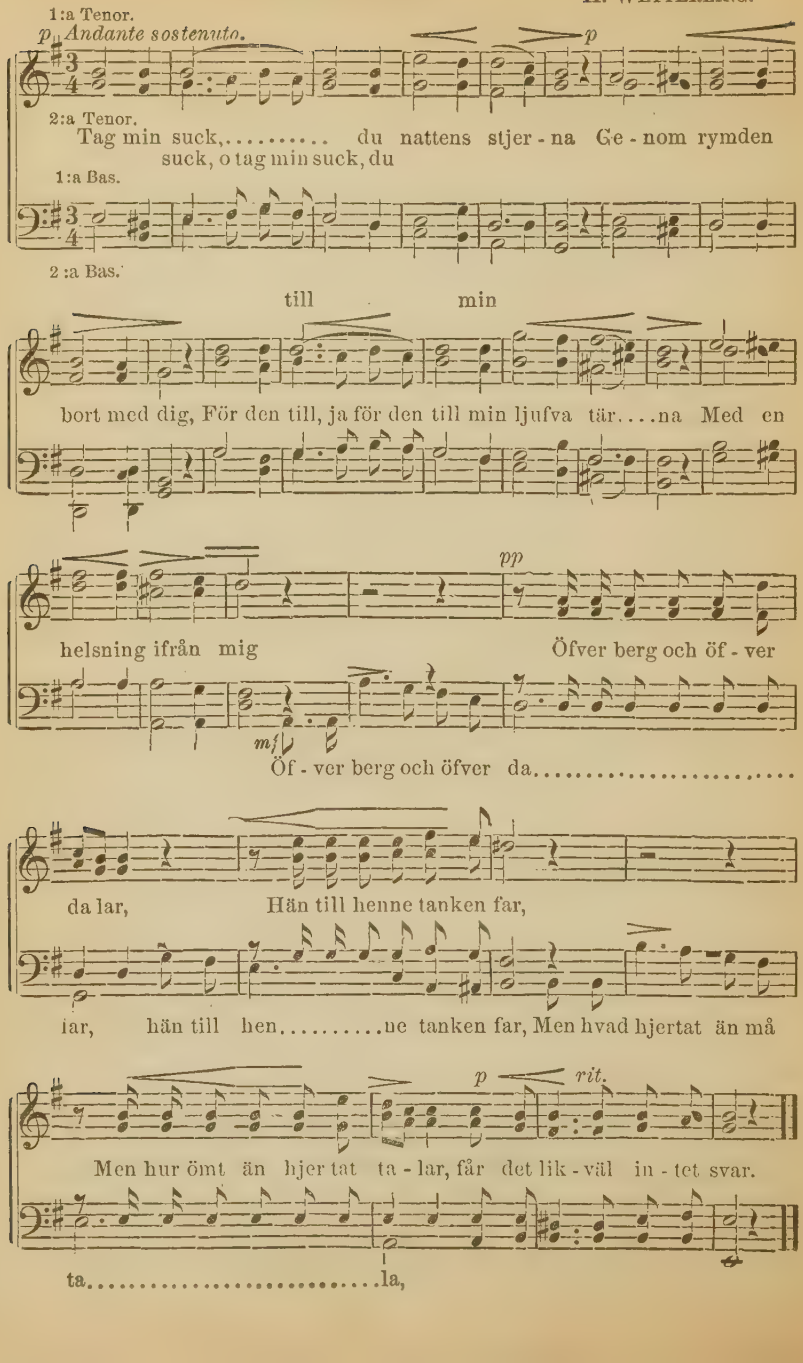
1:a Tenor.
p Andante sostenuto.
p
2:a Tenor.
Tag min suck,..... du nattens stjer - na Ge - nom rymden
suck, o tag min suck, du
1:a Bas.
2:a Bas.
till min
bort med dig, För den till, ja för den till min ljufva tär....na Med en
pp
helsning ifrån mig Öfver berg och öf - ver
mf
Öf - ver berg och öfver da.....
da lar, Hän till henne tanken far,
lar, hän till hen.....ne tanken far, Men hvad hjertat än må
p rit.
Men hur ömt än hjer tat ta - lar, får det lik - väl in - tet svar.
ta.....la,

Andante con moto. Prins GUSTAF.

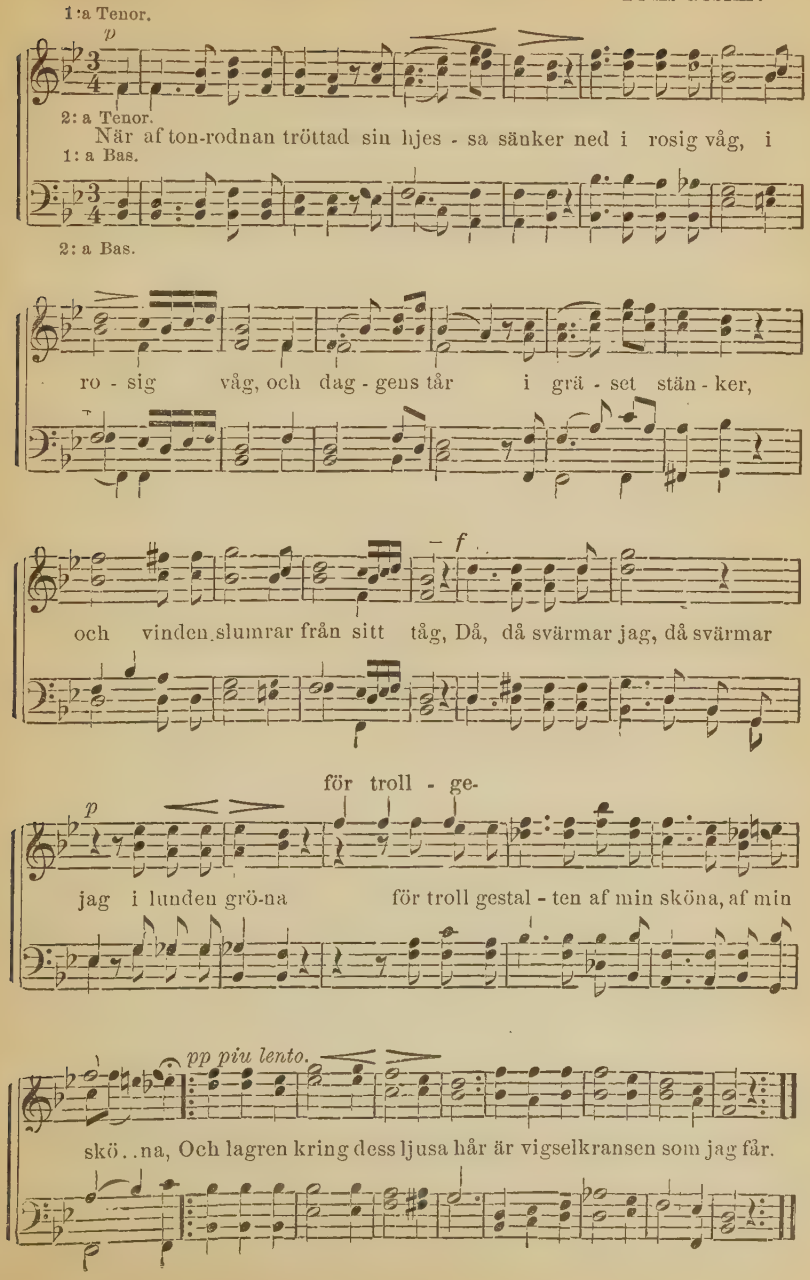
1:a Tenor.
p
2: a Tenor.
När af ton-rodnan tröttad sin hjes - sa sänker ned i rosig våg, i
1: a Bas.
2: a Bas.
ro - sig våg, och dag - gens tår i grä - set stän - ker,
f
och vinden slumrar från sitt tåg, Då, då svärmar jag, då svärmar
för troll - ge-
p
jag i lunden grö-na för troll gestal - ten af min sköna, af min
pp piu lento.
skö..na, Och lagren kring dess ljusa hår är vigselkransen som jag får.

90. Kälkbacken.

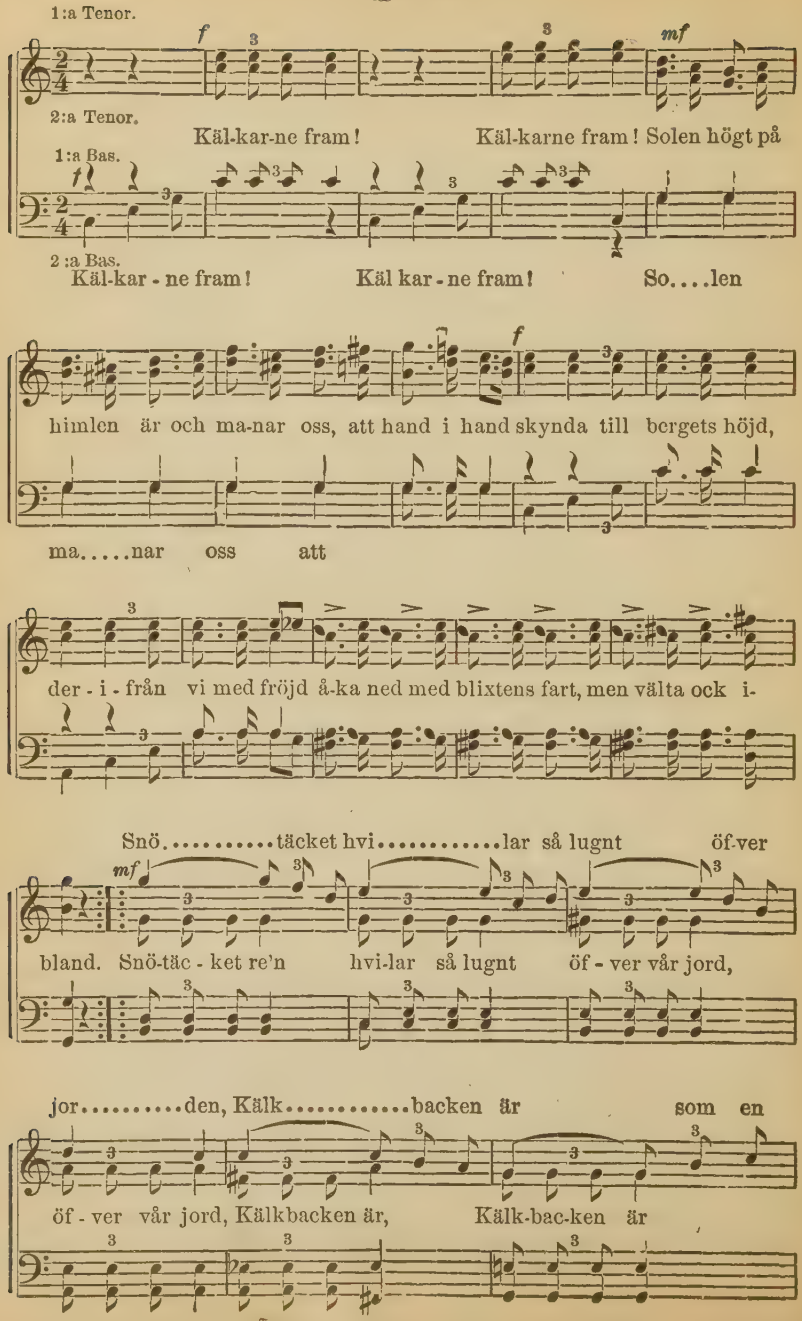
1:a Tenor.
2:a Tenor.
Käl-kar-ne fram! Käl-karne fram! Solen högt på
1:a Bas.
2:a Bas.
Käl-kar - ne fram! Käl kar - ne fram! So....len
himlen är och ma-nar oss, att hand i hand skynda till bergets höjd,
ma.....nar oss att
der - i - från vi med fröjd å-ka ned med blixtens fart, men välta ock i-
Snö.....täcket hvi.....lar så lugnt öf-ver
bland. Snö-täc - ket re'n hvi-lar så lugnt öf - ver vår jord,
jor.....den, Kälk.....backen är som en
öf - ver vår jord, Kälkbacken är, Kälk-bac-ken är

spe.....gel så hal. Brö.....der, hur
li - ka-som en spe - gel så hal. Brö-der, hur skön,
skön är ej vin.....tern i nor.....den,
brö der, hur skön är vintern ej här i vår nord,
fri.....het och lif..... bo på berg..... och i
Frihet och lif, frihet och lif bo högt på berg
dal.
och ner i dal. Framåt, framåt skynda medan ti-den är, Framåt,
framåt, snart ju middag är. är. Sången i te-ten, Anförarn fram!

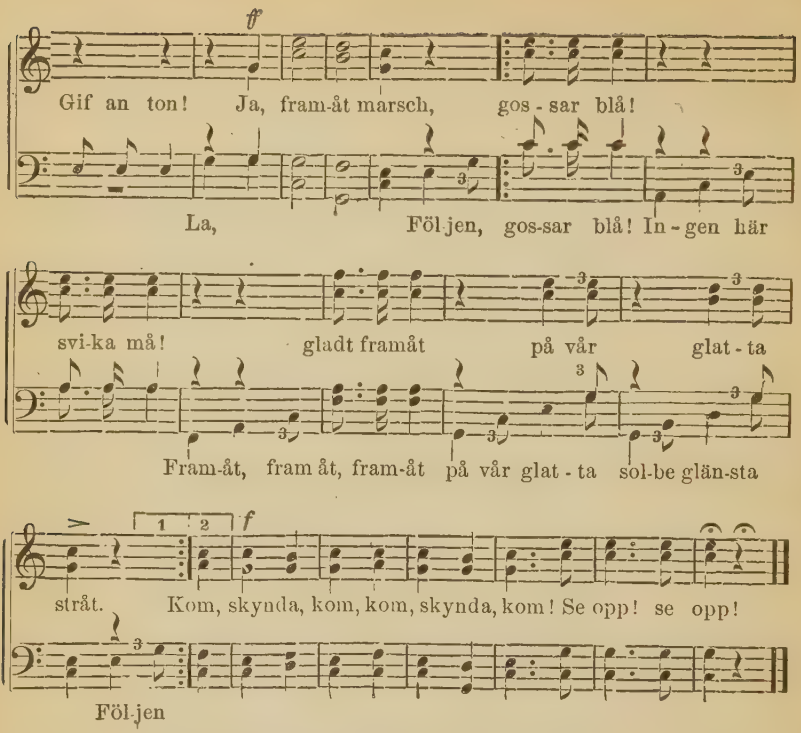
ff
Gif an ton! Ja, fram-åt marsch, gos - sar blå!
La, Föl-jen, gos-sar blå! In - gen här
svi-ka må! gladt framåt på vår glat - ta
Fram-åt, fram åt, fram-åt på vår glat - ta sol-be glän-sta
1 2
f
stråt. Kom, skynda, kom, kom, skynda, kom! Se opp! se opp!
Föl-jen

91. *Sakta hon slumrar redan.*

Något långsamt. F. A. Frieberg.

1:a Tenor. Fly to - ner

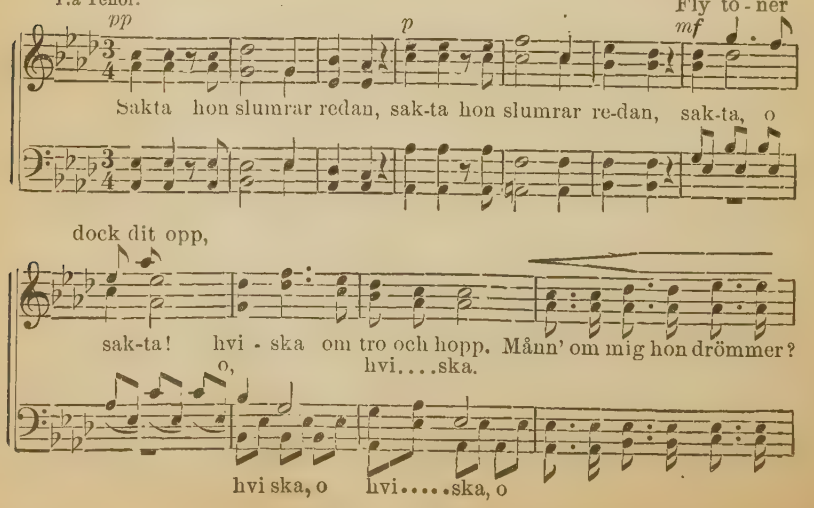
pp
p
mf
Sakta hon slumrar redan, sak-ta hon slumrar re-dan, sak-ta, o
dock dit opp,
sak-ta! hvi - ska om tro och hopp. Månn' om mig hon drömmer?
o, hvi....ska.
hvi ska, o hvi.....ska, o

O ja!..... kanske hon hör ljuden som
sedan? O ja! O ja! o ja!
kanske hon hör ljuden som
vin.....den för kan-ske hon ser..... nu på sån-
ljuden som vinden för,
vin.....den för, kan ske hon ser nu på sån-
gar'n ner.
nu på sångar'n ner, uu på sångar'n ner, ja hon ser på sångar'n
gar'n ner
a tempo p cresc.
Och i tå - ren ur hans ö - ga stjer-nan matt
god natt! god natt!
speg - lar sig i - från det hö - ga, god natt! god natt!
god natt!

92. Dubbel-eko på sjön.

(Ur Carin Månsdotters Minnesbok.) O. LINDBLAD.

1:a Tenor.
p Gondoliera. Ej fort.
2:a Tenor.
Den kung.....li....ga slup lik en
1:a Bas.
2:a Bas.
Den kung-li-ga slup, den kung-li-ga slup lik en
gyl.....le...ne svan går sak...te...lig fram, går
går sak-ta
gyl-le...ne svan, en gyl-le-ne svan går sak-te-lig fram, går
sak-te-lig fram i den mån.....lju.....sa
fram, går fram i den mån.....lju.....sa
sak-te....lig fram i den mån..... lju.....sa
nat.....ten så tyst, så tyst som en
an.....de smy-ger sin ban bland ö....ar och

f
skär i Mä - la-rens vat - ten. Hör, E - ko gub - be,
f
sva - ra du, sva - ra du! Det går väl an att bör - ja
f Chor. p 1 Eko. pp 2 Eko. f Chör.
nu? Bör - ja nu! bör - ja nu, ja nu! bör - ja nu,
p 1 Eko. pp 2 Eko. f Chör. p 1 Eko. pp 2 Eko.
bör - ja nu, ja, nu! Bör - ja nu, bör - ja nu, ja
f
nu! Hör, e - ko - gub-be, sva - ra du! det går väl an att
p

93. *Lugn sig natten sänker.*

Andantino. F. O. Frieberg.

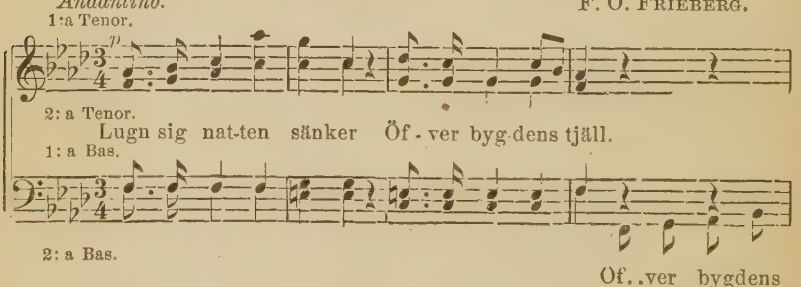

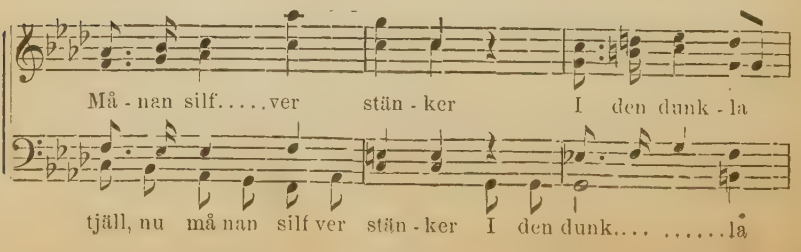

pp
qväll. Tyst, hör i lin-den der hviskar vinden
hör hur
qväll. U - ti lin.....den hviskar vin....den. U - ti
sak - ta u - ti lin - den, hör, der hvi - skar vin - den,
lin.....den hvi - skar vin.....den, hör den
suc-kar sorgligt, suckar sorgligt, sorgligt, men hur skönt ändå!
Blomman lu - tar kin-den, Blommor slumra så, blommor slum-ra
Blomman lu - tar kin - den, blommor slum - ra så.

94. Örnen och dufvan.

Moderato. (Ur Catharina Månsdotters Minnesbok.) O. LINDBLAD.

1:a Tenor. mf
2:a Tenor.
En kungsörn på sin klip - pa satt, högt öf-ver skog och
:a Bas.
2:a Bas.
sjö ar i må - nans sken; ty vän - lig natt sig slöt kring land och
land och öar slöt kring land och
ö - ar slöt kring land och ö.....ar, land och
kring land
ö - ar slöt kring land
ö - ar, land och ö - ar; hans blickar flö - go vidt omkring, han
såg den he - la jordens ring, men in - gen vän han ha...de, men

in gen vän han ha - de; och få - gelsån-gens gla - da lek var
tystnad re'n för nat-ten: blott ı från toppen af en ek vid
f
in - sjöns stil-la vat - ten en li - ten duf-va kutt - rar än, som
mf
sök-te hon en tro gen vän, som sök-te hon sin ma.....ke, som
sök - te hon en tro gen vän, som sök-te hon sin ma.....ke.

95. Jagten.

Marsch. (Ur Catharina Månsdotters Minnesbok.) O. Lindblad.

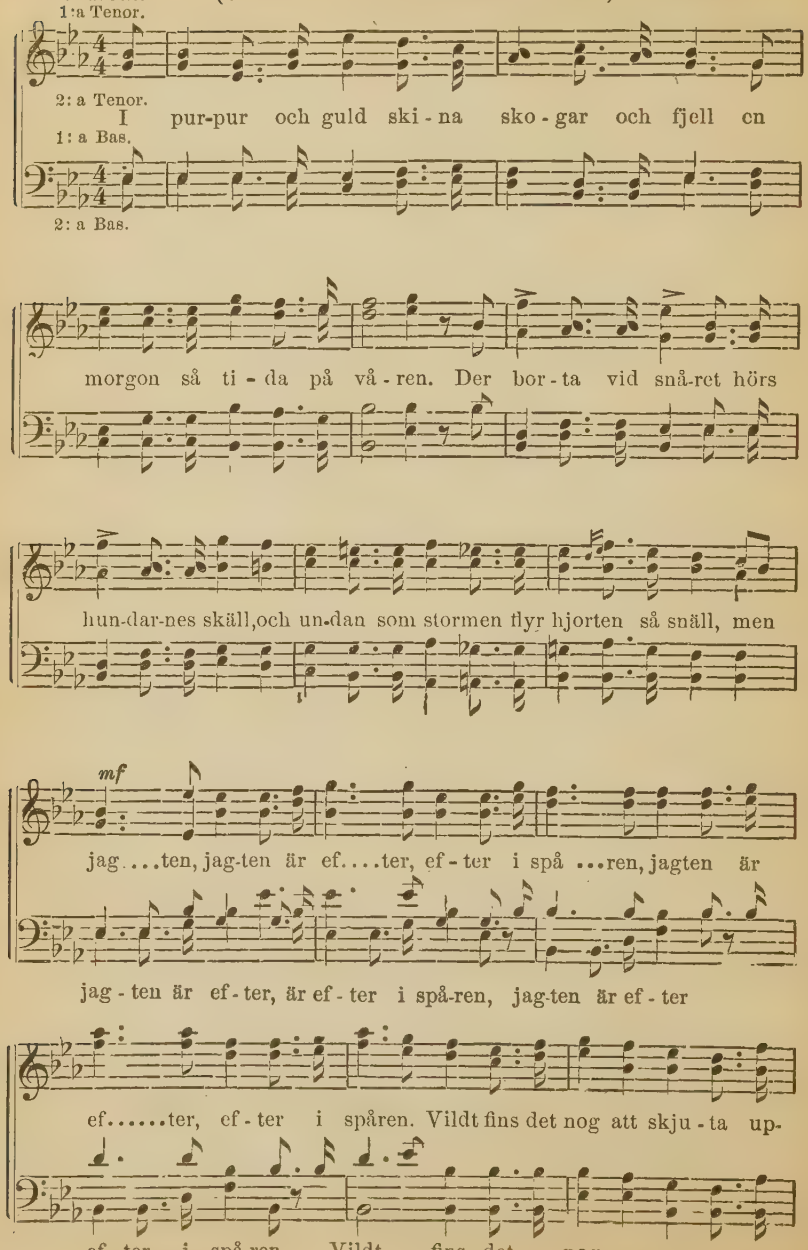
1:a Tenor.
2:a Tenor.
I pur-pur och guld ski-na sko-gar och fjell en
1:a Bas.
2:a Bas.
morgon så ti-da på vå-ren. Der bor-ta vid snå-ret hörs
hun-dar-nes skäll, och un-dan som stormen flyr hjorten så snäll, men
mf
jag....ten, jag-ten är ef....ter, ef-ter i spå ...ren, jagten är
jag-ten är ef-ter, är ef-ter i spå-ren, jag-ten är ef-ter
ef.....ter, ef-ter i spåren. Vildt fins det nog att skju-ta up-
ef ter i spå-ren. Vildt fins det nog

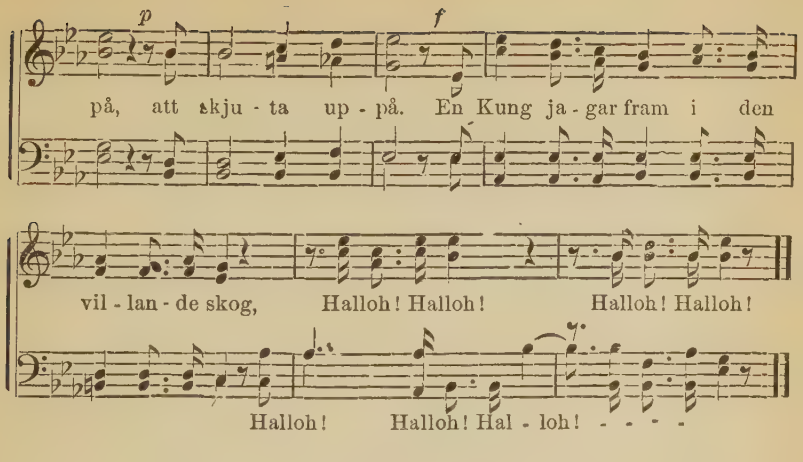

96. *Godt mod.*

March. (Ord af Talis Qualis.) OTTO LINDBLAD.

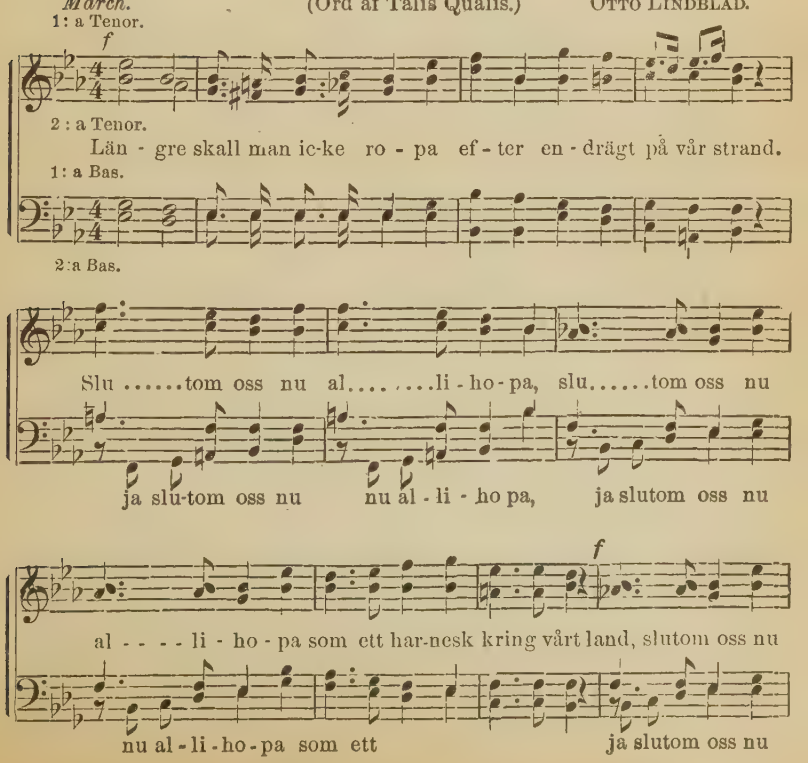
1: a Tenor.
f
2: a Tenor.
Län - gre skall man ic-ke ro - pa ef - ter en - drägt på vår strand.
1: a Bas.
2: a Bas.
Slu .....tom oss nu al.....li - ho - pa, slu.....tom oss nu
ja slu-tom oss nu nu al - li - ho pa, ja slutom oss nu
f
al - - - - li - ho - pa som ett har-nesk kring vårt land, slutom oss nu
nu al - li - ho - pa som ett ja slutom oss nu

ff
al.....li - ho - pa som ett harnesk kring vårt land.
nu al - li - ho - pa liksom ett
Ha.....la tun - gor hör....des lä - spa, Ä.....del hug blef
Ha - la tun - gor hör-des lä - spa, Ä - del hug blef
p
ic - ke spord, u - tan egg var mannens ord. Dik....ten sjelf be-
Dikten sjelf be-
gyn - te gä-spa, men nu klarnar, nu klar nar det i nord.
Stån-dar ic.....ke fjel....let präktigt som ett upp - låst
Ståndar ic - ke fjel-let

guldskrin än? Stig ditin och ham....ra mägtigt, in-nan
in-nan lå-set slår i-gen,
lå.....set slår i.....gen. Som en skogs äck kor....net
in-nan lå-set slår i-gen. Som en skogsbäck kornet
sväl.....ler, kornet sväl-ler från de hö-ga mo-ar här,
sväl-ler, kor-net sväl-ler från de hö-ga mo-ar här,
men hur rak det stjel-ken bär och hur högt det a..xet stäl-ler,
men hur rakt det stjelken
Du ett huf-vud hög-re är, du ett huf-vud hög-re är.

97. Kom afton sänk dig neder.

Adagio con moto. L. DE CALL.

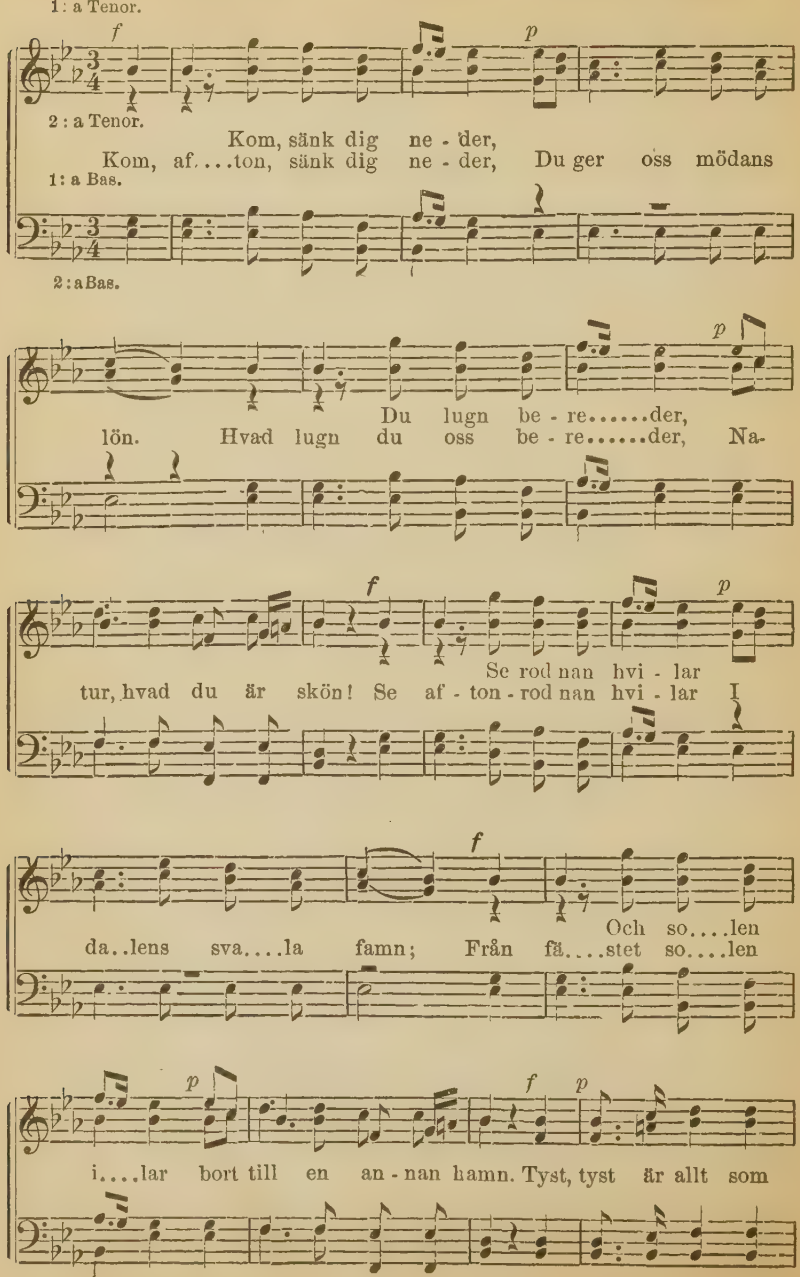
1: a Tenor.
2: a Tenor.
1: a Bas.
2: a Bas.
Kom, sänk dig ne - der,
Kom, af....ton, sänk dig ne - der, Du ger öss mödans
Du lugn be - re.....der,
lön. Hvad lugn du oss be - re.....der, Na-
Se rod nan hvi - lar
tur, hvad du är skön! Se af - ton - rod nan hvi - lar I
Och so....len
da..lens sva....la famn; Från fä....stet so....len
i....lar bort till en an - nan hamn. Tyst, tyst är allt som

p
an - das; Blott näk - ter - ga - lens ljud Med qväl-lens vin-dar
p
blan - das: Han kal....lar på sin brud. Kom,
f
af ...ton, sänk dig ne....der, Kom, skänk oss mö...dans
p
iön! Hvad lugn du oss be - re - der, Na - tur, hvad du är
p
f
skön! Na....tur, na....tur, hvad du är skön!

98. *Så klar som hennes öga.*

Adagio. L. DE CALL.

1:a Tenor.
2:a Tenor.
Så klar som hen nes ö - ga, Som hen-nes själ så skön, Kom,
1:a Bas.
2:a Bas.
af - ton, från det hö - ga Och fyll mitt hjertas bön! Snart slumrar jorden
å - ter Och lam-pan flämtar matt, Der hopp.....lös kär - lek
Der hopplös kär-lek,
gråter Ut - i den stil-la natt. Då vill jag många
der hopplös kärlek, der hopplös kärlek grå ter.
gån ger Till hen - nes fön-ster gå Och
då vill jag mån-ga gån - ger till fönstret gå och

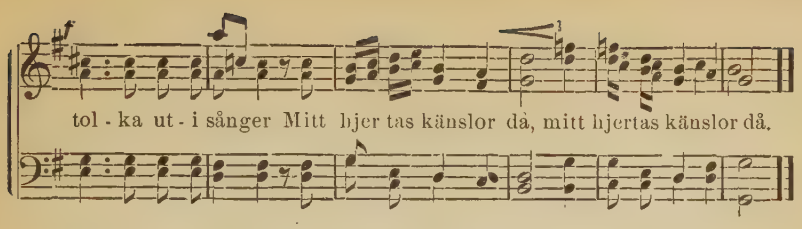

99. *Bort i rymden.*

Moderato. H. Werner.

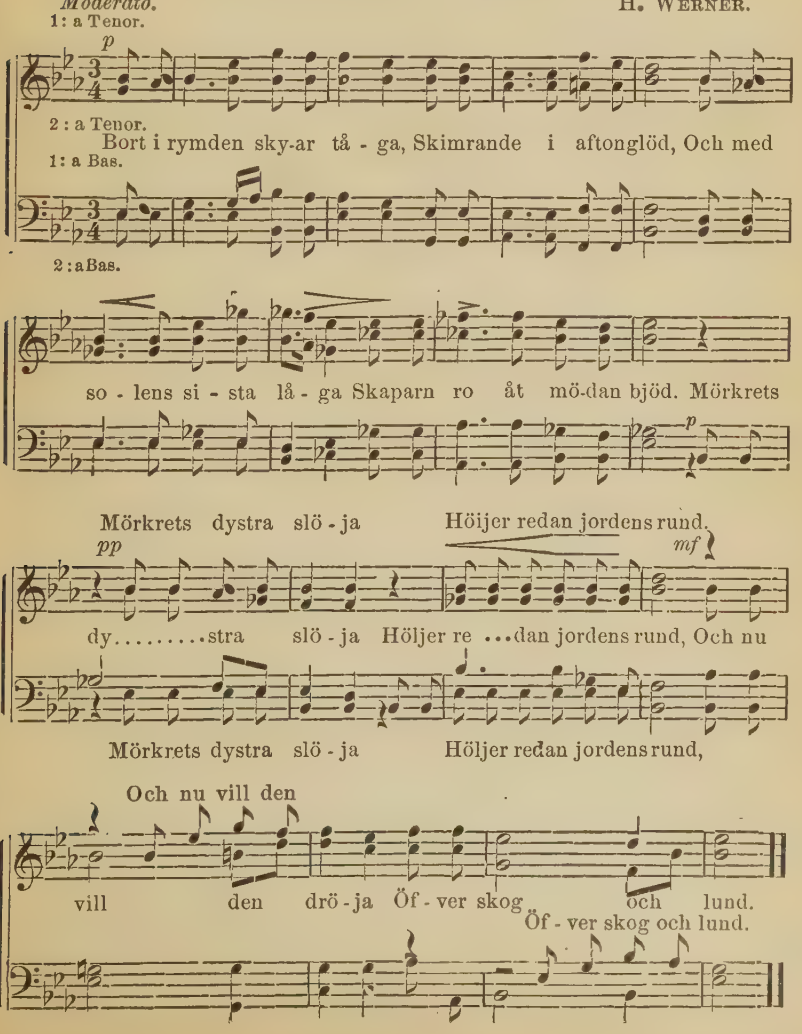
1: a Tenor.
p
2: a Tenor.
Bort i rymden sky-ar tå - ga, Skimrande i aftonglöd, Och med
1: a Bas.
2: a Bas.
so - lens si - sta lå - ga Skaparn ro åt mö-dan bjöd. Mörkrets
p
Mörkrets dystra slö - ja Höijer redan jordens rund.
pp
mf
dy.....stra slö - ja Höljer re ...dan jordens rund, Och nu
Mörkrets dystra slö - ja Höljer redan jordens rund,
Och nu vill den
vill den drö - ja Öf - ver skog och lund.
Öf - ver skog och lund.

100. *Slumra i skuggan af natten.*

Andante con moto. F. KÜCKEN.

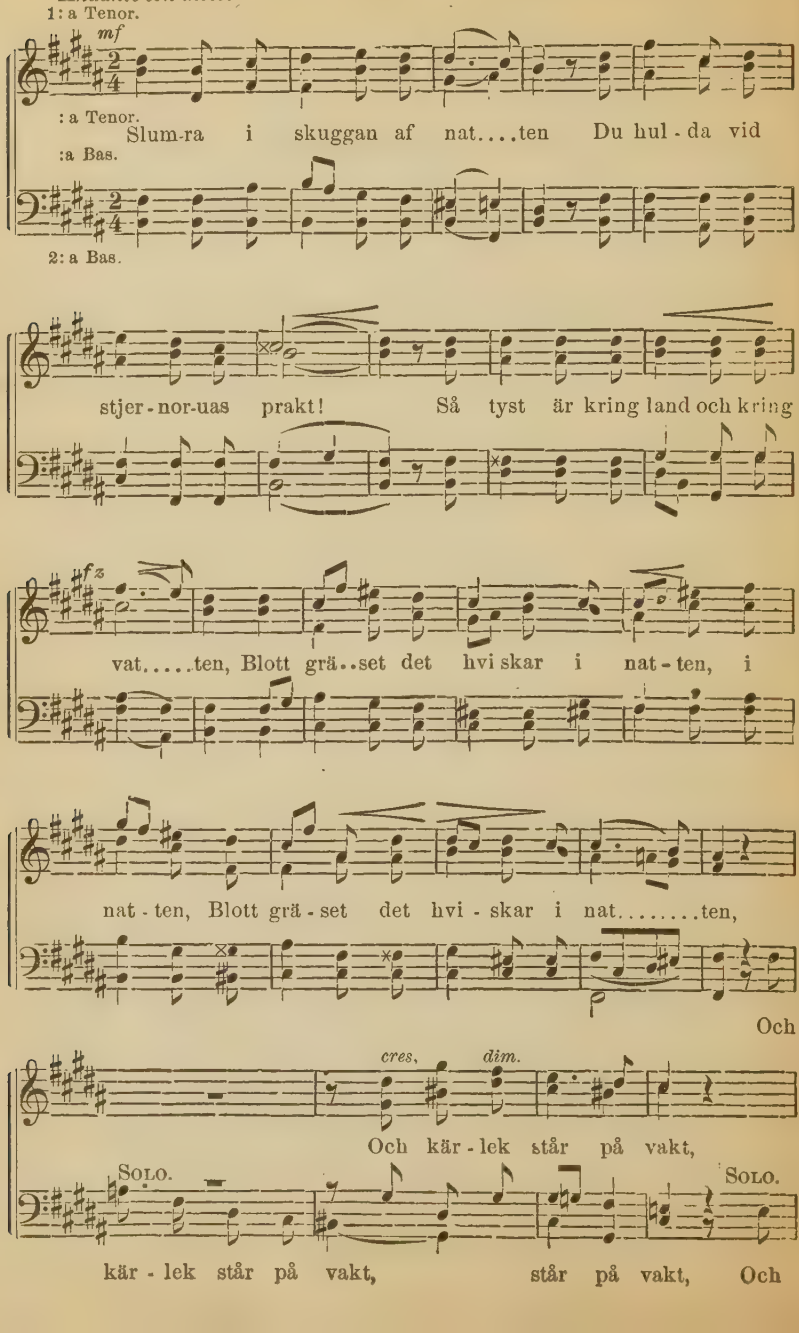
1: a Tenor.
mf
: a Tenor.
Slum-ra i skuggan af nat....ten Du hul-da vid
: a Bas.
2: a Bas.
stjer-nor-uas prakt! Så tyst är kring land och kring
fz
vat.....ten, Blott grä..set det hvi skar i nat-ten, i
nat-ten, Blott grä-set det hvi-skar i nat.....ten,
Och
cres, dim.
Och kär-lek står på vakt,
SOLO.
SOLO.
kär-lek står på vakt, står på vakt, Och

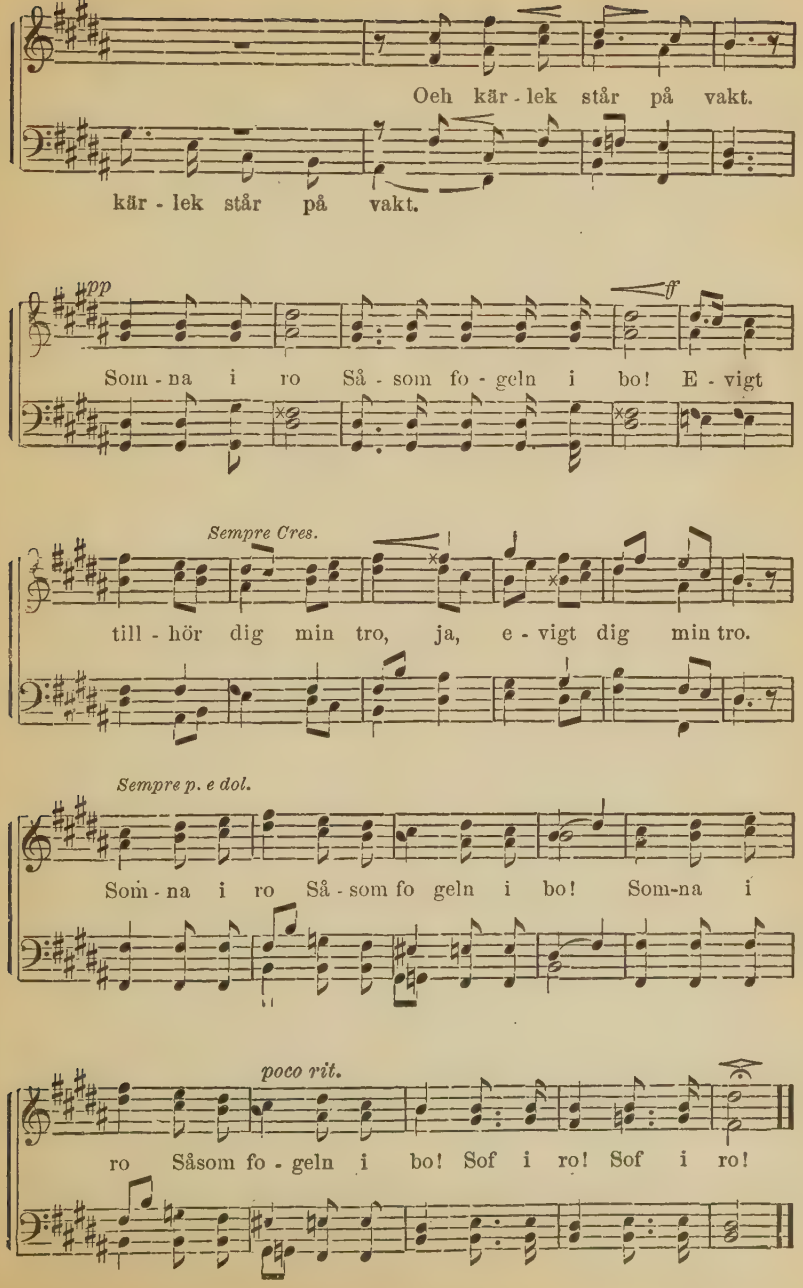
Oeh kär - lek står på vakt.
kär - lek står på vakt.
pp
Som - na i ro Så - som fo - geln i bo! E - vigt
ff
Sempre Cres.
till - hör dig min tro, ja, e - vigt dig min tro.
Sempre p. e dol.
Som - na i ro Så - som fo geln i bo! Som-na i
poco rit.
ro Såsom fo - geln i bo! Sof i ro! Sof i ro!

101. Augbåtssång.

Allegao moderato. O. LINDBLAD.

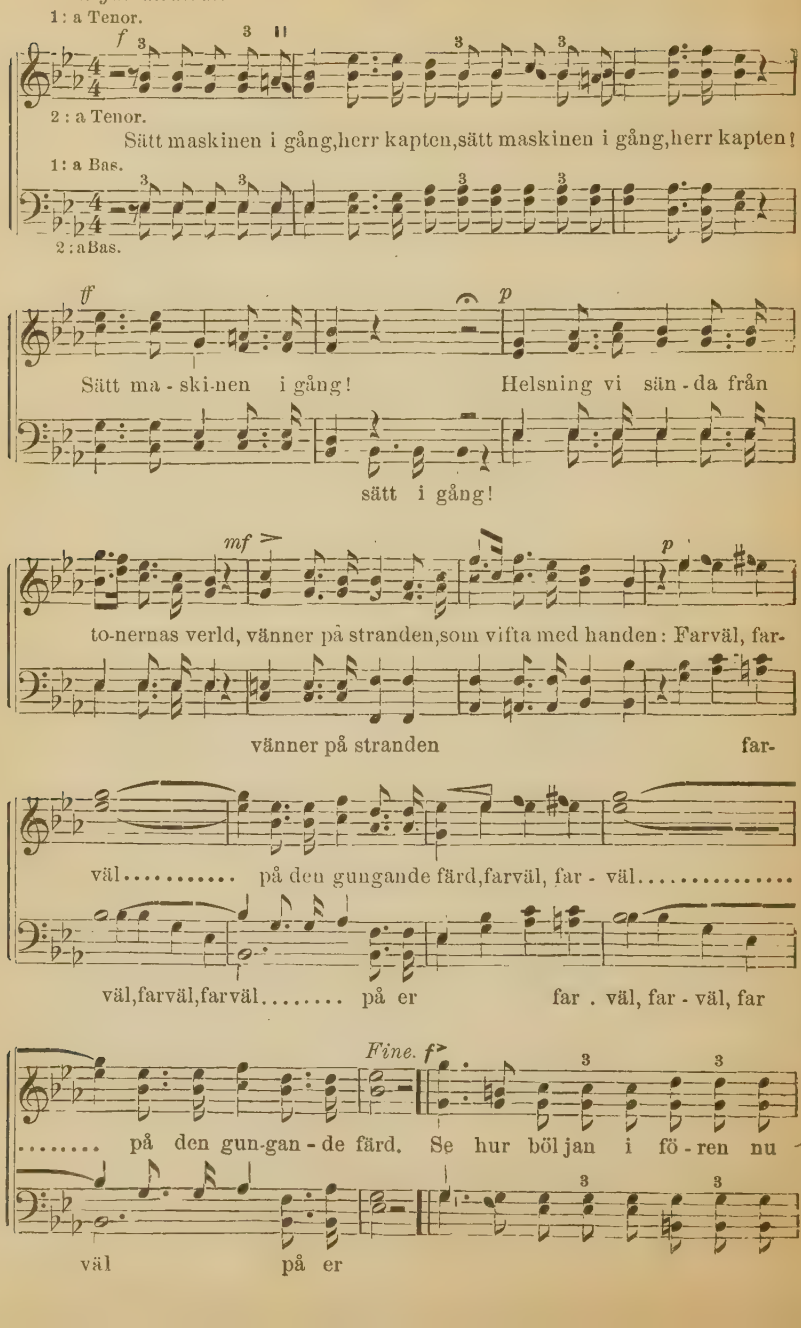
1 : a Tenor.
2 : a Tenor.
Sätt maskinen i gång,herr kapten,sätt maskinen i gång,herr kapten!
1 : a Bas.
2 : a Bas.
Sätt ma - ski-nen i gång!
Helsning vi sän - da från
sätt i gång!
to-nernas verld, vänner på stranden,som vifta med handen: Farväl, far-
vänner på stranden
far-
väl..... på den gungande färd,farväl, far - väl.....
väl,farväl,farväl..... på er
far . väl, far - väl, far
Fine.
..... på den gun-gan - de färd. Se hur böl jan i fö - ren nu
väl
på er

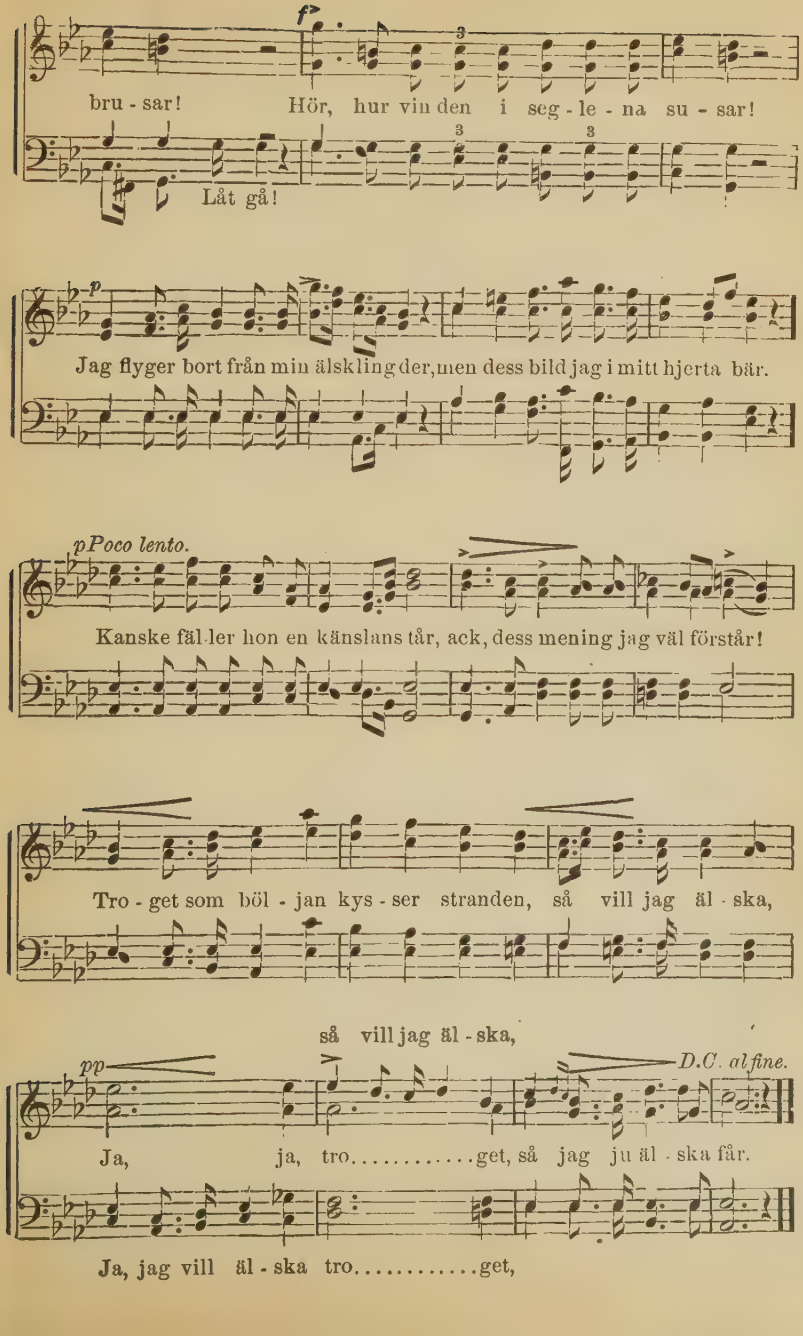
f
bru - sar!
Hör, hur vin den i seg - le - na su - sar!
Låt gå!
p
Jag flyger bort från min älskling der, men dess bild jag i mitt hjerta bär.
p Poco lento.
Kanske fäl - ler hon en känslans tår, ack, dess mening jag väl förstår!
Tro - get som böl - jan kys - ser stranden, så vill jag äl - ska,
så vill jag äl - ska,
pp
D.C. al fine.
Ja, ja, tro.....get, så jag ju äl - ska får.
Ja, jag vill äl - ska tro.....get,

102. *Storm och böljor tystna re'n.*

C. M. Bellman. Arr. af J. A. Ahlström.

1:a Tenor.

Menuetto.

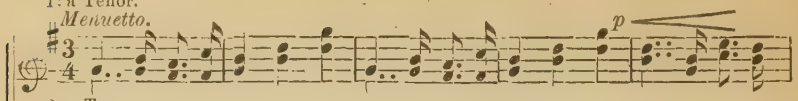

2:a Tenor.

Storm och böljor tystna re'n. Himlahvalfvets matta sken Mer och mer för-
Vädren spela fritt och täckt, Fönstren ristas vid hvar flägt. Lönn och aspar

1:a Bas.

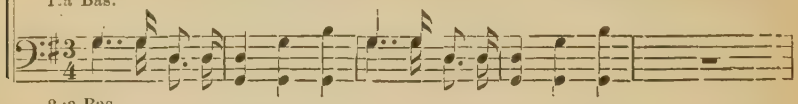

2:a Bas.

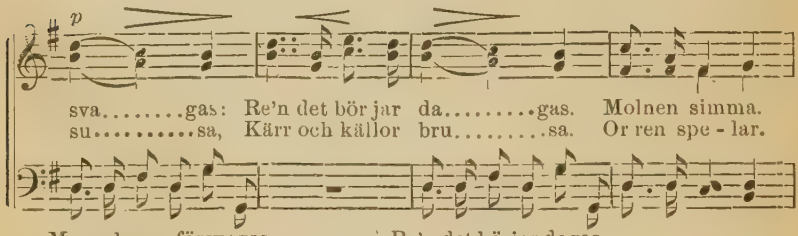

Mer och mer försvagas: Re'n det börjar dagas.
Lönn och aspar su sa, Kärr och källor brusa.

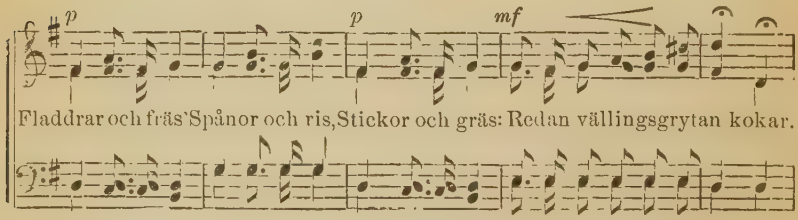

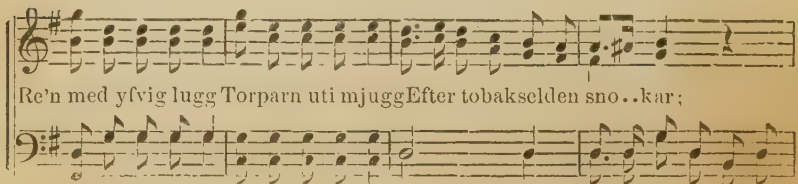

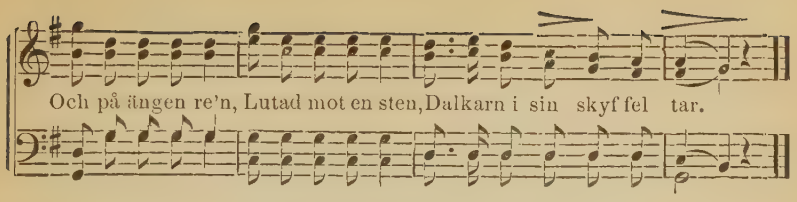

103. *Aldrig en Iris.*

C. M. Bellman. Arr. af J. A. Ahlström.

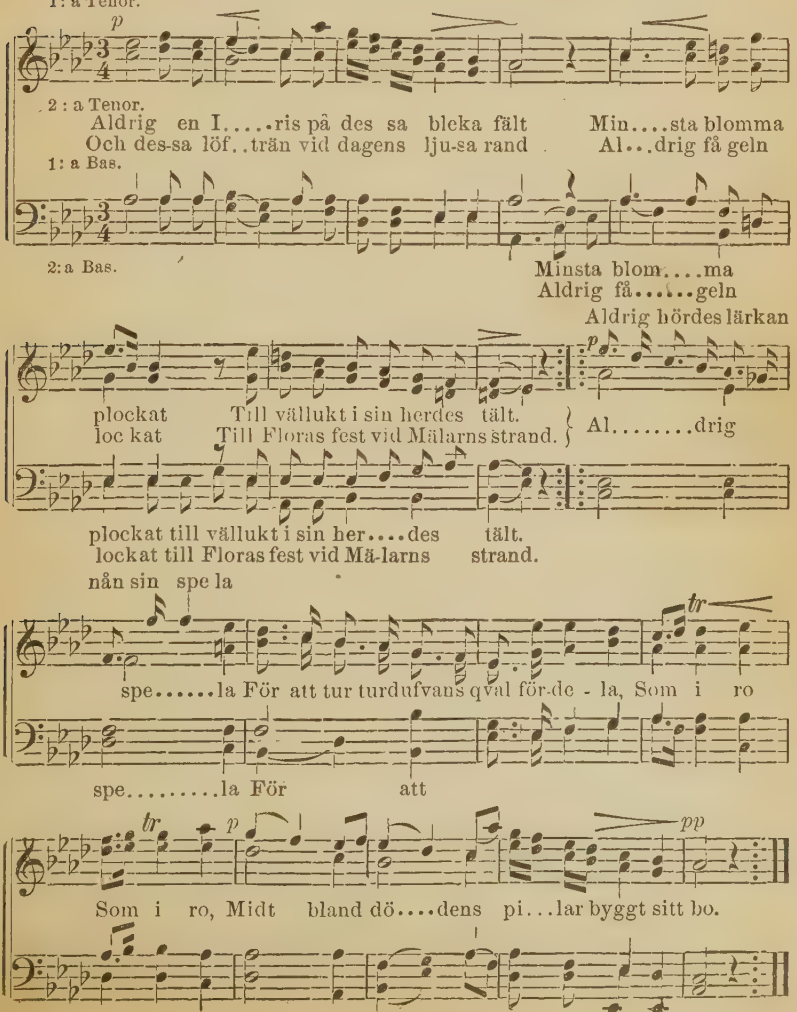
1: a Tenor.
p
2: a Tenor.
Aldrig en I.....ris på des sa bleka fält Min....sta blomma
Och des-sa löf..tän vid dagens lju-sa rand Al...drig få geln
1: a Bas.
2: a Bas.
Minsta blom....ma
Aldrig få.....geln
Aldrig hördes lärkan
p
plockat Till vällukt i sin herdes tält.
loc kat Till Floras fest vid Mälarns strand.
Al.....drig
plockat till vällukt i sin her....des tält.
lockat till Floras fest vid Mä-larns strand.
nån sin spe la
tr
spe.....la För att tur turdufvans qval för-de - la, Som i ro
spe.....la För att
tr
p
pp
Som i ro, Midt bland dö....dens pi...lar byggt sitt bo.

104. Trollhättan.

O. Lindblad.

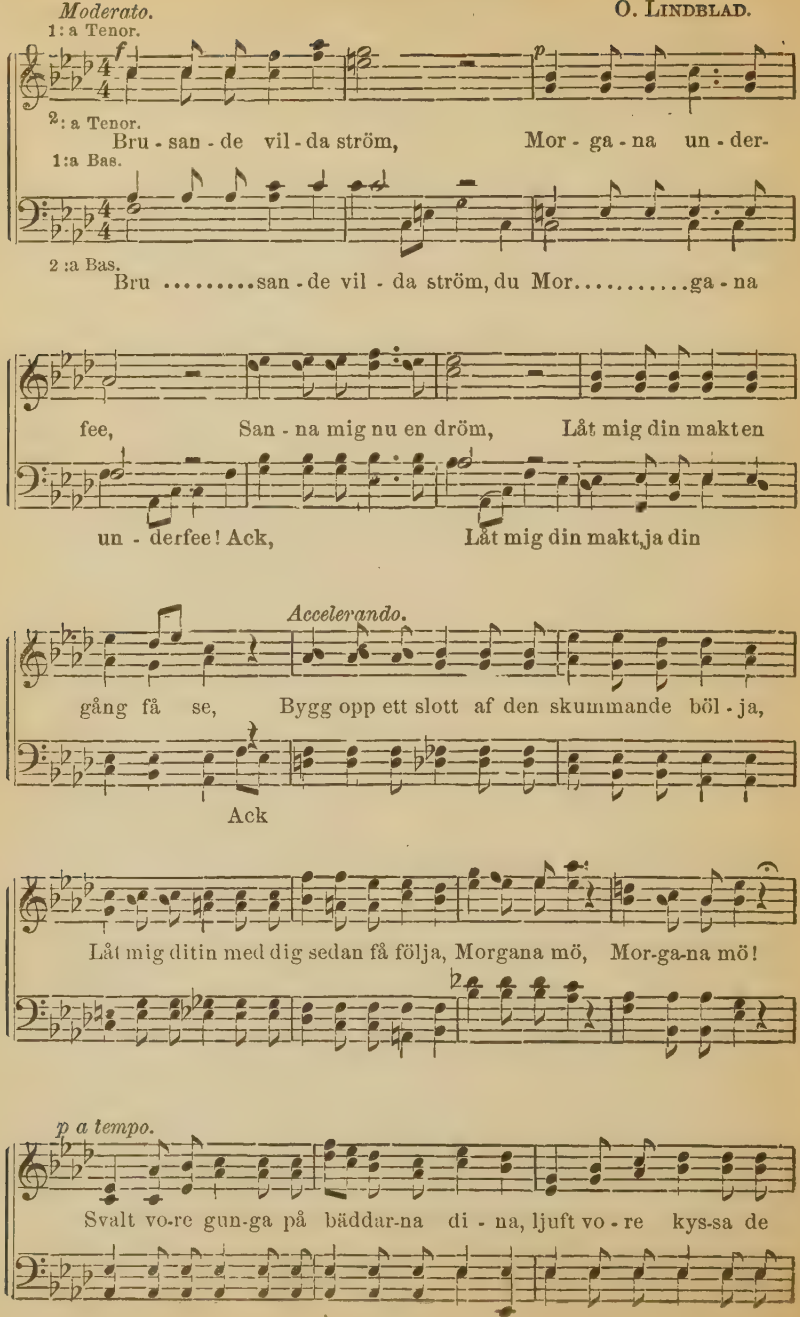
Moderato.
1:a Tenor.
2:a Tenor.
Bru - san - de vil - da ström, Mor - ga - na un - der-
1:a Bas.
2:a Bas.
Bru .....san - de vil - da ström, du Mor.....ga - na
fee, San - na mig nu en dröm, Låt mig din makten
un - derfee! Ack, Låt mig din makt, ja din
Accelerando.
gång få se, Bygg opp ett slott af den skummande böl - ja,
Ack
Låt mig ditin med dig sedan få följa, Morgana mö, Mor-ga-na mö!
p a tempo.
Svalt vo-re gun-ga på bäddar-na di - na, ljuft vo - re kys-sa de

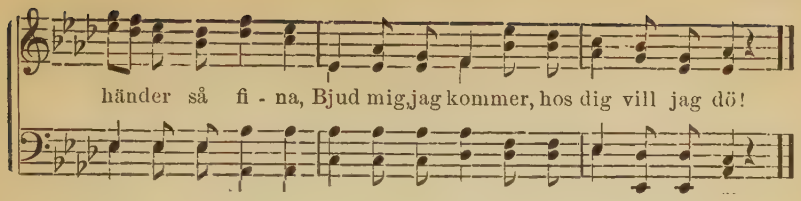

105. *Tidens flykt.*

Ej för fort. Prins Gustaf.

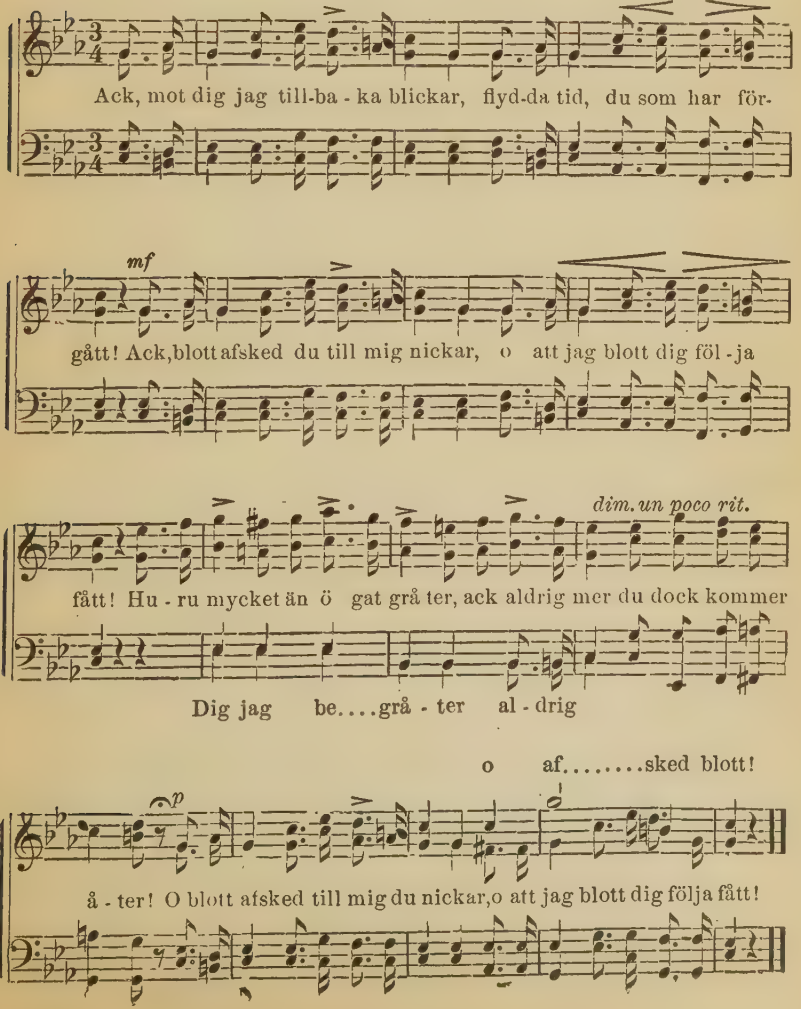
Ack, mot dig jag till-ba - ka blickar, flyd-da tid, du som har för-
mf
gått! Ack, blott afsked du till mig nickar, o att jag blott dig föl - ja
dim. un poco rit.
fått! Hu - ru mycket än ö gat grå ter, ack aldrig mer du dock kommer
Dig jag be....grå - ter al - drig
o af.....sked blott!
p
å - ter! O blott afsked till mig du nickar, o att jag blott dig följa fått!

106. Hör göken han gal uti skogen.

1: a Tenor.

L. ANDERSSON.

p Andante.

Hör gö ken, han gal u - ti sko....gen: Ku ku, ku-ku, ku-
var tyst, var tyst! hör
Var tyst, var tyst, var tyst, var tyst! hör göken, han gal u - ti
ku!
och dufvan, sin ma ka
göken, han gal u - ti sko.....gen, och dufvan, sin ma ka
sko.....gen, hör gö-ken, han gal u - ti skogen, och duf-van,
pp ad lib.
mf a tempo
trogen, hon suckar: hu, hu, hu! Var tyst, var tyst! der ljuder jä-garens
p
horn! lyss - na! hör du jä - ga....rens horn, lyss.....na,
ho, ho, ho, ho, ho, ho, ho, ho, ho, ho, ho, ho, ho, ho, ho, ho,
horn! lyss - na! hör du jä - ga....rens horn, lyss.....na,
Med
lyss - na, hör du jä - - ga....rens horn?
ho, ho, ho, ho, ho, ho, ho, ho, ho, ho, ho, ho, ho.
lyss - na, hör du jä - - ga....rens horn?

tå.....rar u...ti sitt ö.....ga står blomman i sin
Med tårar u ti sitt ö - ga står blomman,med tårar hon står i sin
p
knopp och blic.....kar upp mot det hö.....ga, i
knopp, i sin knopp och blickar upp mot det hö - ga, i him-len, i
himmelen bor dess hopp. Och tra..sten slår i tal....lens topp och
mf
dim.
p
himmelen bor dess hopp. Trasten hur herrligt han slår uti tal-len, och
sva - lan ha - star sitt lopp;..... den skönsta mor.....gon på
svalan på vingen hon hastar sitt lopp; ja den skö-naste morgon på
jor.....den är vår-mor - go-nen här u - ti nor....den.
jor - den, på jor-den är vår-mor - go.....nen i nor....den.

107. *Jag vet ett land.*

Marsch. O. LINDBLAD.

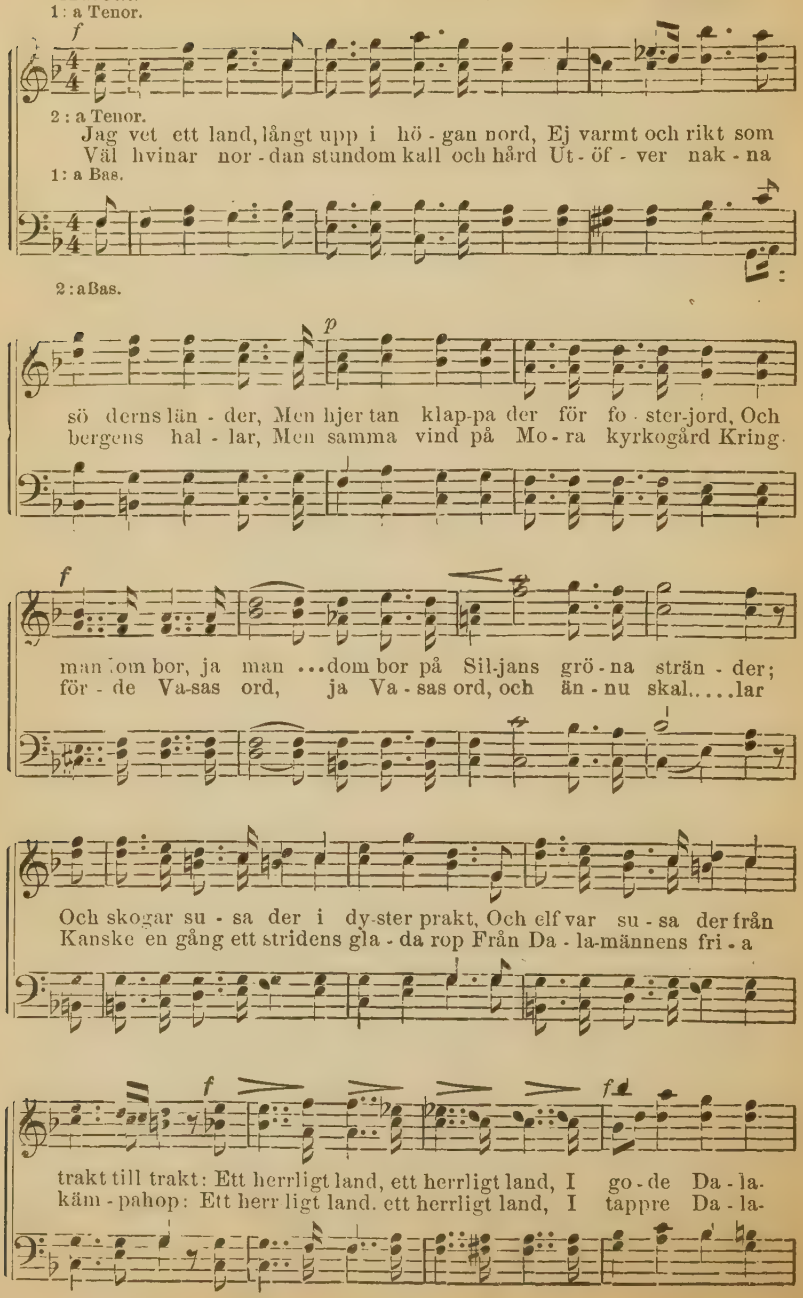
1: a Tenor.
f
2: a Tenor.
Jag vet ett land, långt upp i hö - gan nord, Ej varmt och rikt som
Väl hvinar nor - dan stundom kall och hård Ut - öf - ver nak - na
1: a Bas.
2: a Bas.
p
sö derns län - der, Men hjer tan klap-pa der för fo - ster-jord, Och
bergens hal - lar, Men samma vind på Mo - ra kyrkogård Kring.
f
man som bor, ja man ...dom bor på Sil-jans grö - na strän - der;
för - de Va-sas ord, ja Va - sas ord, och än - nu skal.....lar
Och skogar su - sa der i dy-ster prakt, Och elf var su - sa der från
Kanske en gång ett stridens gla - da rop Från Da - la-männens fri - a
f
f
trakt till trakt: Ett herrligt land, ett herrligt land, I go - de Da - la-
käm - pahop: Ett herr ligt land. ett herrligt land, I tappre Da - la-

108. *Jägarens hemfärd.*

J. P. Cronhamn.

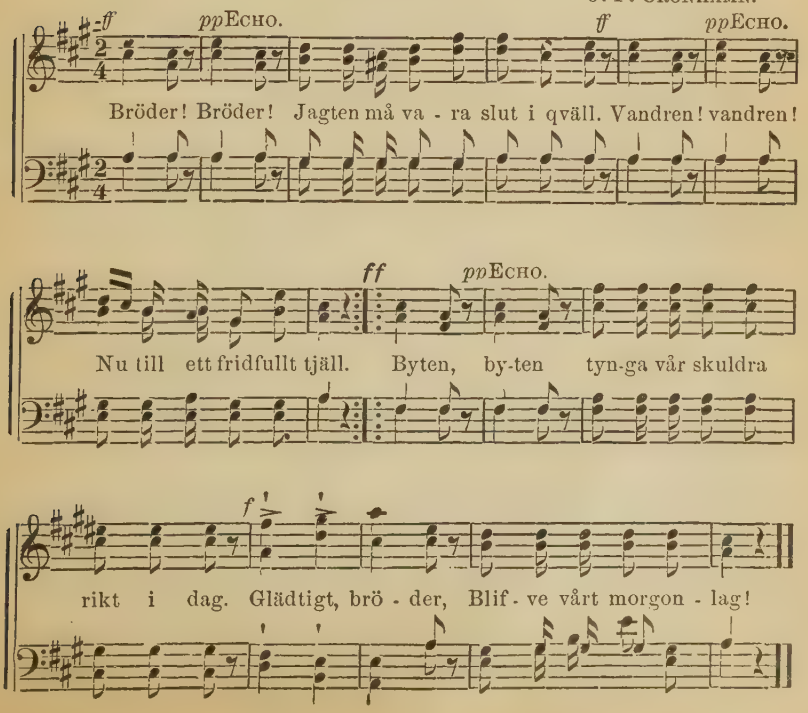
ff
pp Echo.
f
pp Echo.
Bröder! Bröder! Jagten må va - ra slut i qväll. Vandren! vandren!
ff
pp Echo.
Nu till ett fridfullt tjäll. Byten, by-ten tyn-ga vår skuldra
f
rikt i dag. Glädtigt, brö - der, Blif - ve vårt morgon - lag!

109. Förbi är ljuflig sommar.

Långsamt. FOLKVISA.

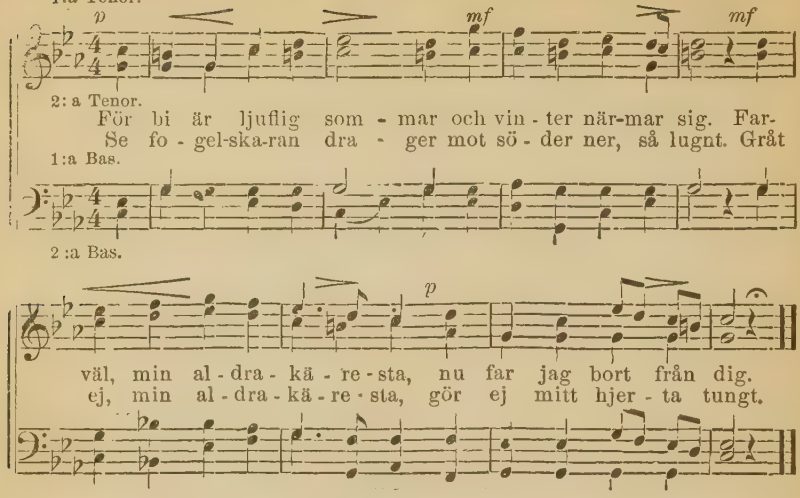
1:a Tenor.
p
mf
mf
2:a Tenor.
För bi är ljuflig som - mar och vin - ter när-mar sig. Far-
Se fo - gel-ska-ran dra - ger mot sö - der ner, så lugnt. Gråt
1:a Bas.
2:a Bas.
p
väl, min al - dra - kä - re - sta, nu far jag bort från dig.
ej, min al - dra - kä - re - sta, gör ej mitt hjer - ta tungt.

110. Krigarens dröm.

J. P. CRONHAMN.

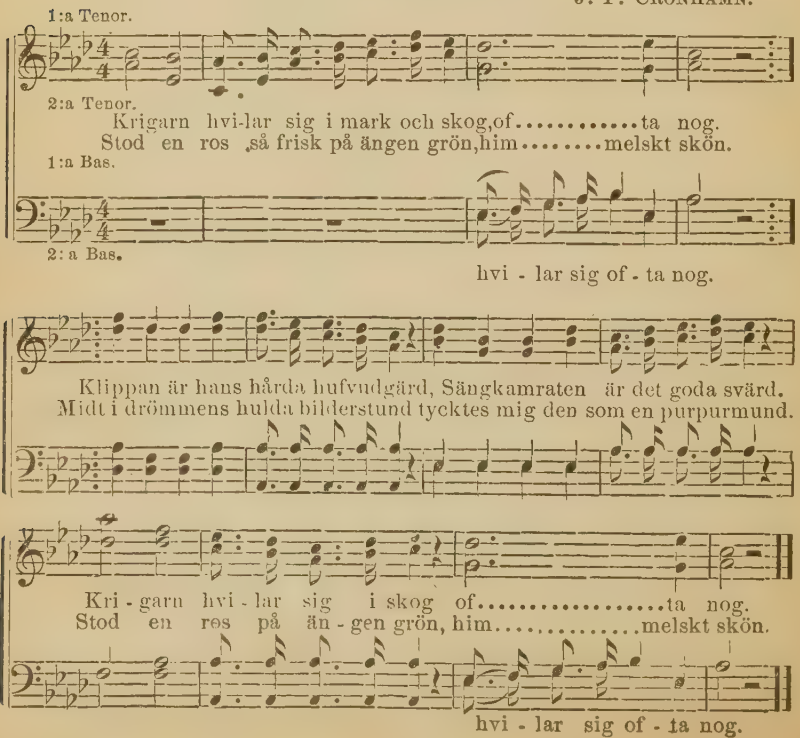
1:a Tenor.
2:a Tenor.
Krigarn hvi-lar sig i mark och skog,of.....ta nog.
Stod en ros ,så frisk på ängen grön,him.....melskt skön.
1:a Bas.
2:a Bas.
hvi - lar sig of - ta nog.
Klippan är hans hårda hufvudgärd, Sängkamraten är det goda svärd.
Midt i drömmens hulda bilderstund tycktes mig den som en purpurmund.
Kri - garn hvi - lar sig i skog of.....ta nog.
Stod en ros på än - gen grön, him.....melskt skön.
hvi - lar sig of - ta nog.

111. *Den underbara harpan.*

Andante. Folkvisa. Arr. af J. C. F. HÆFFNER.

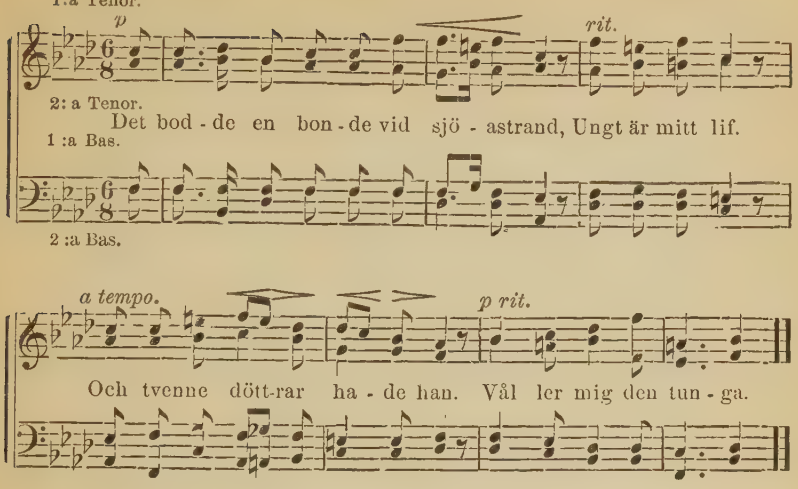
1:a Tenor.
p
rit.
2:a Tenor.
Det bod - de en bon - de vid sjö - astrand, Ungt är mitt lif.
1:a Bas.
2:a Bas.
a tempo.
p rit.
Och tvenne dött-rar ha - de han. Väl ler mig den tun - ga.

112. *Stod vid källans klara våg.*

H. WERNER.

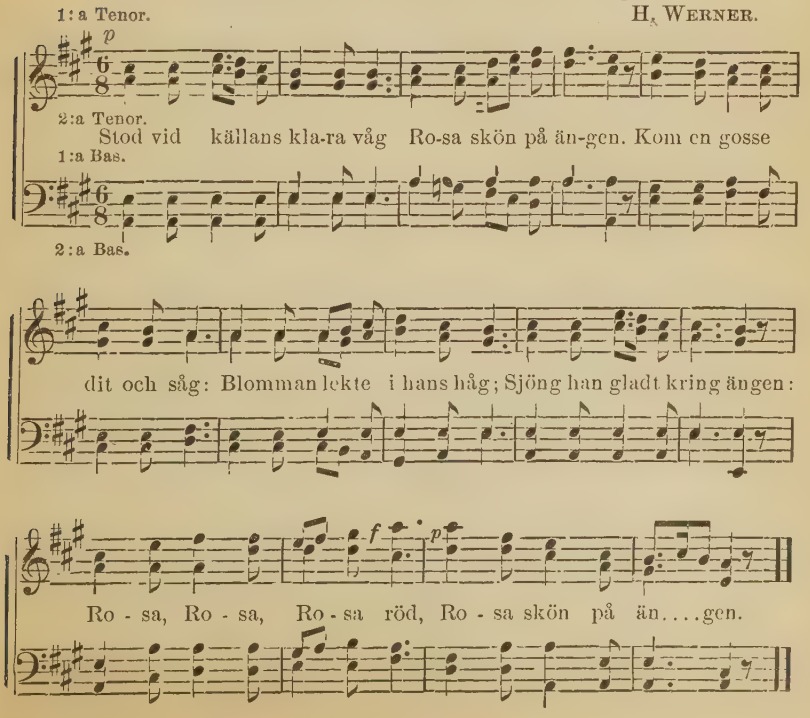
1:a Tenor.
p
2:a Tenor.
Stod vid källans kla-ra våg Ro-sa skön på än-gen. Kom en gosse
1:a Bas.
2:a Bas.
dit och såg: Blomman lekte i hans håg; Sjöng han gladt kring ängen:
f
p
Ro - sa, Ro - sa, Ro - sa röd, Ro - sa skön på än....gen.

113. Lumbers hög.

Stilla och högtidligt. G. Wennerberg.

1:a Tenor.

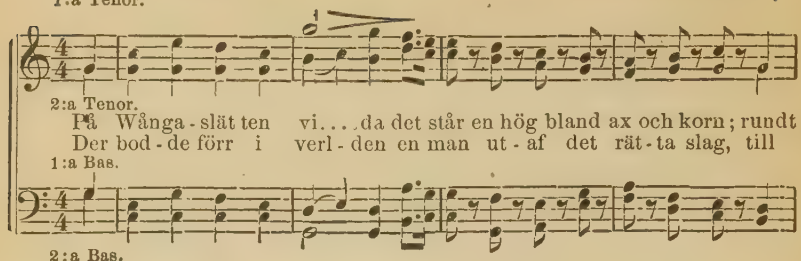
2:a Tenor.
På Wånga-slät ten vi....da det står en hög bland ax och korn; rundt
Der bod-de förr i verl-den en man ut-af det rät-ta slag, till
1:a Bas.
2:a Bas.

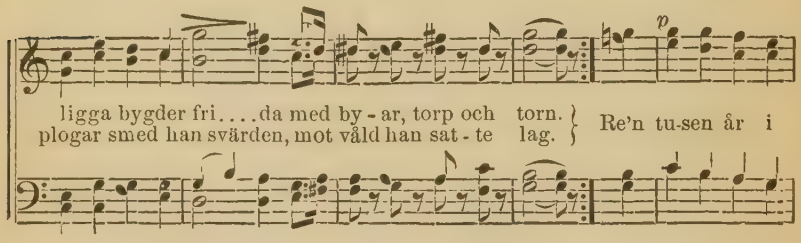

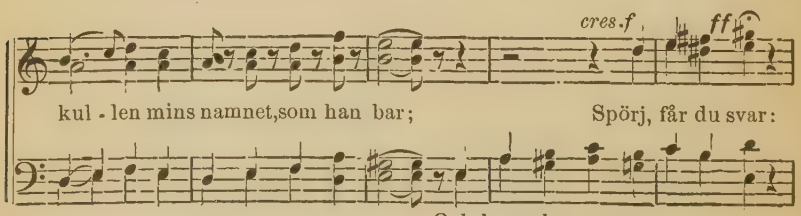

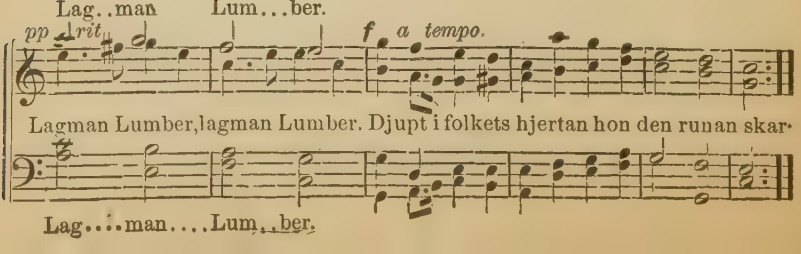

114. Sång till Schwenke.

Moderato. N. Möller.

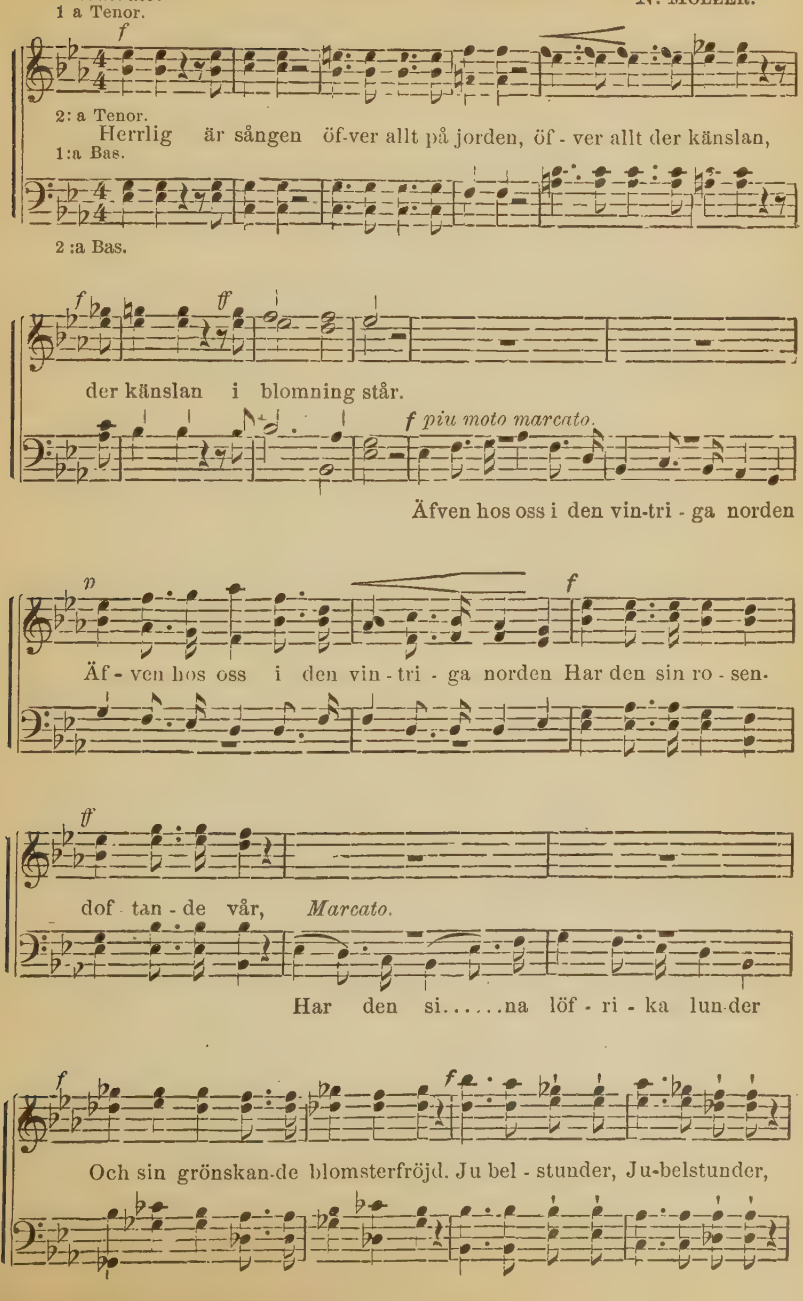
1 a Tenor.
f
2: a Tenor.
Herrlig är sången öf-ver allt på jorden, öf - ver allt der känslan,
1:a Bas.
2 :a Bas.
f
ff
der känslan i blomning står.
f piu moto marcato.
Äfven hos oss i den vin-tri - ga norden
p
f
Äf - ven hos oss i den vin - tri - ga norden Har den sin ro - sen-
ff
dof - tan - de vår, Marcato.
Har den si.....na löf - ri - ka lun-der
f
f
Och sin grönskan-de blomsterfröjd. Ju bel - stunder, Ju-belstunder,

fi.....ras här i lust och
ju - belstunder, ju - belstunder fi - ras här i lust och
fi-ras här i lust och
p Polonais.
fröjd. Hemmastadd är anden vor den ibland to - ner, ljus och
vår, Hemmastadd är anden vorden ibland to ner, ljus och vår, Hemma-
f
p
f
ff
stadd är anden vorden ibland to ner, ljus och vår, bland ljus och vår.
p Adagio.
Herr - lig är sån - gen öf - ver-allt på jor - den, öf - verallt der

p
kän slan i blom-ning står. Öf - ver - allt der
3
3
kän - slan, öf - ver - allt der kän - slan, der kän-slan,
blommar,
p
f
der kän - slan i blom.....ning står; der
i blomning står, i blom-ning
blom.....ning
3
kän - slan, der kän - slan i blom - ning
står, i blom ning står, der kän - slan i blom.....ning
står.....
pp
står, i blom ning står, i blom-ning står.
står.....

Sångernas öfverskrift,

der denna ej är densamma som sångernas begynnelseord.

No.		Sid.
64.	Aftonbetraktelser	83
23.	Afsked från skogen	28
67.	Brudefärden i Hardanger	88
111.	Den underbara harpan	153
92.	Dubbel-eko på sjön	126
14.	Farväl. Der Jägers Abschied.	17
81.	Fiskalsång	108
13.	God natt!	16
96.	Godt mod	133
20.	Guds allmakt och försyn	25
1.	Harmoniens makt	3
47.	Herdens söndagssång	60
30.	Hvilans Genius	37
6.	I stormen	9
95.	Jagten	132
108.	Jägarens hemfärd	151
5.	Kapellet	8
26.	Klara stjerna	34
46.	Konungaed	59
58.	Kung Carls spira	74
90.	Kälkbacken	122
61.	Källan	78
110.	Krigarens dröm	152
7.	Körners krigsbön	10
68.	Landtlig Kjärlighed	90
37.	Lofsång	47
113.	Lumbers hög	154
59.	Manhem	75
66.	Naturen och hjertat	86
49.	Nordisk studentsång	51
57.	Norges Fjälde	73
18.	Resan till Österlandet	20
44.	Riddar Toggenborg	56
35.	Rosens bild	44
73.	Skaldens blomma	95
62.	Sommaraftonen	80
63.	Sommarmorgonen	82
65.	Sof i ro	84
27.	Suomis sång	35
15.	Svanhvits sång	18
53.	Svärdssång	67
76.	Sångarfanan	102
3.	Sångens frihet	4
114.	Sång till Schwenke	155
78.	Södermanland	105
105.	Tidens flykt	147
2.	Tonernas välde	3
104.	Trollhättan	146
43.	Tusenskönan	55
28.	Uppståndelsesång	36
89.	Vigselkransen	121
17.	Vågen	19
54.	Vårsång	68
55.	Vårsång	70
22.	Vårt land	27
101.	Angbåtssång	142
94.	Örnen och dufvan	130
77.	Östersjön	104

Tonsättare,

hvilka komponerat eller arrangerat i denna samling intagna sånger.
Siffrorna äro sångernas nummer.

Abt, Fr. 62, 63, 79.
Ahlström, J. A. 69.
Andersson, L. 106.
Arnold, Carl 25.
Beethoven, L. van. 1, 2, 20.
Bellman, C. M. 102, 103.
Benecken, 29, 30.
Call, L. de 97, 98.
Cronhamn, J. P. 34, 108, 110.
Crusell, B H. 33, 48.
Du Puy, Edv. 56.
Dürrner, J. 6.
Flemming, F. 16.
Folkmelodier, 11, 12, 18, 24, 109, 111.
Frieberg, F. A. 76, 90. 91, 93.
Geijer, E. G. 15, 44, 45, 64.
Graun, 28.
Gregor, 31.
Gustaf, Prins, 55, 81, 89, 105.
Hæffner, J F. C. 50, 59, arr. 111.
Hamnström, K. 78.
Hartmann, J. P. E. 68.
Hurka, F. F. 83.
Jahnke, 10, arr. 72.
J. B. 36.
Kapfelmann, E. J. A. 60.
Kjerulf, H. 57, 67.
Kreutzer, Conradin, 5. 8, 47, 87.
Kröier, H. E. 42.
Kücken, F. W. 100.
Kuhlau, Fr. 9, 82.
Lagercrantz, W. 61
Latinsk Text, 19, 38.
Laurin, C. J. O. 17, 58.
Lindblad, A. F. 70.
Lindblad, Otto 43, 54, 66, 84, 92, 94, 95, 96, 101, 104, 107.
Marschner, A. E. 13.
Marschner, H. 3.
Mendelssohn- Bartholdy, F. 14, 23.
Mozart, J. 32.
Möhring, 65.
Möller, N. 114.
Nordblom, J. E. 49.
Pacius, F. 22, 27.
Randel, A. 4, 80.
Reichardt, G. 35, 74.
Schultz, Carl 37.
Stunz, 52.
Tullberg, O. F. 71.
Udden, O. W. 75, 77.
Weber, C. M. v. 7, 53.
Wennerberg, Gunnar 21, 39, 40, 4[illegible], [46, 85, 86, 113.
Werner, H. 99, 112.
Westermark, O. 51.
Wetterling, H. A. 26, 73, 88.

REGISTER.

No.		Sid.
105.	Ack, mot dig jag tillbaka blickar. (Prins Gustaf)	147
103.	Aldrig en Iris. (Bellman)	145
10.	Aldrig slutes, Gud, ditt öga. (Jahnke)	13
38.	Ave Cœli Regina. (Gammal vallfärdssång)	47
46.	Bjöd så i Thule en konungased. (Wennerberg)	59
99.	Bort i rymden skyar tåga. (Werner)	139
104.	Brusande, vilda ström. (Lindblad)	146
108.	Bröder, bröder, jagten må vara slut i qväll. (Cronhamn)	151
19.	Cantate Domino. (Ps. 96: 1, 2)	22
92.	Den kungliga slup med den gyllene svan. (Lindblad)	126
111.	Det bodde en bonde vid sjöastrand. (Folkvisa arr. af Hæffner)	153
42.	Det er et yndigt Land. (Kröier)	54
11.	Det står ett ljus i österland, (Folkvisa)	14
59.	Det var en tid det bodde uti norden. (Hæffner)	75
58.	Det är så skönt i skog att bo. (Laurin)	74
67.	Det ånder en tindrende Sommerluft. (Kjerulf)	88
77.	Du blånande haf, som mångtusende år. (Udden)	104
12.	Du gamla, du friska, du fjellhöga nord. (Folkvisa)	14
30.	Du till de sorgsna hjertan. (Benecken)	37
52.	Dåne liksom åskan, bröder. (Stunz)	66
73.	En blomma skalden har. (Wetterling)	95
94.	En kungsörn på sin klippa satt (Lindblad)	130
28.	Evigt lif, ja evigt lif. (Graun)	36
40.	Framåt, framåt på ljusets bana. (Wennerberg)	51
3.	Fri liksom, örnen när på väldig vinge. (Marschner)	5
109.	Förbi är ljuflig sommar. (Folkvisa)	152
54.	Glad såsom fogeln i morgonstunden. (Lindblad)	68
55.	Glad såsom fogeln i morgonstunden. (Prins Gustaf)	70
32.	Gnista af en himmelsk låga. (Mozart)	39
7.	Gud, jag anropar dig. (von Weber)	10
56.	Harmonia, tjusande gudinna. (Du Puy)	72
48.	Hell dig, du höga nord! (Crusell)	62
49.	Herrliga land! (Nordblom)	62
114.	Herrlig är sången. (Möller)	155
71.	Hjeltar, som bedjen, striden och blöden. (Tullberg)	92
50.	Hulda Rosa! (Hæffner)	63
21.	Hur länge skall i nordeu. (Wennerberg)	26
53.	Hva l blixt ur sköldmöns blickar. (v. Weber)	67
74.	Hvad är de skandinavers land. (Reichardt)	96
5.	Hvad är väl det, som på bergvägen står. (Kreutzer)	8
87.	Hvarthän, hvarthän på nattlig, dunkel bana. (Kreutzer)	118
14.	Hvilken skön och herrlig dal. (Mendelssohn)	17
13.	Hvi skall du fjerran vara. (Marschner)	16
106.	Hör göken han gal uti skogen. (Andersson)	148
27.	Hör hur herrligt sången skallar. (Pacius)	35
66.	Hör jag forsens vilda fall. (Lindblad)	86
41.	Hör oss Svea. (Wennerberg)	52
79.	I en helig tystnad. (Abt)	106
16.	Integer vitæ. (Flemming)	18
6.	I orkanens vilda fart. (Dürrner)	9
95.	I purpur och guld skina skogar och fält. (Lindblad)	132
83.	Jag helsar dig, fredliga flagga. (Hurka.)	111
8.	Jag söker Dig. (Kreutzer)	11
107.	Jag vet ett land, långt upp i höga norden. (Lindblad)	150
26.	Klara stjerna, du som strålar. (Wetterling)	34
97.	Kom afton, sänk dig neder. (DeCall)	136
31.	Kommer till en Fader åter. (Gregor)	38
110.	Krigarn hvilar sig i mark och skog. (Cronhamn)	152
24.	Kristallen den fina, (Folkvisa)	29

No.		Sid.
51.	Kung Carl, den unga hjelte. (Westermark)	64
44.	Kuno, trogen systerkärlek helgar jag åt dig. (Geijer)	56
90.	Kälkarne fram!	122
61.	Källan sprang ur jordens barm. (Lagercrantz)	78
78	Känner du landet, det herriga rika. (Hammström)	105
37.	Lofver vår Gud! (Carl Schultz)	47
93.	Lugn sig natten sänker. (Frieberg)	128
96.	Längre skall man icke ropa. (Lindblad)	133
20.	Min sång till Gud dig höj. (Beethoven)	25
17.	Mitt lif är en våg. (Laurin)	19
57.	Norges beste Värn og Fäste. (Kjerulf)	73
47.	Nu Herrans dag det är. (Kreutzer)	60
68.	När Klokken lyder. (Hartmann)	90
89.	När aftonrodnan tröttad. (Prins Gustaf)	121
23.	O dalars djup, o höjder. (Mendelssohn-Bartholdy)	28
39.	O Gud, som styrer folkens öden. (Wennerberg)	48
9.	O, hur herrligt majsol ler. (Kuhlau)	12
29.	O, hurn stilla. (Benecken)	36
45.	O yngling om du hjerta har. (Geijer)	58
113.	På Wånga-slätten vida. (Wennerberg)	154
81.	Raskt stäm upp och sjung. (Prins Gustaf)	108
65.	Re'n mörkt det blir i qvällen. (Möhring)	84
80.	Re'n sig qvällen synes höja. (Randel)	107
91	Sakta! hon slumrar redan. (Frieberg)	124
62.	Sakta vestans fläktar susa. (Abt)	80
100.	Slumra i skuggan af natten. (Kücken)	140
69.	Slumra, ljufva! (Ahlström)	91
4.	Snabba äro lifvets stunder. (Randel)	6
15.	Stilla, o stilla. (Geijer)	18
64.	Stilla skuggor breda sig i qvällen. (Geijer)	83
82.	Stilla sänker sig nattens ro. (Kuhlau)	110
112.	Stod vid källans klara våg. (Werner)	153
102.	Storm och böljor tystna re'n. (Bellman)	144
85.	Stå stark du ljusets riddarvakt. (Wennerberg)	113
98.	Så klar som hennes öga. (De Call)	138
36.	Så länge det är dag. (J. B.)	46
76.	Sångarfanan åter höjes. (Frieberg)	102
2.	Sången har vingar. (Beethoven)	3
86.	Säg oss ditt namn, du underbara. (Wennerberg)	115
101.	Sätt maskinen i gång, herr kapten. (Lindblad)	142
25.	Tackom vår Gud. (Carl Arnold)	30
88.	Tag min suck du nattens stjerna. (Wetterling)	121
43.	Till skogs en liten fogel flög. (Lindblad.	55
18.	Till österland vill jag fara. (Folkvisa)	20
1.	Tonernas vågor. (Beethoven)	3
34.	Upp bröder, kring bildningens fana. (Cronhamn)	42
35.	Uti en dal af ljuflig dager. (Reichardt)	44
63.	Vak upp! hör lärkans drill i skyn. (Abt)	82
33.	Verldarnes Gud, lyse sin frid. (Crusell)	40
84.	Vintern rasat ut bland våra fjellar. (Lindblad)	112
60.	Våren är kommen på sina kransar. (Kapfelmann)	75
22.	Vårt land, vårt land. (Pacius)	27
72.	Vårvindar friska. (Folkvisa, arr. af Jahnke)	94
75.	Öfver fjellarne grå. (Udden)	99
70.	Öfver skogen, öfver sjön. (Lindblad)	92

S0-ADE-860